

Η ΨΥΧΗ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΑΡ. 37/1951

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Κείν ηδ. μαρτυράει τορ

• • • • • "Ό,τι έκλεκτόν παράγουν
τὸ ΠΑΡΙΣΙ, τὸ ΛΟΝΔΙΝΟ καὶ ἡ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ
σᾶς τὸ παρουσιάζουν μ' ἓνα καταπληκτικὸ σύστημα

ΤΑ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΦΟΙ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ

• ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47 •

"Έτοιμα φορέματα, φούστες, μπλούζες, είδη πλάζ, κ.λ.π.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑΙ ΠΑΡΑΛΑΒΑΙ

20 ΙΟΥΝΙΟΥ 1951 * ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 4.000

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Διευθυντής Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ—'Αρχισυντάκτης ΑΛ. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ

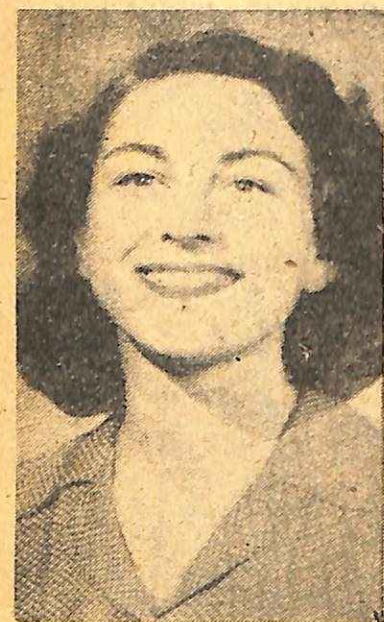
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ 1. — ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφωνον 33533
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ ΑΡΙΘ. 5. — Τηλέφωνον 26.343

ΤΑ ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ ΝΙΑΤΑ

1. Λευκή μπλούζα από πικέ. Φούστα με φύλλα άν φόρμ, γαρνιρισμένη στον ποδόγυρο, με φάσα από τὸ ύφασμα τῆς μπλούζας, σχηματίζοντας γλῶσσες.
2. Λευκή μπλούζα με κεντητὴ δαντέλα. Ἡ φούστα εἶναι ἀπὸ σκωτσέζικο ταφτά, διπλωτὴ καὶ μονοκόμματη. Ἐνα ζωνάκι συγκρατεῖ τὴς σούρες. Γαρνίρεται με μιά λοξὴ φάσα.
3. Μπλούζα ἀπὸ μεταξωτὸ πικέ κλειστὴ στο λαιμὸ με τσεπάκι καὶ χωρὶς μανίκια. Φούστα λοξὴ ἀπὸ λεπτὸ μεταξωτὸ βελούδο.
4. Σπὸρ φόρεμα ἀπὸ λινὸ ἢ σαντούγκ, με γωμίτη ποὺ συγκρατεῖ στὰ πλάγια τρεῖς πιέτες, γαζωμένες ἕως τῇ μέσῃ.
5. Φόρεμα γιὰ πλάζ, με ἐφαρμοστὸ κορσάζ καὶ ντεκολτέ σὲ σχῆμα καρδιάς. Ἡ πλάτη γυμνή. Ἡ σουρωτὴ φούστα γαρνίρεται με δύο λευκὲς, ἐλεύθερες τσέπες.

ΣΤΟ Β' Δημοτικό σχολείο Καλλιθέας έγινε με την ευκαιρία του τέλους του σχολικού έτους μία θαυμασία έκθεση έργων καθώς και γυμναστικές επιδείξεις όλων των τάξεων. Το Β' Δημοτικό σχολείο Καλλιθέας είναι από τα ελάχιστα που

Πίτσα Καπιτινιέβα

έχουν διευθύντρια και όχι διευθυντή. Το διευθύνει η γνωστή εκλεκτή ποιήτρια κ. Κατίνα Πατζη, ένα δάμα των μαθητών και μαθητριών της. Πάντα ακούρατη και εμπνευσμένη, αναμένεται μαζί με τους συναδέλφους της

για να μεταδώσει το φως της γνώσεως στα παιδιά που της έχουν εμπιστευθεί. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι το Β' Δημοτικό Σχολείο Καλλιθέας παρουσίασε καρπούς σαν αυτούς που μας δόθηκε η ευκαιρία να χαρούμε. Είναι ένα σχολείο όπου παιοψηφούν οι διδασκάλες: Η κ. Μαίρη Διονίζη, η κ. Δημοπούλου, η κ. Χρονοπούλου, η κ. Κοντογιάννη και η κ. Κανταρτζή. Η έκθεσις εργασιών που έφτιαξαν τα προκομμένα χέρια των μαθητριών κυρίως, με τη διδασκαλία και την καλλιτεχνική καθοδήγηση της κ. Χρονοπούλου και της κ. Κοντογιάννη, απέσπασε τον θαυμασμό των επισκεπτών. Είναι μεγάλο εύρημα που μαθαίνουν τα κορίτσια μας από μικρά την αξία και τη σημασία του έργου που καλλιέργει το καλλιτεχνικό αίσθητήριό και άσκει το πνεύμα.

ΑΠΟ τα νέα στελέχη του «Εθνικού Θεάτρου» είναι και οι δις Πίτσα Καπιτινιέβα, μία ηθοποιός προικισμένη με εξαιρετικό ταλέντο. Η δις Καπιτινιέβα, υπήρξε μαθήτρια του Δ. Ροντήρη και του Αλμ. Βεάκη, και τελείωσε τις σπουδές της στη Δραματική Σχολή του «Θεάτρου» Αθηνών. Η νέα καλλιτέχνης λαμβάνει μέρος στις δοκιμές του «Οιδίποδος Τυράννου» που θ' ανεβεί ο «Όργανισμός» «Αρχαίου Δράματος».

ΔΥΟ γυναίκες διεξεδίκαν την περασμένη εβδομάδα τα πρώτα στη διοίκηση των πόλεων τους στη Μακεδονία — η κ. Παγιατάκη ως Δήμαρχος στη Θεσσαλονίκη κι η Παπαδοπούλου στη Σέρβια, αλλά ο Νόμος, αμείλικτος, τας ετέρεψε αμέσως της χαράς. «Όστόσο στον Τύπο έγινε λόγος για την τουρκική πόλη «Εφesus, όπου από μνημόν υπάρχει γυναίκα δήμαρχος. Ένω έμεινε...»

ΠΟΛΥΣ λόγος γίνεται στη Θεσσαλονίκη, κι' εδώ πολλές φο-

ρες, για την κ. Ρούλα Τσιλιέρη, μητρίου, γνωστή λογοτέχνης, που ασχολείται με πολύ κατανόηση με τα δράματα στην πρωτεύουσα της Μακεδονίας.

ΑΠΟ τις συζητήσεις του τελευταίου καιρού στις εφημερίδες για τα δικαιώματα και τις απολαύσεις του ζευγους Μινωτή — Παζινού, μαθαίνουμε πως η μεγάλη μας καλλιτέχνης, εκτός από δραματική ηθοποιός, είναι και συνθέτρια και πως η μουσική του Οιδίποδα που θα παιχθεί στους Δελφούς είναι δική της.

ΕΓΝΩΣΘΗ ότι μία απόγονος της ευαγγελικής οικογενείας των Κατακουζηνών, παίζει ως πρωταγωνίστρια σε μία «Αγγλική ταινία». Η ηθοποιός της προκάλεσε τον ενδιαφέρον των ειδικών που μιλούσαν με θαυμασμό για το ταλέντο της. Η νεοα αυτή Έλληνοπούλα εμφανίζεται με το καλλιτεχνικό ψευδώνυμο Νάντια Γκρέυ — Κατακουζηνού.

Η ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ φιλοξενεί από ημερών αξιόλογον ελληνίδα διανοούμενη της Αιγύπτου, την κ. Έλισαβέτ Ψαρρά για την οποία η στήλη αυτή συχνά ασχολήθηκε. Η εκλεκτή μας ξένη, γνωστή ποιήτρια και συγγραφέας γνωστή στους πνευματικούς κύκλους, έρρισκεται τώρα στην Αθήνα όπου ήλθε για να αναπαυθεί μερικές ημέρες. Η καταγωγή της κ. Ψαρρά είναι από το Λεωνίδιο της Πελοποννήσου, και η μητέρα της υπήρξε στα νεώτα της διευθύντρια του Ζωγραφείου Παρθενώνα της Πόλης.

Στην Ελλάδα πρωτοήρθε από μικρό παιδί, με τα περισσότερά της χρόνια τα πέρασε στην Αλεξάνδρεια όπου έλασκει το επάγγελμα της δημοσιογράφου.

ΑΛΛΗ μία Έλληνίδα συγγραφέας της Αιγύπτου αξίζει να αναφερθεί εδώ, η κ. Μαρία Ρουσία γνωστή λογοτέχνης που εξέδωκε αυτές τις ημέρες στο Κάιρο νέο της βιβλίο. Πρόκειται για ένα τόμο διηγημάτων που φέρει τον τίτλο «Ένας ξένος». Αν κρίνει κανείς την παλιά και γνω-

Έλισαβέτ Ψαρρά

στή εργασία της διακεκριμένης λογίκα, αξίζει να πούμε πως και το νέο έργο της θα είναι αξιοκάθε προσοχής.

ΑΛΛΑ και η Κρήτη μας ξεστείλε αυτόν τον καιρό 2 βιβλία διανοσμένων γυναικών της, που αξίζουν τον κόπο να αναφερθούν και να τιμηθούν εδώ. Το ένα είναι ποιήματα της γνωστής λογοτέχνης του «Ηρακλείου», Κατίνας Τσατσαρωνάκη και έχει τον τίτλο «Αιχμάλωτος «Ηλιος» και το άλλο, επίσης ποιήματα της νέας διανοούμενης των Χανίων Σκευής Κανταράκη, με τον τίτλο «Αιμολούλουδον». Η πρώτη που είναι πολύ γνωστή και συμπαθής στην πρωτεύουσα δίνει μία σειρά αισθηματικών λυρικών ποιημάτων με ομοιοκαταληξία και ρυθμό κλασικό καλώς συγκρατημένο. Η δις Κανταράκη παρουσιάζει στίχους συμπαθητικούς που δέχονται όλη την έλξη ακόμα στα πρώτα έθιμα όπου είναι πρώτο φανέρωτο.

Η ΘΕΣ(Ν)ΙΚΗ παρουσίασε

ΜΑΤΙΕΣ ΑΠ' ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ από δω, αυτοκίνητα από κει. Και τράμ. Και λεωφορεία. Και φορτηγά. Και τζιπ. Και μοτοσυκλές. Και καρροτσάκια. Φυσικά πρέπει να περάσουμε απ' το ένα πεζοδρόμιο στο άλλο. Κίνδυνος-θανάτος. Άλλω τότε, λαός έμεις που έχουμε για ψω-
 τούρι το ζήν επικινδύνως και το βα-
 ζειν μέσα στα δλα, τότε, λοιπόν, έ-
 να διασχίζουμε τη λεωφόρο (παράλιγο
 να πώ την... λαιμητόμο) άλλοι θυ-
 μούνται ότι έφτασε η στιγμή να κα-
 τίσουν, άλλες κυττάζονται λόγω καλ-
 ποιότητας φιλαρεσκείας στο καθρεφτά-
 ντους, άλλοι διαδίδουν τα τελευταία
 νέα κι' άλλες τελάρουν τις κάλ-
 τες τους. Έ, όλη αυτή την... βαδιστι-
 ή αναρχία ή την αναρχία των πεζών
 προπαθεί ένα μήνα τώρα για χιλιο-
 στη φορά, να σουλουπώσει, ή Τροχαία.
 Και δεν καταφέρνει τίποτα! Είναι ά-
 δυνατό, παρά τις αστυνομικές εκκλή-
 σεις κι' επικλήσεις, παρά τους διερχό-
 μενους κινδύνους, να συνθησίσουμε να
 βαδίζουμε απ' τα καρφιά. Τώρα που η
 Τροχαία είδε κι' άποείδε, απέφασσε
 να τιμωρή τους βαδίζοντας κατά το
 κεί τους, με τριώρη διδασκαλία βαδι-
 σματος. Πολύ φοβάμαι για την έπιτυ-
 χια των βαδιστικών μαθημάτων. Γι' άρ-
 κείν καθό, όσοι θα κόβονται απ' τά...
 μαθήματα θα κινδυνεύουν να κοπούν
 κι' απ' τα τροχοφόρα!

ΑΝΑΜΕΣΑ σ' όλες από τις
 λαμπρότερες φωνές αξίζει να ανα-
 φερθούν η Νίτσα Ράλλη, Λέλα
 Τοράκη, Φλόρα Αλφειρά, Χρυσ-
 στίνα Ρούλου κ.ά.

ΣΗΜΕΡΑ η «Αλεξάνδρεια»
 καλλιτέχνης του τραγουδιού κ.
 Λουίζα Φίριμα, γνωστή για τις
 επιδόσεις της στη φωνητική τέ-
 χνη, δίνει στην Αλεξάνδρεια και
 στην αθήνα του «Αιολίου» με
 6 ραδία διεθνούς μελω-
 δίας με συνθέσεις των μεγα-
 λων δασκάλων της μουσικής.
 Μπράμς, ορσάκωφ. Τόσσι, Μάρι.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΩΝ ΕΞΩΦΥΛΛΩΝ

ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΛΟ

Θαυμάσιο μονοκύματο σπι-
 τινέ μαγιό της τελευταίας μό-
 δας. Το εμπρόσθιο φύλλο είναι
 οριζόντιο λαοτέξ. Το μαγιό
 συγκρατείται με μπρετέλες και
 δίνει μία πολύ χαριτωμένη και
 διακριτική έντυπωση.

ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ

Πολύ σικ και πρακτική είναι
 η τσάντα που σάς δίνουμε.
 Μπορείτε να την κεντήσετε μό-
 νη σας. Το σχέδιο είναι σε κλασ-
 νικό μέγεθος. Κεντρίεται με πε-
 ταχτή δελονιά, με ζωρούς χρω-
 ματισμούς, σε χονδρό ύφασμα.
 Γύρω-γύρω θα βάλετε ένα ρέλι
 από καρό ύφασμα σ' ένα χρώ-
 μα από τα λουλούδια της μπο-
 ντούρας.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ:

ΕΤΗΣΙΑ ... Δρχ. 110.000
 ΕΞΑΜΗΝΟΣ. » 55.000
 ΤΡΙΜΗΝΟΣ. » 30.000

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ (έτησ.):

Λίραι Αγγλίας .. 3.10.0
 Δολάρια 9

Εμβάσματα, τραπεζ. επιταγές
 Ευάγγελον Τερζόπουλον, Σαντο-
 ς 1, Αθήνα.

Διευθύνσεις συμφώνως το
 άρθρο 6 § 7 του Α. Ν. 1092
 1938.

Διευθυντής: Εύαγγ. Τερζό-
 πουλος, Κατοικία: Όδός Κολ-
 χίδος 12. Υπεύθυνος Τυπο-
 γραφείου: Στέφανος Κατα-
 νης, όδός Αγ. Ελεούσης 3.

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ από δω, αυτοκίνητα από κει. Και τράμ. Και λεωφορεία. Και φορτηγά. Και τζιπ. Και μοτοσυκλές. Και καρροτσάκια. Φυσικά πρέπει να περάσουμε απ' το ένα πεζοδρόμιο στο άλλο. Κίνδυνος-θανάτος. Άλλω τότε, λαός έμεις που έχουμε για ψω-
 τούρι το ζήν επικινδύνως και το βα-
 ζειν μέσα στα δλα, τότε, λοιπόν, έ-
 να διασχίζουμε τη λεωφόρο (παράλιγο
 να πώ την... λαιμητόμο) άλλοι θυ-
 μούνται ότι έφτασε η στιγμή να κα-
 τίσουν, άλλες κυττάζονται λόγω καλ-
 ποιότητας φιλαρεσκείας στο καθρεφτά-
 ντους, άλλοι διαδίδουν τα τελευταία
 νέα κι' άλλες τελάρουν τις κάλ-
 τες τους. Έ, όλη αυτή την... βαδιστι-
 ή αναρχία ή την αναρχία των πεζών
 προπαθεί ένα μήνα τώρα για χιλιο-
 στη φορά, να σουλουπώσει, ή Τροχαία.
 Και δεν καταφέρνει τίποτα! Είναι ά-
 δυνατό, παρά τις αστυνομικές εκκλή-
 σεις κι' επικλήσεις, παρά τους διερχό-
 μενους κινδύνους, να συνθησίσουμε να
 βαδίζουμε απ' τα καρφιά. Τώρα που η
 Τροχαία είδε κι' άποείδε, απέφασσε
 να τιμωρή τους βαδίζοντας κατά το
 κεί τους, με τριώρη διδασκαλία βαδι-
 σματος. Πολύ φοβάμαι για την έπιτυ-
 χια των βαδιστικών μαθημάτων. Γι' άρ-
 κείν καθό, όσοι θα κόβονται απ' τά...
 μαθήματα θα κινδυνεύουν να κοπούν
 κι' απ' τα τροχοφόρα!

ΑΝΑΜΕΣΑ σ' όλες από τις
 λαμπρότερες φωνές αξίζει να ανα-
 φερθούν η Νίτσα Ράλλη, Λέλα
 Τοράκη, Φλόρα Αλφειρά, Χρυσ-
 στίνα Ρούλου κ.ά.

ΣΗΜΕΡΑ η «Αλεξάνδρεια»
 καλλιτέχνης του τραγουδιού κ.
 Λουίζα Φίριμα, γνωστή για τις
 επιδόσεις της στη φωνητική τέ-
 χνη, δίνει στην Αλεξάνδρεια και
 στην αθήνα του «Αιολίου» με
 6 ραδία διεθνούς μελω-
 δίας με συνθέσεις των μεγα-
 λων δασκάλων της μουσικής.
 Μπράμς, ορσάκωφ. Τόσσι, Μάρι.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΩΝ ΕΞΩΦΥΛΛΩΝ

ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΛΟ

Θαυμάσιο μονοκύματο σπι-
 τινέ μαγιό της τελευταίας μό-
 δας. Το εμπρόσθιο φύλλο είναι
 οριζόντιο λαοτέξ. Το μαγιό
 συγκρατείται με μπρετέλες και
 δίνει μία πολύ χαριτωμένη και
 διακριτική έντυπωση.

ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ

Πολύ σικ και πρακτική είναι
 η τσάντα που σάς δίνουμε.
 Μπορείτε να την κεντήσετε μό-
 νη σας. Το σχέδιο είναι σε κλασ-
 νικό μέγεθος. Κεντρίεται με πε-
 ταχτή δελονιά, με ζωρούς χρω-
 ματισμούς, σε χονδρό ύφασμα.
 Γύρω-γύρω θα βάλετε ένα ρέλι
 από καρό ύφασμα σ' ένα χρώ-
 μα από τα λουλούδια της μπο-
 ντούρας.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ:

ΕΤΗΣΙΑ ... Δρχ. 110.000
 ΕΞΑΜΗΝΟΣ. » 55.000
 ΤΡΙΜΗΝΟΣ. » 30.000

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ (έτησ.):

Λίραι Αγγλίας .. 3.10.0
 Δολάρια 9

Εμβάσματα, τραπεζ. επιταγές
 Ευάγγελον Τερζόπουλον, Σαντο-
 ς 1, Αθήνα.

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ από δω, αυτοκίνητα από κει. Και τράμ. Και λεωφορεία. Και φορτηγά. Και τζιπ. Και μοτοσυκλές. Και καρροτσάκια. Φυσικά πρέπει να περάσουμε απ' το ένα πεζοδρόμιο στο άλλο. Κίνδυνος-θανάτος. Άλλω τότε, λαός έμεις που έχουμε για ψω-
 τούρι το ζήν επικινδύνως και το βα-
 ζειν μέσα στα δλα, τότε, λοιπόν, έ-
 να διασχίζουμε τη λεωφόρο (παράλιγο
 να πώ την... λαιμητόμο) άλλοι θυ-
 μούνται ότι έφτασε η στιγμή να κα-
 τίσουν, άλλες κυττάζονται λόγω καλ-
 ποιότητας φιλαρεσκείας στο καθρεφτά-
 ντους, άλλοι διαδίδουν τα τελευταία
 νέα κι' άλλες τελάρουν τις κάλ-
 τες τους. Έ, όλη αυτή την... βαδιστι-
 ή αναρχία ή την αναρχία των πεζών
 προπαθεί ένα μήνα τώρα για χιλιο-
 στη φορά, να σουλουπώσει, ή Τροχαία.
 Και δεν καταφέρνει τίποτα! Είναι ά-
 δυνατό, παρά τις αστυνομικές εκκλή-
 σεις κι' επικλήσεις, παρά τους διερχό-
 μενους κινδύνους, να συνθησίσουμε να
 βαδίζουμε απ' τα καρφιά. Τώρα που η
 Τροχαία είδε κι' άποείδε, απέφασσε
 να τιμωρή τους βαδίζοντας κατά το
 κεί τους, με τριώρη διδασκαλία βαδι-
 σματος. Πολύ φοβάμαι για την έπιτυ-
 χια των βαδιστικών μαθημάτων. Γι' άρ-
 κείν καθό, όσοι θα κόβονται απ' τά...
 μαθήματα θα κινδυνεύουν να κοπούν
 κι' απ' τα τροχοφόρα!

ΑΝΑΜΕΣΑ σ' όλες από τις
 λαμπρότερες φωνές αξίζει να ανα-
 φερθούν η Νίτσα Ράλλη, Λέλα
 Τοράκη, Φλόρα Αλφειρά, Χρυσ-
 στίνα Ρούλου κ.ά.

ΣΗΜΕΡΑ η «Αλεξάνδρεια»
 καλλιτέχνης του τραγουδιού κ.
 Λουίζα Φίριμα, γνωστή για τις
 επιδόσεις της στη φωνητική τέ-
 χνη, δίνει στην Αλεξάνδρεια και
 στην αθήνα του «Αιολίου» με
 6 ραδία διεθνούς μελω-
 δίας με συνθέσεις των μεγα-
 λων δασκάλων της μουσικής.
 Μπράμς, ορσάκωφ. Τόσσι, Μάρι.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΩΝ ΕΞΩΦΥΛΛΩΝ

ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΛΟ

Θαυμάσιο μονοκύματο σπι-
 τινέ μαγιό της τελευταίας μό-
 δας. Το εμπρόσθιο φύλλο είναι
 οριζόντιο λαοτέξ. Το μαγιό
 συγκρατείται με μπρετέλες και
 δίνει μία πολύ χαριτωμένη και
 διακριτική έντυπωση.

ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ

Πολύ σικ και πρακτική είναι
 η τσάντα που σάς δίνουμε.
 Μπορείτε να την κεντήσετε μό-
 νη σας. Το σχέδιο είναι σε κλασ-
 νικό μέγεθος. Κεντρίεται με πε-
 ταχτή δελονιά, με ζωρούς χρω-
 ματισμούς, σε χονδρό ύφασμα.
 Γύρω-γύρω θα βάλετε ένα ρέλι
 από καρό ύφασμα σ' ένα χρώ-
 μα από τα λουλούδια της μπο-
 ντούρας.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ:

ΕΤΗΣΙΑ ... Δρχ. 110.000
 ΕΞΑΜΗΝΟΣ. » 55.000
 ΤΡΙΜΗΝΟΣ. » 30.000

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ (έτησ.):

Λίραι Αγγλίας .. 3.10.0
 Δολάρια 9

Εμβάσματα, τραπεζ. επιταγές
 Ευάγγελον Τερζόπουλον, Σαντο-
 ς 1, Αθήνα.

Μή μου μιλάς...Θέλω μονάχα να με βλέπεις
 και να μαντεύω αυτό που θα θέλεις να πής.
 Μή μου μιλάς, θέλω κι' εγώ αν μου έπι-
 (τρέπης
 να όνειρευτώ την εύγλωττία της σιωπής
 και να φαντάζομαι κουβέντες σου πολλές
 και να πιστεύω, να πιστεύω πως μου λές,
 λόγια γλυκά και τρυφερά κι' αγαπημένα,
 πούναι για μένα.

Μή μου μιλάς. Και μοναχά να με κυττάξης
 ίσως με φτάνει κάτι ωραίο να σκεφτώ...
 Με τα δυο μάτια σου, μπορείς να με
 (διατάξης
 γιατί σι' αλήθεια σ' αγαπώ. Πώς να
 (κρυφτώ;
 Τα βλέμματά σου, όσο αν είναι ντροπαλά,
 λένε πολλά, τόσο πολλά, τόσο πολλά
 λόγια του έρωτα τρελλά και μεθυμένα,
 πούναι για μένα.

Από τα χείλη, πιδ καλά μιλούν τα μάτια
 κι' όταν αγάπη μου, π' αγάπη με κυττάς
 μπρός μου άνοιγουν πεντάμορφα παλάτια
 και με τα μάτια, δτι θέλεις μου ζητάς.
 Κι' εγώ σε νοιώθω σοδαρά κι' αληθινά
 και κάθε βλέμμα σου εύτυχια με κερνά
 μ' όνειρα τόσα, ζωντανά και φλογισμένα
 πούναι για μένα...

Μή μου μιλάς. Είδες τόση ώρα που σω-
 (πείνεις
 πόσα σου είπα με τη σκέψη μοναχά
 γιατί σε νοιώθω, όπως και σύ καταλα-
 (δαίνεις
 δσα τα λόγια μας, δεν λένε, τα φτωχά...
 Κι' είπαμε πράγματα στ' αλήθεια τρυφερά
 κάναμε σχέδια λιγάκι πονηρά,
 έτσι βουδά και σιωπηλά και τόσο άμιλητα
 δίχως να μείνουν και τα χείλη μας άφιλητα.
 ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΙ ΤΥΠΟΙ

Η ΤΕΜΠΕΛΑ

Θα σηκωθεί το πρωί στις
 όχτω. Όσπου να πιή τον
 καφέ της, ν' άκούση λιγάκι
 ραδιόφωνο, να καπνίσει κα-
 νένα τσιγαράκι, γίνεται έν-
 νια. Όσπου να τακτοποιή-
 ση λιγάκι το σπίτι της πά-
 ει δέκα και σις έντεκα θα
 πάρη το δίχτυ της, να ψω-
 νίση. Τι θα ψωνίση;

Εδώ είναι το δράμα το
 καθημερινό, με τα ίδια
 πρόσωπα και τα ίδια σκη-
 νικά: το ψαράδικο, το μα-
 νάβικο, το χασάπικο, ο
 μπακάλης, ο μαγάλης, ο
 χασάπης. Κι' αυτή, πρωτα-
 γωνίστρια, διαβαίνει άργα-
 άργα και μονολογεί. Τι να
 πάρη; ψάρια; θέλουν ξύσι-
 μο. Φασολάκια, ραδικία,
 παντζάρια; Θέλουν πάστρε-
 μα. Ντολμάδες; θέλουν τυ-
 λιγμα. Πατάτες; θέλουν κα-
 θάρισμα. Κεφτέδες; τηγά-
 νισμα. Μακαρόνια; άστα,
 φασαρία. Κρέας; δεν προ-
 φτάνει να γίνη πιά.

Τι να πάρη; κονσέρβα;
 πήρε χτες και την Παρα-
 σκευή. Μανεστράκι στο
 φούρνο; δεν το τρώει ο άν-
 τρας της. Τα μάτια της
 παίζουν εδώ κι' εκεί και
 σταματούν στο καλάθι με
 τ' αγγά. Κι' ύστερα άμφι-
 τάλαντεύεται ανάμεσα στις

βραστές πατάτες και στα
 κοκυθάρια. Μά όχι για
 πολύ. Για λόγους ευνόητους
 προτιμά τα δεύτερα και τα
 φέρνει θριαμβευτικά στο
 σπιτί της, να τα βράση.

Δόξα σοι ό Θεός, πάει
 κι' η σημερινή ημέρα!

Και πραγματικά πάει,
 γιατί δεν πρόκειται τίποτ'
 άλλο να κάνει.

Της άρέσει ο κινηματο-
 γράφος, αλλά βαρύνεται την
 ούρα του τράμ. Άγαπά το
 θέατρο, αλλά βαρύνεται να
 δγάλη εισιτήρια. Της άρέ-
 σει η έκδρομή, αλλά συλλο-
 γίζεται τον πηγαϊμό και
 τον έρχομό. Θέλει να καλέ-
 ση τις φίλες της, αλλά βα-
 ρύνεται να κάνει γλυκό. Και
 κάθεται το απόγευμα στη
 θεράντα της, πλέκει τρείς
 πόντους από την μπλουζά
 της που την άρχισε πέρυσι
 το Πάσχα και φέτος κοντεύ-
 ει να φτάση ως τη μασχά-
 λη, μετά την παρατάει κι'
 ανοίγει το περιοδικό. Δια-
 βάζει όσπου σουρουπώνει,
 διαβάζει και με το φως και
 περιμένει διαβάοντας τον
 άντρα της ως την ώρα του
 φαγητού, που θα σερβίρη
 μεγαλοπρεπώς δυο κεσεδά-
 κια γιαούρτι.

ΠΙΠΙΝΑ ΤΣΙΜΙΚΑΛΗ

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ» κυκλο-
 φυρέι ημέραν Γετάρτην ανά δεκαπενθήμε-
 ρον, ανεξαρτήτως ημερομηνίας.
 Το προσεχές τεύχος (38) θα κυκλοφο-
 ρήση την Τετάρτην, 4 Ιουλίου.

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ

από του Ιου μέχρι του τελευταίου πωλούν-
 ται εις τα γραφεία μας, όδός Σανταροζα 1.

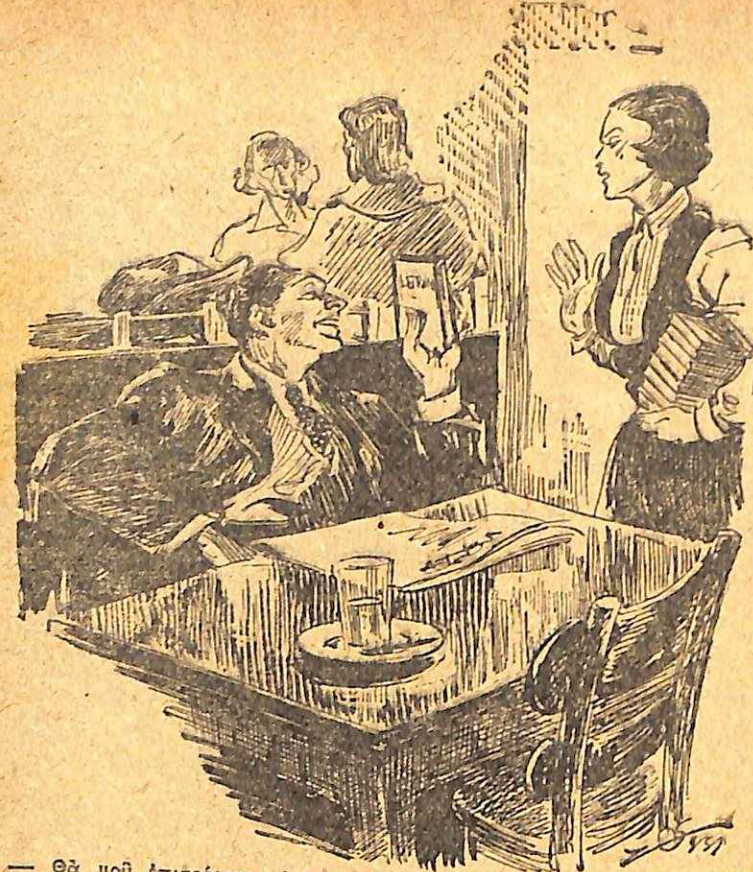
ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ "ΓΥΝΑΙΚΑΣ"

Μπορείτε να έχετε τα τεύχη σας δεμένα
 εις ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΤΑΤΟΥΣ ΧΡΥΣΟ-
 ΔΕΤΟΥΣ ΤΟΜΟΥΣ (1—13 ό Α' τόμος,
 14—26 ό Β' τόμος). Προσκομίζετε τα
 τεύχη σας εις τα γραφεία μας και τα πα-
 ραλαμβάνετε δεμένα εις βραχύτατον χρο-
 νικόν διάστημα. Βιβλιοδεσία έκάστου τό-
 μου δρχ. 20.000.

Εις τας αναγνωστρίδας των ΕΠΑΡΧΙΩΝ
 άποστέλλονται, κατόπιν έντολής, τα κα-
 λίμματα των τέμων αντί δρχ. 15.000 έ-
 καστον, έλεύθερα ταχυδρομικών. Το δέσι-
 μον ήμπορεί να γίνη από βιβλιοδέτην της
 περιοχής, όπου κατοικούν αντί έλαχίστης
 άμοιβής.

ΚΡΑΤΗΤΕ ΤΑ ΤΕΥΧΗ ΣΑΣ εις καλήν
 κατάσταση δια να είναι εύκολη ή βιβλιο-
 δεσία των εις τόμους.

Ο ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ

— Θα μου επιτρέψετε να το ξεφυλλίσω λιγάκι;...
(Εικονογράφης 'Αλ. Κοντοπούλου)

Η παριζιάνα

ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ
ΔΗΜ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗ

Θα είναι πολύ δύσκολο, αδύνατο μάλλον, να υποτάξω κανείς τις Παριζιάνες σ' ένα τύπο. Έκεί, σ' αυτή την πόλη κάθε αναποδιάς, όπου συγκρούονται συνεχώς τα πιο αντίθετα πράγματα, είναι μοιραίο και φυσικό, να δημιουργούνται από την ανάγκη της ζωής και οι πιο αντίθετοι χαρακτήρες. Κι αυτό συμβαίνει όχι μόνο στους άνδρες, αλλά και στις γυναίκες. Και μάλιστα, κυρίως στις γυναίκες.

Γιατί όμως να πολυλογούμε; 'Ας μπούμε στα παραδείγματα για να καταλάβετε.

Κοντούλα, Νόστιμη; Χμ... Κάτι μεταξύ πικάντικου και κοκεταρισμένης θηλυκότητας. Γενική εντύπωση, καλή. Στην 'Αθήνα θα την έπαιρνε κανείς για δακτυλογράφουλα, για υπάλληλο Τραπεζίτη για κοριτσάκι του μέσου αστικού σπιτιού. Ντυσιμο; 'Απόλυτη εφαρμογή του κανόνα: 'Η Παριζιάνα ντύνεται με το τίποτε και είναι κομψή. Σύνολο; Πολύ συμπαθητικό.

Κράτουμε στο χέρι της ένα μάτσο διβλία και πλησίασε στο τραπέζι μου, στο περίφημο «Καφέ ντε λα Φλόρ», που συγχέεται από φοιτητές, λογοτέχνες, αμφίβολου, υπαρξιστές με τα κομικά τους γένεια και... περιέργους. 'Ανάμεσα σ' αυτούς τους τελευταίους και ο υποφαινόμενος.

'Επλησίασε λοιπόν το κοριτσάκι μου. Ήταν δέν ήταν 17 χρόνων. 'Επλησίασε και δει-

χωντάς μου τα διβλία της, μ' έρωτησε:

— Σας ενδιαφέρει ή νέα σχολή του Λετρισμού;

— Ποιά σχολή δεσποινίς;

— Συγγνώμη, κυρία.

— Κυρία; Συγγνώμη, εγώ δεσπ... κυρία μου. Μά πόσων ετών είσθε;

— Δέν τό κρύβω. Δέκα έξη.

— Και παντρεύτηκατε τόσο νέα;

— Μου 'άφητσε υπερήφανα, χαμογελώντας:

— Έχω και δυο παιδιά.

— Μπράβο. Δέν χάνετε τον καιρό σας βλέπω.

— Αυτό είναι άλλο ζήτημα, μου είπε μ' ευγένεια. Προς το παρόν σας έρωτά; Σας ενδιαφέρει ο λετρισμός;

— 'Ο ηλεκτρισμός; 'Οχι δυστυχώς δεσπ... πάρτάν... κυρία.

— 'Ο Λετρισμός σας είπα.

— 'Οχι ο ηλεκτρισμός. 'Ο Λετρισμός.

— Τι φρούτο είναι πάλι αυτό;

— Δέν είναι φρούτο. Είναι νέα ποιητική σχολή.

— Ποιητική Σχολή; Μά θέβαια μ' ενδιαφέρει. Τι γυρεύει ή νέα Σχολή;

— Πάρτε αυτό το διβλίο να φωτισθήτε. Πεντακόσια φράγκα μόνο.

— Τζάμπα μαντάμ. 'Αν πρόκειται με πεντακόσια φράγκα (Σ. Σ. Είκοσι ελληνικά χιλιάδικα) να μυηθώ στα μυστικά μιας νέας ποιητικής τεχνοτροπίας, είναι τζάμπα.

— Λοιπόν; Να σας αφήσω ένα διβλίο; Πεντακόσια φράγκα.

— Να μου τ' αφήσετε. Θα μου επιτρέψετε να το ξεφυλλίσω λιγάκι....

— Όσο θέλετε. Μου επιτρέψετε να καθίσω κοντά σας;

— Τιμή μου δεσπ... πάρνόν... μαντάμ.

— 'Η νέα κοπέλλα εκάθησε. Της προσέφερε να πάρη κάτι. 'Αρνήθηκε με πολλή ευγένεια. 'Εν τώ μεταξύ, εγώ ξεφυλλίζα το διβλίο.

Θέ μου και κύριε... 'Ο συγγραφέας, ανέπτυσε μια καινούργια ποιητική θεωρία: Τόν «Λετρισμό». Τεχνική της νέας θεωρίας είναι ή δημιουργία στίχων, με απλή παράθεσι γραμμάτων (λέττρ), χωρίς να πολυσκοτίζεται ο ποιητής για την ύπαρξη λέξεων, φράσεων, εννοιών. Βέβαια που και που, υπάρχουν και λέξεις σωστές, για συμπλήρωμα, αυτό όμως δέν είναι απαραίτητο, αλλά εγκαταλείπεται στο έλεος του ποιητού.

— Ορίστε για να καταλάβετε, καλύτερα, ένα ποίημα της σχολής των λετριστών, κατ' πρόχειρη μετάφρασι:

— 'Ο άνεμος φυσά
φς φς φς φς—σά.

Και τρίζουνε τα δέντρα
έντρα, κέντρα φέντρα, μέντρα

κι' ένα τζιτζί—
κι, τζί τζί τζί

— 'Ετσι τραβούσε ολοκληρωτό ποίημα, το οποίο είχε και τόν τίτλο «Φθινόπωρο». Στόν πρόλογο του διβλίου, ο ιδρυτής της Σχολής, προσπαθούσε να εξηγήση την τεχνοτροπία του.

— 'Ας λέμε ότι μάς έρχεται, γράφει ο διδάσκαλος. Αυτό θα πη αυθορμητισμός, στην ποίηση. Που τό ξέρομε ότι ο 'Ομηρος γινότανε αντιληπτός στην εποχή του; Και ποιός μπορεί να μάς δεβαιώσει ότι ύστερα από πέντε χιλιάδες χρόνια, δέν θα θαυμάζουν τα σημερινά μας ποιήματα οι μέλλουσες γενεές;

— Αυτά περίπου τα σοφά έλεγε ο πρόλογος. 'Εν τώ μεταξύ, ή όμορφη κοπελλίτσα, με κύτταξε με αγονία. Τό κατάλαβα και της είπα:

— Πολύ ενδιαφέρον τό διβλίο σας, μαντάμ. Θα τό κρατήσω.

— Σας ευχαριστώ πολύ, μου είπε με ανακούφισι.

— Ορίστε τα 500 φράγκα σας. Μπορώ να μάθω, ποιός ενίαι ο ιδρυτής της νέας Σχολής;

— 'Ο άντρας μου κύριε. 'Εκείνος γράφει τα διβλία, τα τυπώνομε κι' εγώ τα πουλώ. Βλέπετε, προσέθεσε με παράπονο, τα διβλιοπωλεία δέν μάς βοηθούνε.

— Θα είχατε την καλωσύνη να μου υπογράψετε στην πρώτη σελίδα;

— Πολύ ευχαρίστως, απήντησε.

Της έδωσα τό στυλό μου. 'Εκείνη μ, έρώτησε:

— Τό όνομά μου θέλετε ή τό λογοτεχνικό μου ψευδώνυμο;

— Και τα δύο, αν δέν σας πειράζει.

— Υπέγραψε: Κυρία Γκυγιωμέν—Πουσέτ.

— Πουσέτ, είναι τό λογοτεχνικό σας ψευδώνυμο;

— Μάλιστα.

— Και τί γράφετε;

— ΜΑΡΚ ΤΟΥΑΙΝ

— Τίποτα δέν λείπει στο αμερικανικό σπίτι. Τίποτα εκτός από την οικογένεια!...

— Όταν μια γυναίκα μιλά για το παρελθόν της, κάνει έρωτα-λόγησι. Όταν ένας άνδρας μιλά για το παρελθόν του, διατηρείται!...

— Ένας άνδρας σας αγαπά ανάλογα με την έκτιμησι που σας έχει. Μια γυναίκα, αναλογα με την ιδέα που έχετε εσείς για κείνην.

— Ευγένεια είναι τό να περιποιηθείς τον άλλον χωρίς να περιμένεις κανένα όφελος από αυτόν.

— 'Η φίλια είναι κάτι τό τόσο σταθερό, ώστε θα μπορούσε να διαρκέση ολοκληρωτή ζωή, αν δέν τη θυμόσατε μόνον όταν έχουμε ανάγκη από χρήματα.

— ΚΑΙ ΤΙ ΓΡΑΦΕΤΕ;

— ΜΑΡΚ ΤΟΥΑΙΝ

— ΚΑΙ ΤΙ ΓΡΑΦΕΤΕ;

— ΜΑΡΚ ΤΟΥΑΙΝ

— ΜΑΡΚ ΤΟΥΑΙΝ

— ΜΑΡΚ ΤΟΥΑΙΝ

— ΜΑΡΚ ΤΟΥΑΙΝ

ΜΙΑ ΤΙΜΗ ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ

Ο ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΝΤΙΟΡ ΣΤΕΛΛΕΙ ΜΟΝΤΕΛΑ ΤΟΥ ΣΤΗ «ΓΥΝΑΙΚΑ»

Είμαστε ευτυχείς δημοσιεύοντες δυο μοντέλα που έστειλε αποκλειστικά για το περιοδικό μας, ο μεγαλύτερος ραπτικός Όικος του Παρισιού Κριστιάν Ντιόρ. 'Η τιμή αυτή είναι για μας μια παραπάνω απόδειξις της «Γυναίκας και το Σπίτι» καθόσωσε, όχι μόνο να επιβεβαιώσεν τόν μοναδικό γυναικείο περιοδικό της χώρας μας, αλλά και να αναγνωρισθί διεθνώς σαν ένα από τα καλύτερα περιοδικά της Ευρώπης.

Την τιμή αυτή, την είχαν ως τώρα τα περιοδικά των έξι χωρών: Γαλλίας, 'Αμερικής, 'Αγγλίας, 'Ιταλίας, 'Ελβετίας, Γερμανίας. Τώρα στις χώρες αυτές προστίθεται και ή 'Ελλάς. 'Η τιμή που μάς γίνεται, μάς γεμίζει υπερηφάνεια αλλά και μάς επιβάλλει την υποχρέωσιν να συνεχίσωμεν με περισσότερο ένθουςιασμό την προσπάθειάν μας, ώστε να καταστή ή «Γυναίκα» τό καλύτερο γυναικείο περιοδικό, όχι μόνο της 'Ελλάδος, αλλά και της Νοτιοανατολικής Ευρώπης.

Θεωρούμε τη συνεργασία αυτή με τόν Όικο Κριστιάν Ντιόρ σά μιάν άπαρχή γενικώτερης έπαφής με τούς μεγάλους ραπτικούς Όίκους του Παρισιού, που ελπίζομε πως θα πραγματοποιήσωμε στο προσεχές μέλλον.

Δημοσιεύομε παρακάτω τη φωτοτυπία και τη μετάφρασι της σχετικής επιστολής του Κριστιάν Ντιόρ.

Είμαστε ευτυχείς δημοσιεύοντες δυο μοντέλα που έστειλε αποκλειστικά για το περιοδικό μας, ο μεγαλύτερος ραπτικός Όικος του Παρισιού Κριστιάν Ντιόρ. 'Η τιμή αυτή είναι για μας μια παραπάνω απόδειξις της «Γυναίκας και το Σπίτι» καθόσωσε, όχι μόνο να επιβεβαιώσεν τόν μοναδικό γυναικείο περιοδικό της χώρας μας, αλλά και να αναγνωρισθί διεθνώς σαν ένα από τα καλύτερα περιοδικά της Ευρώπης.

Την τιμή αυτή, την είχαν ως τώρα τα περιοδικά των έξι χωρών: Γαλλίας, 'Αμερικής, 'Αγγλίας, 'Ιταλίας, 'Ελβετίας, Γερμανίας. Τώρα στις χώρες αυτές προστίθεται και ή 'Ελλάς. 'Η τιμή που μάς γίνεται, μάς γεμίζει υπερηφάνεια αλλά και μάς επιβάλλει την υποχρέωσιν να συνεχίσωμεν με περισσότερο ένθουςιασμό την προσπάθειάν μας, ώστε να καταστή ή «Γυναίκα» τό καλύτερο γυναικείο περιοδικό, όχι μόνο της 'Ελλάδος, αλλά και της Νοτιοανατολικής Ευρώπης.

Θεωρούμε τη συνεργασία αυτή με τόν Όικο Κριστιάν Ντιόρ σά μιάν άπαρχή γενικώτερης έπαφής με τούς μεγάλους ραπτικούς Όίκους του Παρισιού, που ελπίζομε πως θα πραγματοποιήσωμε στο προσεχές μέλλον.

Δημοσιεύομε παρακάτω τη φωτοτυπία και τη μετάφρασι της σχετικής επιστολής του Κριστιάν Ντιόρ.

Είμαστε ευτυχείς δημοσιεύοντες δυο μοντέλα που έστειλε αποκλειστικά για το περιοδικό μας, ο μεγαλύτερος ραπτικός Όικος του Παρισιού Κριστιάν Ντιόρ. 'Η τιμή αυτή είναι για μας μια παραπάνω απόδειξις της «Γυναίκας και το Σπίτι» καθόσωσε, όχι μόνο να επιβεβαιώσεν τόν μοναδικό γυναικείο περιοδικό της χώρας μας, αλλά και να αναγνωρισθί διεθνώς σαν ένα από τα καλύτερα περιοδικά της Ευρώπης.

Την τιμή αυτή, την είχαν ως τώρα τα περιοδικά των έξι χωρών: Γαλλίας, 'Αμερικής, 'Αγγλίας, 'Ιταλίας, 'Ελβετίας, Γερμανίας. Τώρα στις χώρες αυτές προστίθεται και ή 'Ελλάς. 'Η τιμή που μάς γίνεται, μάς γεμίζει υπερηφάνεια αλλά και μάς επιβάλλει την υποχρέωσιν να συνεχίσωμεν με περισσότερο ένθουςιασμό την προσπάθειάν μας, ώστε να καταστή ή «Γυναίκα» τό καλύτερο γυναικείο περιοδικό, όχι μόνο της 'Ελλάδος, αλλά και της Νοτιοανατολικής Ευρώπης.

Θεωρούμε τη συνεργασία αυτή με τόν Όικο Κριστιάν Ντιόρ σά μιάν άπαρχή γενικώτερης έπαφής με τούς μεγάλους ραπτικούς Όίκους του Παρισιού, που ελπίζομε πως θα πραγματοποιήσωμε στο προσεχές μέλλον.

Δημοσιεύομε παρακάτω τη φωτοτυπία και τη μετάφρασι της σχετικής επιστολής του Κριστιάν Ντιόρ.

Christian Dior

30, AVENUE MONTAIGNE
PARIS

ΕΛΤΕΡΕΟ 93-64

6 juin 1951

Monsieur le Rédacteur en Chef
"Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ"
1, rue Saintros
ATHÈNES (Grèce)

Monsieur le Rédacteur en Chef,

Nous avons le plaisir de vous remettre sous ce pli quelques photographies de modèles de notre Collection de Printemps/Été 1951.

Vous nous obligeriez en nous retournant, après l'avoir signé, le reçu ci-joint et en nous faisant parvenir, à titre justificatif, le numéro de votre journal dans lequel ces documents seront reproduits.

Veuillez agréer, Monsieur le Rédacteur en Chef, l'expression de nos sentiments distingués.

Christian Dior

Service de la Presse et des Relations Publiques

ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΝΤΙΟΡ

30, ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΜΟΝΤΑΙΝΙ

ΠΑΡΙΣΙ

5 'Ιουνίου 1951

Κύριον αρχισυντάκτην του περιοδικού

«Η Γυναίκα και το Σπίτι»

«Οδός Σανταρόζα 1

Αθήναι ('Ελλάς)

Κύριε αρχισυντάκτα,

Έχομεν την ευχαρίστησιν να σας αποστείλωμεν έσω-κλειστως μερικάς φωτογραφίας μοντέλων της συλλογής μας «Ανοιξίς—Καλοκαίρι 1951.

Θα μάς υποχρεώσετε αν μάς επιστρέψετε, αφού υπογράψετε την συνημμένη απόδειξιν, και μάς αποστείλητε, ως δικαιολογητικόν, τό τεύχος του περιοδικού σας, όπου θα δημοσιευθόν.

Ευαρεσθηθείτε να δεχθήτε, κύριε αρχισυντάκτα, την έκφρασιν των εξαίρετών μάς αισθημάτων,

Κ. ΝΤΙΟΡ

ΜΟΝΤΕΛΟ ΤΟΥ ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΝΤΙΟΡ

Βραδυή καλοκαιρινή τουαλέτα από λευκό πικέ. 'Ο μπούστος και ή φούστα τινώ (βαρέλι) είναι κεντημένα με λιμπτελόδες, σκαρβαίους και μυίγες σε όλες τις αποχρώσεις που έχουν τό άσημί, τό χρυσό, τό πράσινο και τό καφέ. Μία διπλή φούστα φουσκώνει τις περιφέρειες πάνω από τη στενή, έσωτερική κουμπωτή φούστα.

(Αποκλειστικότης «Γυναίκας» για την 'Ελλάδα —
Φωτογραφία Μέιγουολντ)

Αν-Γιαννίου του Ριζικάρη

ΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ Π. ΤΣΙΜΙΚΑΛΗ

Δέν ξέρω αν στο μικρό χωριό περιμέ-
νουμε με τόσο χαρά άλλη γιορτή, όσο τ'
'Αγιαννίου του Ριζικάρη, που το μικρό
ασπρό έρημοκλήσι του ξεχωρίζει πιο ψη-
λά, κάτω από τη θεώρατη βελανιδιά, ά-
νάμεσα στ' αγριώματα και στις άφάνες
του λόγγου.

Ο τόπος μακριά κι' ολόγυρα είναι
παραδομένος σιωπηλιά, υπομονετικά, ανυ-
περάσπιστα στις καυτερές ακτίνες του
ήλιου που ρουφούν μονοστιγμής την άδυ-
νατη ανάσα του, σφίγγουν και πετρώ-
νουν το χώμα, γυαλίζουν τη χρυσή ράπη
των χωραφιών και το δέρμα των βοδιών
που βόσκουνε ήσυχα, γεμάτα πλήξη κι'
άνορεξία!

Λισόπυρι, σιωπή, κούραση, ιδρώτας, λαύ-
ρα παντού.

Κι' ανάμεσα σ' όλα τούτα φτάνει άξα-
φνα ο 'Αγιάννης, σαν εύλογία Θεού, να
φέρη μιάμιση μέρας χαρά κι' έλπίδα
στις κουρασμένες ψυχές.

Οι δουλειές αρχίζουν την παραμονή, ξε-
μερώματα όπως πάντα, αλλά τώρα μ' έ-
να γρήγορο, χαρούμενο σκοπό. Οι κου-
βάδες χτυποβολούν διασπαστικά να ξεχειλί-
σουν τ' αυλάκια στα περιβόλια, οι σκά-
φες στήνονται στις αυλές κι' από τους
φούρνους ξεπετιούνται ξαφνικά μεγάλες
κόκκινες φλόγες μαζί με μαύρον πηχτόν
καπνό που θολώνει για λίγες στιγμές τον
καθάριον αέρα.

Και χωρίς να το ξέρης, καταλαβαίνεις
πώς κάτι το ασυνήθιστο είναι σήμερα,
βλέποντας τις χωριανές, ν' ανηφορίζουν
από τον κάμπο τ' απομεσήμερο με μάτσα
κατηφέδες και βασίλικους. Αυτά, μαζί
μ' όλα τα γαρύφαλα του χωριού, στάλι-
σαν αργότερα το φρεσκοασπρισμένο έκ-
κλησάκι και το έτοιμασαν πριν να δύση ο
ήλιος. Την ίδια στιγμή, που εκείνος έγει-
ρε πίσω από το βουνό, ροδόλησαν τρεχά-
νες οι κοπέλλες στο χωριό για τον κλήδο-
να. Κι' η Ποπίτσα με τα γελαστά μαύρα
μάτια και το λυγρό κορμί, έφερε σοδαρή
και καμωρωτή το πλατύστομο σταμνί με
τ' αμίλητο νερό στη μέση της αύλης τους.

Δαχτυλίδια και χρυσαφικά δεν έχουν
οι κοπέλλες στο μικρό χωριό, να ρίξουν μέ-
σα. Κι' οι φτηνές θέρες των γυναικών
τρώγονται σιγά-σιγά με τις δουλειές των
χωραφιών, λυώνουν άργα μαζί με το κορ-
μί, γίνονται με τα χρόνια φτενά συρματά-
κια, που ίδες θα τελειώσουν κι' αυτές τη
ζωή τους μαζί με τα δαχτυλά που τις φο-
ρούν. Κι' έξω από τη δαχτυλήθρα, ούτε
τ' αδράχτι, ούτε η σαίτα του αργαλειού
τα πράσινα μήλα και ροδοκόκινα μυρω-
μεγάλο, το πιο όμορφο και κέντησε πάνω
του με κανελογάρφαλα το πρώτο γράμ-
μα από τ' όνομα της. Γέλια και χαρές
γέμισαν σε λίγο την αύλη και ξεχύθηκαν
από την αυλόπορτα.

— Μπαρμπα Θανάση, να δώσουμε και
το δικό σου ριζικό;
— Τόδα εγώ, κόρη μου, το ριζικό μου,
λέει ο γέρο Θανάσης συλλογισμένα, κα-
θώς περνάει απ' έξω με τη μαγκούρα του.
Σεις να βάλετε που είσατε νέοι.
Μ' αυτοί δεν περίμεναν κανέναν να
τους το πη, τάχα κιάλας έτοιμο, κοπέλλες
και παλληκάρια και τάρριχναν άνας—ένας
μέσα στον κλήδο.

— Υστερα η Ποπίτσα τον σκέπασε μ' έ-
να κομμάτι καινούργιο, κόκκινο χασέ που
έδεσε προσεκτικά γύρω και τον έκλεισε
με το λουκέτο της κασέλας τους, απαγγέ-
λοντας όσο πιο επίσημα μπορούσε:
Κλειδώνουμε τον κλήδο
με τ' 'Αγιαννίου τη χάρι
κι' όπου χει καλό ριζικό
να δώση, να το πάρη.

Κλειδώνουμε τον κλήδο
με τ' 'Αγιαννίου τη χάρι
κι' όπου χει καλό ριζικό
να δώση, να το πάρη.

Ποπίτσα σήκωσε το σταμνί στα χέρια
της, το πήγε και τ' άπλωσε σε μια γω-
νιά, κοντά στη ρίζα της κληματαριάς. Έ-
κει θάμνε 'όλη τη νύχτα, για να το βλέ-
πουν τ' άστρα τ' ουρανού.

— Υστερ' από λίγο ο κλήδονας στεκόταν
έρημος και μόνος. Έξω, στο Πλάτωμα,
το βασίλειο των μικρών φούντωνε μια πε-
λώρια φωτιά που ο λαμπρός της τραβού-
σε χαρούμενο όλο το χωριό τριγύρω.

Μακριά, στ' αγριώματα, ολόφωτα πορ-
τοκαλιά σημάδια φούντωναν ένα-ένα
ξαφνικά, άλλα χαμηλά, κι' άλλα ψηλά μέ-
σα στο σκοτάδι. Κάθε στάνη και κάθε ξε-
μόνι άναβε τη φωτιά στην αύριανή
γιορτή. Και τα σκοτεινά κορφοβούνια έ-
στελναν εκείνη τη βραδυά το ένα στο άλ-
λο το πιο μεγάλο μήνυμα:

— Βοήθειά σας ή χαρά του 'Αγιάννη!
— Βοήθειά σας!
— Βοήθειά σας!

Και πιο ψηλά, ψηλότερ' απ' όλα, στον
ουρανό, μια χαρωπή και ζωηρή φλογίτσα
τρεμόσβυνε έξω από το μοναστήρι του
'Αη-Ληά, που την αγνάντευαν μακριά,
όλες οι πολίτες και τα πέλαγα.

★

Η Ποπίτσα ήρθε και με βρήκε την άλ-
λη μέρα το απομεσήμερο, κάτω από το
δέντρο.

— Ξέρεις, φέτος θα παντρευτώ, μου ει-
πε ολόχαρη.

— Μπαράβο, της είπα. 'Αγαπάς κα-
νένα;

— Η Ποπίτσα κατέβασε τα μάτια της
κατακόκκινη.

— Δεν το λέω γι' αυτό, απάντησε. Μα
τόδα στο πηγάδι.

— Στο πηγάδι; Δεν καταλαβαίνω!

Στάσου να στο πω. Την ώρα που ο
ήλιος έδειξε μεσημέρι, πήρα τον καθρέφτη
μας κι' έρριξα τον ήλιο μέσα στο πηγά-
δι της αύλης μας. Έσκυψα τότε κι' έγώ
στο πηγάδι, σκέπασα καλά—καλά το κε-
φάλι μου μ' ένα κόκκινο πανί και κοίταξα
μέσα στο νερό. Κι' είδα ολόκαθαρη πώς
έβγαينا νύφη από την έκκλησία μαζί με
τον άντρα μου.

— Ποιός ήταν ο άντρας σου, Ποπίτσα;
τον γνώρισες;

— Ναι, είπε σιγά, τον γνώρισα! 'Ο
Μιχάλης ήταν! Το λέω σε σένα μονάχα.

— 'Ο Μιχάλης; Το παλληκάρι που ά-
νηφορίζει προχθές από τον κάμπο μαζί
μας;

— Ναι, είπε η Ποπίτσα και τα μάτια
της παιζογέλασαν.

— Που ήταν δίπλα σου χθές το βρά-
δυ στη φωτιά;

— Ναι!...

Και σε λιγάκι ξανάπε συλλογισμένη.

Η γυναίκα του αστυφύλακα της
Τροχαίας περιποιείται τον άντρα της!..

— Πώς θα έλεγε μέσα στο πηγάδι;
— Μπορεί να έλεγε την ίδια εικόνα.
— Λές; Έκαμε η Ποπίτσα ολόχαρη.

★

— Ηρθε τέλος η στιγμή που την περι-
ναν οι κοπέλλες. Το άνοιγμα του κλήδο-
να. Η αύλη της Ποπίτσας ξαναγέμισε, με
τώρα όχι μονάχα από νιάτα. Γέροντες και
γρηούδες καμπουριαστές έκαταν γύρω
στο πηγάδι και τα παιδιά στοιβάζοντα
στην πόρτα της αύλης. 'Ολονών τα μάτια
ήταν καρφωμένα στο κόκκινο σταμνί που
έκλεινε μέσα του τη μοίρα του χωριού
τους. Κι' η φωνή της Ποπίτσας τρεμούλα-
σε καθώς τον άνοιξε κι' είπε τα πρώτα
λόγια:

— Άνοιγουμε τον κλήδο
με τ' 'Αγιαννίου τη χάρι
κι' όπου χει καλό ριζικό
σήμερα θα το πάρη.

Μια κοπέλλα με μάγουλα δυστυχία πη-
ρε από το χέρι της Ποπίτσας ένα πελώ-
ριο μήλο, ξαναδιάβασε το γράμμα της και
κίνησε γελαστά κι' ολόχαρη να πη στην
θέση της, ενώ όλοι γύρω της ξεπούσαν σ'
εύχες. Ήταν η τυχερή της ημέρας. Μα δ-
χι και η μόνη, γιατί άλλη κοπέλλα διάστη-
κε να προσθέσει:

Και πάλι ματανοίξετε
να βγί και το δικό μου,
της καλομοίρας της χρυσής,
χρυσό ν' το ριζικό μου.

Σιγά-σιγά η αύλη έπερνε ζωή. Γέλια
και ξεφωνητά άνηχούσαν ύστερ' από κά-
θε δγαλίο, η φωνή της Ποπίτσας έστα-
ζε και το γλυκό τραγούδι της ξεχωριζε,
αργότερα, στο χορό, που τον έστησαν εκεί
και νιές, ο καθένας με το ριζικό του στην
τσέπη.

— Άργα το βράδυ καθόμαστε έξω στο
Πλάτωμα, πάνω σε μεγάλα κοτσάνια.
Και μονάχα η Μπέισα, μια γρηούλα σκυ-
φτή και γλυκειά, με ολόσπαρα όμορφα
μαλλιά, καθόταν σε καρέκλα. 'Όλο το χω-
ριό την έλεγε «κυρά» κι' όλοι την αγα-
πούσαν και τη σέβονταν για χάρι άλλο-
νών, μα και για δική της χάρι.

— Είχαμε κι' εμείς βάλει σαν τέτοια
μέρα μια χρονιά τα ριζικά, στο σπίτι μας,
στην πόλη, είπε η Μπέισα. 'Ημουν 18
χρονών, θυμάμαι κι' έβαλα το δικό μου
κάτω από το μαξιλάρι μου. Κι' είδα, παι-
διά μου, στον ύπνο μου πώς θα παντρευό-
μουν εκείνη τη χρονιά και τον άντρα που
θα ήρθε. Τον είδα στ' όνειρό μου έτσι
καθαρά, σαν νάμουνε ξύπνια. Ψηλός, με-
λαχρινός, με μαύρο μoustάκι και τον λέ-
γανε Γιώργη. Ποτέ μου άλλοτε δεν είχα
άντικρύσει το πρόσωπό του, ούτε μου εί-
χε μιλήσει κανένας γι' αυτόν. Το άλλο
πρωί πήγα στο μαγαζί μας να πάρω ζα-
χαρή, γιατί ήθελε να δέση η μακαρίτισσα
η μητέρα μου γλυκό. 'Εκεί που στεκόμουν
και κουβέντιαζα με τον αδελφό μου, να
σου, μπαίνει ξαφνα στο μαγαζί, ο άν-
θρωπος που είδα στ' όνειρό μου, 'Ιδιος,
κατάϊδιος, να σάς χαρώ.

— Βρε καλώς το Γιώργη! φώναξε χα-
ρούμενος ο αδελφός μου. Καλώς ήρθες!
'Εγώ κέρωσα. Τέτοιο ολόφανερο δικε-
ρο δεν πιστεύω νάχη δη άλλος άνθρωπος
στον κόσμο. Στάθηκα λιγάκι, τον κούτα-
ξα σαστισμένη κι' ύστερα πήρα τη ζάχα-
ρη κι' έφυγα... 'Ε, λοιπόν, να σάς χαρώ,
σε μια βδομάδα κάναμε τους αρραβώνες.
Κανένας δε μίλησε κάμποσες στιγμές.
Μονάχα ύστερ' από λίγο μια γυναίκα
φωνή άκούστηκε, άργη και συλλογιμέ-
νη:

— Κι' ύστερα σου' λένε να μη πιστεύς
στα ριζικά!...

— Ένα δροσερό αεράκι φύσηξε σιγανό
κι' άνάβεψε τα φύλλα της ξυλοκερασιάς.
'Η κουβέντα ξαναρχισε πάλι, και δαστάζε
ώρα πολλή εκείνη τη βραδυά. 'Ο καθένας
είχε να πη και μια ιστορία παράξενη, για
τη μοίρα του ανθρώπου, άλλη λυπητή
και άλλη χαρούμενη. Και μονάχα η Ποπί-
τσα δεν έδωκε από το στόμα της μιλιά.
'Ο Μιχάλης καθόταν άντικρυ και το φως
της σελήνης φώτιζε το μελαχρινό πρόσω-
πό του.

Η ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΣΤΡΟΦΗ

ΤΟΥ ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Η Γυναίκα είναι όμορφη. Μια όμορφη που έχει περισσότερη
«εύγενεια» και λιγώτερη «πρόκληση». Από κείνες τις όμορ-
φές, που δεν ξυπνούν τόσο τον λαύρο αρσενικό πόθο, όσο
την άβρη ποιητική διάθεση των ανδρών. Είναι ο τύπος της
συγκρατημένης γυναίκας, που δεν εγνώρισε τις φλογερές ερωτικές
περιπέτειες παρά μόνον στα μοντέρνα ρομάντσα. Σαν κορίτσι,
ποτέ δεν έτόλμησε να προχωρήσει πέρ' από ένα έντελως «εωφαλ-
τος» φέρετ. Σαν κυρία, ήταν ακόμα πιο συγκρατημένη. Τώρα,
έρρεται γύρω στα 45 χρόνια της.

— 'Ο Άντρας, είναι ένας Δονζουανίσκος των σαλονιών, μάλλον
σαχλός, ασφαλώς άσημαντος, με μοναδικό του όπλο τη θρασύ-
τητα.

Η γνωριμία γίνεται σε μια βίλα, λίγο πιο έξω από την Κηφί-
σι. Χορός, λίγα λόγια, έπειτα μικρός περίπατος στον κήπο, και
οι αύρες που παιχνιδίζουν στα φύλλα των δέντρων, κάτι το φεγ-
γάρ, που λούζει με άσημα τη Γη, κάτι το μακρινό τριζόνι, που
διηγείται μονότονα τους ερωτικούς καμηούς του — πραγματο-
ποιείται ένα φιλί. Το πρώτο της φιλί χωρίς «τάς εύλογίας της έκ-
κλησίας». Κι' άπάνω στη στιγμή, να κι' η φίλη της. 'Ο νεαρός
υπακλίνεται και φεύγει. Μεγάλη σιγή. Κι' έπειτα...

Η ΦΙΛΗ (σιγά): Λουίζα;
('Ο τόνος της φωνής της κρubi
χιλιάδες περιέργειες κι' ερωτη-
ματικά).

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (πνιχτά): Εί-
δες;

Η ΦΙΛΗ (με κατάπληξη):
— Αν δεν έβλεπα με τα μάτια
μου, δεν θα πίστευα κανένα...
(την πιάνει απ' το μπράτσο):
Μ' άκου; Κανένα!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με τρόπο):
— Ήταν... φοβερό, έ;

Η ΦΙΛΗ: 'Οχι, χρυσή μου,
δεν είπε κανείς πώς ένα φιλί
αποτελεί φρικώδες αμάρτημα,
αλλά... πώς να στο πω... για
σένα, που σε ξέρω από τόσο
δύσκολη, είναι κάτι το κα-
ταπληκτικό. Κάτι το πρωτοφα-
νές (την παίρνει άγκαζέ και
προχωρούν σιγά-σιγά): Πές
μου... πώς τ' αποφάσισες;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (άγρια): Πώς
το αποφά... (κόβεται κι' έπει-
τα πιο ήρεμα): 'Α, όχι... όχι...
μην το λές αυτό, μη χρησιμο-
ποιήσ αυτή τη λέξη... Δεν το
σκέφτηκα καθόλου, δεν το ζύ-
γισα, για να μπορές να πής ότι
πήρα απόφαση. 'Ηρθε μόνο του,
ξαφνικά, κι' άπλωσε έγώ δεν βρή-
κα μέσα μου τη δύναμη, ν' αν-
τιδράσω την τελευταία στιγμή..

Η ΦΙΛΗ: 'Εστο κι' αυτό,
Λουίζα... Πώς σου συνέβη αυ-
τό; Πώς μπορέσες ν' άνεχθής
ένα φιλί;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μ' έκπληξη):
Νά άνεχθώ; (ταραγμένη):
Μα τί, λοιπόν; Πίστεψες ποτέ,
πώς το φιλί μου ήταν αποκρου-
στικό και γι' αυτό το απέφευ-
γα; (με βαθεία πίκρα): Τότε
δεν θα μουν φυσιολογική χυναί-
κα, Καίτη... 'Αλλο ήταν. Κάτι
σαν δειλία... σαν φόβος...

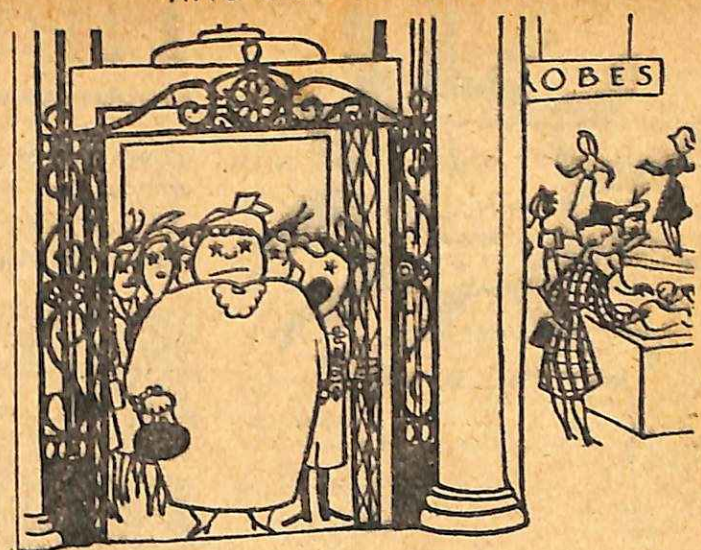
Η ΦΙΛΗ (μ' επιμονή): 'Ε-
στο κι' αυτό... Πώς σου έλειψε
η δειλία κι' ο φόβος, τώρα μά-
λιστα, που είσαι και παντρε-
μένη και συνεπώς... (στιγμή):
'Ενώ τότε...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με εαφνικό
πάθος): 'Α, Καίτη! (στιγμή):
Δεν μπορέσες, λοιπόν, να κα-
ταλάβης, πόσο αλλοιώτικα ή-
ταν τα πράγματα τ' ό τ ε. Τό-
τε, Καίτη, ήταν τα νιάτα, ύ-
πρχε μπροστά μιά ζωή ολό-
κληρη κι' υπήρχε γύρω μου ό
θένος ο θαυμασμός των άν-
δρών. Με έκτευναν τα βλέμ-
ματά, μου ζήτησαν έλεος τα χεί-
λια... 'Η φιλαρέσκεία μου μπο-
ρεί να τους έδινε θάρρος, άλ-
λα πάντα την τελευταία στιγ-

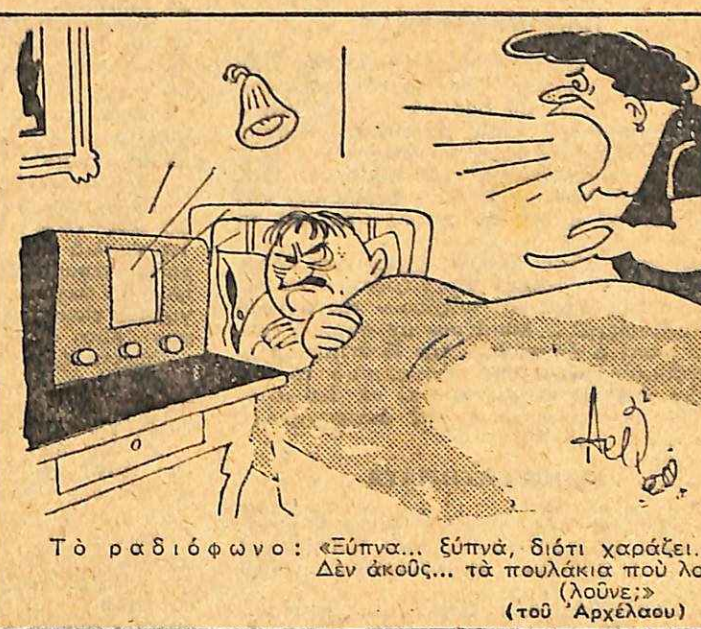
Αύλαία

ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΥΤΟ ΤΗΣ ΧΡΕΙΑΖΟΤΑΝ...

Ο μικρός του άσανσέρ: —Τρίτο πάτω-
μα: Φορέματα, παλτά, άσπρόρρουχα, κορσέδες, κορσέδες,
κορσέδες, κορσέδες...

Το ραδιόφωνο: «Ξύπνα... ξύπνα, διότι χαράζει...
Δεν άκούς... τα πουλάκια που λα-
(λούνε;»
(του 'Αρχέλαου)

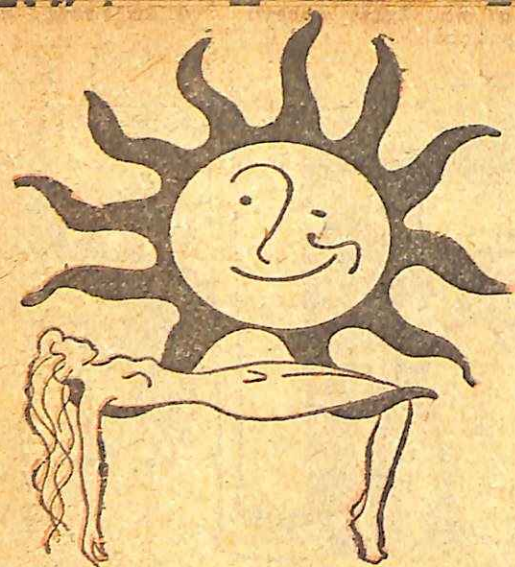
ΦΑΝΤΑΣΘΗΚΑΤΕ ΠΟΤΕ...

...«Ότι η χολέρα της 'Ασίας είναι, απ' όλες τις ασθένειες, έ-
κείνη που εξελίσσεται με ταχύτερο ρυθμό και ότι υπάρχουν περι-
πτώσεις ανθρώπων που πέθαναν εξήταν μόλις λεπτά μετά τη στιγ-
μή που αισθάνθηκαν τα πρώτα συμπτώματα της τρομερής ασθε-
νείας;

...«Ότι στην 'Ιαπωνία το «πουρ-μπουάρ» για τους ανθρώπους
που σάς προσφέρουν απ' ευθείας κάποια προσωπική υπηρεσία —
όπως είναι ο κουρέας, ο γκαρσόνι, οι άχθοφόροι κλπ. — δίδεται
πάντα κλεισμένο μέσα σ' έναν μικρό φάκελλο;

...«Ότι τα 'Ιατρικά χρονικά αναφέρουν παράξενες περιπτώσεις
παχυσαρκίας μεταξύ μικρών παιδιών, όπως είναι η περίπτωση
ένος μωρού 12 μηνών, που έζυγιζε 35 κιλά, ενός άλλου, 6 ετών,
που έζυγιζε 101 κιλά, ενώ ένα τρίτο έζυγιζε 211 κιλά στα 13 του
χρόνια; Και ότι η καταπληκτικότερη περίπτωση είναι μιάς μικρής
κοπέλλας, που την παρουσίασαν στη συνέλευσι της Φυσικής 'Ε-
ταιρίας της Βιέννης, στις 4 Δεκεμβρίου 1844: στα πέντε της χρό-
νια έζυγιζε 125 κιλά;

...«Ότι οι άρχόντισσες του πολύ παλιού καιρού φορούσαν, αντί
για κάλτσες, δερμάτινα ζώνι τυλιγμένα γύρω από τα πόδια τους;
Ότι, οι δερμάτινες αυτές κάλτσες, συγκρατούμενες από ειδικές
τιράντες, έκαναν την εμφάνισί τους πριν δύο χιλιάδες χρόνια, πε-
ρίπου; Τον 7ο αιώνα ο Γάλλος κατεσκευάζαν κάλτσες από ύφα-
σμα — συνήθως βελούδο, κεντημένο με χρυσό; Τό 1565, ο 'Αγ-
γλος Ράιντερ κατεσκευάσε το πρώτο ζευγάρι κάλτσες από πλε-
χτό μαλλί; 'Αργότερα, οι 'Ιταλοί έκαμαν δώρο στη βασίλισσα της
Αγγλίας 'Ελισάβετ ένα ζευγάρι μεταξωτές κάλτσες; Οι κάλτσες
αυτές άρεσαν τόσο πολύ στη βασίλισσα, ώστε απέφασε να μη
ξαναφορέη άλλο είδος; Και ότι έτσι λανσάρθηκε η μόδα των
μεταξωτών καλτσών, που επέτρωτο να συνεχισθί ως την εποχή
μας... προς μεγάλην άπελπισίαν των συζύγων;

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΗΛΙΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

Ο ΗΛΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥΤΙΜΗ ΠΗΓΗ ΥΠΕΡΙΩΔΩΝ ΑΚΤΙΝΩΝ ΠΟΥ ΤΡΕΦΟΥΝ ΤΗΝ ΕΠΙΔΕΡΜΙΔΑ. ΑΛΛΑ ΟΙ ΑΚΤΙΝΕΣ ΑΥΤΕΣ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΣΑΣ ΒΛΑΨΟΥΝ ΑΝ ΔΕΝ ΜΑΘΕΤΕ ΝΑ ΤΙΣ ΥΠΟΒΑΛΛΕΤΕ ΣΕ «ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ» Ή ΝΑ ΠΕΙΘΑΡΧΗΣΕΤΕ Η ΙΔΙΑ ΣΤΙΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥΣ.

κληρο το σώμα σας να «μαυρίση» για μερικά λεπτά, μεταξύ της 5ης και της 7ης απογευματινής ώρας, μία φορά από τη μία πλευρά και μία από την άλλη. Η ηλιοθεραπεία αυτή δεν πρέπει να γίνει ποτέ στις θερμότερες ώρες της ημέρας, ούτε όταν ο ουρανός δεν είναι πολύ αέθριος, γιατί αμα περνά το ήλιακό φως μέσα από τα άραια σύννεφα ή την καταχνιά, είναι πολύ πλούσιο σε υπεριώδεις ακτίνες.

Αυξάνετε κάθε μέρα λίγο περισσότερο το μέρος του σώματος που αφίνετε εκτεθειμένο στον ήλιο, χωρίς να ξεπερνά ποτέ η ηλιοθεραπεία σας τη μισή ώρα για κάθε πλευρά του σώματος.

Προφυλάσσετε πάντα το κεφάλι σας με καπέλλο.

Μην εκτίθεσθε στον ήλιο με βρεγμένο μαγιά. Η πολύ δυνατή του εξάτμιση μπορεί να σας προκαλέσει καλικούς ή άλλους πόνους.

Όταν κάνετε ηλιοθεραπεία, να φορήτε γυαλιά ήλιου. Πρέπει όμως να ξέρετε πως να διαλέγετε τα γυαλιά τους. Αυτό έχει μεγάλη σημασία.

Τα γυαλιά που απορροφούν 50 έως 75% υπεριώδεις ηλιακές ακτίνες. Τα γυαλιά που αποκλείουν προς το καφέ χρώμα απορροφούν 30 έως 80% υπεριώδεις ηλιακές ακτίνες. Τα γυαλιά ή τα κίτρινα γυαλιά είναι αρκετά ευχάριστα για την όραση, είναι όμως ανεπαρκή.

Έχετε εμπιστοσύνη στον οπτικό σας. Είναι σε θέση να σας υποδείξει τα γυαλιά που θα φιλτράρουν καλύτερα τις επικίνδυνες για τα μάτια σας ακτίνες.

Μ' όλο που η μέθοδος απαιτεί να φορήτε έως άργα τα γυαλιά, αποφεύγετε να τα φορήτε όλη την ημέρα. Ο ήλιος είναι ευεργετικός για τα μάτια και ωφελεί στη διατήρησή της όρασής. Πραγματικά, η συνήθεια να εκτίθενται τα μάτια στον ήλιο υποχρεώνει τους μύς των ματιών να συσπώνονται και χαλαρώνονται να κάνουν δηλαδή σωστή γυμναστική.

ΤΑ ΑΝΤΙΗΛΙΑΚΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ ΣΑΣ

Διαλέξετέ τα με μεγάλη προσοχή. Υπάρχουν πολλά τέτοια καλλυντικά στο εμπόριο, άλλα καλά και άλλα ολιγώτερο καλά. Αν έπειτα από τη χρησιμοποίησή ενός καλλυντικού παρατηρήσετε κάποια αντίδραση: κοκκίνισμα, φαγούρα κτλ., αλλάξτε αμέσως καλλυντικό. Αυτό που έχετε δεν ταιριάζει στο δέρμα σας.

ΑΝ ΑΓΑΠΑΤΕ ΤΟΝ ΗΛΙΟ και μπορείτε να μείνετε πολλή ώρα εκτεθειμένη στις ακτίνες του:

Να βρέχεσθε κάθε δέκα λεπτά. Να χρησιμοποιήσετε ένα πολύ καλό φυσικό έλαιο, ελάχιστα χρωματισμένο.

Να βρέχετε πάντα μαζί με όλα σας το σώμα το κεφάλι και το πρόσωπό σας.

Να τρώτε ελάχιστα, όταν μένετε στον ήλιο.

Πάρχει ένα υγρό με το οποίο αλείφετε το έγκαυμα. Μπορείτε όμως, αν πάθετε έγκαυμα στους ώμους, να βάλετε επάνω κομπρέσες βουτηγμένες μέσα σε νερό, που έχει προηγουμένως βράσει. Πάνω από τις κομπρέσες βάλετε γομαρισμένο ταψά (από το φαρμακείο).

Πασπαλίστε με κόλλα, με δέυντ ντέ ζέγκ ή με τάλκ.

ΣΤΑ ΠΟΔΙΑ: "Αν έχετε πολύ λεπτό δέρμα, να φοράτε πανταλόνι από ελαφρό ύφασμα.

Και τώρα:

ΜΙΑ ΣΥΝΤΑΓΗ ΓΙΑ ΤΑ ΕΥΑΙΣΧΗΤΑ ΔΕΡΜΑΤΑ

Βαζελίνη 10 γραμμ.
Ανυδρή λαυρίνη 5
Υδαρή διάλυση από μπρο-
μυράτ ντέ κινίν 1 προς 15 15

ΓΙΑ ΤΑ ΠΟΛΥ ΕΥΕΡΕΘΙΣΤΑ ΔΕΡΜΑΤΑ

Όξείδιο ντέ τιτάν 5 γραμμ.
Καρμπονάτ βισμούθιου 5
Όξείδιο τσίγκου 5
Κινηνάχος βαζολανολίνη 40
Η ή παρακάτω συνταγή:
Σαλιουλάτ ντέ μεθύλ 10 γραμμ.
Βαζελίνη 15

Λανολίνη ανυδρος 15
Ό ντέ λωριέ σερίλ 10
Καρμπονάτ βισμούθιου 5
Όξείδιο τσίγκου 1

ΤΑ ΕΓΚΑΥΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΗΛΙΟ

Οι κίνδυνοι των εγκαυμάτων από τον ήλιο περιορίζονται στο ελάχιστο, αν κάνετε την ηλιοθεραπεία σας με μέτρο και αλείφετε το σώμα σας με την ακόλουθη κρέμα:

Συλφάτ ντέ κινίν: 1 γραμμ.
Βαζελίνη: 30
Λανολίνη: 20

"Αν συμβεί να «αποψάξετε» κάποιο έγκαυμα, ο πόνος σας θα ελαττωθεί σημαντικά αν το πασπαλίσετε με συλφάτ ντέ κινίν σκόνη και αλείψετε από πάνω το καμένο μέρος με βαζελίνη. Σε περίπτωση

στην οποία έχετε πυρετό, να καλέσετε τον γιατρό.

ΛΑΔΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΗΛΙΟ

Ο ρόλος του λαδιού αυτού είναι:

1) να εμποδίσει την αποξήρανση της επιδερμίδος από τη ζέση.

1) να φιλτράρει μερικές ηλιακές ακτίνες και

3) να επιταχύνει διαδοχικά το μαύρισμα της επιδερμίδος.

Το καλό ήλιακό λάδι πρέπει να είναι φυτικό (τα μεταλλικά λάδια δεν απορροφούν τις υπεριώδεις ακτίνες). Καλύτερο από όλα τα άλλα είναι το ελαιόλαδο. Αν το προσθέσετε ένα στοιχείο που να εμποδίζει τη ταγγίαση του και ένα άρωμα που να κόβει τα μυρωδιά του, το ελαιόλαδο γίνεται καλλυντικό πρώτης τάξεως. Η παρακάτω συνταγή είναι με βάση το ελαιόλαδο:

Σαλιουλάτ ντέ μεθύλ 3%
Λεβάντα 3%
Ρεταινόλαδο κολεντερινέ 5%
Μπρού ντέ νουό υίλε 20%
Ελαιόλαδο άγνο 69%

Το μπρού ντέ νουά είναι προαιρετικό και ο ρόλος του είναι να μαυρίσει την επιδερμίδα. Μπορείτε λοιπόν να το παραλείψετε.

Η ΚΥΤΤΑΡΙΤΙΣ

Η κυτταρίτις είναι ο υπ' αριθ. 1 εχθρός του σώματος και της αναστάσεως. Ας δούμε, λοιπόν, πως θα την καταπολεμήσετε.

Εκτός από τη γενική αποτοξίνωση του οργανισμού με τη διαίτα — πολλά φρούτα, γάλα και άποχη από λιπαρά, τηγανίτα, σάλτσες και ποτά — μπορείτε να κάνετε μόνη σας μασάζ στα μέρη όπου έχει προσβάλλει η κυτταρίτις. Κάθε πρωτά επί λίγα λεπτά ζεστές κομπρέσες, όσο μπορείτε να τις αντέχετε και όταν ροδισή το δέρμα σας κάνετε μασάζ με μία καλή κρέμα, ώστε να απορροφηθεί εντελώς. Τρίψτε κατόπιν με κολώνια. Κάμετε το μασάζ αυτό πρώτα στα ισχία και κατεβείτε συνεχίζοντας στους μηρούς.

ΤΟ ΔΕΡΜΑ

Πρέπει να δώσετε εξαιρετική προσοχή στο δέρμα σας προτού να το εκθέσετε στον αέρα και στον ήλιο. Αν έχετε λιπαρό δέρμα τότε πρέπει να χρησιμοποιήσετε κρέμα κατάλληλη για λιπαρά δέρματα και το αντίθετο αν έχετε ξηρό δέρμα.

Το καλοκαίρι, το πρόσωπό πρέπει να παίρνει αέρα. Συνήθιστε από τώρα να κάνετε ελαφρό μακιγιάζ. Ένα ελαφρότατο στρώμα πούδρας πάνω από μία βασική κρέμα, είναι αρκετό. Βάζετε πάντοτε κρέμα στο μέτωπο, στις σακκούλες που σχηματίζονται πολλές φορές κάτω από τα μάτια καθώς και στις κόγχες του στόματος. Περιποιηθείτε τριβώντας με μία καλή στηπτική λοσιόν τον λαιμό και τους ώμους γιατί τα έφετεινα ντεκολτέ είναι τολημράτερα από κάθε άλλη φορά. Μην παραλείπετε ποτέ τη βάση του αυχένος που εύκολα χαλάει. Προσοχή στην τραχύτητα που παθαίνουν οι άγκωνες — που πρέπει να τους τρίψετε με ελαφρόπετρα — στις μασχάλες, που πρέπει να είναι εντελώς λείες και στα πόδια.

Τα πόδια πρέπει να σας άπασχολήσουν ιδιαίτερα, γιατί τίποτα δεν είναι πιο δυσάρεστο από τα κακόλιμαρισμένα νύχια, που φαίνονται μέσα από τα σανδάλια.

Να έπωφελήσθε από την ώρα του μπανιου καθαριότητος, για να αφαιρήτε τα χονδρά πετσά και τους κάλους.

Για να λεπτύνουν οι αστραλοί σας, βάζετε τους τακτικά, κάθε βράδυ, κρύες κομπρέσες. Για να λεπτύνει η μέση σας, φορέσετε λίγο διάστημα πριν από τις διακοπές σας ένα γκρογκασίν σφιγμένο καλά στη μέση.

Ο καλοκαρινός ήλιος, ο ισχυρότερος προβολεάς εξακοντίζει επάνω σας τις φλογερές ακτίνες του χρυσού φωτός του...

ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ

Οι υπεριώδεις ακτίνες έχουν την ιδιότητα να διαστέλλουν τα αιμοφόρα αγγεία, υπό τον όρο να τις δεχεται ο οργανισμός στις πρέπουσες δόσεις. Με την επίδρασή τους, τονώνεται και βελτιώνεται η κυκλοφορία του αίματος, αναμένεται η λειτουργία του δέρματος, και χαρίζουν σ' αυτό την απαλότητα και τη συνοχή.

Οι υπεριώδεις ακτίνες έχουν και άλλες πολύτιμες ιδιότητες. Έρεθίζουν έντονα το νευρικό σύστημα και αυξάνουν την άνοχη του οργανισμού. Μοιάζουν με «πλήρη τροφή», γιατί ο ήλιος έχει την ιδιότητα να ενοποθηκεί μέσα στον οργανισμό το φωσφόρο και το ασβέστιο και να διευκολύνει τη μετατροπή τους σε αντιραχτικές βιταμίνες.

ΜΕΙΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ

ΕΛΑΦΡΑ: έγκαύματα πρώτου βαθμού. Μπορούν να σας φέρουν λίγο πυρετό και να σας εμποδίσουν να κοιμηθώτε πολλές νύκτες.

ΣΟΒΑΡΩΤΕΡΑ: έγκαύματα δευτέρου βαθμού. Το δέρμα σχηματίζει λέπια, έπειτα γεμίζει φουσκάλες, που μπορούν να μολυνθούν ακόμη και να έξελκωθούν. Πολύ δυνατοί πονοκέφαλοι, άκαμψία του τραχήλου.

Εκτός από τα παραπάνω, η πολύ συχνή έκθεσι του σώματός σας στον ήλιο, ακόμη αν δεν σας προκαλέσει έγκαύματα, μπορεί να σας κάνει να χάσετε την όρεξή σας, ν' αδυνατίσετε. Αναζωογονώνει επίσης παλαιές ή άγνωστές βλάβες των πνευμόνων.

Πριν λοιπόν κάνετε ηλιοθεραπεία πρέπει να ζητήσετε τη συμβουλή του γιατρού σας.

Ο ΗΛΙΟΣ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΣΑΣ

Μάθετε το σώμα σας να κάνει σιγά-σιγά τη γνωριμία του με τον ήλιο. Συνήθισέ τον. Ίδου όμως ποιά πρέπει να είναι η πορεία της ηλιοθεραπείας σας:

1η ημέρα: ηλιοθεραπεία για λίγα λεπτά, μόνο στα χέρια και στα πόδια, ενώ το υπόλοιπο σώμα θα μένει σκεπασμένο.

2η ημέρα: αν δεν παρατηρήσατε ισχυρή αντίδραση του οργανισμού σας (έγκαύματα) εκθέστε στον ήλιο όλο κληρα τα πόδια και τους μηρούς, μερικά λεπτά περισσότερο από την προηγούμενη μέρα.

3η ημέρα: αφήσετε ελά-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΠΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΗΤΕΡΑ

3ον

ΔΙΑΚΟΠΗ ΤΟΥ ΘΗΛΑΣΜΑΤΟΣ

Κάθε φορά που δίνετε στο παιδί σας να θηλάσει — τον πρώτο καιρό — πρέπει να το κυζίζετε πριν και μετά το θηλάσμο — με τα ίδια ρουχαλάκια βέβαια — για να δώσετε πόσο γάλα παίρνει. "Αν εξακριβώσετε ότι παρ' όλη την επιμονή και τις προσπάθειές σας δεν έχετε περισσότερο από 15 γραμμάρια σε κάθε θηλάσμο, τότε θα πρέπει να διακόψετε τελείως τους θηλάσμούς και ν' αντικαταστήσετε το δικό σας γάλα με ξένο, γιατί είναι ανεπαρκές.

ΤΟ ΞΕΝΟ ΓΑΛΑ

Τι γάλα θα δώσετε στο παιδί σας δεν έχει και τόσο πολύ μεγάλη σημασία. "Αλλ' ως τε, σήμερα οι μητέρες δεν έχουν και πολύ μεγάλη εκλογή, γιατί τα γάλατα για βρέφη σπανίζουν. "Εκείνο που πρέπει να προσέξετε, είναι να το δεχθί εύκολα και καλά το στομάχι του παιδιού. (Αυτό το συστήνουν περισσότερο οι γιατροί τα τελευταία χρόνια γιατί έχει τις περισσότερες βιταμίνες D.), είτε γάλα σε σκόνη, συμβουλευθήτε το γιατρό σας για να σας δώσει αυτός τις αναλογίες. (Πόσο νερό, πόσο γάλα, πόση ζάχαρη).

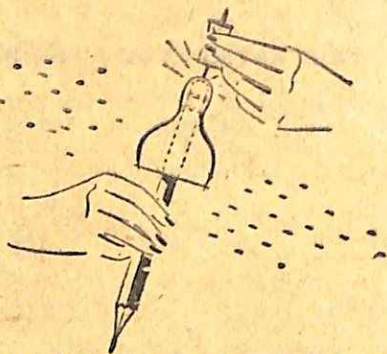
ΑΠΟΣΤΕΙΡΩΣΙΣ ΘΗΛΩΝ ΚΑΙ ΜΠΙΜΠΕΡΩΝ

Τους πρώτους τρεις μήνες πρέπει να προσέξετε πάρα πολύ στην αποστείρωση των θηλών και του μπιμπερόν, απ' το οποίο θα φάει το βρέφος. Βράζετε επί δέκα λεπτά από την ώρα του βρασμού το μπιμπερόν, το κουταλάκι και ό,τι άλλο σκεύος θα μεταχειρισθήτε για την προετοιμασία του γάλακτος.

Μόλις φάει το παιδί, ξεπλύνετε καλά τη θηλή και το μπιμπερόν.

ΠΩΣ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΗΤΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΚΑΙΡΟ Η ΛΑΣΤΙΧΕΝΙΑ ΘΗΛΗ

Οι συμβουλές που σας δίδουμε πάρα κάτω, θα σας βοηθήσουν να διατηρήσετε όσο το δυνατόν περισσότερο καιρό τη λαστιχένια θηλή του μπιμπερόν. Πρώτα-πρώτα, ως δούμε πώς πρέπει να τρυπηθεί η θηλή αυτή, ώστε ούτε πολύ μεγάλη να είναι η τρύπα (τότε πέφτει το γάλα με όρμη στο στόμα του μωρού και η τρύπα καί, πάντως, δεν του άφινει αρκετόν καιρό για να εξασκήση τις μασέλες του όσο πρέπει), ούτε πολύ μικρή (τότε κουράζεται επί ώρα πολλή το μωρό κι' εξαντλείται πριν προλάβει να πάρη την ποσότητα του γάλακτος που του χρειάζεται). Φυσικό είναι να καταστρέψετε μία ή δυο θηλές, ώσπου να πετύχετε το σωστό μέγεθος της τρύπας. Πάντως, αν διαβάσετε μας, θα σας βοηθήσουν πολύ: Περνάστε μία βελόνα μέσα από ένα φελλό. Κάντε καλά τη μυτερή της άκρη και τρυπήστε, όσο πιο γρήγορα μπορείτε, τη θηλή την οποία κρατάτε έξω από το σπρώχνοντάς την από (Σχ. 1). "Όσο περισσότερη ώρα εξακολουθήσετε να τρυπάτε με την καμένη βελόνα τη θηλή, τόσο μεγαλύτερη θα γίνει η τρύπα. Προσοχή, λοιπόν, μη γίνει ούτε πολύ μικρή, ούτε πολύ μεγάλη. Το γάλα πρέπει να πέφτει απ' αυτήν σε μεγάλες σταγόνες και όχι να τρέχει συνεχώς με το

Για ν' ανοίξετε την κατάλληλη τρύπα στη θηλή του μπιμπερόν, χάστε μία βελόνα σε ένα φελλό, με τη μυτερή άκρη της προς τα κάτω. Κάντε την άκρη σε μία φλόγα και ύστερα τρυπήστε τη θηλή στο κέντρον και σε τρεις-τέσσερις μεριές στα πλάγια. "Ενα μολύβι κρατημένο από μέσα, θα σας βοηθήση στη δουλειά σας.

πρώτο τράβηγμα του μωρού ή με το γύρισμο μόνο της μπουκάλας. Καλύτερα είναι να κάνετε την τρύπα μικρή στην άκρη και να την μεγαλώσετε σιγά-σιγά, δοκιμάζοντας κάθε φορά πώς βγαίνει το γάλα.

Για να διατηρηθούν επί καιρό οι θηλές, δεν πρέπει να βράζονται επί πολλή ώρα, όπως γίνεται για τα άλλα σκεύη της τροφής του μωρού. Τρία λεπτά βρασμού, μέσα σε αλατισμένο νερό, είναι αρκετά. "Αφού φάει το παιδί, ξεπλύνετε τη θηλή καλά, αναποδογυρίστε την, σαπουνίστε την και προσέξτε μη μείνη κανένα ίχνος γάλακτος μέσα στην τρύπα. "Αφού την πλύνετε προσεκτικά, βάλτε την σ' ένα κλειστό βαζάκι (γυάλινο). "Η θηλή παίζει πολύ μεγάλο ρόλο στο πόσο και πώς θα φάει ένα παιδί το ξένο γάλα. Μία μαλακιά λαστιχένια θηλή μπορεί να φέρη αηδία στο βρέφος και να το κάνει να μη δέχεται το ξένο γάλα, όσο κι' αν πεινάει κι' όσο και αν του άρεση.

ΕΜΕΤΟΣ

"Ο έμετός είναι πολύ συνηθισμένο φαινόμενο στα μωρά. "Εφ' όσον όμως το παιδί παίρνει το κανονικό βάρος του κάθε εβδομάδα, δεν πρέπει να δώσετε καμιά σημασία στους έμετους του. Βάζετε ένα μικρό μαξιλάρι κάτω απ' το κεφάλι του την ώρα που κοιμάται. "Ισως αυτό να το βοηθήση και να σταματήσει κάπως τους έμετους. "Η δινετε του λιγότερο γάλα.

"Αν οι έμετοι είναι συνεχείς, συμβουλευθήτε το γιατρό σας. Το ίδιο πράγμα θα κάνετε αν ήθετε ότι το παιδί δεν παίρνει αρκετό βάρος, κάθε εβδομάδα. Αυτό θα σημαίνει ότι κάτι έχει το στομάχι του μικρού. "Ο λίγος έμετός πάντως δεν είναι ανησυχητικός και θα σταματήσει όταν το παιδί αρχίση να παίρνει στερεά τροφή.

ΠΩΣ ΚΑΙ ΠΟΣΟ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΝΕΡΓΗΤΑΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΠΟΥ ΘΗΛΑΖΕΙ ΑΠΟ ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ

Πηγή στενοχώριας κι' ανησυχίας είναι —για τον πρώτο ευτυχώς καιρό— οι κενώσεις του νεογέννητου. "Αν ενεργηθή πολλές φορές και αν δεν είναι κανονικό (κίτρινο, σαν χτυπητό αυγό) το χρώμα ή το είδος (χωρίς κόμπους) των απορριμμάτων, ή μητέρα άμέσως αναστατώνεται γιατί της έχουν πη ότι από κει θα καταλάβη την κατάσταση της υγείας του μωρού της. Αυτό το βέβαια είναι σωστό, δεν ισχύει όμως

για τα παιδιά που τρέφονται με μητρικό γάλα. Χίλιες δυο αιτίες θα επιδράσουν και θα δώσουν πράσινο, μαύρο, κίτρινο, κόκκινο ακόμα χρώμα στις κενώσεις ενός υγιέστατου παιδιού. "Επίσης το πόσο συχνά θα ενεργηθή το παιδί — τις πρώτες έξη εβδομάδες — δεν σημαίνει τίποτα. "Υπάρχουν παιδιά που ενεργούνται πέντε έως έξη φορές την ημέρα και είναι ευσελογικώτατα. "Αλλα, πάλι, που ενεργούνται μία φορά την εβδομάδα ή και κάθε δύο εβδομάδες, και είναι και αυτά υγιέστατα. Οι γιατροί, τώρα τελευταία, αφίνουν να ενεργούνται μόνο τους τα παιδιά, έστω και σπάνια, και μόνο σε λίγες περιπτώσεις συνηστούν τεχνητή βοήθεια (κλύσμα). "Εκείνο που κυρίως μας βεβαιώνουν είναι, ότι ποτέ δεν πρέπει ν' ανησυχούν, για το ζήτημα αυτό, οι μητέρες που θηλάζουν οι ίδιες τα παιδιά τους.

ΠΩΣ ΚΑΙ ΠΟΣΟ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΝΕΡΓΗΤΑΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΠΟΥ ΤΡΕΦΕΙ ΞΕΝΟ ΓΑΛΑ

Πόσο θα ενεργηθή και πώς το παιδί που παίρνει ξένο γάλα, εξαρτάται κυρίως απ' το γάλα που θα του δώσετε. Πάντως θα ενεργηται πάντα, με τον ίδιο ρυθμό, μία, δυο ή τρεις φορές την ημέρα, ανάλογα με την ιδιαιδική του.

ΑΝ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΕΙΝΑΙ ΔΥΣΚΟΙΛΙΟ

"Εφ' όσον τα απορρίμματα του μωρού είναι μαλακά, δεν είναι δυσκόιλο το παιδί, όσο σπάνια και αν ενεργηται. "Αν όμως είναι σκληρά, τόσο που με δυσκολία ενεργείται, και καμιά φορά ματώνει κι' όλας, τότε είναι δυσκόιλο και πρέπει να το φροντίσετε ιδιαίτερος. (Στην περίπτωση αυτή, πρέπει να ειδοποιήσετε το γιατρό σας).

"Η δυσκοιλιότης προέρχεται ή από την έλλειψη νερού στα έντόσθια του παιδιού, ή από την έλλειψη ζαχαρώδους στην τροφή του. "Ακόμη και το πολύ βαρύ γάλα επιδρά και φέρνει δυσκοιλιότητα. "Εξετάστε λοιπόν το γάλα που παίρνει το παιδί, προσθέστε ζάχαρη, αφαιρέσετε γάλα. Μία—δυο κουταλιές πορτοκαλάδας είναι καμιά φορά αποτελεσματικώτατες. Μη βιασθήτε να καταφύγετε σε κλύσμα ή σε ό,τιδήποτε ενεργητικό, αν το μωρό σας είναι δυσκόιλο. "Αφήστε το μόνο του, για λίγον καιρό και ίσως στρώ-

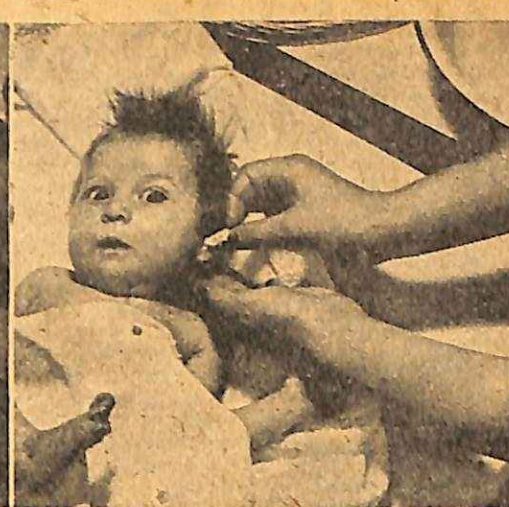

ΠΩΣ ΘΑ ΣΑΠΟΥΝΙΣΕΤΕ ΤΟ ΜΩΡΟ ΣΑΣ

1. "Αρχίστε από τα μάτια. Με αποστειρωμένο βαμβάκι και θραυσμένο νερό, σκουπίζετε τα, αρχίζοντας από τη μέσα γωνία και προχωρώντας προς την εξωτερική γωνία των ματιών.

2. Στριβετε μέσα στο ρουθούνι του μωρού το υγρό κομμάτι του βαμβάκιου αλειμμένο με βαζελίνη. Κάθε βαμβάκι θα το μεταχειρισθήτε μόνο μία φορά.

3. Μη δάξετε στο αυτάκι του μωρού τίποτα μυτερό. Καθαρίστε το μ' ένα κομμάτι βαμβάκι ή μ' ένα μαλακό ύφασμα. Μαλακά σκουπίστε το εξωτερικό μέρος καθώς και το πίσω απ' τ' αυτί.

4. Μετά έρχεται το πλύσιμο του προσώπου. Μ' ένα μαλακό ύφασμα — που θα το φυλάτε για τη χρηση αυτή μόνο — δουτηγμένο σε χλιαρό νερό, περνάτε όλο του το πρόσωπο, έλαφρά, χωρίς να το τριβετε, για να μη έρεθισθή.

5. Σαπουνίζετε το κεφάλι του μ' ένα αποστειρωμένο μαλακό ύφασμα, τρεις φορές την εβδομάδα. Ξεπλύνετε το με σκέτο, καθαρό νερό τις υπόλοιπες μέρες. Μεταχειρίζεσθε ειδικό σαπούνι.

6. Καθώς σαπουνίζετε το μωρό σας, εχετε το πάντα σκεπασμένο με μία πετσέτα και ξεσκεπάζετε μόνο το χέρι, το πόδι, ή όποιο άλλο μέρος του σώματός του, με τη σειρά, θα πλύνετε.

7. Πάντα στεγνώνετε το μωρό, στο σώμα ή στο πρόσωπο, άκουμπώντας μαλακά την πετσέτα επάνω του. Μη το τριβετε ποτέ το δέρμα του μωρού, γιατί θα του προκαλέσετε έρεθισμό.

τη. Μην το μάβετε να στηρίζεται στην τεχνητή βοήθειά σας.

ΔΙΑΡΡΟΙΑ: ΦΩΝΑΞΕΤΕ ΤΟ ΓΙΑΤΡΟ ΣΑΣ

"Αν απότομα και ξαφνικά μεταβληθούν τα απορρίμματα του μωρού σας — πού, ως τότε, ήταν μαλακά ή σκληρά — και γίνουν πολύ νερούλα, κομμένα και πράσινα, τότε θα πη ότι το παιδί έχει διάρροια και πρέπει άμέσως να συμβουλευθήτε τον παιδιατρό σας. "Η διάρροια είναι επικίνδυνη για το μωρό — σπάνια παρ' όσον εξαλείφεται σε παιδιά που θηλάζουν μητρικό γάλα — και πρέπει να δοθή μεγάλη προσοχή στη θεραπεία της. Το πρώτο πράγμα που θα κάνετε πάντως είναι να λιγοστεύετε την ποσότητα της ζαχαρώδους που βάζετε στο γάλα του παιδιού. "Αν ή διάρροια επιμείνη, σταματήστε τελείως το γάλα και αντικαταστήστε το με καλά βρασμένο ρυζόνερο, με λίγη ζάχαρη, για να μπορέση να το δεχθί το μικρό. Πάντως, στην περίπτωση εμφάνισης διάρροιας στο μωρό σας, καλό και φρόνιμο είναι να αναθέσετε τη θεραπεία του στον παιδιατρό σας.

ΠΟΤΕ ΠΡΕΠΕΙ Ν' ΑΛΛΑΞΕΤΕ ΤΙΣ ΠΑΝΕΣ ΤΟΥ ΜΩΡΟΥ

Πριν από κάθε φαγητό, αλλάζετε τις

πάνες του μωρού σας. Στα ενδιάμεσα των φαγητών αφήνετε το βρεγμένο και αλλάζετε το, μόνον αν έχη ενεργηθή. "Αν δεν ακολουθήσετε την τακτική αυτή και αλλάζετε συχνά το μικρό, τότε θα συνηθίση α- σχημα και θα κλαίη κάθε φορά που θα νοιώθη ότι είναι βρεγμένο. Κι' επειδή αυτή είναι ή συνηθής κατάσταση του μωρού και, όσο συχνά κι' αν το αλλάζετε, πάλι βρεγμένο θάναι σε λίγα λεπτά, δεν θαχετε κανένα αποτέλεσμα. "Απλώς θα ταλαιπωρήτε και το μωρό και τον εαυτό σας και θα μεγαλώνετε τη δουλειά και τον κόπο σας χωρίς λόγο.

Μη ξεχνάτε ποτέ το μωρό τη νύχτα για να το αλλάξετε. "Αν όμως κλαίη και ήθετε ότι είναι πολύ βρεγμένο, και ότι έχουν κρυώσει επάνω του τα βρεγμένα ρούχα, τότε βάλτε του στεγνές και ζεστές πάνες. "Αν, στο άκουμπισμά σας, νοιώσετε κρύα τα χέρια ή τα πόδια του, βάλτε του μία θερμόφορο — ή μία μπουκάλ- με ζεστό — όχι καυτό — νερό στα πόδια του. "Η ζεστασιά θα το βοηθήση να ξενακοιμηθή γρήγορα. "Αν πάλι κλαίη και είναι ιδρωμένο θα πη ότι το έχετε πολύ ζεστά σκεπασμένο ή ντυμένο. "Αλλά- ξετε του τις βρεγμένες πάνες, και ελαφρύ- νετε τα σκεπάσματά του. Να θυμάσθε πάντα ότι το μωρό υποφέρει περισσότε- ρο από τη ζέστη παρά από το κρύο.

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΙΣ ΠΑΝΕΣ

Μη μεταχειρίζεσθε ποτέ δυο φορές την ίδια πάνα, χωρίς να την πλύνετε προηγουμένως με ζεστό νερό και σαπούνι. Κάθε δέκα τουλάχιστον μέρες, βράζετε όλες τις πάνες, για να φύγη ή βαρεία μυραδιά άμμωνίας, που μένει παρ' όλο το καθημε- ρινό πλύσιμο. Στεγνώνετε τις στον ήλιο όσο είναι δυνατόν. "Αν το παιδί σας γεννηθή καλοκαίρι, ο δυνατός ήλιος είναι το καλύτερο απολυμαντικό και δεν χρειάζον- ται τότε δραστικοί οί πάνες.

Στεγνώνετε τις καλά και προσέχετε στο δίπλωμα (ή στο σιδέρωμα) να μην κάνουν διπλές και τσακίσματα που θα έρεθίσουν το μαλακό δερματάκι του μωρού.

ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΤΡΕΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ ΣΤΟ Υ. ΠΑΙΘΡΟ

Τις πρώτες τρεις εβδομάδες της ζωής του, το παιδί πρέπει να μείνη σ' ένα ή- συχο, ζεστό δωμάτιο. Μετά μπορείτε πια να το βγάξετε και λίγο στο υπαίθρο.

Πόσο θάναι ντυμένο και σκεπασμένο θα εξαρτηθή απ' τον καιρό. "Αν είναι πολύ ζεστό, μην αφήσετε το μωρό σας, κάτω απ' τις δυνατές ακτίνες του ήλιου.

Οι έξοδοι του μωρού, πρέπει να γίνουν με μέτρο και με μέθοδο. Λίγη ώρα τις

Σ. Τέλος, φορέστε του καθαρά ρούχα και θουρσίστε τα μαλλιά του με μία μαλακή βούρσα, ώστε να πάρουν το σχήμα που σας άρεσει.

πρώτες μέρες και περισσότερη τις επόμενες.

ΟΤΑΝ ΤΟ ΜΩΡΟ ΚΛΑΙΗ

Ο μόνος τρόπος που έχει ένα μωρό για να δείξει ότι πονάει ότι θυμάται νυστάζει, ότι πονάει, είναι το κλάμα του. Συγκεκριμένα όμως το κλάμα είναι η μόνη άσκηση που κάνει για να μεγαλώσουν οι πνεύμονές του, να τεντωθούν τα χέρια και τα πόδια του και να δυναμώσουν οι μύες του.

Τον πρώτο αυτόν καιρό, θα δοθεί μία μάχη μεταξύ της μητέρας και του παιδιού. Το μωρό της. Το όπλο του μωρού είναι το κλάμα του. Αν νικήσει η μητέρα, θα μείνει για πάντα η ήττημένη και θα ταλαιπωρηθεί επί μήνες και χρόνια ακόμα. Όλα αυτά, δεν σημαίνουν ότι πρέπει να διαφοροποιήσετε για το κλάμα του μωρού και να τ' αφήνετε επί ώρες να κλαίει, χωρίς να φροντίζετε να το ησυχάσετε! Κάθε άλλο! Μόλις κλάψει το μωρό, κυττάξετε να βρείτε την αιτία. Γυρίστε το από την άλλη μεριά, μήπως έχει μουδιάσει το κορμάκι του. Σηκώστε το και κρατήστε το να ρευθί, γιατί πολλές φορές δεν είναι αρκετό το μετά το φαγητό ρέξιμο και μένουν και άλλα αέρια μέσα στο στομάχι του, που του φέρνουν ενοχλήσεις. Αλλάξτε το, αν είναι πολύ λερωμένο. Στεγνώστε το, αν είναι ιδρωμένο. Κυττάξετε να το ανακουφίσετε, να το κάνετε να νοιώσει άνετα κι' ευχάριστα. Αν κρυώνει, ζεστάνετε το, αν πεινάει δώστε του λίγες κουταλιές ζαχαρόνερο.

Μην κάνετε βέβαια, όλα αυτά τα πράγματα, το ένα μετά το άλλο. Φροντίστε να βρείτε πρώτα την αιτία που το κάνει να κλαίει (σιγά-σιγά θα μάθετε να αναγνωρίζετε το κλάμα της πείνας απ' αυτό του πόνου ή του πεισματος) και κυττάξετε να το ανακουφίσετε. Μετά ξαναβάλετε το αμέσως στο κρεβάτι του, για να μη συνηθίσει στην άγκαλιά. Αν όμως εξακολούθησε να κλαίει, μην το αγγίζετε πιά. Αφήστε το να καταλάβει ότι με το κλάμα, δεν θα καταφέρει τίποτα. Μόνο του τότε θα σταματήσει και θα εγκαταλείψει τη συνήθεια αυτή.

ΤΟ ΠΙΠΙΛΙΣΜΑ ΤΟΥ ΔΑΚΤΥΛΟΥ

Αργά ή γρήγορα, στις πρώτες αυτές εβδομάδες, θα βρείτε μία μέρα το παιδί σας να έχει το χέρι του στο στόμα. Άλλοτε, προσπαθούσαν οι γονείς να

σταματήσουν την κακή αυτή συνήθεια του παιδιού, δένοντας του τα χέρια, ή δένοντας του γάντια ή αλείφοντας τα δάκτυλά του με κινόη ή με χίλια δυο άλλα μέσα. Τώρα, οι γιατροί συμβουλεύουν ένα μόνον πράγμα στους γονείς: να θρουν την αιτία για την οποία το παιδί πιπιλά το δάκτυλό του—γιατί πάντα υπάρχει μία αιτία και δεν είναι απλώς μία κακή συνήθεια. Τις περισσότερες φορές το παιδί πιπιλά το δάκτυλό του, γιατί οι μασέλες του δεν έχουν γυμνασθεί τόσο όσο χρειάζεται, με το φαγητό. Για το λόγο αυτό, φροντίστε να μην είναι πολύ μεγάλες οι τρύπες που έχετε στη θηλή του μπιμπιρόν. Άλλοτε πάλι, γιατί πεινάει, άλλοτε γιατί βαριέται, άλλοτε γιατί πονάει. Φροντίστε να το ανακουφίσετε. Μην το εμποδίζετε όμως να πιπιλάει το δάκτυλό του. Μην το σκέπτεσθε και μην ανησυχείτε γι' αυτό όπως έκαναν άλλοτε οι γονείς. Μη δίνετε σημασία στο πιπιλισμα του δακτύλου και κυρίως μην κάνετε το μικρό να το προσέχει με τις απαγορεύσεις σας.

Το παιδί που είναι χορτάτο, ευχαριστημένο και υγιές, θα σταματήσει μόνο του τη συνήθεια αυτή, εκτός βέβαια από ώρισμένες στιγμές, που νυστάζει ή κάτι το ενοχλεί.

Αν το παιδί σας εξακολουθή μεγαλώνοντας να πιπιλά το δάκτυλό του, φροντίστε να του απασχολήτε συνεχώς με κάτι τα χέρια του, τις ώρες που είναι ξύπνιο.

Στην περίπτωση που το παιδί σας κλαίει συνεχώς, δεν παίρνει το βάρος που πρέπει κάθε εβδομάδα, φαίνεται ανήσυχος και πιπιλά με μανία το δάκτυλό του, τότε, πηγαίνετε το να το εξετάσει ο γιατρός σας.

ΤΟ ΜΩΡΟ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΥΠΝΟ

Όταν το μωρό θα έλθει από την κλινική στο σπίτι, θα κοιμάται συνεχώς εκτός από τις ώρες του θλασμού του. Σιγά-σιγά, θα αρχίσει να κοιμάται λιγότερο και να μένει περισσότερες ώρες ξύπνιο. Υπάρχουν παιδιά που κοιμούνται πολύ λίγο, ακόμη και τους πρώτους μήνες της ζωής τους. Μην ανησυχήσετε γι' αυτό. Κάθε παιδί έχει διαφορετική ανάγκη ύπνου. Φροντίστε όμως ώστε και τις ώρες που μένει ξύπνιο, να είναι ξεκούραστο. Βεβαιωθείτε ότι το κρεβάτι του είναι άνετο. Αν μπορεί να έχει δικό του δωμάτιο, κλείνετέ του την πόρτα, ανοίγεται το παράθυρο, σβύστε το φως, κι' αφήστε το να ησυχάσει.

Στην ηλικία αυτή τα παιδιά δεν μπορούν να κινηθούν. Γι' αυτό πρέπει έσείς να φροντίζετε να το αλλάξετε κάθε τόσο τη στάση του, να το γυρίζετε από το ένα πλευρό στο άλλο, να το ξεκουράσετε. Με τις φροντίδες σας αυτές, θα κοιμηθεί όσο του χρειάζεται για να αναπτύξει καλά τα νεύρα του. Μη ξεχνάτε ποτέ το μωρό σας, για να το δείξετε σε ξένους. Αν μπορούν να του ρίξουν αβούρια μία ματιά, αυτό βέβαια δεν θα το ενοχλήσει.

ΠΩΣ ΘΑ ΣΑΠΟΥΝΙΖΕΤΕ ΤΟ ΜΩΡΟ ΣΑΣ

Όσπου να πέσει ο άφαιλος του παιδιού και να του κάνετε το πρώτο του μπάνιο, θα το σαπουνίζετε με τον παρακάτω τρόπο:

1. Συγκεντρώστε στο δωμάτιο του μπάνιου, ή στην κρεβατοκάμαρα ή στην κουζίνα (σ' οποιοδήποτε ζεστό δωμάτιο πρόκειται να σαπουνίζετε το παιδί) ό,τι χρειάζεσθε. Δηλαδή: «α καθαρά ρούχα του, το μπουρνούζι του, το τουλπάνι που θα το σαπουνίζετε, το σαπούνι, την τάλκ, την κολώνια (ή το οινόπνευμα) που θα το τρίψετε κ.λ.π. Η θερμοκρασία του δωματίου δεν πρέπει να είναι κάτω από 23ο Κελσίου.

2. Απλώστε μία πετσέτα πάνω στο τραπέζι της αλλαγής ή στο κρεβάτι σας, αν εκεί πάνω πρόκειται να πλύνετε το παιδί. Πάνω στην πετσέτα ξεπλύνετε το μωρό, γδύστε το και σκεπάστε το με μία άλλη καθαρή πετσέτα.

3. Σκουπίστε τα μάτια του με ένα κομμάτι βαμβάκι βουτηγμένο σε βρασμένο νερό. Αν η μύτη του θέλει καθαρίσμα, στρί-

ψτε με τα δάκτυλά σας ένα υγρό κομμάτι βαμβάκιου και αλείψτε του λίγη βαμβάκινη αποστειρωμένη. Με το βαμβάκι αυτό, χωρίς σπιρτάκια και οδοντογλυφίδες, μπορούν με μία απότομη κίνηση του ποδιού να του κάνουν ανεπαισθητή ζημία—καθαρίστε του τη μύτη, αν καταλάβετε ότι υπάρχει ανάγκη.

Μην ξεχνάτε ποτέ μεσα στο στόμα του μωρού. Μην προσπαθήσετε ποτέ να το καθαρίσετε. Δίδτε στο παιδί, κάθε τόσο λίγο βρασμένο νερό—δχι πριν απ' το φαγητό του—και αυτό θα του κρατήσει καθαρό το στομάχι του. Καθαρίζετε τα ούτρα του με λίγο βαμβάκι υγρό, όπως έχετε και για τις μύτες του. Ποτέ με ξυλάκια και σπρίτ. Για κάθε μύτη, για καθαρούς, για κάθε αυτό, μεταχειρίσθε καίνο ύφασμα βαμβάκι.

4. Πλύνετε το πρόσωπο του μωρού με ένα κομμάτι ύφασμα μαλακό (τουλπάνι, χασέ παληό) βουτηγμένο σε βρασμένο νερό. Στεγνώστε το με ένα στεγνό ύφασμα, χωρίς να το τρίβετε.

5. Σαπουνίζετε το σώμα με ειδικό σαπούνι για βρέφη και ξεβγάλετε το με χλιαρό νερό. Κρατάτε σκεπασμένο το σώμα του με την πετσέτα, εκτός βέβαια από το μέρος που σαπουνίζετε.

6. Λούζετε το κεφάλι του τρεις φορές την εβδομάδα, όχι συχνότερα. Ξεβγάλετε το καλά. Σαπουνίζετε με άλλο ύφασμα το σώμα και με ξεχωριστό το κεφάλι του, τουλάχιστον τον πρώτο καιρό.

7. Σκουπίστε το προσέκτικα, πατώντας με ελαφρές κινήσεις, την μαλακιά και στεγνή πετσέτα, πάνω στο σώμα του χωρίς να το τρίβετε. Μην αφήσετε ύγρασία στις «δίπλές» που σχηματίζει το μαρμαριάζο σώμα.

8. Κάνετε μία ελαφρά εντριφή με λαδί στο κεφάλι του μωρού. Τρίψτε το σώμα του με κολώνια ή οινόπνευμα με λίγο καθαρό νερό. Αν είναι έρεθισμένα τα ούτρα, αλείψτε τα με λίγο λαδί (κοινό, βρασμένο προηγουμένως σε μπανιέρα).

Πουδράρετε με τάλκ όλο το σώμα για να απορροφηθεί και η λίγη ύγρασία, που έχει μείνει. Σκουπίζετε, με ένα ύφασμα ή με λίγο βαμβάκι, την τάλκ ώστε να απλωθεί καλά στο σώμα.

ΠΩΣ ΘΑ ΚΑΝΕΤΕ ΤΟ ΜΠΑΝΙΟ ΤΟΥ ΜΩΡΟΥ ΣΑΣ

Μόλις ξεραθεί και πέσει ο άφαιλος του μωρού, μπορείτε πια να του κάνετε το πρώτο του μπάνιο μέσα στη μπανιέρα του (μικρή λεκάνη, μπανιέρα παιδική).

Το νερό του μπάνιου του μωρού πρέπει να έχει θερμοκρασία 35-36 βαθμ. Κελσίου. Αν δεν έχετε θερμόμετρο μπάνιου, δοκιμάζετε το νερό με τον άγκωνα σας. Πρέπει να το νοιώσετε χλιαρό, όχι καυτό.

Αφού γεμίσετε την μπανιέρα και κανονίσετε τη θερμοκρασία του νερού, γδύνετε το παιδί και το σαπουνίζετε, εξ ου την μπανιέρα, όπως κάνατε έως τώρα. Αντί όμως να το ξεβγάλετε με το νερό, το βουτάτε μέσα στην μπανιέρα. Προσέχετε πως θα κρατήσετε το μωρό, γιατί καθώς είναι σαπουνισμένο, γλιστρά και μπορεί να σάς χέρι—περασμένο πίσω από την πλάτη του την αριστερή του μασχάλη και αφήνετε να ακουμπά επάνω στο χέρι σας το κεφαλάκι του. Με το δεξί σας χέρι κρατάτε καλά, ενώμενα τα δυο του ποδάρια, από τον αστραγάλο. (Περνάτε το δεξί σας ανάμεσα στους δυο αστραγάλους, ώστε κι' έσείς πιο στερεά θα κρατάτε το παιδί, κι' εκείνο δεν θα πονάει). Βάζετε το παιδί μέσα στην μπανιέρα κι' εξακολουθείτε πάντα να το κρατάτε με το αριστερό σας χέρι, ενώ με το δεξί το ξεβγάλετε καλά-καλά.

Τέλος, ξεαναφέρνητε το παιδί στο τραπέζι που το σαπουνίζατε, το στεγνώνετε με μία μαλακιά πετσέτα, το τρίβετε με κολώνια, το πουδράρετε και βάζετε τα καθαρά του ρούχα.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: η συνέχεια.

ΤΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΚΑΙ Η ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΤΩΝ ΒΑΜΒΑΚΕΡΩΝ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ

Καμμία εποχή δεν προσφέρει στη γυναίκα τόσες ευκαιρίες να δείξει την ομορφιά της, όσο το χρυσό καλοκαίρι. Κάθε ώρα της ημέρας και της νύχτας της φέρνει κι' ένα καινούριο πλίσιο για να απλώσει τη χαρά της στο τελάρο της ζωής και να κεντήσει με χρυσές κι' ασπένιες πούλιες τα όνειρά της.

Το πρώτο τη θέλει Αρτέμιδα, το μεσημέρι. Ήρα και το βράδυ Αφροδίτη. Και για κάθε ρόλο της χρειάζεται και μία εμφάνιση με την κατάλληλη προσθήκη:

Τον κοινωνικό και τον φυσικό κόσμο που την περιβάλλει.

Μία έξυπνη γυναίκα μπορεί να κάνει την κάθε ώρα πηγή ομορφιάς για όσες την περιτοιχίζουν, όπως και για τον ίδιο τον εαυτό της. Άλλα για να το πραγματοποιήσει αυτό πρέπει να βρίσκεται σε αρμονία ψυχική και πνευματική καθώς και σε άριστη εμφάνιση με το κοινωνικό και φυσικό της περιβάλλον.

Η μόδα δεν επιβάλλει μονάχα τον τρόπο της εμφάνισης της γυναίκας. Τη διευκολύνει παράλληλα να εμφανίζεται έτσι ώστε να αντλή το μεγαλύτερο δυνατό όφελος για την υγεία. Την προσωπικότητα και την ευτυχία της. Φτάνει να έχει μία γυναίκα σιγουριά στην έκλογη και στην κρίση της αληθινή την αίσθηση του ωραίου για να μπορεί να εμφανίζεται παντού και πάντα όπως επιβάλλουν οι περιστάσεις και η προσωπικότητά της.

Η καλοκαιρινή μόδα είναι εφέτος εξαιρετικά ευχάριστη. Απληλαγμένη από τις εκκεντρικότητες που επέκοττησαν τον χειμώνα και την ανοίγει ακόμα, με την υπερβολικά στενή φούστα, προσφέρει τις πιο μεγάλες δυνατότητες για ένα κομψό ντύσιμο με τον τύπο της κάθε γυναίκας. Η παραμονή μέσα στην πόλη απαιτεί κατά τη θερμή σαιζόν άψογα κομψές και σε σύστημα μάλλον γραμμής εμφανίσεις που να είναι ταυτόχρονα άνετες, ευχάριστες, βροσρερές.

Τα ανοιχτά χρώματα—το λευκό και το σάμπλ θα φορεθούν πάρα πολύ—τα ελαφρά υφάσματα—ταγίερ μεταξωτά ή από τουαλί, φορέματα βαμβάκερα, μεταξωτά ή ραγιόν, μαυτό βαμβάκερα, όπως από κουλάρικο ή σαντούγκ ή τουαλί διευκολύνουν πολύ και τις δυο αυτές απαιτήσεις.

Μία από τις σπουδαιότερες πρωτοτυπίες της φετινής σαιζόν είναι οι συνδυασμένες με διάφορες ώρες και περιβάλλοντα εμφανίσεις. Από το δρόμο έως το κέντρο έως την πλάξ και την έξοχη επίκρατη, ο συνδυασμός αυτών του ντυνουμεν με το εξωμο, του σκαμμένου ντεκολτέ με το κλειστό, του απλού με το περίτεχνο, του περιφρονήμένου έως σήμερα βαμβάκερου με την πιο άριστοτεχνική κόμψ.

Πραγματικά, τα βαμβάκερα που αρχισαν πέρυσι την εξόρμησή τους εφέτος κυριαρχούν απ' άκρη σ' άκρη, δίνουν μάχη με το ραγιόν, με τα λινά, ακόμη και τα μεταξωτά. Ο λευκός πικέ π. χ. και το τουαλί μαζί με το σαντούγκ είναι οι βασιλιάδες του φετινού καλοκαιριού. Επίσημα λοιπόν τα πάντα, προκειμένου μάλιστα για τις απογευματινές εμφανίσεις.

Ας εξετάσουμε τώρα σε τι συνίσταται

αυτός ο συνδυασμός των φορεμάτων. Χωρίς να ξεφεύγει η μόδα από την απλή και ίσια γραμμή που επεκράτησε, κατορθώνει να την αλλοιώνει και να τη συμπληρώνει με τις προσθήκες. Έτσι ένα εξώπλατο και με πολύ ανοικτό ντεκολτέ σκέτο φόρεμα, σε σούλ φουρό συμπληρώνεται με μία κοντή ραγκλάν ζακέτα, με ιδιότυπο, μυτερό ντεκολτέ. Είναι τόσο ελεύθερη και πλατειά η ζακέτα, ώστε επιτρέπει στο σώμα να αερίζεται ενώ ταυτόχρονα συνδυάζει το κλειστό ντύσιμο στο δρόμο με το εξωμο ντύσιμο που απαιτεί το βραδυό κέντρο ή η πίστα του χορού.

Ένα απλό φόρεμα πρώινω συμπληρώνεται θαυμάσια με μία μπάσκα που επεκτείνεται στη μία πλευρά έως τον ποδογυρό σχηματίζοντας ένα ωραίοτατο πανό.

Ένα απλό φόρεμα από τουαλί με κορσάξ—ζιλέ που αφήνει ελεύθερα τα χέρια, με τις πολύ σκαμμένες μασχάλες, συμπληρώνεται με ένα μαυτό από το ίδιο ύφασμα που σταυρώνει στο κορσάξ με τρία κουμπιά και ανοίγει στη φούστα, ακολουθώντας ελαφρά λοξή γραμμή που δίνει πλάτος και αέρα στη σιλουέτα.

Έτσι τα φορέματα του φετινού καλοκαιριού είναι εύκολοφρέτα, πλένονται και σιδερώνονται χωρίς κόπο και μένουν πάντα φρέσκα και βροσρερά. Είναι ταυτόχρονα πρώινα και απογευματινά με τις μεταρροπές.

Απλά και σε ίσια γραμμή είναι και τα φορέματα της έξοχης. Και αυτά επίσης είναι συνδυασμός φορέματος ηλιοθεραπείας, εξώπλου και με ελεύθερο το στέρνο και τα χέρια του φορέματος πιο «αμπιγιέ» με την κατάλληλη προσθήκη:

Πότε δηλαδή συμπληρώνεται το φόρεμα με ένα κομψωτό νωμίτη. Πότε με μπλερό. Πότε με ζιλέ. Πότε με ζακέτα κοντή ή μαυτό. Άλλα ο πιο μοντέρνος και χαριτωμένος συνδυασμός είναι να φορεθεί πάνω από το εξώπλατο φόρεμα, ένα είδος μαυτό χωρίς μανίκια, εντελώς ανοικτό μπροστά, που πιάνεται μόνο στη μέση με ένα κουμπί ή με ζώνη και ανοίγει προς τα κάτω στρουγγυλεύοντας και δίνοντας πλάτος στη σιλουέτα.

Τα φορέματα της πλάξ είναι κατά κανόνα πλατειά. Είναι τόσο ωραίος ο κυματισμός της φούστας στο φύσημα του ολόδροσου μαυτί. Τα μαγιά είναι ή σατινέ ή δυο μοματρία ξεχωριστά δηλ. μαγιά και ξεχωριστό σουτιέν—γκόρζ. Το μαγιά στη δεύτερη περίπτωση δένει στο πλάι με περαστά κορδόνια. Το μονοκόμματο μαγιά συγκρατείται με μία μπρετέλα που γυρίζει πίσω στο λαιμό, ραμμένη στις δυο μύτες του σουτιέν—γκόρζ. Πάνω από το κορσάκι του μπάνιου φοριέται ένα σόρτ ή μία φούστα και συμπληρώνεται με κοντή ζακετούλα που φθάνει έως τη μέση των μηρών. Αντί ζακετούλας μπορεί να φορεθεί και μπλερό.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ-ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΣΑΣ

* ΑΝ ΓΡΑΦΗΣ ΣΤΟΝ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΣΟΥ, πές του απλά πως τον αγαπάς, έτσι όπως δογάνει απ' την καρδιά σου, χωρίς εξεζητημένες φράσεις. Μη κάνεις ποτέ φιλολογία σ' ένα ερωτικό γράμμα. Το αποτέλεσμα είναι καταστρεπτικό από αισθηματικής πλευράς. Αν θέλεις να γράψεις «σ' αγαπώ», γράψε το. Μία, δυο, τρεις φορές. Είναι μία ωραία λέξη. Μη το γράφεις όμως τρεις φορές σε κάθε σειρά.

* Αν γράφεις στον αγαπημένο σου, και είσαι θυμωμένη μαζί του, πάρε ένα χαρτί, και γράψε ό,τι σου περνάει απ' το μυαλό. Μάλωσε, κατηγόρησε, πές λόγια πικρά, κι' έτσι άλλο νομίζεις ότι θα βοηθήσει για να περάσει ο θυμός σου. Ύστερα, πάρε δλ' αυτά τα παραγεμισμένα χαρτιά, διπλώσε τα, και βάλε στο συρτάρι σου. Θα τα ξαναπάρεις την επομένη, ή καλύτερα ύστερα από δυο - τρεις μέρες. Τότε θα καταλάβεις πως πώς δεν ήταν όλο το άδικο δικό του. Σκίσε τα λοιπόν και γράψε ένα ωραίο ερωτικό γράμμα.

* Όταν γράφεις στον αγαπημένο σου και νοιώθεις εκνευρισμένη, κουρασμένη, μη του το γράψεις. Όταν το γράμμα σου φθάσει σ' αυτόν, πιθανώς η ψυχολογική κρίσις να σου έχει περάσει.

* ΑΝ ΓΡΑΦΗΣ ΣΕ ΜΙΑ ΦΙΛΗ ΣΟΥ, ανοίξε της την καρδιά σου. Αν σου είναι πραγματικά αγαπητή, δείξε της τον αληθινό εαυτό σου, χωρίς φόβο ότι θ' αποκαλύψεις μία άσχημη πλευρά σου. Οι καλοί φίλοι μάς αγαπούν με τα ελαττώματά μας. Αν δεν ξέρεις τί να πής, φαντάσου ότι την έχεις διπλά σου και της μιλείς. Γράψε σαν να κουβεντιάζεις μαζί της.

* ΟΤΑΝ ΓΡΑΦΗΣ ΣΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΣΟΥ, μη ξεχνάς ότι οι μητέρες έχουν μία έκρη αίσθησι που τους επιτρέπει να διαβάσουν ανάμεσα στις γραμμές. Γι' αυτό μην εξαπατάς ότι μπορείς με κεκαλυμμένες φράσεις, να κρυφείς μία κατάσταση. Αν δε θέλεις να της πής πως «δεν είσαι καλά», μη το πής. Μά, προπάντων, μη γράφεις ποτέ ότι ήσουν αδιάθετη και ότι τώρα είσαι καλά. Θα την κάνει να μη σε πιστεύει πια όταν της λες ότι είσαι καλά και θα την κάνει να ζη σε διαρκή αγωνία.

* ΓΡΑΨΕ ΣΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΣΟΥ για να τους συγχαρείς, για μία θεία που κατέλαβαν, για κάποια επιτυχία τους, για κάποιο ευτυχισμένο γεγονός της ζωής τους. Είναι υποχρέωσής σας να γράφετε σ' αυτές τις περιπτώσεις.

* Ένα συλλυπητήριο γράμμα, είναι πάντα δύσκολο, αν μάλιστα αφορά πρόσωπα που σου είναι άδικοφρα. Πάντως, πρέπει ν' αποφύγεις την κακή συνήθεια του τηλεγράφηματος της καρτ-βίτ.

* Ένας άνθρωπος εύγενής γράφει πάντα με το χέρι. Καλλιγραφικά και ευάγνωστα. Τη γραφομηχανή μπορείς να τη χρησιμοποιήσεις μονάχα για γράμματα υποθέσεων, ή γράφοντας σε πρόσωπα που σου είναι άδικοφρα. Πάντως, πρέπει ν' αποφύγεις την κακή συνήθεια του τηλεγράφηματος της καρτ-βίτ.

* Ένας άνθρωπος εύγενής γράφει πάντα με το χέρι. Καλλιγραφικά και ευάγνωστα. Τη γραφομηχανή μπορείς να τη χρησιμοποιήσεις μονάχα για γράμματα υποθέσεων, ή γράφοντας σε πρόσωπα που σου είναι άδικοφρα. Πάντως, πρέπει ν' αποφύγεις την κακή συνήθεια του τηλεγράφηματος της καρτ-βίτ.

ΣΚΟΤΩΝΕΙ ΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΤΟΥΣ ΑΣΤΕΡΕΣ ΤΟΥ;

ΜΕΡΙΚΕΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΓΝΩΣΤΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ

Πριν από λίγες ημέρες μία δυσάρεστη είδηση, συντάραξε το Χόλλυγουντ: ο Ντάν Ντελαί, ο γεμάτος κέφι και ζωή ηθοποιός, χορευτής και τραγουδιστής, μπήκε, για θεραπεία σε ψυχιατρική κλινική.

Όλος ο κόσμος νομίζει ότι η ζωή των αστέρων κυλάει σε διαρκείς απολαύσεις χαρές και κάθε είδους ανέσεις, ότι σαν τους Δώδεκα Θεούς κάθονται στον Όλυμπο τους τρώγοντας άμβροσία και πίνοντας νέκταρ.

Και όμως υπάρχουν ένα σωρό παραδείγματα για να σας πείσουν ότι ο τρόπος της δουλειάς τους και η γεμάτη ένταση ζωή τους, φέρνουν υπερκόπωση σε πολλούς αστέρες, σακατεύουν τα νεύρα τους και πολλές φορές τους σκοτώνουν. Το γύρισμα μίας ταινίας είναι για τον ηθοποιό ένα πράγμα πολύ κουραστικό και έντονο σπαστικό. Πρέπει, λοιπόν, ανάμεσα στις διάφορες ταινίες να δίνεται καιρός στους ηθοποιούς και κυρίως στους πρωταγωνιστές για ανάπαυση. Οι εταιρίες όμως ζητάνε από τους μεγάλους και γνωστούς ηθοποιούς συνεχή δουλειά γιατί σ' αυτούς στήριζονται οικονομικά.

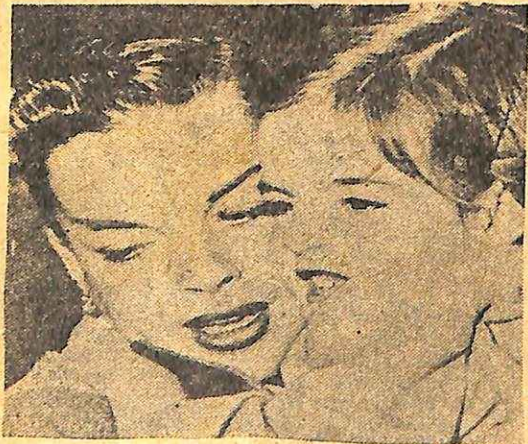
Οι εταιρίες αναγκάζουν επίσης τους αστέρες να ζουν με μία ζωή έντονη, να λαβαίνουν μέρος σε ποικίλες εκδηλώσεις, για λόγους διαφημιστικούς. Ο τρόπος της ζωής των αστέρων κανονίζεται πολλές φορές όχι από τις επιθυμίες τους ή τις ανάγκες τους, αλλά από τις ανάγκες της εταιρίας. Καταντάνε έτσι οι αστέρες άψυχες μηχανές στα χέρια των παραγωγών. Αλλά ο άνθρωπος δεν μπορεί να γίνει μηχανή και γι' αυτό έχουμε τα συνεχή κρούσματα από νευροπάθειες και άλλες αρρώστειες της ψυχής και του σώματος.

Ο Γουάλλας Ρήντ, ένας από τους μεγάλους πρωταγωνιστές του βωδού κινηματογράφου, πέθανε νεώτατος, παρ' όλο ότι ήταν υγιέστατος πριν γίνει ηθοποιός.

Ο θρυλικός Βαλεντίνο, που ήταν ψηλός, μυώδης και σκληρογυνημένος, γιατί ήταν πρώτα γκαρσόνι και έπειτα χορευτής, πέθανε στην ηλικία των 36 ετών. Ή δόξα έφερε τα λεπτά, αλλά και τη σκληρή δουλειά, την ξέφρενη ζωή και τον θάνατο...

Ο Ντούγκλας Φαίρμπαγκς, που δεν ήταν μόνο ωραίος αλλά και δυνατός στο σώμα, άπαράμιλλος, θα μπορούσε να πη κανείς, στην φυσική ρώμη, πέθανε στην άκμή της ηλικίας του. Ο γιος του λέει ότι έπεσε θύμα της υπερκοπώσεως.

Αλλά και πολλοί από τους ταρινούς ηθοποιούς παρουσίασαν κατά καιρούς συμ-

Η αρρώστεια της Τζούντι Γκάρλαντ αποδίδεται στην έντονη ζωή που είναι υποχρεωμένη να κάνει μία στάα

πτώματα υπερκοπώσεως και εκνευρισμού, που είχαν σαν αποτέλεσμα δυσάρεστες συνέπειες.

Ο Ρόμπερτ Γουάλλκερ ήταν υγιέστατος όταν πήγε στο Χόλλυγουντ. Αλλά πολύ σύντομα έπαθε νευρικό κλονισμό. Το έριξε στο πιστό, όπως κάνουν πολλοί και μετά κατέληξε στην κλινική Μίνινγκερ, την ίδια όπου μπήκε τώρα ο Ντάν Ντελαί.

Όταν βγήκε, άρχισε να γυρίζει ταινίες κατά πολύ άρτια όμως διαστήματα. Η Λάνα Τάρνερ δέχθηκε πάλι την κινηματογραφική της εργασία, για να ξεκουραστεί, κατόπιν έντολης των Ιατρών της εταιρίας της. Αποτέλεσμα της κλονισμένης της υγείας είναι και το γεγονός ότι έχασε τελευταία και τα δυο παιδιά που περίμενε.

Ο Τζέιμς Στούαρτ, δεν έγινε κατά τον πόλεμο δεκτός στο στρατό, γιατί ήταν πολύ αδύνατος. Αναγκάστηκε να κάνει μία ήσυχη ζωή για ένα διάστημα, μακριά από νυκτερινά κέντρα και διασκεδάσεις. Τελικά έγινε δεκτός στο στρατό, όπου πρόσφερε πολύτιμες υπηρεσίες.

Δυο άλλοι όμως μεγάλοι ηθοποιοί, γνω-

Ο Γκρέγορ Πέκ μόλις συνήλθε από την υπερκόπωση που είχε παθεί από την έντατική δουλειά

στοι σαν «σκληροί» άντρες, ο Άλαν Λάντ και ο Έρρολ Φλυν, δεν έγιναν ποτέ δεκτοί στο στρατό γιατί ήταν άνικανοι για στρατιωτική υπηρεσία, ο πρώτος γιατί υπέφερε από το σπαστικό του και ο δεύτερος από το στομάχι του. Ο Άλαν Λάντ ήταν κάποτε ένας από τους μεγαλύτερους μέθυσους του Χόλλυγουντ.

Η περίπτωση της Τζούντι Γκάρλαντ είναι αρκετά γνωστή. Η ζωηρή αυτή ηθοποιός των μουσικοχορευτικών ταινιών έπαθε υπερκόπωση και νευρική κρίση και αναγκάστηκε να μείνει για ένα χρόνο μακριά από το Χόλλυγουντ, τον άντρα της και το παιδί της.

Και μία άλλη ηθοποιός, πολύ νεαρή αυτή, η Γκέιλ Ράσελ, παίρνει το δρόμο της κλινικής Μίνινγκερ για να ξεναρθή την ψυχική της ισορροπία και ίσως υποχρεωθεί να μην ξαναπαίξει ποτέ πια στον κινηματογράφο.

Ο Φράνκ Σινάτρα έπαθε μία αιμορραγία όταν τραγουδούσε στην «Κοπακαμπάνα» της Ν. Υόρκης και όταν γύρισε στο Χόλλυγουντ, κατήγγειλε το συμβόλαιό του με την Μέτρο Γκόλντγουϊν, γιατί δεν του άφινε αρκετό διάστημα ανάμεσα στις ταινίες, που ήταν υποχρεωμένος να γυρίσει.

Επίσης ο Γκρέγορ Πέκ αναγγέλθηκε τελευταία ότι θα μείνει για αρκετό καιρό σπινί του για πλήρη ανάπαυση, για να αναλάβει από μία υπερκόπωση σοβαράς μορφής.

Εκτός από αυτούς, υπάρχουν και πολλοί άλλοι, λιγότερο γνωστοί, αστέρες, που παίρνουν το δρόμο για τις ψυχιατρικές κλινικές ή γίνονται κατά τον ένα ή τον άλλον τρόπο θύματα της Έβδομης Τέχνης.

ΝΕΑ ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ

«Ο άντρας μου με λατρεύει!», υποστηρίζει η κυρία Γουάιντστον. Και ίσως μερικές από τις αποδείξεις που δίνει στη γυναίκα του ο κύριος Γουάιντστον για τον έρωτά του: Μπαλάνει μόνος του τις κάλτσες του, σιδερώει τα άσπαραχτα της γυναίκας του, την βοηθάει στην κουζίνα, στην πλύση, στο συγκύρισμα, κάνει μπάνιο στα παιδιά και κατασκευάζει γευστικώτατα γλυκίσματα!

ΜΑΣΣΑΛΙΑ

«Την πρώτη νύχτα του γάμου μας, βεβαιώνει η κυρία Ντορίν Ο... — ο άντρας μου μου είπε: «Τώρα πιά είσαι γυναίκα μου, και αν ποτέ δοκιμάσεις να ρίξεις τα μάτια σου σε άλλον άντρα ή να με εγκαταλείψεις, θα σου καρφώσω ένα μαχαίρι στην πλάτη χωρίς να διατάξω!». Απλό φόβο, η κυρία Ντορίν έσπευσε να ζητήσει άμεσως διαζύγιο, αλλά κανένας δικαστής δεν θέλει να την πιστέψει.

Πώς είναι δυνατόν, την πρώτη νύχτα του γάμου!...

ΕΣΣΕΣ

Ένας «μάγος», ειδικός στα ζητήματα των πεθερών, συνελήφθη τελευταία από την αστυνομία. Ο μάγος έπαινε στην πελατεία του τρία διάφορα μαγικά φίλτρα: το πρώτο, έκανε τις πεθερές ευγενικές και αβυσσικές. Το δεύτερο, τις έκανε να φύγουν από το σπίτι. Το τρίτο — που έχρησιμα ποίητο αν απέτυχαναν τα δυο άλλα — τις έσκοτωνε!

ΙΝΔΙΑΙ

Στη φυλή των Τόντας, που ζουν στην ορεινή περιοχή του Νιλγκίρι, υπάρχουν πολύ περισσότεροι άντρες από γυναίκες. Και έτσι, κάθε γυναίκα, παντρεύεται με περισσότερους άντρες. Έχει το σπίτι της και τους συζύγους της, που μένουν σε χωριστό σπίτι, όλοι μαζί!

ΜΠΡΙΣΤΟΛ

Ο κ. Ρόναλντ Ράγκατ, υπάλληλος σε μία Τράπεζα του Μπρίστολ παρέδιδε κάθε εβδομάδα το μισθό του στη γυναίκα του, που με πολλή γενναιοδωρία του έδινε 6 σελίνια (12 περίπου χιλιάδες δραχμές!) για τα διάφορα μικρά έξοδά του (τσιγάρα, κινηματογράφο, έξοδα κινήσεως, είδη για ποδοσφαιρικών αγώνων κλπ.).

Η ιστορία δεν θα είχε βέβαια ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τις κυρίες, αν οι εφημερίδες δεν ανέφεραν τελευταία ότι ο κ. Ρόναλντ Ράγκατ...έγκατέλειψε επί τέλους τη γενναιοδωρή γυναίκα του!...

ΠΑΡΙΣΙ

Ο περίφημος Σασά Γκιτρί, γυρίζοντας σπίτι του μία Κυριακή απόγευμα, είπε στην υπηρέτριά του: — Λιζέτ, άρχησες! Ο φίλος σου σε περιμένει κάτω!

Η κοπέλλα τόν κτύπησε έκπληκτη:

— Μά... πώς το ξέρετε, κύριε; — Απλοστάτα, τόν γνώρισα γιατί φοράει μία από τις γραβάτες μου!...

Το «χάμπο»

ΕΝΑ ΣΟΥΗΔΙΚΟ ΗΘΟΓΡΑΦΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ήταν η θραύση της Άγιας Βάλμποργκ στο μικρό εκείνο χωριό της Σουηδικής επαρχίας Νταλεκαρλί.

Χωρικοί διευθύνονται προς το λάφο, φορτωμένοι με κουτσουρα και κλαριά που προωρίζονταν για την πατροπαράδοτη φωτιά της χαράς.

Κί...οιος περνώντας φώναξε ενός νέου που στεκόταν στο κατώφλι της πόρτας του κι' ίσως να το σκοτάδι μ' ένα θέμα ανήσυχο.

— «Ε! Έρικ! Δεν θάρθης μαζί μας;

— Αδύνατον! Περιμένω την αρραβωνιαστικιά μου.

— Κρίμα που δεν έρχεσαι με μας... καταφέραμε να μαζέψουμε πολλά ξερά κλαριά από πεύκα και από αγριοκυπαρίσσια. Η φωτιά ή δική μας θα είναι ή πιο όμορφη απ' όλη την περιοχή.

Κι' οι χωρικοί συνέχισαν το δρόμο τους, αφήνοντας τον Έρικ μόνο μέσα στο σκοτάδι.

Ο ανοιξιάτικος ήλιος δεν ήταν αρκετός για να ζεστάνει τη γη και να λυώνη το χιόνι που μαζευόταν κατά τη διάρκεια του χειμώνα. Έτσι, όταν κίττωσε έκανε ακόμη πολύ κρύο την εποχή αυτή του έτους.

— Θ' αρθθ' άρα γε; διερωτόταν ο Έρικ με ανησυχία.

Ήταν τώρα δυο χρόνια που η Μάριτ είχε φύγει για τη Στοκχόλμη, για να μαζέψει καμιά δεκάρα και να μπορέσουν να παντρευτούν, ενώ ο Έρικ πήγε κι' έπιασε δουλειά σ' ένα αγρόκτημα. Έφερε μαζί του όλα όσα είχε βάλει κατά μέρος, μαζεύοντας τα δεκάρα-δεκάρα. Αρκετά για ν' αγοράσει μια αγελάδα, μερικές χήνες και μισή ντουζίνα κότες. Με τα λεφτά που είχε οικονομήσει η Μάριτ από το άλλο μέρος, θα μπορούσαν ν' αγοράσουν επιπλέον από τον προσεχή πλειστηριασμό και ίσως κι' ένα γουρούνι, αν η Μάριτ δεν είχε κάμει άσκοπα έξοδα στη Στοκχόλμη.

«Ένα γουρούνι... Στη σκέψη αυτή το πρόσωπο του Έρικ φωτίστηκε. Άλλα μία μικρή φωνή του χιθύρισε στο αυτί: — Μη χαιρέσει τόσο πολύ γρήγορα, Έρικ, φίλε μου. Είναι πολύ δυο χρόνια και υπάρχουν τόσοι πειρασμοί σε μία μεγάλη πόλη! Ίσως η Μάριτ να σε ξεχάσει;

— Όχι! Όχι! άρχισε να μουρμουρίζει. Είναι αδύνατο... όχι η Μάριτ! Μου υποσχέθηκε ότι θα είναι εδώ το θράδυ της Άγιας Βάλμποργκ και θα είναι. Η Μάριτ κρατάει το λόγο της!

Τη στιγμή εκείνη, θήματα αντίληψαν στο δρόμο και μία γυναίκα σιλουέτα πρόβαλε μέσα στο όχλο φως του φεγγαριού.

— Καλησπέρα, Έρικ! είπε μία δροσερή φωνή.

Ο Έρικ ανέγνωρισε το κρυ-

στάλλινο μέταλλο της φωνής της Μάριτ. Η καρδιά του σκίρτησε από χαρά.

— Έμπα! είπε απλά ανοίγοντας διάπλατα την πόρτα του σπιτιού.

Εκείνη σταμάτησε στη μέση του δωματίου και του χαμογέλασε.

Του φάνηκε ακόμη πιο όμορφη από άλλοτε. Τα μαλλιά της με το φωτεινό ξανθό τους χρώμα πλαισίωσαν ένα πρόσωπο με θελούδινη επιδερμίδα, που είχε ένα χρώμα διάφανο, σαν να ήταν μία ροδίνη αντανάφεια της χαράς.

Τα γαλά-

— Ξέρεις Έρικ... Αυτό το σοβαρό πράγμα που είχα να σου πω... (Εικονογράφηση Άλ. Κομποπούλου)

ζια μάτια της είχαν τη διαύγεια του νερού της λίμνης.

Θα ήθελε να της πη πόσο την εύρισκε όμορφη, μα δεν μπόρεσε παρά να τραυλίστη μ' ένα ύφος ήλιθιο:

— Έ, λοιπόν... είναι καλά στη Στοκχόλμη;

Μέσα στην ταραχή του ούτε σκέφθηκε να την απαλλάξει από τη βαλίτσα που κρατούσε.

Το χαμόγελο πάγωσε στα δαμάκια χείλη της Μάριτ. Ακούμπησε τη βαλίτσα της και κάθισε χωρίς να πη λέξη.

— Ίσως... μου φαίνεται λιγότερο αγροίκος άλλοτε... σκέφθηκε.

— Θέλεις ένα φλυτζάνι καφέ, Μάριτ; της πρότεινε.

— Ναι... Ευχαριστώ... απάντησε εκείνη μηχανικά.

Ενώ ο Έρικ έβαζε το μπρίκι στο τζάκι, η Μάριτ κυτούσε τους πλινθίους τοίχους της καλύβας, τον παλιό μπουφέ που ήταν θαμμένος γαλαζίας και καφέ το μεγάλο ρολόι τον ξύλινο πάγκο. Πόσο φτωχικά και άσχημα ήταν όλα αυτά!

Πόσο γρήγορα είχαν περάσει αυτά τα δυο χρόνια... Τι ευθυμιοι κι' ευγενικοί που ήταν οι φοιτητές της Στοκχόλμης!... Την είχαν επωνομάσει η «εμορφή Νταλεκαλιανή». Την είχαν παρακαλέσει μάλιστα και πόζαρισε σ' έναν ζωγράφο.

Ο Έρικ — αυτό ήταν το όνομα του ζωγράφου — την έβαλε να φορέσει την τοπική έν-

— Τώρα που ξεκουράστηκες, θα μπορούσαμε ίσως να πάμε να ιδούμε τη φωτιά, πρότεινε δειλά ο Έρικ.

— Αν θέλεις... είπε εκείνη μ' ένα ύφος κουρασμένο.

Την έπιασε από το μπράτσο, σαστισμένος με την ψυχρότητα της.

«Δεν μπορώ να μείνω εδώ... θα ξαναπαύω την ελευθερία μου, θα πάω να ξαναβρω τον Έρικ... Πρέπει να του μιλήσω...» σκεφτόταν η Μάριτ ενώ βάδιζε στο πλάι του, μέσα στο σκοτάδι.

— Έρικ, μουρμούρισε... Έρικ, έχω κάτι σοβαρό να σου πω... Ναι... πρέπει να... Απτότητα σάπιας, θαμπωμένη από το θέαμα που της προσφερόταν.

Μία πελώρια φλόγα είχε αναπηδήσει μέσα στο σκοτάδι φωτίζοντας τον ούρανο, κάνοντας να λαμπροκόπη το χιόνι και δίνοντας στα τρίγυρα έλατα μία ωμή φαντασμαγορική.

Όλο το χωριό είχε μαζευτεί γύρω από τη φωτιά.

Ο Έρικ και η Μάριτ πλησίασαν.

Ένας γέρος που καθόταν σ' ένα κασόνι διηγόταν στα παιδιά ιστορίες και θρύλους Σκανδιναυικούς.

Όλα τα γινώστα της πρόσωπα της χαμογέλουσαν με αγάπη. Οι άνδρες σπρώχνονταν με τους αγκώνες τους και ψιθύριζαν:

— Είναι η Μάριτ... Η Μάριτ ή αρραβωνιαστικιά του Έρικ, ξαναγύρισε.

Ο Έρικ έσφιγγε τρυφερά το μπράτσο της. Το πρόσωπό του ακτινοβολούσε από αγάπη και υπερηφάνεια.

Ένα βιολί άρχισε ξαφνικά να παίζει σιγανά ένα «χάμπο», έναν παλιό χορό που της άρεσε άλλοτε να σιγοτραγουδά το σκοπό του.

Μία γλυκειά συγκίνηση πλημμυρίσε τη Μάριτ.

«Θυμούνται λοιπόν...» σκέφθηκε με δάκρυα στα μάτια.

— Είσαι καλά; Δεν κρυώνει; ρώτησε ο Έρικ μ' ένδιαφέρον.

Αυτός ήταν ο δικός του τρόπος να της λέει: «Σ' αγαπώ...» Η Μάριτ ένοιωσε ξαφνικά την καρδιά της να λυώνη από τρυφερότητα στη φλόγα αυτής της πιστής αγάπης, όπως το χιόνι έλυγε στη ζέση της φωτιάς της Άγιας Βάλμποργκ.

«Η θέσι μου είναι εδώ ανάμεσα σ' αυτούς» σκέφθηκε και υψώνοντας το πρόσωπό της που ακτινοβολούσε δολόηλο από χαρά, μουρμούρισε:

— Ξέρεις, Έρικ... αυτό το σοβαρό πράγμα που είχα να σου πω... Έ, νά! κάποιος μου είπε μέσα στο τραίνο ότι υπάρχουν γουρούνια για πουλίμα στο γειτονικό χωριό. Αύριο κίόλας, βγαίνοντας από τον πάστορα, να πάμε ν' αγοράσουμε ένα...

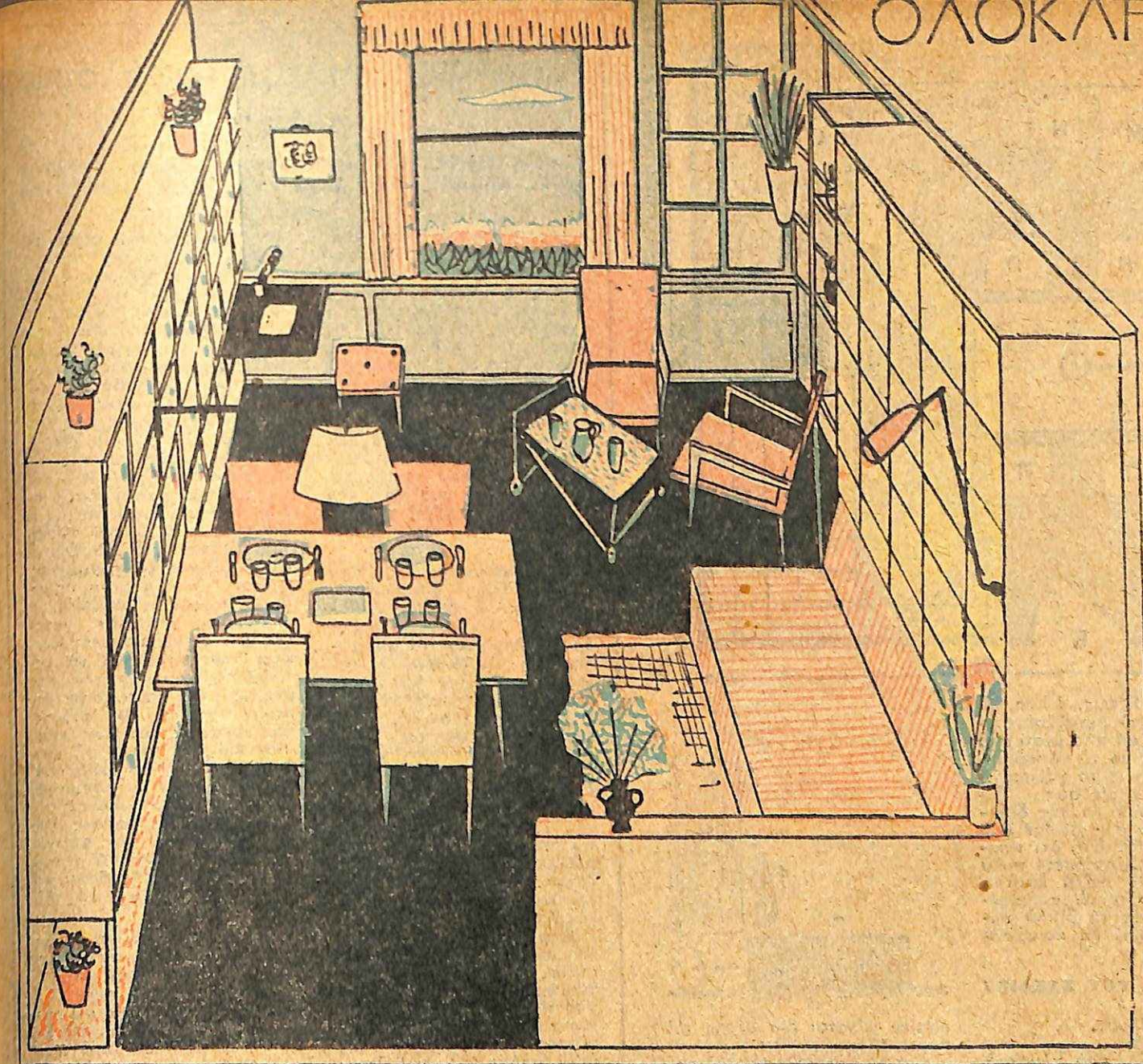
ΣΕΛΜΑ ΛΑΓΚΕΡΛΕΦ

ΜΟΝΤΕΛΟ ΤΟΥ ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΝΤΙΟΡ

Μοντέλο του Κριστιάν Ντιόρ. Η φούστα είχε σωστός κατα-
ράκτης από αλεπάλληλα πολύπτυχα τούλινα κύματα, κοντά
έμπρός, που μακραίνουν όσο τραβούν προς τα πλάγια και σχη-
ματίζουν όπως ούρα. Μια γιρλάντα από λουλούδια απλώνεται
αυτή την εξαιρετική τουαλέτα, συγκρατώντας τις πτυχές στη θέ-
ση τους. Το κορσάζ αφήνει έντελώς γυμνούς τους ώμους και το
στέρνο και παίρνει με τις πτυχώσεις του σχήμα καρδιάς. Λουλού-
δι αταλίζει και το στήθος.

(Αποκλειστικότητα «Γυναίκα» για την Ελλάδα)
(Φωτογραφία Άντρέ Όστιε)

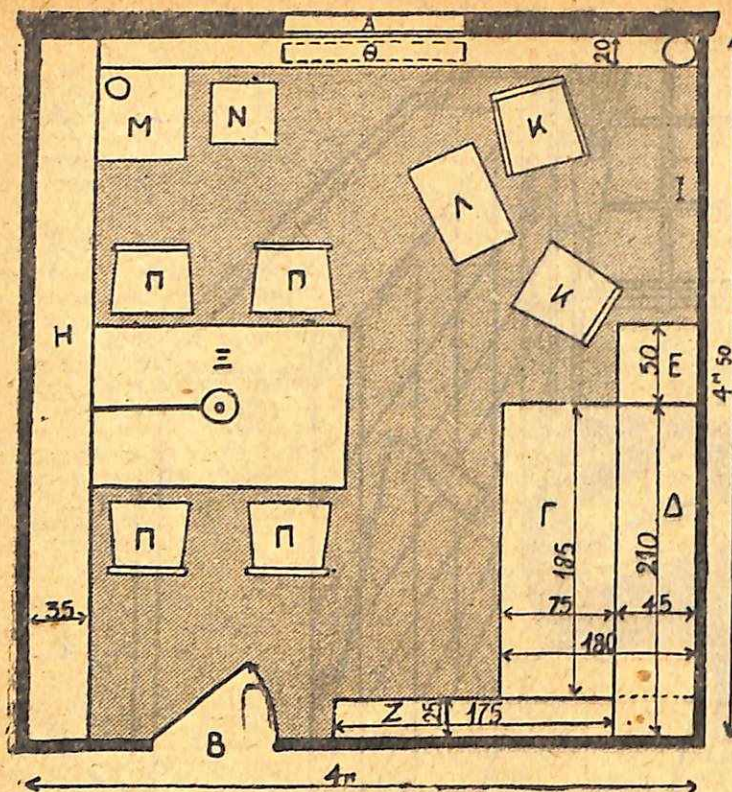

Δ
Ι
Α
Μ
Ε
Ρ
Ι
Σ
Μ
Α

ΜΕΣΑ Σ' ΕΝΑ ΔΩΜΑΤΙΟ

Σε όλες σχεδόν τις χώρες της Ευρώ-
πης, τα τελευταία χρόνια παρουσιάστηκε
μια έντονη κρίσις στέγης, που είναι φυ-
σικά ζωηρότερη στις χώρες που υπέφε-
ραν περισσότερο από τα δεινά του τελευ-
ταίου πολέμου. Για να αντιμετωπίσουν την
ελλείψη αυτή κατοικίας — που δημιουργεί
ιδιαίτερα προβλήματα στα καινούργια ζευ-
γάρια που ξεκινούν τώρα για το νοικοκυ-
ριό τους — οι σύγχρονοι διακοσμητές
ασχολήθηκαν με το θέμα και μας δίνουν
διάφορες πρακτικές λύσεις για την αντι-
μετώπισή του. Μια από αυτές — ίσως και
μια από τις πρακτικότερες και πιο χαρι-
τωμένες — είναι αυτή που σας δίνουμε
στη σελίδα αυτή.

ΕΝΑ δλόκληρο διαμέρισμα, όπου μπο-
ρούν να μένουν δύο άνθρωποι, έχοντας
γύρω τους όλες τις ευκολίες, μπορεί
να εγκατασταθεί στο χώρο ενός μεγα-
λου δωματίου (διαστάσεις 4,50 X 4 μέ-
τρα), από αυτά που υπάρχουν στα παλιά
κυρίως σπίτια. Η διαρρύθμιση του δωμα-
τίου έχει υπολογιστεί με βάση την ύπαρξη
μιας πόρτας και ενός παραθύρου στις πιο

συνήθισμένες θέσεις. Είναι, όμως, δυνατόν να μεταθέσετε όπως θέλετε τα έπιπλα μέσα στο δωμάτιο, ώστε να τα τοποθετήσετε σύμφωνα με το γούστο ή με τις δυνατότητές σας.

Η πρακτική αξία της διαρρυθμίσεως που σας δίνουμε εδώ βασίζεται κυρίως στο ότι μπορείτε να χρησιμοποιήσετε πολύ λιγά και πολύ απλά έπιπλα και ότι μπορείτε να μετατρέψετε σε καναπέ το διπλό σομιά, στον όποιον θα κοιμάσθε τη νύχτα.

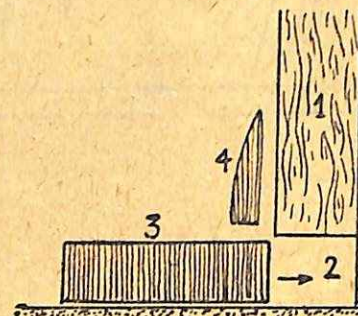
ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

- A. — Τό παράθυρο.
- B. — Η πόρτα.
- Γ. — Ο σομιάς, που γλυστρά κάτω από το ντουλάπι Δ.
- Ε. — Προέκταση του ντουλαπιού, που σχηματίζει ένα μικρό ράφι.
- Ζ. — Ράφια, που αποτελούν ένα είδος κομοδίνου.
- Η. — Μεγάλο ντουλάπι.
- Θ. — Σώμα του καλοριφέρ.
- Ι. — Γωνιά με καθρέφτες, όπου μπορεί να τοποθετηθεί ή σόμπα, σε περίπτωση που δεν υπάρχει καλοριφέρ.
- Κ. — Πολυθρόνες.
- Λ. — Τραπεζάκι με ρόδες.
- Μ. — Τραπεζί-γραφείο.
- Ν. — Σκαμνάκι.
- Ξ. — Μεγάλο τραπέζι.
- Ο. — Φως.
- Π. — Καρέκλες.

Ο ΣΟΜΙΑΣ—ΚΑΝΑΠΕΣ

Είναι φανερό ότι είναι άδύνατο να χρησιμοποιήση κανείς για καναπέ ένα διπλό σομιά, που έχει συνήθως πλάτος 1.20 του μέτρου.

Για να περιορίσουμε το πλάτος αυτό και να δημιουργήσουμε μια πλάτη, στην όποια να μπορεί να ακουμπήσει ο έκεινος που κάθεται στο σομιά, αρκεί να κατασκευάσουμε ένα ντουλάπι (1), του οποίου η βάση βρίσκεται σε ύψος 40 περίπου εκατοστών από το πάτωμα, ώστε να δημιουργηθεί έτσι ένας κενός χώρος (2), μέσα στον

όποιον χώνεται ένα μέρος του σομιά (3).

Για να κρυφθούν τα κενά που δημιουργούνται με τη διάταξη αυτή, θα τοποθετήσετε στο μέρος του ανοίγματος μια πλάτη, σαν τρίγωνο μαξιλάρι (4) τυμένη με ένα κατάλληλο ύφασμα. Η πλάτη του ντουλαπιού πλευρά της πλάτης αυτής, μπορεί να αποσπαστεί από εύλινο σκελετό, που στερεώνεται πρόχειρα με γάντζους στις πόρτες του ντουλαπιού.

Το δαβάν, τραβάτε προς τα έξω το σομιά, τα πόδια του οποίου είναι εφωδιασμένα με καθρέφτες, και τοποθετείτε μέσα στο ντουλάπι την πλάτη (για ευκολία, είναι καλό η τελευταία αυτή να αποτελείται από δύο χωριστά ίδια κομμάτια).

Μια μικρή λάμπα, που να σας φωτίζει όταν διαβάσετε στο κρεβάτι, είναι στερημένη επάνω σ' έναν κινητό βραχίονα.

ΜΙΑ ΑΝΑΠΑΥΤΙΚΗ ΓΩΝΙΑ

Η γωνία που βρίσκεται δεξιά από το παράθυρο, έχει για κύριο διακοσμνητικό στοιχείο δύο μεγάλους τετράγωνους καθρέφτες, στερεωμένους επάνω στον τοίχο με εύλινες κορνίζες.

Οι δύο αυτοί καθρέφτες έχουν για αποτέλεσμα να πολλαπλασιάζουν το φως που μπαίνει από το παράθυρο και να δείχνουν το δωμάτιο σημαντικά μεγαλύτερο.

Μια μικρή έταξέρα με ένα

Μπορούμε να μεταβάλουμε φύλο;

Η ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΕΝΟΣ ΕΡΓΑΤΟΥ
ΠΟΥ ΕΧΑΣΕ ΤΙΣ ΑΝΔΡΙΚΕΣ ΤΟΥ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ

Τον τελευταίο καιρό, ένας εργάτης της Νέας Υερσέης, στις Ηνωμένες Πολιτείες, υπήρξε ο ήρωας μίας συγκλονιστικής μεταμορφώσεως: Μετεβλήθη ουσιαστικά σε γυναίκα! Όχι όμως με τον τρόπο που αυτό συνέβη και άλλοτε στο παρελθόν, χάρις δηλαδή σε κάποια χειρουργική επέμβαση (όπως συνέβη με την περίπτωση της κολυμβητριάς Βιολέτας Μόρρις, που υπήρξε αληθοδιαδόχως κορίτσι και αγόρι), αλλά χάρις στην επίδραση ενός... χημικού προϊόντος.

Ο εργάτης αυτός, που λέγεται Τζών Στεπνόνσκι και είναι 32 χρονών, εργαζόταν σ' ένα μεγάλο εργοστάσιο χημικών και φαρμακευτικών προϊόντων. Η εργασία του ήταν να κοινοποιεί το «στιμπελστρολ», μια συνθετική σκόνη, που χρησιμοποιείται από τους μεν στα πτηνοτροφεία, από τους δε στην ιατρική, δεδομένου ότι κατέχει τις ιδιότητες... γυναικείας ορμόνης. Για να προφυλαχθεί από την επίδραση του φαρμάκου, ο Στεπνόνσκι εργαζόταν φορώντας μια ειδική αναπνευστική προσωπίδα και λαστιχένια γάντια.

Δύο περίπου μήνες, μετά την ανάληψη της εργασίας αυτής, ο Στεπνόνσκι έγκρα τελείωσε τη θέση του στο εργοστάσιο και έκαμε αγωγή στην τοπική βουλή για την απόσπασή της εταιρίας, ζητώντας αποζημίωση 300.000 δολλαρίων! Στο δικαστήριο έδηλωσε ότι είχε υποστεί βαθμιαία δηλητηρίαση από το «στιμπελστρολ», με αποτέλεσμα να πάθει «έκθηλκωση», να χάσει δηλαδή τις ανδρικές του ιδιότητες και να γίνει έντελως ανίκανος.

Στην αγωγή του, ο εργά-

της ανέφερε ότι παρά τις προφυλάξεις που έπαιρνε, ο οργανισμός του είχε απορροφήσει ποσότητες της επικίνδυνης σκόνης, ιδίως από τους πόρους του δέρματος. Μια ανάλογη αγωγή ήγειρε κατά της εταιρίας η σύζυγος του Στεπνόνσκι, που ζητεί για λογαριασμό της 150.000 δολάρια για ένα νόρμωσι της ψυχικής οδύνης και της αναστατώσεως της σεξουαλικής της ζωής, που της προκάλεσε η κατάσταση του συζύγου της. (Η διαφορά μεταξύ των ποσών που ζητούν για αποζημίωση ο σύζυγος και η σύζυγος, μπορεί να εμπνεύσει παράξενες ασφαλώς σκέψεις...).

Πάντως, φαίνεται γεγονός ότι το «στιμπελστρολ», έχει την ικανότητα να μεταβάλλει—τουλάχιστον προσωρινά—τα σεξουαλικά χαρακτηριστικά του ανδρός, τις γυναίκες και των ζώων. Μια ειδική επιτροπή επισημών μελετά τώρα, κατ' εντολήν του δικαστηρίου, τις ιδιότητες της σκόνης αυτής, ώστε η απόφασις που θα έκδοθι για την πρωτότυπη στα δικαστικά χρονικά υπόθεσι Στεπνόνσκι, να είναι μελετημένη και δικαίη.

Είναι γνωστόν ότι η αλλαγή του φύλου είναι κάτι που παρατηρείται συχνά και κανονικά στη φύση. Τα στρείδια είναι άρσενικού γένους από τον Σεπτέμβριο έως τον Μάιο και θηλυκού από τον Ιούνιο ως τον Αύγουστο. Η δεύτερη αυτή περιόδος της γονιμοποιήσεως, αντιστοιχεί στους μήνες χωρίς «ρ», κατά τους οποίους η λαϊκή σοφία συμβουλεύει να μην τρώμε όστρακοειδή.

βάζο για λουλούδια, μορφαίνει τη γωνία αυτή, στην όποια θα τοποθετήσετε επίσης τις δύο πολυθρόνες και το τραπέζακι με τις ρόδες.

Μπροστά στους καθρέφτες είναι φυσικά η κατάλληλη θέσις όπου θα κάνατε και την τουαλέτα σας.

ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ

Δύο φαρδεια στόρ από κατάλληλο ύφασμα, στολίζουν το παράθυρο, ενώ μια εξωτερική ζαντινιέρα με μερικά λουλούδια δίνει σε όλο το δωμάτιο χαρούμενη όψη.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΝΤΟΥΛΑΠΙ

Ο άριστος τοίχος του δωματίου χρησιμεύει ολόκληρος για πλάτη ενός μεγάλου ντουλαπιού, που φθάνει από τη μία ως την άλλη άκρη του δωματίου, και του οποίου οι πόρτες

μπορούν να διακοσμηθούν κατάλληλα.

Χωρίς το έσωτερικό του τεράστιου αυτού ντουλαπιού με τα ράφια και τα άλλα χωρίσματα που σας χρειάζονται για την τακτοποίησι όλων σας των ρούχων και των πραγμάτων. Στη γωνία, κοντά στο παράθυρο, μπορείτε να φτιάξετε μια μικρή επιφάνεια, που θα γίνει προς τα έξω, και χρησιμεύει για γραφείο.

Στο ντουλάπι επάνω έχει τη βάση της και η μία πλευρά του τραπεζιού Ε, που χρησιμεύει για το φαγητό. Επάνω απ' αυτό, ένα φως με άμπαλο, στην-ριγμένο σε ένα μεταλλικό βραχίονα, φωτίζει το τραπέζι.

Η πρόσφασις και των δύο μεγάλων ντουλαπιών του δωματίου πρέπει να είναι χρωματισμένη με το χρώμα των άλλων τοίχων, ώστε το δωμάτιο να μην δείχνει διόλου μικρότερο,

ΑΥΤΑ ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΠΡΟΣΕΧΟΥΝ ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ

ΠΡΟΣΕΞΕΤΕ ΤΑ ΚΑΙ ΣΕΙΣ ΑΝ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ
ΚΑΝΕΤΕ ΕΝΤΥΠΩΣΙ ΚΑΙ ΝΑ ΣΑΣ ΘΑΥΜΑΖΟΥΝ

Η γυναίκα αισθάνεται την ανάγκη να τη θαυμάζουν. Κι' ο θαυμάσιος με την πρώτη ματιά είναι η πιο ζωηρή της φιλοδοξία. Πραγματικά, μια από τις μάχες που δίνει η γυναίκα στη ζωή είναι: «να κινή εντύπωση». Και η μάχη αυτή έχει, συχνότατα δύο αντικειμενικούς σκοπούς: ο ένας είναι να σταθούν οι άνδρες έκστατικοί μπροστά στη γυναίκα και ο άλλος είναι να σκάσουν οι άλλες γυναίκες από τη ζήλεια τους γι' αυτήν. Έτσι τουλάχιστο λένε οι κακές γλώσσες...

Με ποιά όπλα δίνεται η μάχη της εντύπωσης; Με τα φυσικά, θα πείτε. Και όμως, αυτά δεν φανούν. Για ποιο λόγο τότε υπάρχει η μόδα, η αισθητική, τα καλλυντικά;

Χωρίς την απαραίτητη τεχνική, που αγγίζει τα όρια της επιστήμης σε πολλούς τομείς και περιλαμβάνει την 'Επιστήμη σε μερικούς άλλους, τα φυσικά όπλα μιας γυναίκας άγονουν. Οι πραγματικά όμορφες, οι τέλει γυναίκες, είναι ελάχιστες. Η όμορφη όμως είναι για όλες τις γυναίκες, γιατί όλες μπορούν να γίνουν όμορφες, φτάνει να το θελήσουν. Φτάνει να προσέξουν τα σημεία που πρέπει στην εμφάνισή τους και να διορθώσουν τα ελαττώματα που ίσως να έχουν. Όταν υπάρχουν νιάτα, υγεία, θέλησι και κομψό ντύσιμο, τότε μια γυναίκα μπορεί να ακτινοβολήσει όπως όλα τα όμορφα πλάσματα μέσα στη ζωή.

Η ΓΡΑΜΜΗ

Η γραμμή είναι το σπουδαιότερο όπλο της γυναίκας στη μάχη της εντύπωσης. Χτυπά ακόμη και από μακριά και όταν επαληθευθεί με την προσεκτική εξέταση των άλλων από κοντά, τότε η νίκη είναι σχεδόν βεβαία.

Η εύκινητη και ευγενική σιλουέτα, που είναι μια ζωντανή διαδοχή αρμονικών γραμμών, αποτελεί το μεγαλύτερο θέλγητρο της θηλυκότητας.

Η γυναίκα «γραμμή» έχει ύψος μέσο στο πέρασμα των αίωνων τις πιο άπιστευτες μεταμορφώσεις, που οφείλονται στις πάντα μεταβαλλόμενες αντιλήψεις για το ωραίο. Δεν χρειάζεται να ανατρέξουμε στα πολύ παλιά χρόνια για να υποστηρίξουμε αυτό που λέμε. Φτάνει να κάνουμε μια σύγκρισι ανάμεσα στις ολοστρόγγυλες περιφέρειες και τα μπαλόνια που σήκωναν με καμάρι οι γιαγιάδες μας όταν ήταν νέες, με τη σημερινή εύκινητη και όμορφη σιλουέτα των νεαρών της εποχής μας, για να αντιληφθούμε πόσο αλλάζουν τα γούστα με τον καιρό. Ότι άρεσε χθες, σήμερα μας φαίνεται γελοίο.

Μια γυναίκα, λοιπόν, που θέλει να άρεση, πρέπει να προσεχίσει πάντα τη γραμμή της σιλουέτας της στις γενικές α-

παιτήσεις της εποχής της και πιο συγκεκριμένα της μόδας που επικρατεί. Όσο αρμονικότερη γραμμή έχει μέσα σ' αυτά τα πλαίσια, τόσο ωραιότερη και ισχυρότερη εντύπωση θα κάνει.

ΟΙ ΚΝΗΜΕΣ

Ίσως να μην έχετε τις κνήμες και τα σφυρά που απεκάλυσαν τη θεία καταγωγή της Αφροδίτης. Αλλά μπορείτε να έχετε τη χάρη των πραγματικών κνήμων.

Μέσα στη γεμάτη ενεργητικότητα και κίνηση εποχή μας, το βάδισμα στην ασφάλτο απαιτεί όλη τη δυναμική χάρη της αεικίνητης κοπέλλας της εργασίας. Σβέλτες, νευρώδεις, ζωντανές οι γυναίκες κνήμες, άγνωστον σήμερα τη μαλακότητα του παλιού καιρού, που γρήγορα κατέστρεφε το σχήμα τους. Αντίθετα, γνωρίζουν σήμερα το κολύμπι, το ποδήλατο, το δόλε κλπ. Φροντίστε, λοιπόν, να έχετε πόδια περιποιημένα. Αποκτάτε έτσι ένα ισχυρό όπλο για τη μάχη σας.

ΤΟ ΣΤΗΘΟΣ

Αν η «γραμμή» αποτελεί κατά κάποιον τρόπο το μίσχο της γυναίκας κορμοστασιάς, το στήθος και η πλάτη είναι τα λουλούδια της. Γι' αυτό πρέπει να έχουν τη δέουση απαλό-

τητα τους και να διατηρούν τη λη τη χάρη της γραμμής τους. Η μόδα κάθε εποχής ασχολείται με το στήθος των γυναικών. Προσπαθεί με τον κατάλληλο στήθοδεσμο να αναδείξει τη θηλυκότητά του, να τονίση την ομορφιά του και να κρύψει τα ελαττώματά του. Άλλοτε το θέλει προκλητικό, άλλοτε πιο περιορισμένο.

Πέρασε πολύς καιρός από τότε που οι γυναίκες έζωναν το στήθος τους μέσα σε σιδερένιους κορσέδες. Ακούη και οι μπανέλες είχαν λησμονηθεί. Να όμως που μέσα στα τελευταία χρόνια ξαναφύτρωσε απρόσκλητος ο στήθοδεσμος με τις μπανέλες. Οι μπανέλες όμως αυτές είναι τόσο μαλακές, κρύβονται περίτεχνα μέσα σε στήθοδεσμούς τόσο ελαφρούς και δαντελένιους, που μέσα τους το στήθος αναπαύεται σαν άνθος σε κνήμιο. Οι γυναίκες δίνουν αρκετή προσοχή στο πολυτιμο αυτό τους όπλο. Προσέξετε το κι' εσείς όπως πρέπει.

ΤΑ ΜΑΤΙΑ

Απ' όλα, όμως, τα γυναικεία όπλα, το πιο γοητευτικό, το πιο αποτελεσματικό, είναι τα μάτια. Χρειάζεται γνώσι της τέχνης του μακιγιάζ για να τα κάνετε ωραιότερα. Το πραγματικό τους όμως θέλγητρο το παίρνουν από την προσωπικότητά σας, από την υγεία σας, την έμπνευσή σας, την ψυχή σας.

ΤΟ ΣΤΟΜΑ

Οι γυναίκες ξεχνούν συχνά πόση μαγνητική δύναμη κρύβει ένα τους χαμόγελο. Γλυκά, είτε ειρωνικά, πονηρά ή περιπαθικά τα γυναικεία χείλη, έχουν τη δική τους γλώσσα. Με μια έκδορα κίνηση μπορούν να εκφράζουν άπειρες ψυχικές καταστάσεις, το γέλιο, τον πόνο, τη χαρά, τη λύπη και πάντα τραβούν όταν είναι χείλη γυναικεία ευαίσθητα.

Αλλά τα όμορφα χείλη πρέπει όταν ανοίγουν, να δείχνουν ωραία, κατάσπρα δόντια και ήπιη που γυαίνει από το στόμα να μοσκοβολά.

Η ΦΩΝΗ

Όλες τις γλώσσες, όλες τις τρυφερότητες μπορεί να χαρίση το χείλι της γυναικείας φωνής. Το τραγούδι είναι παλιό όσο και ο κόσμος. Αλλά το τηλεφωνο είναι κάτι καινούργιο για τη γυναικεία φωνή. Σβήνοντας από τη μέση την πραγματική εικόνα της γυναίκας, επιτρέπει στη φαντασία να διασχίση την απόσταση, για να ιδί μιαν όνειρευτη μορφή και γλυκειά σαν τη φωνή που ακούεται απαλά μέσα από το σύρμα...

★

ΜΙΑ ΚΑΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΛΕΕΙ ΟΤΙ:

Η Παριζιάννα αγαπά από περιέργεια, η έπαρχιάτισσα από πλῆξη ή βελγίδα από φόβο, η φλαμανδή από καθήκον, η αγγλίδα για λόγους υγιεινής, η γερμανίδα από αισθησιασμό, η πολωνίδα τη φύση της, η αυστριακή από ζωηρότητα, η ανατολίτισσα από συνήθεια, η ισπανίδα από ευχαρίστησι, η κρεολίδα από ένστικτο και η αμερικανίδα από υπολογισμό.

Η ΚΛΕΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΙ

Τα γυάλινα βουλούματα αλείφετε τα ελαφρά με λάδι. Έτσι δε βουλάνουν σφιχτά. Για να μη σβήνουν τα γράμματα που γράφετε με μολύβι, αλείφετε το χαρτί με αποβουτυρωμένο γάλα. Τις βούρτσες των νυχιών να τις πλένετε με κρύο νερό με ξύδι. Μ' αυτόν τον τρόπο τα υπολείμματα του σαπουνιού διαλύονται και οι τριχες γίνονται πάλι σκληρές. Τις χαλασμένες ασφάλειες χρησιμοποιήστε τις για άκονια μαχαίριων. Όταν έχετε λόξυγγα, βάλτε πάνω στη γλώσσα σας μια πρέζα αλάτι και αφήστε το να διαλυθή. Για πρόχειρο έκταστο μέτρο, χρησιμοποιήστε ένα σπρίτ. Είναι πάντοτε 5 εκατοστά του μέτρου. Τα κλειδιά που γυρίζουν δύσκολα στην κλειδαριά, αλείφετε τα με λάδι ή με κερί. Τις ανοιγμένες μπτολίες μπύρας ή σέλτες, τοποθετείστε τις οριζιακά. Έτσι δε φεύγει το ανθρακικό δέυ. Για να βγάλετε τις έτικες από τις μπτολίες, βρέξτε τις καλά να τις περωναίση το νερό και κρατήστε τις πάνω στη φωτιά. Βγαίνουν αμέσως. Σε φρεσκομπαγιάτισμένα δωμάτια τοποθετήστε μια κούπα με αλάτι. Η μυρωδιά της λαδομπαγιάς εξαφανίζεται. Τους καθρέφτες σας ποτέ μη τους κρεμάτε έτσι που να τους χτυπά ο ήλιος. Γιατί οι ακτίνες του ενεργούν πάνω στον υδραργυρο και φαίνονται κηλίδες στον καθρέφτη. Τις τρύπες στο ποτηρήρι σας κλείνετε τις με βουλοκέρι. Αν έχετε πιτυρίδα, τρίψτε το κεφάλι σας καλά, πριν λουσθήτε, με ξύδι λεμονιού. Τα άσμηκά σας μετά το καθαρίσμα, τυλίξετε τα σε στυποχαρτό. Διατηρούνται έτσι, πολύν καιρό γυαλιστερά. Όταν θέλετε να βάζετε δσπρους τοίχους, πόρτες, ή έπιπλα, ανακατέψτε στη μπογιά λίγο λάδι δάφνης. Διώχνει τις μυίες. Για να γίνουν πιο στερεές οι μάλλινες κάλτσες και τα μάλλινα σοσόνια σας, περάστε πριν τα φορέσετε, τις μυίες και τις φτέρνες με λεπτές μάλλινες κλωστές, σά μανταρίσματα. Καθαρίζετε τις ταστσάρες σας τρίβοντάς τις πάνω στις τριχες μίας σκληρής βούρτσας. Για να καθαρίσετε τις μπτολίες σας τις ξεπλένετε λιγάκι, έπειτα τις μισογεμίζετε νερό, προσθέτετε μια χούφτα καρβονόκοκκο και τις χτυπάτε καλά. Κατόπιν τις ξεπλένετε με άφθονο νερό. Τα καψίματα από το σίδερο, όταν φυσικά δεν έχουν καταστραφή τα νήματα του υφάσματος, τα περνούμε μ' ένα πανί βουτηγμένο σε διάλυσι δόρακος ή οξυζενέ. Οι κηλίδες του κόκκινου κρασιού σε τραπεζομάνηλα αφαιρούνται, αν σκροτήσουμε πάνω σ' αυτές χοντρό αλάτι και τις αφήσουμε να στεγνώσουν.

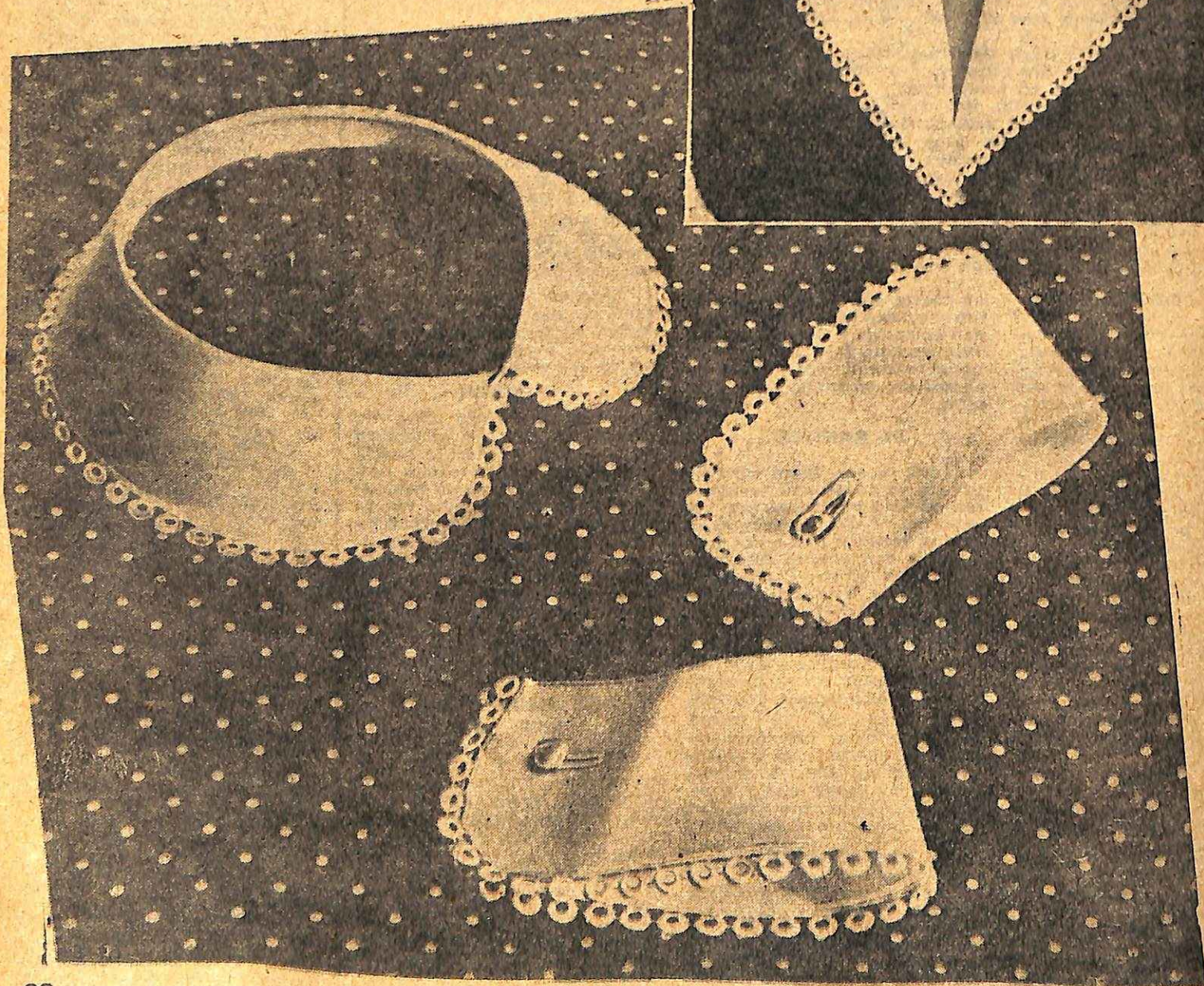
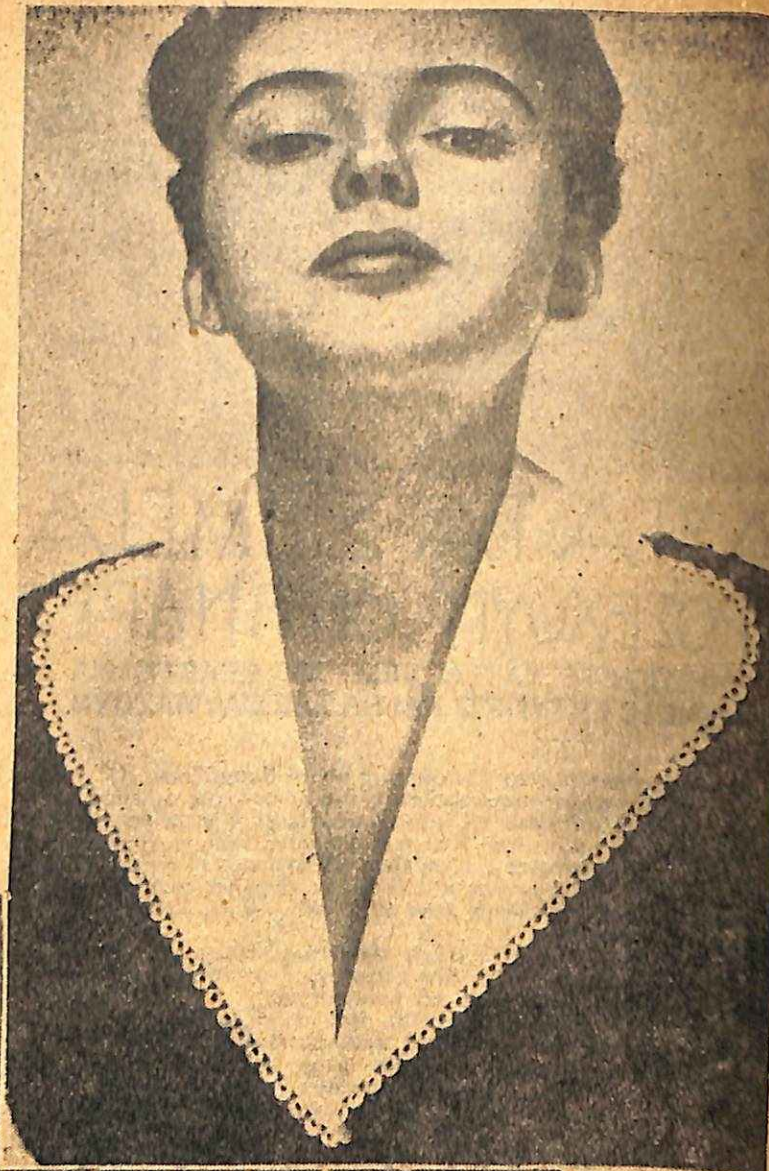
ΟΙ ΛΕΥΚΕΣ ΓΑΡΝΙΤΟΥΡΕΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΚΟΛΛΑΡΙΣΤΕΣ

Οι λευκές γαρνιτούρες θριαμβεύουν. Προσθέτουν μία φωτεινή, καθαρία και δροσερή νότα όχι μονάχα πάνω σ' ένα ανθισμένο έμπριμέ, αλλά — ιδιαίτερα — σε κάθε μαύρο ή μπλε μαρν φόρεμα.

Οι λευκές γαρνιτούρες που έπικράτησαν έφέτος είναι βασικά διαφορετικές από τις παλιές. Έπηρεασμένες και αυτές από τη μόδα της αρχής του αιώνός μας, δανείστηκαν από αυτήν το χαρακτηριστικό του έργοχειρίου. Γιακάδες και μανσέτες είναι έργασμένα — στο χέρι ή στη μηχανή αδιάφορο — με δαντέλα ή με κέντημα, κατά προτίμηση άγγλικό — τρυπητό, όπως λέμε εμείς στην Ελλάδα.

Αλλά ο νεωτερισμός δεν περιορίζεται έως εδώ. Οι λευκές γαρνιτούρες είναι απαραίτητο να είναι κολλαριστές. Όχι μονάχα οι κεντητές γαρνιτούρες, αλλά και όλα τα γιακαδάκια σεμιζιέ, πρέπει να είναι έφέτος κολλαρισμένα. Η κόλλα προσθέτει μία δική της χάρη στην εμφάνισι με τη γυαλάδα της και με την άψογη λευκότητά της.

Έχετε ύπ' όψει σας ότι τα λεπτά, λευκά φιλία και τα ζαμπο έχουν πέσει και θεωρούνται πιά της παλιάς μόδας. Αντικαταστήσέ τα, λοιπόν, με τραχηλιές μεγάλες, κεντημένες ή σκέτες, από πικέ, από λινό, ή με κλειστά λευκά γιακαδάκια, που συμπληρώνονται με μανσέτες όμοιες.

ΓΙΑΚΑΔΕΣ & ΜΑΝΣΕΤΕΣ

Άριστερά:

Το μαύρο φόρεμα είναι γαρνισμένο μ' αυτή την άσχημη τραχηλιά, που πλατύνει έμπρός και σχηματίζει αυτό το πλατύ φωτεινό πλαίσιο για το πρόσωπο. Είναι γαρνιρισμένη με λεπτή δαντέλιτσα φριδο-λίε.

Με την ίδια γαρνιτούρα είναι στολισμένο το κλειστό στρογγυλό γιακαδάκι και οι μανσέτες, που συμπληρώνουν ένα σκούρο φόρεμα, μονόχρωμο ή με λεπτές θούλες.

Δεξιά:

Έδώ η τραχηλιά σχηματίζει έμπρός δυο μεγάλες μύτες. Είναι όλη κεντημένη με φεστόνι και έχει στις μύτες μερικές τρυπητές έλιες. Όμοιο κέντημα έχει το κλειστό, στρογγυλό γιακαδάκι και οι μανσέτες, με το φεστόνι γύρω-γύρω και την τρυπητή έλιά σε κάθε γιάτσα.

Το γιακαδάκι με τις μανσέτες μπορούν να στολίσουν κάθε μονόχρωμο ή βουλάτο φόρεμα.

ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΕΣ ΓΑΡΝΙΤΟΥΡΕΣ

Η έφετεινή μόδα επιτρέπει πολλές πρωτοτυπίες: — Το τελευταίο άξεσουάρ π. χ. είναι ένα «κασ-κέρ» — κατά το κασ-κόλ, κασ-κορσέ κλπ. — ένα πλαστρόν δηλαδή από τουάλ, από πεκινέ, ακόμη και από πλισαρισμένη μουσελίνα, που παίζει ταυτοχρόνως ρόλο κορσάζ και ρολο σουτιέν γκόρζ. Έχει κολλαριστό σεμιζιέ γιακά και μπορεί να κουμπώνει έμπρός ή πίσω.

— Ένα φόρεμα τουαλέτας από μπλε μαρλν κορεπόν μπορεί να γαρνιρισθί με φαρδειά ψηλή ζώνη, γάντια και μανσέτες στα μανίκια από πεκινέ λευκό και πράσινο.

— Το μεγάλο ντεκολτέ σε μία λευκή τουαλέτα χορού, σε άπλο σχέδιο, από ότομάν, μπορεί να γαρνιρισθί με διπλό βελάν από πλισέ μουσελίνα.

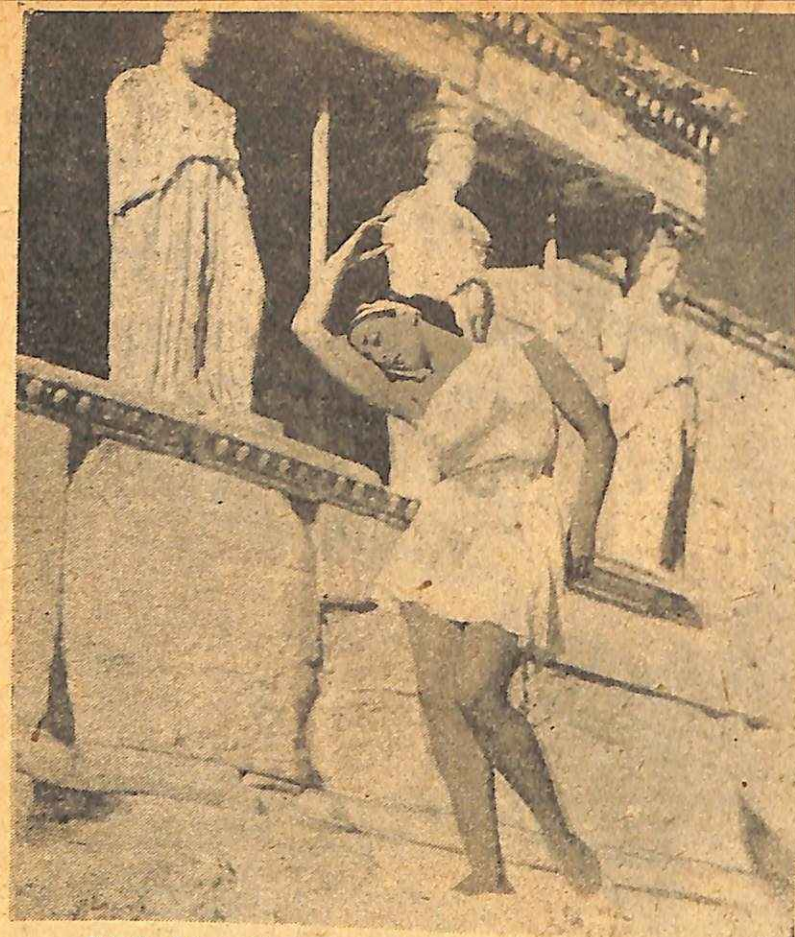
— Τα έξωμα φορέματα χορού, μπορούν θαυμάσια να γαρνιρισθούν με λουλούδια από όργαντινα ή ταφτά.

— Οι γαρνιτούρες αυτές είναι γαρνιτούρες σε θαυμάσιες τουαλέτες ή τουαλέτες χορού. Τα πρώινα όμως και τα άπογευματινά φορέματα, μπορούν έφέτος να γαρνιρισθούν με ένα πολύ πρωτότυπο ύλικό, το ράπι, το χόρτο δηλαδή.

Το ράπι είναι μία γαρνιτούρα φθινή, πρωτότυπη και μπορεί να παραλλάξη έντελως ένα φόρεμα. Μπορεί να είναι χρωματιστό, το φυσικό όμως είναι προτιμότερο, γιατί δεν υπάρχει κίνδυνος να ξεβάψι το φόρεμά σας στην πλύσι.

— Γαρνίρετε, λοιπόν, τα φορέματα που έχετε από λευκό τουάλ με ράπι. Κεντήσέ το σε σχήμα γαίλιας ή σαν άραβούρημα ή σαν ροδάκια.

— Αν έχετε φούστα που θέλετε να την μακρύνετε, προσθέστε πάνω από το στρίψωμα ή κατά διαστήματα άντρεντέ από ράπι. Φτιάχνετε επίσης από ράπι και φρόντζες.

Η Θεοδώρα Βλαστού στη «Δέση σε 'Αρχαίο Ναό»

Ο Χορευτικός "Ομιλος

ΕΚΕΙ ΟΠΟΥ ΛΑΤΡΕΥΕΤΑΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΤΕΡΨΙΧΟΡΗΣ * Ο ΧΟΡΟΣ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΕΚΦΡΑΣΙΣ, ΡΥΘΜΟΣ ΚΑΙ ΑΡΜΟΝΙΑ * ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΣΤΗ ΣΧΟΛΗ ΝΙΚΟΛΣ

Ο χορός είναι μια βουδή τέχνη που γίνεται αφάνταστα όμιλητική όταν την κατευθύνει ένας καλλιτέχνης σαν τον Νικόλ. Αυτό διαπιστώσαμε την περασμένη Κυριακή που παρακολουθήσαμε τις «πρόδες» του Χορευτικού 'Ομίλου 'Αθηνών. 'Ομολογούμε ότι μείναμε έκστατοι μπροστά στην άβυσσο της έρμηνείας που ο Νικόλς κατάρθωσε να διδάξει στις δεκατέσσερις κοπέλλες του ομίλου του. Δεν υπήρχε ανάγκη να μας εξηγήσει ο εξαιρετικός χορογράφος τη σημασία του κάθε χορού. Την εξήγησε μόνος της δίνοντάς μας την ελπίδα, το κεφάλι, ολόκληρο το σώμα των κοριτσιών. Πόνος, θλίψη, απελπισία, σπαραγμός, έκσταση, χαρά, εξοργισμός, τόσα συναισθήματα, τόσες καταστάσεις της ψυχής, εκφράζονταν κατά τρόπο απόλυτα πειστικό από τις χορεύτριες.

Ο Νικόλς ήλθε στην 'Ελλάδα από την Ρουμανία. Έκει ήταν χορογράφος της Κρατικής 'Οπερας του Βουκουρεστίου. Σαν Έλληνας όμως έσκέφθηκε ότι θα έπρεπε να θέσει την τέχνη του στην υπηρεσία της πατρίδας του. Και το 1938 κατέβηκε στην 'Ελλάδα. Ήταν ήδη ένας φημισμένος καλλιτέχνης. Είχε σπουδάσει στην 'Αμερική κοντά στον Φώκιν κι είχε συνεργασθεί με τον Ρώσο

χορογράφο Μάσιν. Είχε μελετήσει και είχε αναπτύξει σε μεγάλο βαθμό την τέχνη του χορού. Ακολουθώντας τα χνάρια των «κλασικών» έδωσε νέα ώθηση στο μπαλέτο το οποίο ταυτόχρονα πλούτισε και τελειοποίησε. Στην 'Αθήνα ίδρυσε μια σχολή χορού, από την οποία πέρασαν πολλές δεκάδες νέες που ποθούν να νοσηματοποιήσουν σαν έκφραση το μέσο του εσωτερικού τους κόσμου, την τέχνη της Τερψιχόρης. Αλλά ο Νικόλς είχε ένα ιδανικό. Να ιδρύσει έναν όμιλο, μια ομάδα κοριτσιών, που θα μετέφερε στο 'Εξωτερικό όλες τις κατακτήσεις της 'Ελληνικής 'Χνης του χορού. Και το κατέβαλε το 1946. Πήρε από τις μαθήτριές του δεκατέσσερις κοπέλλες, από τις πιο διαλεχτές, και ίδρυσε το Χορευτικό 'Ομιλο 'Αθηνών που το 1947 περιόδευσε σε δεκατέσσερις πόλεις της 'Ιταλίας, δεκάξι πόλεις της 'Ελβετίας και πολλές πόλεις της Νοτιοαφρικανικής 'Ενώσεως. Παντού οι κριτικοί έκφρασαν με ανεπιφύλακτο ενθουσιασμό για το 'Ελληνικό μπαλέτο.

Τώρα ο 'Ομιλος έτοιμάζεται να δώσει μια σειρά από παραστάσεις για τον 'Απόδημο 'Ελληνισμό. Το πρόγραμμα που ο Νικόλς έχει διαλέξει είναι καθαρά 'Ελληνικό, παρμένο α-

πό την αρχαιότητα, το Μεσαίωνα και τη σύγχρονη εποχή. 'Η άποκλειστικότητα των 'Ελληνικών θεμάτων οφείλεται στο ότι οι θεατές θα είναι κυρίως ξενητευμένοι. 'Ελληνες, οι οποίοι, έρχομενοι στην 'Ελλάδα θα θέλουν να ξήσουν, να χαρούν, να απολαύσουν 'Ελληνική ζωή που ποιος ξέρει πόσα χρόνια έστερηθήσαν.

Το πρόγραμμα περιλαμβάνει 1) «Δέση σε 'Αρχαίο ναό». 2) «Πομπή στον 'Αχέρωνα». 3) «Βυζαντινές Εικόνες». 4) «'Ηχώ». 5) «'Ηπειρώτικοι χοροί». 6) «Τα κορίτσια στο πανηγύρι». 7) «Καραγκούνες». 8) «Νησιώτικοι χοροί του Αιγαίου».

Στις «πρόδες» αυτών των χορών βρεθήκαμε την περασμένη Κυριακή προσκεκλημένοι από τον κ. Νικόλς. Πριν μιλήσουμε για την έρμηνεία πρέπει να πούμε δυο λόγια για τις εξαιρετικές χορεύτριες του 'Ομίλου. Είναι όσες είπαμε δεκατέσσερις, οι: Δώρα Βλαστού, (πρώτη χορεύτρια και βοηθός του κ. Νικόλς), Τασία Ρόγκα, 'Ελενα Πετράκη, Καίτη Ευσταθιάδου, Μαριάννα Κοντούλη, Φανή Μεγαλίδου, Νανά Γεωργανταπούλου, 'Ελλη Παπαδιαμαντοπούλου, Αικατερίνη Θεοδώρου, Σοφία Στεργιάδου, 'Αφροδίτη Δομνάνη, Αικατερίνη Στάη, Σοφία Μοντεσάντου, Αικατερίνη Νάσκου. Είναι όλες μορφωμένες και καλλιεργημένες κοπέλλες.

Ιδιαίτερα η Δώρα Βλαστού, η πρώτη χορεύτρια, η οποία είναι πια πολύ γνωστή στο 'Ελληνικό κοινό που ενδιαφέρεται για την τέχνη του χορού, είναι μία εξαιρετική καλλιτέχνης. Έχει μέσα της το χορό.

Μα και όλες οι άλλες κοπέλλες, που δεν είναι επαγγελματίες χορεύτριες, αλλά που ο χορός είναι πάθος της ζωής τους, έχουν φθάσει σε ένα ανώτερο βαθμό καλλιέργειας χάρις στις ακούραστες προσπάθειες του κ. Νικόλς. Όταν χορεύουν μιλούν στο θεατή κατά τρόπο πολύ ευγλωττο. Του εξιστορούν χωρίς να ανοίξουν το στόμα τους για θλιβερά ή χαρούμενα ιστορία και άγγιζον την ψυχή του και την καρδιά του, τον συγκινούν, τον παρασύρουν, τον κάνουν να ζήσει την ιστορία που του διηγούνται.

Όταν μπήκαμε στην αίθουσα χορού μόλις είχαν αρχίσει οι «πρόδες». Οι κοπέλλες έκτελούσαν την «Δέση σε 'Αρχαίο ναό». 'Η μουσική είναι του Παλλαντίου, η χορογραφία της Δώρας Βλαστού. 'Η έκτελεσι γίνονταν με συνοδεία πιάνου.

Γύρω δεν υπήρχαν γκρεμισμένες κολώνες, σπασμένα μάρμαρα, κι όμως χωρίς να θέλουμε σιγά-σιγά μεταφερθήκαμε στον Παρθενώνα, πάνω στην 'Ακρόπολη, ή στο ναό του 'Απόλλωνα στο Σούνιο, ή στο ναό της 'Αφάας στην Αίγινα. Τόσο ήταν υποβλητική η δέση, τόσο καλά έρμηνευμένη από την κορυφαία, η οποία νόμιζε κανείς ότι έπικοινωνούσε με το Θεό της που λατρευόταν στο ναό και την παρακαλούσε να φανή σπλαχνική για τη δυστυχισμένη ανθρωπότητα. 'Υψωνε τα χέρια της ίκετευτικά προς τον ουρανό, τα κατέβαζε

και πάλι τα 'άνυψωνε. Ένα δάκρυ της τώ σωμα, τότε μαζευόταν και τότε άνορθωνόταν, τότε γιγίζε μπροστά στη μοίρα και τότε έπαιρνε πάλι θάρρος. Οι άλλες 'Ιέρειες προσμένουν γονατιστές, κινώντας το κορμί τους με άργο, λυπητερό ρυθμό, τότε κυκλικά, τότε μπροστά και πότε πίσω, άλλοτε κρύβοντας το πρόσωπό τους και άλλοτε ψώνοντας τα χέρια σε δέηση.

Η 'Είσοδος στον 'Αχέρωνα είναι ένας άλλος εξαιρετικός χορός που ο 'Ομιλος Νικόλς—Βλαστού έρμηνεύει κατά τρόπο υπέροχο. 'Η μουσική είναι του Παλλαντίου και η χορογραφία του Νικόλς. 'Ο ύμνος παλαιο-

Οι «Βυζαντινές Εικόνες», ο τρίτος χορός του προγράμματος είναι αναπαράσταση από βυζαντινές εικόνες. 'Η απόδοση είναι θαυμαστή. Τα θέματα παρμένα από παλιά εικονίσματα. 'Η μουσική του Ευαγγελάτου. 'Η χορογραφία του Νικόλς. Στο χορό αυτό παίρνουν μέρος πέντε κοπέλλες. 'Η κορυφαία, η Δώρα Βλαστού, παίζει το κεντρικό πρόσωπο της εικόνας. Πότε είναι Παναγία, που κρατάει με λατρεία το νεογέννητο Παιδί της, πότε Παναγία που θρηνη μπροστά στον 'Εσταυρωμένο Χριστό, πότε 'Ιησούς πάνω στο Σταυρό, κλπ. Οι ασκητικές μορφές με τα μακρὰ χέρια που βλέπουμε στις παλιές τοιχογραφίες και ψηφιδωτά αποδίδονται με την ασύγκριτη τέχνη των χορευτριών, ολοζώντανα. Νομίζει κανείς πραγματικά ότι οι χορεύτριες κατέβηκαν από κάποια παλιά και σκοτεινή εικόνα μιας χιλιόχρονης εκκλησίας και παίρνουν το θείο και το ανθρωπινό δράμα.

Εδώ τελειώνει το πρώτο μέρος του προγράμματος. Το δεύτερο μέρος περιλαμβάνει ευθυμους χορούς.

Η «'Ηχώ» είναι μία εξαιρετική μουσική σύνθεση του Σκαλκώτα που εχορογράφησε η Βλαστού.

Ακολουθεί ο «'Ηπειρώτικος χορός» του Σκαλκώτα, μία πολύ ωραία διασκευή από ένα ηπειρώτικο μοιρολόι. Τη χορογραφία την έκανε ο Νικόλς.

Έρχεται κατόπιν ο χορός «Τα κορίτσια στο πανηγύρι» (Γιορτή) του Λαμπέλη, χορογραφία Νικόλς.

Ύστερα έρχονται η «Καραγκούνες», θαυμάσιος Μακεδονικός χορός και οι «'Ηπειρώτικοι χοροί του Αιγαίου», στους οποίους ο χορευτικός 'Ομιλος του Νικόλς βρίσκει νέες ευκαιρίες για να αποδείξει την ασύγκριτη τέχνη του.

Αυτό είναι το πρόγραμμα που θα παρουσιάσει φέτος το καλοκαίρι με την ευκαιρία του 'Ετους του 'Αποδήμου 'Ελληνισμού του Νικόλς. Οι παραστάσεις θα δοθούν στο θέατρο 'Ηρώδου του 'Αττικού, στη λίμνη της Βουλιαγμένης, στην 'Επίδαυρο, στη Αίδη, στο Λουτράκι κλπ.

Τον Νοέμβριο, όπως μας έδήλωσε ο κ. Νικόλς, ο 'Ομιλος θα έπαιρνε νέα περιοδεία στην Ευρώπη. Θα επισκεφθεί πολλές Ευρωπαϊκές χώρες για να φέρει το μήνυμά τους ξένους λαούς ότι η Τερψιχόρη δεν πέθανε στην 'Ελλάδα.

ΑΛΕΞ. ΚΑΡΡΕΡ

Ο καθρέπτης σ'ας ανταποδίδει ό,τι του παρουσιάζετε σεις!...

Το τέλειο μακιγιάζ επιτυγχάνεται σήμερα με το ελαφρό, σίγουρο χέρι και με το καλό, ελκυστικό καθρέπτη. Μοιάζει σαν να γίνεται με πένακι πάνω σε παστέλ. Βάσις του είναι πάντα μία ολόκληρη άπαλη και λεία, μαλακή σαν μετάξι ύψη του δέρματος.

Θα ρωτήσετε: «Και αν δεν έχω τέτοιο δέρμα;». Κάθε γυναίκα μπορεί να παρουσιάσει μία τέτοια εμφάνιση, υπό τον όρο να μάθει την τέχνη του τελείου μακιγιάζ.

Οι πούδρες γίνονται κάθε μέρα και πιο άερινες, σαν απλότατη μεταξωτή γάζα. Το ρούζ είναι σαν το απλούστερο έρυθμα και το πουδράρισμα εξελίχθηκε πια σε καινούργια τέχνη.

Η πούδρα πρέπει να πιέζεται πάνω στο πρόσωπο με βαμβάκι ή με καθαρό, απαλό πούφ: από τα φρύδια και πάνω, από το πηγούνι και πάνω και από τη βάση του λαιμού και πάνω.

Βάλετε την πούδρα πρώτα με ένα υγρό βαμβάκι και έπειτα πουδραρίστε για δεύτερη φορά με στεγνό βαμβάκι. Το αποτέλεσμα είναι να πάρη το δέρμα σας μία διαφάνεια αλαβάστρου.

Το μακιγιάζ των ματιών που επικρατεί είναι το διακριτικό. 'Οχι πια μάτια μπαλανερά, το δάψιμο αυτό έχει καταργηθεί. Το σκίασμα των ματιών γίνεται με τα απλούστερα παστέλ κραγιόνια του κόσμου.

Η γραμμή του μακιγιάζ των ματιών είναι μία απλάτατη πινελιά που περνιέται στο επάνω καπάκι κοντά στα τσίνοια και λοξεύει ελαφρά στη γωνία.

Το βουρτσάκι για το ρίμα πρέπει να είναι σχολαστικά καθαρό και να χτυπά τα τσίνοια έτσι ώστε να κυρτώνονται και να γυρίζουν.

Τα κραγιόνια των χειλιών γίνονται από τα καλύτερα υλικά, έχουν άπαλη και λεία βάση και μόνον τουλάχιστον έξη ώρες επάνω στα χείλη.

Η τελευταία μόδα έχει εγκαινιάσει άσημενες και χρυσές αλυσίδες για τα τσίνοια, αλυσίδες που δίνουν αναλαμπές σαν τις σπινθές επάνω στο θερνίκι των κυριών και ειδικές πούδρες για να λάμπουν τα μαλλιά. Έννοείται πως όλα αυτά τα τελευταία ισχύουν μονάχα για τα βράδια και ποτέ για την ημέρα.

1. Αναμίξετε το ρούζ και την κρέμα στην παλάμη σας για να αποφυγετε τα έντονα σημεία του μακιγιάζ στο πρόσωπο.

2. Βάλετε κουκίδες: μία κάτω από το κέντρο του ματιού, μία κάτω από την άκρη του ματιού και μία χαμηλότερα, ανάμεσα στις δύο άλλες κουκίδες, και απλώστε το χρώμα τους απαλά.

3. Με το πινέλο των φρυδιών, σύρετε μία γραμμή κοντά στις επάνω φρυδιές και λοξεύετε την ελαφρά στην άκρη.

4. Σκιάστε απόλα τα μάτια σας, σχεδόν αδιόρατα, αρχίζοντας από ψηλά, κάτω από το κέντρο του φρυδιού και απλώνοντας το σκίασμα λοξά, έως τη γραμμή των φλεβών, στη άκρη του ματιού.

5. Χρησιμοποιήστε για να γεμίσετε το κέντρο των χειλιών κραγιόνι και για τις κόγχες του στόματος πινέλο κραγιόνι, σύροντας τις γραμμές του ελαφρά προς τα επάνω.

Η διατροφή της γυναίκας ΚΑΤΑ ΩΡΕΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ, ΑΣΧΟΛΙΑ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑ

Σαν κύριες ώρες διατροφής του ανθρώπου — σε φυσιολογική βεβαια κατάσταση και σε ώριμη ηλικία — ξεχωρίζουμε το μεσημέρι και το βράδυ. Το πρωί και το απόγευμα, ιδιαίτερα μάλιστα για τις γυναίκες, είναι οι ώρες της ξεκούρασης και του καθαρισμού του οργανισμού. Το πρωί οι χυμοί των φρούτων της εποχής και πολύ λίγος καφές είναι τα καλύτερα που έχετε να βάλετε στο σώμα σας, αν μάλιστα το «πρωινό» σας αυτό το συνοδεύσετε με λίγες γυμναστικές ασκήσεις και με κατακλινατικά λουτρά (ντους), κατά προτίμηση κρύα. Το απόγευμα, σ'ας χρειάζονται πάλι τα φρούτα και ίσως κι' ένα παξιμάδι, λίγο τυρί κι' ένα ρόφημα. Με τον τρόπο αυτό αποφεύγετε τις κακοδιαθεσίες της ημέρας, τη νευρασθένεια, τη σωματική και διανοητική δυσκινησία. Προετοιμάζετε ακόμα τον οργανισμό σας για να δεχθή, γεμάτος πεπτικές, απορροφητικές και αφομοιωτικές ικανότητες, την τροφή του μεσημεριανού γεύματος και του βραδυνού δείπνου. Τα κύρια πάλι αυτά γεύματα θα κανονισθούν με οδηγό την ιδιοσυγκρασία, τις συνήθειες, τις συν-

θήκες εργασίας, το κλίμα, τις εποχές του χρόνου κλπ. Ζεστό καλοκαίρι π. χ. με πολύ μεσημεριανό φαί δεν συμβιβάζονται. Ούτε εργασία με βαρύ στομάχι. 'Η αξία σε ενέργεια που παρέχουν οι θρεπτικές ουσίες στον οργανισμό, λέγεται «θερμοδυναμική αξία» και μετρείται σε θερμίδες. Ένας άνθρωπος που ζυγίζει 70 κιλά, χάνει κατά την απόλυτη σωματική ήρεμία 1800—2000 θερμίδες και το ποσό αυτό λέγεται «βασική κατανάλωση», είναι δε το ελάχιστο που χρειάζεται για να γίνονται οι λειτουργίες του οργανισμού. 'Όσο απαιτείται παραπάνω να καί κατά την εργασία, λέγεται «εργατική επάλαιση» και ανεβάζει το ποσό των αναγκαίων θερμίδων για τον εργαζόμενο άνθρωπο σε 3000 περίπου την ημέρα, ανάλογα με το είδος και τη διάρκεια της δουλειάς του, της εξοικειώσεώς του μ' αυτήν κλπ. 'Ο πίνακας που παραθέτουμε τώρα δείχνει το ποσό των θερμίδων που απαιτείται κάθε ώρα για γυναίκες διαφόρων επαγγελμάτων και ασχολιών, πέρα από τη «βασική κατανάλωση». Δηλαδή δείχνει την «εργατική επάλαιση» κάθε ώρας:

Είδος εργασίας	Θερμίδες
Πνευματική εργασία	7 — 8
Γράψιμο με το χέρι	16 — 20
Γράψιμο με γραφομηχανή	25 — 30
Ράψιμο νοικοκυράς με το χέρι	31 — 38
Ράψιμο επαγγελματικό	40 — 50
Σχέδιο (δρβια σχεδιάστρια)	43 — 51
Βιβλιοδεσία (ήπια εργασία)	130
Πλύσιμο οίκια	230
Πλύσιμο επαγγελματικό	87 — 174
Οικιακά (σάρωμα κ.λπ.)	130 — 200
Βάδισμα	180 — 300
Ποδήλατο	200 — 700
Κολύμπι	500 — 930
Τρέξιμο	200 — 960
Ανάβασι	20 — 30
Ορθοστασία	

Ο παρακάτω πίνακας δείχνει τις ανάγκες των εργαζομένων γυναικών σε θερμίδες, κατά 24 ώρες:

Α. ΟΜΑΔΑ: 'Επαγγελματίες ράπτριες, ή γραφείς, ή που να κάνουν γενικά εργασία εμπορικών γραφείων: 2200 — 2400.

Β. ΟΜΑΔΑ: 'Επαγγελματίες ενεργητικές γυναίκες, πολλές νοικοκυρές που να διατηρούν υπηρετικό προσωπικό: 2600 — 2800.

Γ. ΟΜΑΔΑ: 'Υπηρετίες, οικοδέσποινες χωρίς υπηρεσία: 3000 περίπου.

Όσον αφορά τη διατροφή κατά κλίμα, χωρίζουμε τα κλίματα, από την άποψη αυτή, σε θερμά και ψυχρά. Στα ψυχρά κλίματα η διατροφή πρέπει να είναι παρόμοια με τη χειμερινή και απλώνοντας το σκίασμα λοξά, έως τη γραμμή των φλεβών, στη άκρη του ματιού.

Χρὰ οι ζωϊκές τροφές και τα λίπη. Και η όρεξη ακόμα των κατοίκων τους είναι ανάλογη.

Τέλος, χρειάζεται να προσέσουμε εδώ μερικές γραμμές για τον τρόπο της διατροφής στις περιπτώσεις που αλλάζουμε κλίμα. Κατά τον μετακλιματισμό, ένα καθαρισμό στην αρχή μας είναι χρησιμώτατο. 'Υστερα, τις πρώτες μέρες πρέπει να τρώμε όσο μπορούμε ελαφρότερα, τόσο ποσοτικά, όσο και ποιοτικά. Οι βαρείς, παχείς και πικάντικοι μεζέδες, τα κρέατα και το κρασί, ή τα πατά, που αποτελούν διαιτητικές συνθήκες όλων σχεδόν που αλλάζουν κλίμα, είτε σαν έκδρομείς, είτε σαν παραθεριστές, ή παραχειμαστές, είτε σαν ταξιδιώτες ή μετανάστες, μπορεί να δίνουν μία παρεξηγημένη και αμφίβολη ευχαρίστηση, είναι όμως δολοφονικά για την ύγεια. Πριν εγκλιματισθήτε στο καινούργιο κλίμα, μακριά από φαγοπότι.

ΑΝΑΡΓ. Μ. ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗΣ
Ιατρός

ΓΚΑΡΥ ΚΟΥΠΕΡ

Ο Γκάρι Κούπερ είναι ένας από τους πιο παλιούς ηθοποιούς του Χόλλυγουντ. Βρίσκεται δε εκεί από τότε που εμφανίστηκε ο διτλόν κινηματογράφος. Θεωρείται, ακόμα και σήμερα, χάρις στο παράστημα και την ανδρική του ως ένας από τους κλασικούς «γρόητες». Ο Γκάρι Κούπερ γεννήθηκε στα τέλη του περασμένου

αίωνα στην Αϊόβα, από πατέρα δικαστή. Ήθελε στην αρχή να γίνει σκιτσογράφος, αλλά ύστερα από μια μπρόμικη ζωή, κατέληξε στο Χόλλυγουντ, όπου άρχισε μια καλή καριέρα. Σήμερα ζει ήσυχά, μαζί με τη γυναίκα του Βερόνικα και την δεκαπενταετή τους χαριτωμένη κόρη Μαρία, που τη λατρεύει κυριολεκτικά.

ΤΑ ΒΑΓΙΑΝΑ ΤΗΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΣ

Μια μαύρη μέρα

Υπάρχουν ώρισμένες μέρες που νομίζει κανείς πως είναι καταραμένες. Τίποτα δεν πηγαίνει καλά. Όλα μας φαίνονται άνοητα, έχθρικά, απογοητευτικά. σαν να αποτελούν τμήματα μιας δαιμονισμένης μαγικής συμφωνίας.

Ευπνότε πιασμένη και κακόκεφη, γιατί κοιμήθηκε άσχημα. Το θερμοσίφωνο δεν ανάβει, ο άνδρας σας κόβεται με το ξυράφι του και αρχίζει να φωνάζει δοθήθεια σαν να κινδύνευε να πεθάνει. Το γάλα που βάλατε στη φωτιά για βράσιμο, σάς χύνεται και η μικρή σας αναποδογυρίζει το σελιτζάνι με τη σοκολάτα της.

Ο άντρας σας φεύγει για τη δουλειά του, αναγγέλλοντας με ήρεμία ότι κατά πάσαν πιθανότητα θα φέρει μαζί του για φαί τον κ. Πετρόπουλο, επειδή «η γυναίκα του έχει πάει στα λουτρά και το φαί που τρώει στο εστιατόριο του καταστρέφει το στομάχι».

Θαυμάσια! Η παραδουλέφτρα δεν φάνηκε ακόμη σήμερα. Θα τα δώλω περα και χωρίς αυτήν! Έλατε, παιδιά, φύγετε από τη μέση! Δεν έχω καιρό για χάσιμο! Το ρολόι προχωρεί σαν τρελλό κι εγώ έχω μπτερδευτεί ανάμεσα στα χόρτα που πρέπει να καθαρίσω, τα πιάτα που πρέπει να πλύνω!

Τέλος πάντων, τα καταφέρνω; Διαρρώνω τις ζημιές, ετοιμάζω τα πάντα γρήγορα. Στην ώρα του το τραπέζι είναι στρωμένο — καθαρό τραπεζομάντηλο/λουλούδια στη μέση, τα παιδιά φρεσκοπλυμένα και καλοντυμένα, κι εγώ έτοιμη... Τα μάγουλά μου είνε ακόμη κατακόκκινα από την προσπάθεια. Τους περνά ένα βιαστικό πουντρίφισμα και δάζω το καλό μου φουστάνι.

Άργει όμως ο άντρας μου και τα παιδιά πεινούν. Τυχερά που είναι! Εγώ δεν μπορώ ούτε μπουκιά να κατεβάσω... Ντρρρ!... Το τηλέφωνο! Είναι ο Γιόργος.

Με συγχωρείς, χρυσή μου! Ο κύριος Πετρόπουλος επιμένει να πάω να φάω μαζί του στο εστιατόριο... Καταλαβαίνεις, δεν μπορώ να του άρνηθώ. Θα τον δυσχεράσω. Θα έρθη μάλλον το βράδυ να φάει μαζί μας!...

Κλείνω το τηλέφωνο και αφήνω τα χέρια μου να κρεμάσουν. Είμαι έτοιμη να δώλω τα κλάματα.

Ντρρρ. Πάλι το τηλέφωνο! Είναι η Άννυλα, η φίλη μου. «Θα είσαι σίτι το απόγευμα;»

Θεέ μου!... Βέβαια θα είμαι σίτι. Μα έχω τη διάθεση να την στείλω στο διάολο. Να προφασισθώ πως έχω διφθερίτιδα, εύλογα ή κι εγώ δεν ξέρω ποιά άλλη κολλητική αρρώστεια! Μα η Άννυλα είναι από τις φίλες που θα έρχονταν να εγκατασταθούν στο μαξιλάρι μου. Χαριτωμένη κοπέλλα, μα κολλάει σαν βδέλλα! Δεν μπορώ να κάνω τίποτε.

Καταφθάνει, λοιπόν, μαζί με τον άντρα της, το αγοράκι της και το σκύλο της! Τώρα πρέπει να ετοιμάσω τσάι και να στείλω ν' αγοράσω γλυκά για να τους περιποιηθώ. Και σκέπτομαι πως ασφαλώς θα μου μείνουν και για φαί το βράδυ. Φυσικά μου έρχεται και ο κ. Πετρόπουλος που — ευτυχώς — έχει την καλωσύνη να υποφέρει μόνον από το στομάχι του και όχι και από... νευρασθένεια! Και είναι τόσο πνευματώδης που σκάζουν δλοι στα γέλια ακούγοντάς τον. Εκτός, βέβαια, από μένα, που νοιώθω έτοιμη να λιποθυμήσω!...

Θαυμάσια μέρα σήμερα, λέει ο άνδρας μου, την ώρα που πλαγιάζουμε για ύπνο. Χαριτωμένος ο Πετρόπουλος, ε; Και η Άννυλα στις όμορφες της ήταν σήμερα!... Μα τί έχεις, χρυσή μου; Είσαι κουρασμένη; Έλα, κοιμήσου, καληνύχτα!...

ΕΜΠΡΙΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΛΑΖ

Το χαριτωμένο αυτό έμπριμέ σύνολο του Οίκου Εύαγγελιδης — Κουρτίδου με τα ωραία γκρι-μπλε λουλούδια αποτελείται από τέσσερα κομμάτια. Έχει σόρτς, μικρή φουστίτσα φόρεμα και μπολερό. Το φόρεμα είναι μονοκόμ-

ματο και έχει πλατεία λοξή φούστα και εφαρμοστό μπούστο με μπρετέλλες. Το στολίζει ένα φαρδύ καπάκι στη βάση του ντεκολτέ. Το μπολερό είναι απλό, κοντό. (Το μοντέλο ανήκει στη συλλογή της «Μπουτίκ» του παραπάνω Οίκου).

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ — ΛΙΣΟΝΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Ἡ δόνα Σολεντά, ὡραία καὶ νέα χήρα ἐνὸς Ἰσπανοῦ ἀρχοντα, ζῇ μετ' ἡ δεκάετη χρόνον κόντ' ἡς Μερσεντές, στο μεγάλο καὶ ἐξοχικό σπίτι, ἐξω ἀπὸ τὴν Πάλα, τὴν πρωτεύουσα τῆς Μαγιόρκας, φτωχὰ καὶ περιωρισμένα. Οἱ φίλες τῆς Μερσεντές καθώς καὶ ἡ γρία παραμένα τῆς Σολεντά, ἡ Γκαλίντα, μιλῶν γιὰ ἕνα νεαρό καὶ πλούσιο Γάλλο, πού ἔχει ἀγοράσει τὸν Κόκκινο Πύργο καὶ τὸν ἔχει ἐπιπλάσει μετὰ παλιά Μαγιόρκικα ἐπιπλά. Γιὰ νὰ δῇ καὶ τὰ πολυτίμα ἐπιπλά τῆς Σολεντά, ὁ νεαρός Γάλλος, ὁ Ζάν Φρανσουά Φοντανάκ, ἐρχεται καὶ ἐπισκέπτεται τὸ σπίτι τοῦ τῆς ἐξοχῆς. Μετὰ σὲ τὴν μοναξιά καὶ σὲ τὴν πληθὺ τῶν δύο νέων γυναικῶν, ἡ ἐπισκεψὶς αὐτὴ φέρνει μιὰ θαδεῖα ἀναταραχὴ στὶς ψυχὲς τοῦ. Γιὰ τὴν Μερσεντές, εἶναι ὁ πρῶτος ἀντρας πού μπαίνει σπίτι τοῦς, ἐξω ἀπὸ κατὰ ἡλικιωμένους συγγενεῖς, καὶ τὴ γοητεύει μετὰ τοῦς ὠραίους τοῦ τρόπου. Μὰ καὶ ἡ Σολεντά, πού δὲν ἔχει γνωρίσει τὸν ἔρωτα, νοιώθει τὴν καρδιά τῆς νὰ χτυπᾷ γλυκά στο ἀντικρυσμὰ τοῦ. Ὁ Ζάν Φρανσουά τὴν καλεῖ στὸν Κόκκινο Πύργο. Ἡ Σολεντά πηγαινέι ἐκεῖ, ὅπου περνᾷ ἕνα ὠνευμένο ἀπόγευμα, καθισμένη μαζί μετὰ τὸν νεό στὴν θεράντα, πάνω ἀπὸ τὴν σκούρα μπλε θάλασσα. Ὁ νεαρός Γάλλος τὴν καλεῖ νὰ πάη στο μοναστήρι τοῦ Ζάν, μιὰ μερὰ τῆς ἄλλης ἐβδομάδας. Ὁ Ζάν εἶναι καὶ αὐτὸς ἐκεῖ, λέει, καὶ θὰ κάνουν μιὰ ὥρα ἄκριον στὴν ἄγρια ἐκείνη φύσι. Μὰ ἡ Σολεντά φοβεταί, παρ' ὅλο πού ἐπιθυμῇ πολὺ νὰ πάη, καὶ δὲ δίνει ὠριμένη ἀπάντησι.

Στὴν εἰσοδο τοῦ κήπου τῆς Σολεντά, εἶναι τὸ σπίτι καὶ τοῦ Φυλάκα, πού ἔχει πεθάνει. Ἐκεῖ, ζῇ ἡ ἐγγονὴ τοῦ, Παστόρα, μαζί μετὰ τὴν γρία θεία τῆς. Ἡ Παστόρα ἔχει τὴν ἡλικία τῆς Μερσεντές καὶ εἶναι ζωηρὸ καὶ δημοφιλὸς κορίτσι. Μὰ ἡ Σολεντά τὴν ἀντιπαθεῖ καὶ ἔχει ἀπαγορεύσει στὴν Παστόρα νὰ σχετίζεται μαζί τῆς. Γιὰ τὴν τὴν ἐξοφτωμένη, μάλιστα, προσπαθεῖ νὰ τὴν παντρεύη μετὰ ἕνα σωφὲρ, τὸν Τονέ. Ἀλλὰ ἡ Παστόρα, ὕστερα ἀπὸ ἕνα ἀσχημὸ φέριμὸ τοῦ, πᾶει ἀναγκαστικὴν στὴ δόνα Σολεντά καὶ τῆς δηλώνει πὺς προτίμη νὰ πεθάνη, παρὰ νὰ τὸν παντρευθῇ.

25ον

Γιὰ νὰ πνίξη τὰ δάκρυα, δάγκωνε τὰ χέρια τῆς, ἀγκομαχοῦσε, μετὰ τὰ μάτια στεγνὰ ἀπ' ὅλους τοὺς λυγμούς πολὺ συγκρατοῦσε.

—Θὰ μοῦ ἐξηγήσης; ἔκανε θυμωμένη ἡ Σολεντά, πὺς θέλεις νὰ καταλάβω;

—Δὲν εἶναι τίποτα νὰ καταλάβετε. Δὲ θέλω πιά νὰ τὸν δῶ, οὔτε νὰ μοῦ ξαναμιλήσουν γι' αὐτόν, εἶπε ἡ Παστόρα.

—Τὶ τόνος! φώναξε ἡ Σο-

λεντά, μολονότι αὐτὸ τὸ φτωχὸ κορίτσι πού ὑπέφερε τόσο, ἦταν γιὰ λυτῇ.

Σηκώθηκε. Ἡ ρόμπα τῆς ἀνοίξε μπιστόρα. Τὸ στήθος τῆς ἀπαλό καὶ λευκὸ σὰ μεταξί, ἦταν μισοσκεπασμένο μετὰ μιὰ νταντέλα φτηνὴ ἀλλὰ καθαρὴ καὶ καλοσιδερωμένη. «Τί ἔπαθε καὶ ἀλλάζει κάθε πρωί;» ἀναρωτιόταν ἡ Γκαλίντα. Μιὰ ἐλαφρὰ μυρωδιὰ θερμῆς καὶ ἐκλεκτοῦ σαπουνιοῦ σκορπίστηκε γύρω τῆς.

—Τέλος πάντων τί σημαίνει ὅλη αὐτὴ ἡ ἱστορία; Τί σοῦ ἔκανε ὁ Τονέ;

Δὲν εἶχε ὅμως διαθέσει ν' ἀκούσῃ τὴ διηγοί τῆς. Αὐτὸ φαίνονταν καθαρά ἀπὸ τὸν τόνο τῆς φωνῆς τῆς.

—Ορίστε! Ὁραία ἰδέα νὰ ῥθῃς νὰ με βρῇς πρωί-πρωί, σὰ νὰ ἐπίσσε φωτιά τὸ σπίτι!

—Σενιόρα!...

Ἡ κοπέλλα ξανάβρισκε τώρα λίγο-λίγο τὸ θάρρος τῆς καὶ τὴν πεποίθησι στὸν αὐτὸ τῆς, ἔτσι ὅπως τὰ εἶχε νοιώσει τῆς μακρινῆς ὥρες τῆς χθεσινῆς νύχτας...

—Σενιόρα, θέλω νὰ μοῦ ὑποσχεθῇτε πὺς δὲ μοῦ ξαναμιλήσετε πιά γι' αὐτόν τὸν ἀνθρώπο.

—Καλὰ, μιὰ πού εἶσαι τόσο ἀνόητη νὰ μὴ θέλεις τὸν μόνον ἀνθρώπο πού σε θέλει. Σὲ εἰδοποιῶ ὅμως. Ἡ δὲ παντρεμένη γρήγορα ἢ θὰ πᾶς σὲ μοναστήρι. Χρειαζόμαί τὸ σπῆτι σὰς γιὰ νὰ βάλω φύλακα. Δὲ φαντάζεσαι, βέβαια, πὺς με σένα καὶ τὴ θεία σου τὸ σπῆτι εἶναι καλὰ φυλαγμένο.

—Σενιόρα, καταλαβαίνω... Ἡθελα νὰ σὰς μιλήσω καὶ γι' αὐτὸ: ἐπιθυμῶ νὰ ἐργαστώ.

—Μοῦ τὸ ξαναεἶπες καὶ ἄλλοτε. Καὶ σοῦ ἀπάντησα: τί εἶσαι ἱκανὴ νὰ κάνης;

—Ἀν μποροῦσα... ὅπως ἡ Νιέβε, νὰ μάθω νὰ χορεύω. Τότε θὰ φεύγαμε γιὰ πάντα. Θὰ πηγαίναμε στὶς μεγάλες πόλεις.

—Ἀλήθεια, στὶς μεγάλες πόλεις! Θὰ ἔσερνες καὶ τὴ θεία σου μαζί. Νομίζω πὺς σὰς βλέπω — καὶ ἡ Σολεντά ἐξέσπασε σὲ δυνατὰ γέλια — Μὰ δρίτη, Λουδίνιο, Παρίσι!...

Σιγὰ-σιγὰ τὰ γέλια τῆς χαμῆλωσαν. Ἀλήθεια, τί θὰ μποροῦσε νὰ καταφέρῃ τὸ κορίτσι αὐτὸ μετὰ τὸ σῶμα, τέτοιο στόμα, τέτοια μάτια!

—Καὶ θὰ γινόσουν μιὰ... μιὰ... ἂ, δὲ θὰ πῶ τὴ λέξι νὰ μὴ λερῶσω τὸ στόμα μου. Καλὰ τὸ κατάλαβα ἐγὼ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ πού σε εἶδα... Τρελλή, αὐτὸ εἶσαι. Θεότρελλη. Πρόσεξε μονάχα ἂν ἡ Νιέβε σοῦ δάξῃ αὐτὲς τὶς ἰδέες, θὰ σοῦ ἀπαγορεύσω νὰ τὴν ξαναδῆς. Πήγαίνε τώρα, εἶμαι κουρασμένη γιὰ τὴν — ἀκόμα καὶ στὴν Παστόρα αἰσθάνθηκε τὴν ἀνά-

δχι γιὰ τὴν Ἄδλα Μονκάντα εἶχε τέλεια ἀνατροφή, οὔτε γιὰ τὴν Ἄδλα Μονκάντα εἶχε τέλεια ἀνατροφή, οὔτε γιὰ τὴν Ἄδλα Μονκάντα...

—Καὶ μαζί σας, μουρμούρισε ἡ Παστόρα. Μὰ καθώς ἔφυγε, γύρισε καὶ εἶπε ἀκόμα μιὰ φορά:

—Λοιπόν, γιὰ τὸν Τονέ, μοῦ δίνετε ὑπόσχεσι...

—Ναί, ναί. Θὰ πᾶς σὲ μοναστήρι, ἀφοῦ σ' ἀρέσει. Θὰ βάλω τὴ θεία σου σ' ἕνα ἄσυλο. Ἔτσι θὰ μείνῃς ἡσυχῇ... «καὶ ἐγὼ τὸ ἴδιο», συλλογίστηκε τὴν ἴδια στιγμὴ καὶ ξανάπε σιγῶν τερα:

—Βλέπεις, εἶμαι καλὴ! Πρὶν ὅμως καλὰ-καλὰ κλείσῃ ἡ πόρτα ἀπὸ τὸ κορίτσι, εἶπε μέσα τῆς: «Ὀχι, δὲν εἶμαι καλὴ, εἶμαι κακία... κακία!».

Γύρισε πάλι στὴν καρέκλα τῆς, μὰ ἔμεινε ὀρθή. Ἐῖσως, ἂν εἶχε λίγη ἀληθινὴ καλωσύνη, ὁ Θεὸς θὰ μὲ εὐπλαχνιζόταν στὴ φοβερὴ ἀναστάσι πού βρισκόμαί συλλογίστηκε. Ἐκλείσσε τὸ πενιούρι τῆς, σὰ γιὰ νὰ μὴ νοιώσῃ τὴ γλκεία μυρωδιὰ τῆς σάρκα τῆς πού ἦταν ποτισμένη ἀπὸ ἀρώματα καὶ πήγε στὴν πόρτα.

—Παστόρα! Εἶσαι ἀκόμα ἐδῶ; εἶπε ἐκπληκτῇ.

Ἀλλὰ βλέποντας τὸ κορίτσι πού περπατοῦσε σὲ σκοταδιὰ σὲ διάδρομο, φώναξε:

—Ἀ, σὺ εἶσαι, Μερσεντές;

—Ναί, μαμά. Ἡ Παστόρα ἔφυγε. Ἀκουσε, μαμά, ἀκουσε!

Ἐκανε τρία δῆματα χοροῦ, μπῆκε στριφογυρίζοντας μέσα σὲ δῶματι καὶ εἶπε ζωηρά:

—Ἐλαβα ἕνα γράμμα... ἕνα γράμμα ἀπὸ τὴν Ἄδλα Μονκάντα. Μὲ καλεῖ τὴν Κυριακὴ ἀπὸ τὸ πρωί σὲ τὸ σπίτι τῆς, ἐμένα μόνον. Θέλω νὰ πῶ: εἶναι μιὰ δεξιόσσις γιὰ κορίτσια. Λοιπόν, ἡ σενιόρα Μονκάντα δὲν προσκαλεῖ ἐσένα. Θὰ στείλῃ τὸ αὐτοκίνητο μαζί μετὰ τὴν «μαντεμουαζέλ» τῆς Ἄδλας καὶ τὴν «μαντεμουαζέλ» καὶ τὸ αὐτοκίνητο θὰ με φέρουν πάλι. Ὀχι ὅμως τὸ βράδυ τῆς Κυριακῆς, γιὰ τὴν θὰ φάμε ἐκεῖ. Θὰ με φέρουν τὴ Δευτέρα. Τί ὠραία! Θὰ ἀπαντήσω ἄμέσως πὺς δέχομαι.

—Δὲν ξέρω. Περίμενε.

—Πῶς; Δὲ θὰ μ' ἀφήσης;

Μὲ τὰ μάτια πὺς μαῦρα ἀκόμα, ἡ μικρὴ ἦταν κιόλας ἔτοιμη ν' ἀντιμιλήσῃ.

—Ὀχι... ἂς δοῦμε. Σ' ἀφίνω. Μὰ νὰ μείνῃς ἐκεῖ τὸ βράδυ, τέτοια ἐνόχλησι γιὰ τοὺς Μονκάντα.

—Καμιὰ ἐνόχλησι δὲν εἶναι. Ἐχουν κι' ἐγὼ δὲν ξέρω πόσα δωμάτια καὶ ὑπνρέτες αὐτοί!

—Τὸ ξέρω. Ἀκού, μικρὴ μου. Θὰ μιλήσουμε γιὰ ὅλα αὐτὰ σὲ πρόγευμα. Βλέπεις, δὲν εἶμαι ἀκόμα ἔτοιμη!

—Πόσες ὥρες σοῦ χρειάζονται νὰ ἐτοιμάζεσαι τώρα τελευταία, μαμά!

—Μὲ ἄργησε ἡ Παστόρα, εἶπε ἡ Σολεντά, κάνοντας πὺς δὲν καταλαβαίνει πὺς τὰ λόγια τῆς Μερσεντές δὲν ἀφοροῦσαν μονάχα τὴ σημερινὴ μερὰ.

—Ἀς δοῦμε, εἶπε μέσα τῆς, ὅταν ἔμεινε μόνη — καὶ τὶς λέξεις αὐτὲς τῆς ἐπανελάμβανε σιγὰ-σιγὰ τρεῖς μέρες τώρα. Ἀς δοῦμε γι' αὐτὴ τὴν Κυριακὴ. Δὲ μποροῦσε, βέβαια, ν' ἀπαντήσῃ στὴ Μερσεντές αὐτὴ τὴ μεγάλη εὐχαρίστησι. Ὁ,

δχι γιὰ τὴν Ἄδλα Μονκάντα εἶχε τέλεια ἀνατροφή, οὔτε γιὰ τὴν Ἄδλα Μονκάντα εἶχε τέλεια ἀνατροφή, οὔτε γιὰ τὴν Ἄδλα Μονκάντα...

—Κανένα ἐνδιαφέρον, ξανάπε. Μολαταῦτα αὐτὸ ἐδῶ, ὁ Νίνο... ἦταν ὅπως ὅποτε κατὰ περίεργο αὐτὸ τὸ χαμῆνι. Καὶ ὁ Ζάν—Φρανσουά πού ἔδειχνε ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ ἔθιμα τῆς Μαγιόρκας...

Ζητώντας τόσες μέρες τώρα νὰ τὸν καταλάβῃ, δὲ δίστασε νὰ τὸν προσθέσῃ καὶ αὐτὸ τὸ χαρακτηριστικόν: «Ἀγαπᾷ τὶς ταυρομαχίες. Ὁ Νίνο θὰ τὸν διασκεδάσῃ. Λοιπόν τὴν Κυριακὴ στὴν Πλάζα...»

Δὲν ἦταν βέβαιο ὅτι θὰ πῆγαινε, ὑπῆρχε ὅμως μιὰ πιθανὴ νύχτις δέκα. Κι' ἂν τὸν ἔβλεπε, ἂν τοῦ μιλῶσε, θὰ σκότωνε. Γιὰ τὸ χειρότερο ἀπ' ὅλα δὲν ἦταν ἡ ἰδέα τοῦ νὰ συναντηθοῦν σὲ μοναστήρι...

«Ὀχι, ὀχι, μὴ μοῦ γράφετε. Μπορεῖ νὰ τὸ ἀποφασίσετε τὴν τελευταία στιγμὴ». Ἐκεῖ ἦταν ἡ παγίδα! Ἐτσι, καὶ ἂν ἀκόμα ἔφθανε ἡ Τρίτη καὶ ἡ φρονιμάδα ὑπερίσχυε, τίποτε δὲν ἦταν βέβαιο ἀκόμα. Ὑπῆρχε καὶ ἡ τελευταία στιγμὴ. Ἀπὸ πόσες, λοιπόν, ὥρες μαρτυρικῆς, χωρὶς ἀνάπαυσι, θάταν κατωμένη αὐτὴ ἡ τελευταία στιγμὴ; Ἐνῶ τὴν Κυριακὴ στὴν Πλάζα, μέσα σὲ θεωρεῖο τοῦ ἐξαδέλφου τῆς δὸν Λουὶ Γκουζαλὲς πού θάταν εὐτυχῆς νὰ τὴ συνοδεύσῃ... Ὁ Ζάν—Φρανσουά θὰ πῆγαινε νὰ τὴν χαιρετήσῃ. Τότε θὰ βρισκοῦν τρόπο νὰ τοῦ πῇ τὴν Τρίτη περιμένε ἐπισκέψεις πού θάμεναν καὶ τὸ βράδυ σπῆτι τῆς. Θὰ δόλεγε μπροστὰ στὸν δὸν Λουὶ, μὰ ὁ ἄλλος θὰ καταλάβαινε...

—Λοιπόν, μαμά, μπορῶ νὰ γράψω;

Μὴ βαστώντας νὰ περιμένῃ τὸ πρόγευμα πού ἀργαῖσε, ἡ Μερσεντές ξαναγύρισε. Ρίχτηκε πάνω τῆς, τὴν ἀγκάλιασε σφιχτὰ καὶ κρατώντας τὴν, τὴν κύταζε καλὰ, μ' ἕνα χαρούμενο χαμόγελο.

—Μικρὴ, τί ἔχεις;

—Εἶμαι εὐχαριστήμενη. Λοιπόν;

—Λοιπόν, μπορεῖς νὰ γράψῃς. Κι' ἐγὼ θὰ γράψω ἕνα γράμμα στὸν Λουὶ Γκουζαλὲς καὶ ἕνα ἄλλο στὸν Πέντρο νὰ ἐτοιμάσῃ τὴν κάμαρά μου.

—Θέλεις νὰ πᾶς στὴν Πλάζα;

—Ναί. Ὅλη αὐτὴ ἡ Κυριακὴ χωρὶς ἐσένα καὶ ἡ Δευτέρα τὸ πρωί θὰ εἶναι τόσο μελαγχολικῆς, ἀτελείωτης...

—Καὶ μετὰ τὴν Πάλα; Μὲ τὸ ἀμάξι;

—Φυσικά. Ἀν φύγω στὶς 7 τὸ πρωί, θὰ προφθάσω στὴν λειτουργία. Θὰ φάω τὸ μεσημέρι στοὺς Γκουζαλὲς... ἴσως καὶ τὸ βράδυ. Ἡ Ἐνκαρνασιὸν καὶ ἡ Πάλα θὰ εὐχαριστήθουν πολὺ νὰ με δοῦν. Ἀλήθεια, πολλὲς φορὲς ἔχω τύψεις πού δὲν πηγαίνω καθόλου νὰ τοὺς δῶ. Ὁραία δὲν τὰ κανόνισα;

—Ὁραία, εἶπε ἡ Μερσεντές, κι' ἔδωκε ἀπὸ τὴν τσέπη τῆς μιὰ χούφτα σπόρους ἡλιοτροπίου. Ἐφερνε ἕναν—ἕναν στὴν ἄκρη τῶν λεπτῶν χειλιῶν τῆς καὶ σηκώνοντας τὴν κουρτίνα, φυσοῦσε ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρο τὰ λεπτὰ μαῦρα φλούδια.

—Ὁραία, θαυμάσια! Ξανάπε τραγουδιότα.

Ροκάινε ἕναν τελευταῖο

κὶ στὴν Πλάζα, θὰ σκοτώσει ταύρους δυὸ χρονῶν τὸν καθένα.

—Κανένα ἐνδιαφέρον, ξανάπε. Μολαταῦτα αὐτὸ ἐδῶ, ὁ Νίνο... ἦταν ὅπως ὅποτε κατὰ περίεργο αὐτὸ τὸ χαμῆνι. Καὶ ὁ Ζάν—Φρανσουά πού ἔδειχνε ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ ἔθιμα τῆς Μαγιόρκας...

Ζητώντας τόσες μέρες τώρα νὰ τὸν καταλάβῃ, δὲ δίστασε νὰ τὸν προσθέσῃ καὶ αὐτὸ τὸ χαρακτηριστικόν: «Ἀγαπᾷ τὶς ταυρομαχίες. Ὁ Νίνο θὰ τὸν διασκεδάσῃ. Λοιπόν τὴν Κυριακὴ στὴν Πλάζα...»

Δὲν ἦταν βέβαιο ὅτι θὰ πῆγαινε, ὑπῆρχε ὅμως μιὰ πιθανὴ νύχτις δέκα. Κι' ἂν τὸν ἔβλεπε, ἂν τοῦ μιλῶσε, θὰ σκότωνε. Γιὰ τὸ χειρότερο ἀπ' ὅλα δὲν ἦταν ἡ ἰδέα τοῦ νὰ συναντηθοῦν σὲ μοναστήρι...

«Ὀχι, ὀχι, μὴ μοῦ γράφετε. Μπορεῖ νὰ τὸ ἀποφασίσετε τὴν τελευταία στιγμὴ». Ἐκεῖ ἦταν ἡ παγίδα! Ἐτσι, καὶ ἂν ἀκόμα ἔφθανε ἡ Τρίτη καὶ ἡ φρονιμάδα ὑπερίσχυε, τίποτε δὲν ἦταν βέβαιο ἀκόμα. Ὑπῆρχε καὶ ἡ τελευταία στιγμὴ. Ἀπὸ πόσες, λοιπόν, ὥρες μαρτυρικῆς, χωρὶς ἀνάπαυσι, θάταν κατωμένη αὐτὴ ἡ τελευταία στιγμὴ; Ἐνῶ τὴν Κυριακὴ στὴν Πλάζα, μέσα σὲ θεωρεῖο τοῦ ἐξαδέλφου τῆς δὸν Λουὶ Γκουζαλὲς πού θάταν εὐτυχῆς νὰ τὴ συνοδεύσῃ... Ὁ Ζάν—Φρανσουά θὰ πῆγαινε νὰ τὴν χαιρετήσῃ. Τότε θὰ βρισκοῦν τρόπο νὰ τοῦ πῇ τὴν Τρίτη περιμένε ἐπισκέψεις πού θάμεναν καὶ τὸ βράδυ σπῆτι τῆς. Θὰ δόλεγε μπροστὰ στὸν δὸν Λουὶ, μὰ ὁ ἄλλος θὰ καταλάβαινε...

—Λοιπόν, μαμά, μπορῶ νὰ γράψω;

Μὴ βαστώντας νὰ περιμένῃ τὸ πρόγευμα πού ἀργαῖσε, ἡ Μερσεντές ξαναγύρισε. Ρίχτηκε πάνω τῆς, τὴν ἀγκάλιασε σφιχτὰ καὶ κρατώντας τὴν, τὴν κύταζε καλὰ, μ' ἕνα χαρούμενο χαμόγελο.

—Μικρὴ, τί ἔχεις;

—Εἶμαι εὐχαριστήμενη. Λοιπόν;

—Λοιπόν, μπορεῖς νὰ γράψῃς. Κι' ἐγὼ θὰ γράψω ἕνα γράμμα στὸν Λουὶ Γκουζαλὲς καὶ ἕνα ἄλλο στὸν Πέντρο νὰ ἐτοιμάσῃ τὴν κάμαρά μου.

—Θέλεις νὰ πᾶς στὴν Πλάζα;

—Ναί. Ὅλη αὐτὴ ἡ Κυριακὴ χωρὶς ἐσένα καὶ ἡ Δευτέρα τὸ πρωί θὰ εἶναι τόσο μελαγχολικῆς, ἀτελείωτης...

—Καὶ μετὰ τὴν Πάλα; Μὲ τὸ ἀμάξι;

—Φυσικά. Ἀν φύγω στὶς 7 τὸ πρωί, θὰ προφθάσω στὴν λειτουργία. Θὰ φάω τὸ μεσημέρι στοὺς Γκουζαλὲς... ἴσως καὶ τὸ βράδυ. Ἡ Ἐνκαρνασιὸν καὶ ἡ Πάλα θὰ εὐχαριστήθουν πολὺ νὰ με δοῦν. Ἀλήθεια, πολλὲς φορὲς ἔχω τύψεις πού δὲν πηγαίνω καθόλου νὰ τοὺς δῶ. Ὁραία δὲν τὰ κανόνισα;

—Ὁραία, εἶπε ἡ Μερσεντές, κι' ἔδωκε ἀπὸ τὴν τσέπη τῆς μιὰ χούφτα σπόρους ἡλιοτροπίου. Ἐφερνε ἕναν—ἕναν στὴν ἄκρη τῶν λεπτῶν χειλιῶν τῆς καὶ σηκώνοντας τὴν κουρτίνα, φυσοῦσε ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρο τὰ λεπτὰ μαῦρα φλούδια.

—Ὁραία, θαυμάσια! Ξανάπε τραγουδιότα.

Ροκάινε ἕναν τελευταῖο

κὶ στὴν Πλάζα, θὰ σκοτώσει ταύρους δυὸ χρονῶν τὸν καθένα.

—Κανένα ἐνδιαφέρον, ξανάπε. Μολαταῦτα αὐτὸ ἐδῶ, ὁ Νίνο... ἦταν ὅπως ὅποτε κατὰ περίεργο αὐτὸ τὸ χαμῆνι. Καὶ ὁ Ζάν—Φρανσουά πού ἔδειχνε ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ ἔθιμα τῆς Μαγιόρκας...

Ζητώντας τόσες μέρες τώρα νὰ τὸν καταλάβῃ, δὲ δίστασε νὰ τὸν προσθέσῃ καὶ αὐτὸ τὸ χαρακτηριστικόν: «Ἀγαπᾷ τὶς ταυρομαχίες. Ὁ Νίνο θὰ τὸν διασκεδάσῃ. Λοιπόν τὴν Κυριακὴ στὴν Πλάζα...»

Δὲν ἦταν βέβαιο ὅτι θὰ πῆγαινε, ὑπῆρχε ὅμως μιὰ πιθανὴ νύχτις δέκα. Κι' ἂν τὸν ἔβλεπε, ἂν τοῦ μιλῶσε, θὰ σκότωνε. Γιὰ τὸ χειρότερο ἀπ' ὅλα δὲν ἦταν ἡ ἰδέα τοῦ νὰ συναντηθοῦν σὲ μοναστήρι...

«Ὀχι, ὀχι, μὴ μοῦ γράφετε. Μπορεῖ νὰ τὸ ἀποφασίσετε τὴν τελευταία στιγμὴ». Ἐκεῖ ἦταν ἡ παγίδα! Ἐτσι, καὶ ἂν ἀκόμα ἔφθανε ἡ Τρίτη καὶ ἡ φρονιμάδα ὑπερίσχυε, τίποτε δὲν ἦταν βέβαιο ἀκόμα. Ὑπῆρχε καὶ ἡ τελευταία στιγμὴ. Ἀπὸ πόσες, λοιπόν, ὥρες μαρτυρικῆς, χωρὶς ἀνάπαυσι, θάταν κατωμένη αὐτὴ ἡ τελευταία στιγμὴ; Ἐνῶ τὴν Κυριακὴ στὴν Πλάζα, μέσα σὲ θεωρεῖο τοῦ ἐξαδέλφου τῆς δὸν Λουὶ Γκουζαλὲς πού θάταν εὐτυχῆς νὰ τὴ συνοδεύσῃ... Ὁ Ζάν—Φρανσουά θὰ πῆγαινε νὰ τὴν χαιρετήσῃ. Τότε θὰ βρισκοῦν τρόπο νὰ τοῦ πῇ τὴν Τρίτη περιμένε ἐπισκέψεις πού θάμεναν καὶ τὸ βράδυ σπῆτι τῆς. Θὰ δόλεγε μπροστὰ στὸν δὸν Λουὶ, μὰ ὁ ἄλλος θὰ καταλάβαινε...

—Λοιπόν, μαμά, μπορῶ νὰ γράψω;

Μὴ βαστώντας νὰ περιμένῃ τὸ πρόγευμα πού ἀργαῖσε, ἡ Μερσεντές ξαναγύρισε. Ρίχτηκε πάνω τῆς, τὴν ἀγκάλιασε σφιχτὰ καὶ κρατώντας τὴν, τὴν κύταζε καλὰ, μ' ἕνα χαρούμενο χαμόγελο.

—Μικρὴ, τί ἔχεις;

—Εἶμαι εὐχαριστήμενη. Λοιπόν;

—Λοιπόν, μπορεῖς νὰ γράψῃς. Κι' ἐγὼ θὰ γράψω ἕνα γράμμα στὸν Λουὶ Γκουζαλὲς καὶ ἕνα ἄλλο στὸν Πέντρο νὰ ἐτοιμάσῃ τὴν κάμαρά μου.

—Θέλεις νὰ πᾶς στὴν Πλάζα;

—Ναί. Ὅλη αὐτὴ ἡ Κυριακὴ χωρὶς ἐσένα καὶ ἡ Δευτέρα τὸ πρωί θὰ ε

31

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ;

Υλικά: 200 γραμ. ή 65 δρμ. μαλλί ΜΠΕ-ΜΠΕ ΠΙΓΚΟΥ-ΕΝ ΒΙΒΙΦΙΕ πεντάκλωνο, χρώματος μπλε-σάε. Βελόνες Νο 2½. 5 πηχ. ύφασμα μεταξωτό ή λινή μπατίστα του ίδιου χρώματος. 3 κουμπιά φιλιτισένια και 3 σουστές.
Τρόπος πλεξίματος: Ζέρσευ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη.
Λάστιχο φανταζί = 1η βελόνα: 2 π. καλή, 8 π. ανάποδη και ούτω καθ' εξής. 2η βελόνα = 1 π. απλεκτός, περνώντας τον καλή, 6 π. καλή, 1 π. απλεκτός καλή, 2 π. ανάποδοι. Θα επαναλαμβάνετε σε όλη την πλέξι συνεχώς αυτές τις δύο βελόνες.
Δείγμα: 20 π. = 6 εκατ. 20 βελόνες = 4 εκατ.

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 66 π. και αρχίζετε κατά τον εξής τρόπο: Στους 54 π. θα πλέκετε το φανταζί λάστιχο. Θα αρχίσετε από 2 π. ανάποδη, 12 π. ανάποδη και συνεχίστε το σχέδιο με το φανταζί λάστιχο. Στην άριστερη μεριά θα βάσετε 1 π. κάθε 2 εκατ. περίπου (11 φορές). Σε γενικό μακρος 21 εκατ. κλείστε 2 π. στην άριστερη μεριά, 2 π. (2 φορές) 1 π. (4 φορές). Πλέξτε 4 εκατ. ίσια. Κατόπιν στην ίδια μεριά θα βάσετε 1 π. κάθε 1½ εκατ. περίπου (8 φορές). Σε γενικό μακρος 39 εκατοστά κλείστε στη δεξιά μεριά 1 π. κάθε δεύτερη βελόνα (6 φορές) και εξακολουθήστε ίσια. Στα 18 εκατ. της μασχάλης κλείστε τους πόντους που έχετε σε 20 φορές για τον άμιο. Πλέξτε και τ' άριστερό μπροστινό αντίκρυστό.

ΠΛΑΤΗ

Η πλάτη θα πλεχθεί απλό ζέρσευ και θα μεταχειρισθεί την ανάποδη για καλή. Βάλετε 134π. Κάθε 2½ εκ. θα βάσετε 1π. από κάθε μεριά (7 φορές). Κατόπιν εξακολουθήστε να βά-

ζετε από 1π. σε κάθε μεριά κάθε 1½ εκ. (10 φορές). Σε γενικό μακρος 35 εκατ. κλείστε από κάθε μεριά 1 π. κάθε δεύτερη βελόνα (17 φορές) και τους υπόλοιπους πόντους σε μία φορά για το ντεκολτέ της πλάτης.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώσετε το πλεκτό. Κάνετε στα δύο μπροστινά από μία πένσα οριζοντίως σε 3 εκατοστά απόστασι από τη μασχάλη, που να έχη 1 εκατ. βάθος και θα σταματήσει στο πρώτο λάστιχο. Ράψτε τις πλαινές ραφές και τους άμιους. Στα δύο μπροστινά ράψτε το ύφασμα διπλό, έχοντας 9 εκατ. φάρδος το καθένα (για να σχηματίσετε το πλαστρόν). Ράψτε μια σούρα γύρω-γύρω στο κάτω μέρος μόνον στο πλεκτό, όσο είναι η περιφέρεια της μέσης σας. Κατόπιν φτιάξτε μία λουρίδα 8 εκατ. φάρδος στα μέτρα της μέσης σας, αφήνοντας κάτι επί πλέον για το κουμπώμα. Τσακίστε την στη μέση και ράψτε την κατά τέτοιον τρόπο, ώστε να σχηματίσει ζώνη. Στο λαιμό θα ράψετε μία λουρίδα διπλή 2 εκατ. φάρδος όρθια (σηματίζοντας ορθογικά). Θα τη ράψετε αφήνον-

ΩΣ ΛΟΓΟΣ ΔΙΑΖΥΓΙΟΥ

Όταν λέμε φρενοβλάβεια δεν προσδιορίζουμε επακριβώς μια ώριμη ψυχική νόσο. Έννοούμε κάθε ψυχοπαθητική εκδήλωση, οποιασδήποτε μορφής. Έτσι η σχιζοφρένεια, η μανία, η μελαγχολία, η προϊούσα γενική παράλυσις, οι ανοϊκές καταστάσεις και γενικά κάθε ψυχική νόσος, έφ' όσον αϊρεί την πνευματική κοινωνία των συζύγων αποτελεί φρενοβλάβειαν. «Εφ' όσον δεν διήρκεσεν συννεστώτος του γάμου τέσσερα τουλάχιστον έτη, συνιστά λόγον διαζυγίου».

Θα έλεγε κανείς ότι, αφού ο γάμος είναι μία σχέση καθαρώς ήθική που επιβάλλει ν' αφοσιώνεται ο ένας των συζύγων στον άλλον, δεν θα έπρεπε να επιτρέψη το δίκαιον, ώστε ένα άτύχημα του ενός, όπως είναι η φρενοβλάβεια, να δίνει την ευχέρεια στον άλλον για να λύση το δεσμό του γάμου του. Μάλιστα τότε, στις δυσκολίες στιγμές του βίου, στις αρρώστιες, ο αρρώστος σύζυγος έχει ανάγκη απ' την περιθαλψή και συνδρομή του υγιούς και θα ήταν άδικαιολόγητη γι' αυτόν κάθε στενοχωρία και ταλαιπωρία που δημιουργείται από έναν τέτοιο δικαστικό αγώνα. Έτσι άλλωστε εκδηλώνεται και το ουσιαστικόν περιεχόμενον της ήθικής έννοιας του γάμου.

Άλλ' όμως και η κοινωνία έτοιμη των τυχών έχει τα όρια της, που είναι τα όρια της ψυχικής αντοχής. Για καμμία άλλη αρρώστια εκτός απ' τη λέπρα, το δίκαιον δεν αναγνωρίζει δικαίωμα στον υγιή σύζυγο για να ζητήσει το διαζύγιο. Εκεί ο υγιής πρέπει να εξαντλή κάθε φροντίδα και να δίνει κάθε περιθαλψή για τη θεραπεία του ασθενούς. Στις περιπτώσεις αυτές και η σκέψη ακόμα για χωρισμό είναι αποδοκιμαστέα και κοινωνικώς κατακριτέα. Στη φρενοβλάβεια, όμως, θα ήταν μεγάλη άδικία εάν επεβάλλετο στον υγιή σύζυγο να υποστή τη θυσία και να ζή σ' όλη του τη ζωή με έναν άνθρωπο που δεν έχει τα λογικά του, ξένο σαν σύζυγο, ανίκανο για κάθε τρυφερότητα και όλα τα

τας δύο εκατ. απόστασι στο μέσον του μπροστινού ντεκολτέ. Στις μασχάλες γυρίσετε ένα μικρό στριφωμάκι. Φοδράρετε τις μασχάλες με ένα μπιέ από το ίδιο ύφασμα του πλαστρόν. Στο πλαστρόν της δεξιάς μεριάς κάνετε 3 κουμπότρυτες κατά τον εξής τρόπο: Η πρώτη από το κάτω μέρος θα κοπή μετά 2 εκατ. από τη ζώνη και η επάνω μετά 7 εκατ. από το ντεκολτέ. Στο μέσον των δύο κόψετε την τρίτη. Στην άριστερη μεριά του πλαστρόν ράψτε τα κουμπιά.

Το ντεκολτέ θα κλείνη με μία σουσάτα και η ζώνη θα κουμπώνη με δύο σουστές.

Ο φιδόνος που είναι στη ζώνη θα τον δεσετε χωριστά και θα τον ράψετε επάνω.

συναίσθημα του υγιούς συζύγου και πιθανώς γονέα με νοσηρούς απ' το σπέρμα της ίδιας νόσου απογόνους. Έτσι το δίκαιον αναγνωρίζει αυτή την αρρώστια ως «ανάπηρο» λόγο διαζυγίου, έφ' όσον διαρκέσκει συνεστώτος του γάμου τέσσερα τουλάχιστον έτη. Θα πρέπει, δηλαδή, μέχρι της ημέρας της έγερσως της άγωγής για την έκδοσι διαζυγίου να έχουν περάσει τέσσερα χρόνια από την ημέρα που έγινε ο γάμος. Ο Αστικός Κώδικας ορίζει σ' αυτό το σημείο ένα κατώτερο χρονικό όριο που πρέπει να περαση και κατά τη διάρκεια του οποίου πρέπει να υπάρχει η φρενοβλάβεια για ν' αποτελέση λόγο διαζυγίου. Έτσι ο ασθενής σύζυγος δεν εγκαταλείπεται από τον υγιή άμέσως μόλις εκδηλωθή η ψυχοπαθεία του, αλλά μόνον εάν παρέλθη η τετραετία, όποτε μάλλον δεν υπάρχουν και σπουδαίες πιθανότητες θεραπείας του.

Εδώ, στη λύση του γάμου λόγω φρενοβλάβειας, ο Αστικός Κώδικας καθιερώνει και μία πολύ προοδευτική διάταξη. Ορίζει δηλαδή, ότι εάν το διαζύγιο επήλθε δια παραφροσύνης του ενός των συζύγων, υποχρεούται ο έτερος να παρέχη εις αυτόν διατροφήν, ως εάν εκηρύσσεται μόνος υψιότιος.

Η φρενοβλάβεια αποτελεί άναίτιον λόγο διαζυγίου, γι' αυτό και δεν υπόκειται σε παραγραφή. Τίποτε λοιπόν, δεν έμπορεί έναν υπομονετικό σύζυγο να συνεχίση τη συμβίωσι του και να παρέχη την περιθαλψή του στον ψυχασθενή σύζυγο του μέχρις ότου, ένδεχομένως, ίσως, εάν θελήση έφ' όσον η νόσος διαρκή, θα μωρή όποτέποτε ύστερα από την τετραετία να εγείρη την άγωγή και να ζητήσει το διαζύγιο. Το δικαίωμα του δεν θίγεται. Τουναντίον και τούτο ένισχύεται και ο ίδιος αποδεικνύεται ως ένας καλός σύζυγος με επίγνωνσιν της θέσεώς του μέσα στο γάμο, η οποία είναι η συνταύτισις και ο διαμοιρασμός των τυχών των συζύγων που σημαίνει ότι όπως οι ευτυχίες πρέπει να είναι στους συζύγους και οι δυστυχίες, έξ ίσου να τα συμμερίζεται και ο άλλος. Γιατί κι' η φρενοβλάβεια είναι άτύχημα, για το όποιον μάλιστα, πολλές φορές δεν είναι τελείως άνευθυνος εκείνος που ύστερα απ' την τετραετία το επικαλείται για να πετύχη τη λύση του γάμου του.

ΙΩ. Ν. ΔΑΡΑΣ

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ «ΣΙΓΚΜΑ» δεδοκιμασμένης, στερεότητας και τελειότητας χειρός, «στρογγυλή» σόϊτα, ποδός διαφόρων τύπων διά ραπτρίας γυναικείων εσφωροχών, έτοιμοπαράδοτοι παλούνται παρά της «Αντιστροφείας» Εταιρίας Ο ΘΑΛΗΣΣ Χρ. Λαδά 2, τηλεφ. 32807. Παρέχονται εύκολα πληρωμές.

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Η ΙΔΑΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ

Όπως υποσχεθήκαμε, σήμερα θα μιλήσουμε για τη ιδανική συνολική εμφάνισι που πρέπει να έχη το σώμα της σημερινής γυναίκας. Λέμε σημερινής, γιατί πρό των η πρό αίωνων οι απαιτήσεις των αρμοδίων αισθητικών ήταν πολύ πιο διαφορετικές από τις απαιτήσεις που έχουμε σήμερα από τις άναλογίες της γυναικείας πλαστικής. Παραδείγματα άπειρα τα άγαλματα των αρχαίων, Αιγυπτίων, Έλλήνων, ή Αφροδίτη της Μήλου, οι γυναικείες εμφανίσεις με τους ειδικούς κορσέδες της εποχής της Μαρίας Άντουανέτας, ή του 1900 ακόμα. Ο πεσμένος ώμοι στα πορτραίτα της Λουκρήτίας Βοργία, οι χονδρές γυναίκες του Ρομήπενς.

Και άλλοτε γράψαμε ότι σήμερα, οδηγητικά πρότυπα γυναικείας όμορφιάς είναι οι Αμερικανίδες. Πρόκειται για μία ράτσα κυριολεκτικά καινούργια, που δημιουργήθηκε ύστερα από ευνοϊκές διασταυρώσεις, έγκυμνάσεις και διατροφές σε διάστημα αίωνων. Είναι ένα γεγονός μπρος στο όποιο μπορούμε να υποκλιθούμε όδη γούμενι έλευθερα από μία άνωτερότητα του έμπειρου πια αισθητικού ένστικτου μας. Η άμερικανική γυναικεία καλλονή προσφέρει αισθητικές λύσεις πλαστικής σχεδόν πρωτοφινέστερες σε τέτοιους βαθμούς τελειότητας. Το ύψος για το μέσο άνάστημα της γυναικείας άνεβαίνει ήδη στο 1 μέτρο και 70 εκατοστά. Ύψος για το όποιο το κεφάλι τείνει να φθάνη σχεδόν το 1/8 του κορμιού, πράγμα που άνέκαθεν άναγνωρίσθηκε στις πλαστικές τέχνες ως όμορφιά ιδανική. Έπειτα οι ώμοι δεν πέφτουν πια όπως στα τρυφήλα άγάλματα και μιμιπελό των γλυπτών του ρυθμού «ροκοκό» των Λουδοβίκων. Είναι ώμοι των έσπίων το πλάγιο έσπετάγμα έναρμονίζεται άσύγκριτα πιο αισθητικά με την παρουσίασι του υψιθους, την έντυπωσιακώτερη έξάρτησι των δύο μαστών από τα έξω χείλη των θωρακικών μυών. Η μέση είναι τόσο λεπτή ώστε να ξεχωρίζη άπόλυτα η γυναικεία γραμμή από την άνδρική. Για να έξοφλισθουν οι μαστοί με όλη τους την γλυπτικήν έκφρασι, χωρίς να χάνη αυτή σ' ένα έντυπωσιακό εύρύ πλάτος της μέσης. Για να ξεχωρίσουν άκόλουθα οι καμπυλότητες των λαγώνων όστών με όλη τους τη θηλυκότητα χωρίς να υποχρεώνονται γι' αυτό να πλατύνουν βαρβαρικά τα ισχύα. Και μετά από τη μέση και τα ισχύα ίδου το δεύτερο μυστικό της άμερικανικής καλλονής: Η συνέχισι της γραμμής από τα πλάγια της λεκάνης έως σ' όλο το πλάι των μηρών. Άρμονία καμπυλότητας χωρίς διακοπές. Χωρίς, δηλαδή, έγκοπές και προεξοχές, όπως δυστυχώς συχνά βλέπουμε στα γυναικεία σώματα στην παλιά Ευρώπη. Χωρίς έκεινες τις υπερπληρώσεις, ιδίως προς τα άνω πλάγια των μηρών, που έτσι κονταίνουν τη γραμμή των μηρών ός' ακόμα και αν είναι ψηλή η γυναίκα. Ο μηρός, ιδανικά πλασμένος, θα μετρηθή από το μάτι από πάνω από τα ισχύα, αν δεν παρουσιάζη στα άνω του πλάγια τοπικά έξογκώματα. Και έτσι και μία κοινή ακόμα γυναίκα θα φαίνη ότι έχει ώραιους μακρούς μηρούς. Έν, αν υπάρχουν αυτά τα έξογκώματα, ή προνομίχως γραμμή του μηρού διακόπτεται. Ο μηρός μετριέται από το πιο πρόσχον μέρος του έξογκώματος ως το πλάι του γόνατου και έτσι κονταίνει πολύ, και όλο το σύνολο του κορμιού υποφέρει από αισθητικής άπώσεως.

Πλάτειες πλάτες, λεπτές μέσες, λαγώνες καμπυλωτές καλοσχηματισμένες, ένώ όλη η λεκάνη δεν είναι διόλου πλατείαι. Στη συνέχεια αυτού του «σπρήμλάνει» σώματος, όπως το όνομάςουν οι ίδιοι Αμερικανίδες, έρχεται τώρα μπρος και γαμπες σε καλοχωμένες και γεμάτες φόρμες. Είναι άπίστευτο πως τόσο λεπτολεπτεμένα σώματα παρουσιάζουν τόσο γεμάτες και καλοφωμαρισμένες γαμπες!

Για σήμερα ίδου, άγαπητές μου άναγνώστρες, το υποδειγματικό σώμα μιας Αμερικανίδας, που παίρνει ως μοντέλο ένας περίφημος σχεδιαστής για να δημιουργήση το όραματικό παραπλεώρα σχέδιο της καλλονής στις «Νυμένες Πολιτείες». Και ίδου ακόμα οι άναλογίες αυτού του κορμιού — σύμφωνα με ύπολογισμούς που γίνονται σε ειδικό τμήμα του Θεραπευτηρίου, άσכולούμενου με την καλύτερη της γραμμής του σώματος — για ένα ύψος 1.70 :

Βάρος 63 κιλά. Πλάτος ώμων, από μι-
ας κεφαλής βραγιονίου όστού ως την άλλη: 42 εκ. έως 42½. Περιφέρεια στήθους επάνω στις θηλές: 93 εκ. (Ο ύπολογισμός γίνεται επί ακαδημαϊκά τοποθετημένου στήθους. Εάν όχι, τότε η μέτρησις γίνεται επί στήθους κανονικά άνυψωμένου δια του σπηθοδέσμου). Περιφέρεια θώρακος άμέσως κάτω από τους μαστούς: 76½—77. Περιφέρεια μέσης: 62. Περιφέρεια στο πλέον πρόσχον σημείο των ισχυών: 86. Περιφέρεια λεκάνης διερχομένη από το πιο πρόσχον μέρος των γλουτών: 96. Περιφέρεια μηρών στο έσωτερικό φύτρωμά τους: 58. Περιφέρεια μηρών στο μέσο τους: 51. Περιφέρεια γάμπας 36—36½. Περιφέρεια σφυρών 21.

Για να βρίσκετε τις ιδανικές άναλογίες

για άλλα ύψη και ειδικότερα από το ύψος 1.63 έως 1.73, μπορείτε να ύπολογίζετε ως εξής: Για το πλάτος των ώμων, θα προσθέτετε ή θα αφαιρείτε από το ως άνω πλάτος των 42 εκ. από 1/4 έκατοστομέτρου για το κάθε ένα έκατοστόμετρον ύψους που θα έχετε περισσότερο ή όλιγώτερο. Π. χ. προκειμένου για το ύψος 1.65, που είναι κατά 5 εκ. λιγώτερο από το 1.70, θα ύπολογίσετε 1/4 ή 0.25X 5=1 έκατοστόμετρον και 1/4 έκατοστό. Δηλαδή θα αφαιρέσετε 1 εκ. και 1/4 εκ. από τα 42 εκ. του πλάτους για ύψος 1.70, και θα βρήτε πλάτος ώμων για το ύψος 1.65=40.25 εκ. Για τις διάφορες περιφέρειες: Για κάθε ένα έκατοστόμετρο περισσότερο ή λιγώτερο ύψους, από το ύψος 1.70, θα προσθέτετε ή θα αφαιρείτε από μισό έκατοστόμετρο. Π.χ. προκειμένου για το ύψος 1.65 ή περιφέρεια στις θηλές των μαστών θα πρέπει να είναι 90.5 εκ. Η περιφέρεια της μέσης 59.5. Και ούτω καθ' εξής.

Στο προσέχεις τώρα που έχετε να μετρήσετε, καθώς έχετε (τεύχος 36) και πόσο να ζυγίζετε άναλόγως του ύψους σας, θα σας δώσουμε τον εύκολότερο τρόπο, ύγιεινότερο και άσφαλέστερο, για να άδυνατίσετε στο κανονικό σας βάρος και

μετρά, εάν παρουσιάζετε παχυσάρκια σύμφωνα με τις άπαιτήσεις της άπλως μορφής.

ΤΟΝΥ ΜΠΡΑΤΣΟΥ—ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ
Διευθύντρια του Φυσιοθεραπευτικού Τμήματος του Αισθητικού και Χειρουργικού Θεραπευτηρίου Αθηνών
όδός Γιάν Σμάτς 38

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΣΗΜ. Οι άναγνώστρες μας μπορούν να άπευθύνονται στην Καν Τόνυ Γιαννιλή για όποιοδήποτε ζήτημα σχετικό με την καλλονή τους. Από τη στήλη αυτή ή και ιδιαιτέρως θα δίδονται κατάλληλες άπαντήσεις. Όσες άναγνώστρες δεν έλαβαν τυχόν άπαντήσεις στις έπιστολές τους, έπειδή είναι δυνατόν ή οι έπιστολές τους ή οι άπαντήσεις να παρέπεσαν, παρακαλούνται να ξαναγράψουν.

ΕΛΣΑΝ ΣΤ. ΑΝΥΠΟΜΟΝΗ Τ. Σας άπαντώ ιδιαιτέρως.

ΕΡΙΚΑ Δ Σ Τ. ΦΟΙΤΗΤΡΙΑΝ ΜΑΣΜΑ Μ: σας περιμένω 6—7 μ. μ. τελείως φιλικά ως άναγνώστριάς μου.

ΝΑΝΤΙΑ Τ. Πάτρας, ΚΑΤΙΑΝ, ΜΟΝΙΚΑ Μ. Χ. Κ., ΜΙΚΡΗΝ ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗΝ, ΚΙΝΕΖΑΚΙ 15: περιμένω να μου στείλετε τις διευθύνσεις σας, στην άνω διεύθυνσι μου, ύπευθυμίχουσαι και τα ψευδώνυμά σας, για να σας άπαντήσω ιδιαιτέρως.

Σ. ΗΛΙΟΠ. Σεργ., ΠΟΠ. ΜΑΝΤΣ. Καβάλας, ΟΥΡΑΝ. ΠΑΝΑΓ. Βόλον, ΕΛ. ΦΡ. Ναύπλιον, Ν. Ν. ΚΑΛΛ. Θεσ/νίκη, ΧΡ. ΔΡΑΚ. ΙΤ. ΠΑΡΝ., ΙΟΥΛΙΑΝ Μ. Π., ΙΩΑΝ. ΒΑΣ. ΕΥΒ.: άπαντήσεις, κρέμες έστάλησαν.

Β. Β. Θεσσαλονίκη: Δυστυχώς δεν έχω στη Βιέννη γνωστό μου ίατρόν να σας συστήσει ύπευθύνως για το ζήτημα που θέλετε. Θα μπορούσα να σας συστήσω χειρουργόν στο Παρίσι ή Νέα Υόρκη.

ΔΝΙΔΑ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ, Ν. Υ. όρκην: Πολύ εύχαριστήθηκε που και άλλοτε ακολουθήσατε τις συμβουλές μου και έπαψε το δέρμα του προσώπου σας να φαίνεται λαδωμένο. Τώρα για να παχύνετε, έφ' όσον για το ύψος σας 1.60 πρέπει να ζυγίζετε 56—57 κιλά. Βέβαια το ότι δεν τρώτε διόλου ψωμί παίζει ρόλο. Μαζί με το κανονικό σας φαγητό επιδιώκετε να τρώτε γλυκά, ψωμί, πατάτες, μακαρόνια. Έπίσης πίνετε και 1—2 ποτήρια μύρτα την ημέρα. Να κοιμάστε περισσότερο και να μένετε περισσότερο καιρό στο κρεβάτι. Εάν, παρ' όλα αυτά, δεν παχύνετε, τότε ζητήσετε μία συνταγή από ίατρόν με όρεκτικό φάρμακο. Πάρνε πολυβιταμίνες και εν άνάγκη κάντε και μία εξέτασι για άμοιβάδες.

ΒΑΣΚΟ: Οι διάταραχές στην κυκλοφορία των τριχοειδών των ποδιών σας, δεν είναι πάντοτε εύκολο να θεραπευθούν. Το καλοκαίρι κάνετε προοδευτικά τοπικήν ήλιοθερμείαν μετά από τα μπάνια. Τον χειμώνα ζεστά μπάνια με άλάτι, άκολουθούμενα από έντριβές με άλκοολ. Ζητήσετε από τον ίατρόν σας να σας κάνη ενέσεις πολυορμονών τύπου γυναικός και έπίσης ενέσεις Πατυντίν ειδικές για την κυκλοφορία. Μπορείτε να περάσετε 6—7 να εξέτασθήτε τελείως φιλικά στο Θεραπευτήριό.

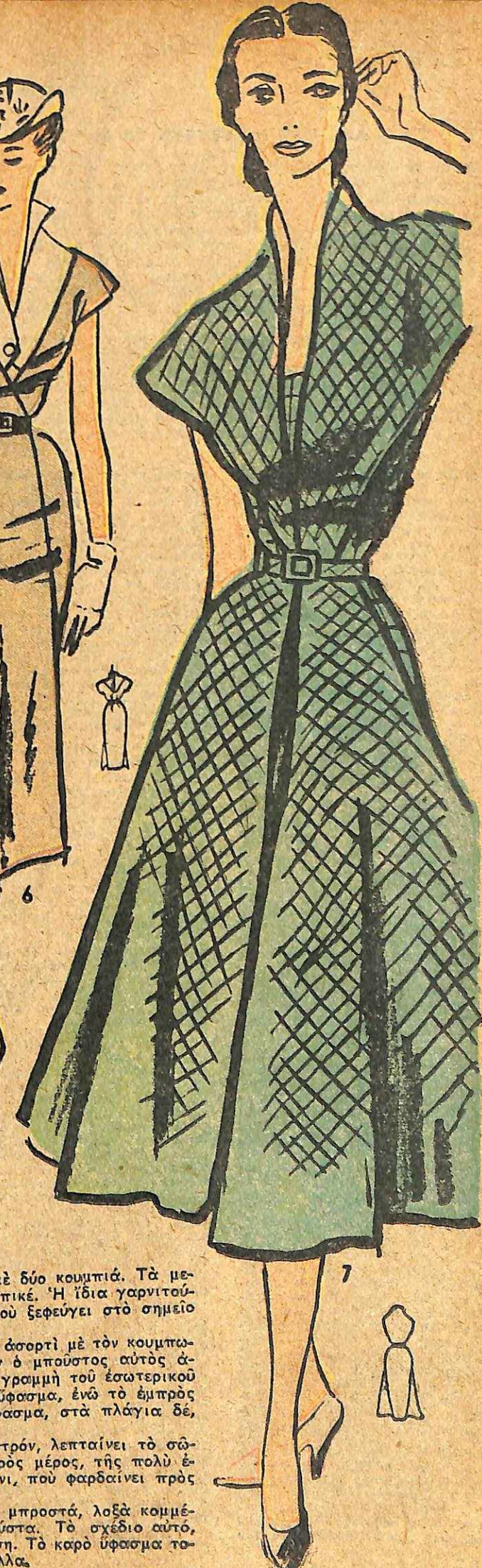
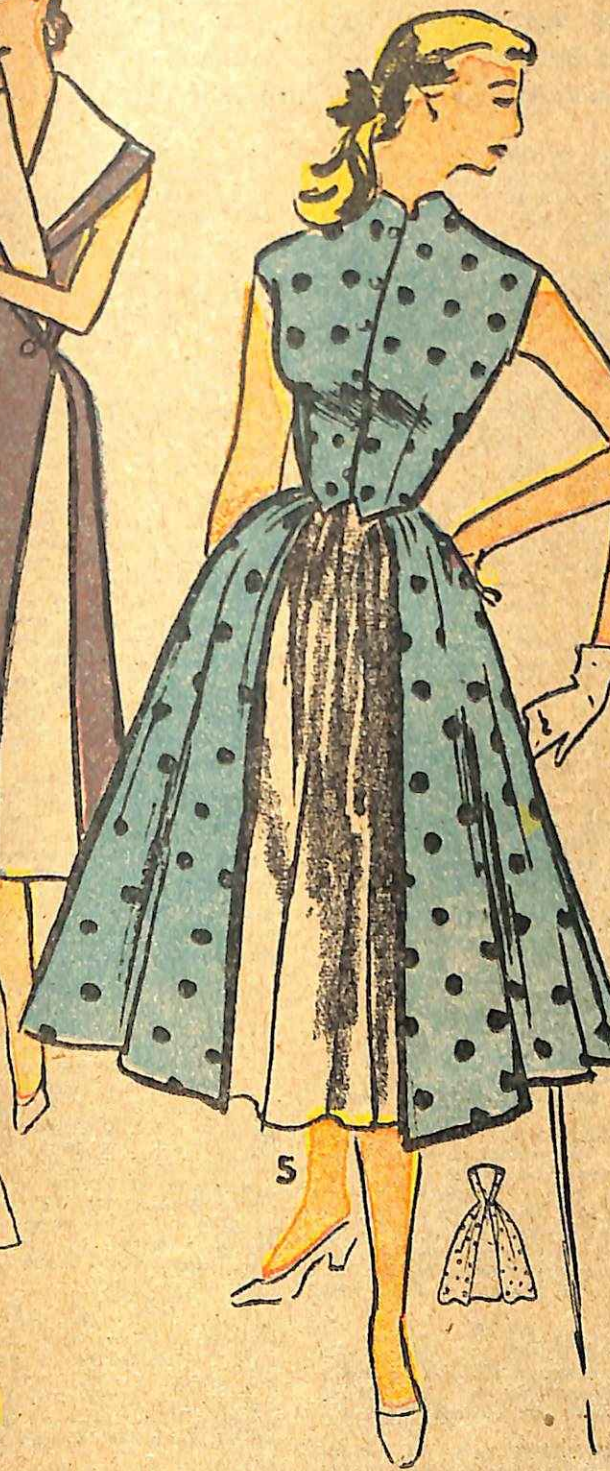
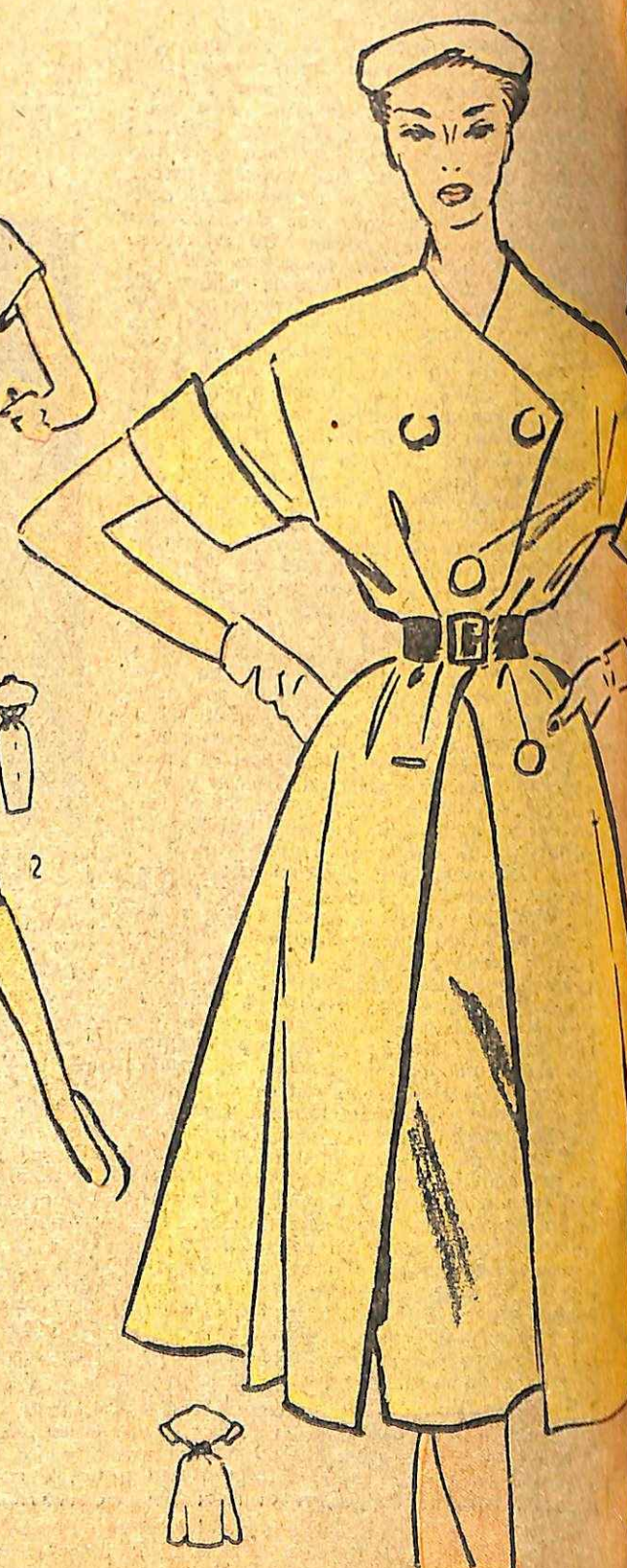
ΝΟΡΑ Τ. Για τις τοπικές σας υπερπληρώσεις στα πλάγια των μηρών, καλά, πολύ καλά κάνετε που κάνετε επίμονα μασάζ με το έξυλο με το όποιο άνοίγουν τα φύλλα. Βέβαια υπάρχουν ειδικά έξυλα με βεντούζες από καουτσούκ, που θα σας ώφελοΰσαν περισσότερο. Καθώς και το μασάζ με λουρί ήλεκτρικού μηχανήματος, που γίνεται αυτόμάτως. Πάντως και έτσι όπως κάνετε, αφού επιδιώδεθε άκούραστα και με τόσην έπιμονή, θα έχετε άποτελέσματα μέσα σ' ένα μήνα.

ΑΠΟΓΟΝΤΕΥΜΕΝΗΝ: Για τα μιμικία του προσώπου σας: Διαβάστε με προσοχή όσα γράφω στα τεύχη 23 ως 27 του Περιόδικου. Έπίσης μεταχειρισθήτε τη Λοσιόν «Σουλφίν» του Θεραπευτηρίου.

ΜΙΚΡΗΝ ΚΥΡΙΑΝ ΓΙΑΝΝΟΥΛΑ Β.Β. Σ: Για το λουσιόν των μαλλιών σας να με (Η συνέχεια στη σελίδα 65)

ΘΑ ΠΑΤΕ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ "Η ΘΑ ΜΕΙΝΕΤΕ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙ"

ΤΑ ΜΟΝΤΕΛΑ ΠΟΥ ΣΑΣ ΔΙΝΟΥΜΕ ΣΤΙΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΑΥΤΕΣ, ΕΙΝΑΙ ΤΑΛΛΗΛΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΙΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΛΗ. ΕΦΡΑ, ΔΡΟΣΕΡΑ, ΑΜΠΙΓΙΕ ΚΑΙ ΣΠΟΡ ΜΠΟΡΟΥΝ ΩΡΑΙΟΤΑΤΑ ΝΑ ΡΕΘΟΥΝ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ. Η ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΤΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ ΔΕΝ ΘΑ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΑΠΛΩΣ ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΓΟΥΣΤΑ, ΑΛΛΑ ΘΑ ΣΑΣ ΒΟΗΘΗΣΗ ΣΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗ, ΑΝΑΛΟΓΑ ΜΕ ΤΟ ΕΙΔΟΣ ΤΟΥ ΦΟΡΕΜΑΤΟΣ ΠΟΥ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΦΤΙΑΞΕΤΕ.

1. Το φόρεμα αυτό έχει ένα πλαστρόν πλισέ, γαζωμένο, που συνεχίζεται μπροστά στη λοξή φούστα με τὰ κοφτά τσεπάκια. Το σχέδιο δείχνει πιδ λεπτή τη μέση και κρύβει τούς φαρδείς γοφούς.
2. 'Ισιο φόρεμα σφιγμένο στη μέση με λεπτή ζώνη από τὸ ἴδιο τὸ ὕφασμα. Κάτω ἀπὸ τὸ μεγάλο νομίτη, πὺ σχηματίζει ζαпонέ μανίκια καὶ ὄρθιο μικρὸ γιᾶκά, ἀρχίζουν σούρες. Τὸ φόρεμα κουμπώνει ἀπὸ πάνω ὡς κάτω καὶ ἔχει στὴ φούστα δύο μεγάλες τετράγωνες τσέπες.
3. 'Η φαρδεῖα αὐτὴ ρεδιγκότα με τὰ κιμονὸ κοντὰ μανίκια, σταυρώνει καὶ κουμπώνει ἰδιότροπα ἐπάνω με τρία κουμπιά, ἐνῶ με τὸ ξεκούμπωτο κάτω κουμπὶ καὶ τὸ λοξὸ ἀνοιγμα, ἀφίνει νὰ φανῇ ἡ πολὺ στενὴ φούστα τοῦ ἄσορτὶ φορέματος πὺ σκεπάσει. Τὸ φόρεμα αὐτὸ ἐπανάλαμβάνει στὸ κορσὰς τὸ κούμπωμα τῆς ρεδιγκότας, ἀφίνει ὅμως γυμνοὺς τούς ὤμους καὶ τὴν πλάτη. 'Η φούστα ἐφαρμόζει στὸ σῶμα με δύο λοξὲς ἀγάζωτες πένσες.

4. Σταυρωτὸ φόρεμα πὺ κουμπώνει στὴ μέση με δύο κουμπιά. Τὰ μεγάλα πέτα γαρνίρονται με δεύτερα πέτα ἀπὸ ἄσπρο πικέ. 'Η ἴδια γαρνιτούρα συνεχίζεται στὴ λοξὴ φούστα σὰν μικρὸ φύλλο πὺ ξεφεύγει στὸ σημεῖο πὺ σταυρώνει τὸ φόρεμα.
5. 'Η βουλᾶτη φούστα τοῦ φορέματος αὐτοῦ εἶναι ἄσορτὶ με τὸν κουμπωτὸν ὡς ἐπάνω ξεχωριστὸν ἐξωτερικὸ μπουστό. 'Όταν ὁ μπουστός αὐτὸς ἀφαιρεθῇ, φαίνεται ἡ βουλᾶτη φούστα νὰ συνεχίξῃ τὴ γραμμὴ τοῦ ἐσωτερικοῦ μπουστό, πὺ ἔχει τὴν πλάτη ὅλη ἀπὸ τὸ βουλᾶτο ὕφασμα, ἐνῶ τὸ ἐμπρὸς εἶναι ἀνακατεμένο: στὴ μέση ἔχει τὸ μονόχρωμο ὕφασμα, στὰ πλάγια δέ, σὰν μπρετέλες, τὸ βουλᾶτο.
6. Τὸ ἄπλο αὐτὸ φορεμάκι με τὸ ἄσπρο πλαστρόν, λεπταίνει τὸ σῶμα, ἐνῶ δείχνει πιδ ἀνοιχτοὺς τούς ὤμους. Στὸ ἐμπρὸς μέρος, τῆς πολὺ ἐφαρμοστῆς λοξῆς φούστας, ὑπάρχει ἓνα μεγάλο κανόνι, πὺ φαρδαίνει πρὸς τὰ κάτω.
7. 'Η πλάτη τοῦ φορέματος ἔρχεται σὰν μπέρτα μπροστά, λοξὰ κομμένη, πὺ συνεχίζεται με δύο πανό, στὴν ἐφαρμοστὴ φούστα. Τὸ σχέδιο αὐτὸ, κρύβει τὸ μεγάλο στήθος καὶ δείχνει πιδ λεπτὴ τὴ μέση. Τὸ καρὸ ὕφασμα τὸ νίξει περισσότερο καὶ καλύτερα τὰ λοξὰ κομμένα φύλλα.

Αυτό το ερώτημα βάζει ένας αναγνώστης. Δεν είναι βέβαια, ούτε η πρώτη, ούτε η τελευταία φορά που οι ωραίες παίζουν με την καρδιά των ανδρών σαν το γάτο με το ποντίκι. Η νυχτιά της ερωτικής τους σχίζει την καρδιά τους και τη ματώνει. Τα καρπία τους τυραννούν την ερωτευμένη ψυχή και την κάνουν πότε να χαμογελά από έλπίδα και πότε να σπαράζει από απελπισία.

Το ίδιο όμως δεν παρουσιάζει και στην άλλη όψη του νομισματος; Λίγοι άνδρες έχουν καταστρέψει τη ζωή των γυναικών που τους έχουν αγαπήσει; Λίγοι άνδρες είναι υπεύθυνοι για ναυαγία ήθικα και σωματικά, που σέρνονται μέσα στα κατακάθια των στρωμάτων της κοινωνίας;

«Πώς ξεχωρίζει η πραγματική αγάπη από την εικονική;» ρωτά ο αλληλογράφος μας. Η αγάπη γίνεται αίσθηση με την αγάπη.

Δεν υπάρχει ούτε κανόνες, ούτε συνταγή. Όταν μία καρδιά σπαίρνει εύκολα, δεν μπορεί να βγει από τη νύκτα της. Ωστόσο, οποιονδήποτε αγαπήσει, πρέπει να έχει επιμονή, υπομονή και να δείχνει τρυφερότητα και γλυκεία στοργή στο πρόσωπο που αγαπά. Τα μάτια λένε πάντα πολύ περισσότερα από τα λόγια.

ΜΥΡΤΩ

ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΜΜΕΝΗ ΕΓΩ!

ΣΤΡΙΑ Α. Σ. Κ.— Κι' εγώ φοβούμαι πως δεν τ'ανταξάει αρκετά αφού διατάζει να του ζητήσει δεύτερη εξήγηση. Μήπως υπάρχει και κανένα σοβαρό ήλκωμα πρόσωπου που να μπορεί να σε βοηθήσει; αυτή την περίπτωση; Σ' το ξαναλέω: ο έγωισμός γεννά τη δυστυχία. Και λέγοντας έγωισμός δεν εννοώ φυσικά την α-εισπραγματοποίηση.

ΑΠΟΓΟΝΤΕΥΜΕΝΗ ΚΑΙ ΥΠΟΜΟΝΗΤΙΚΗ ΠΕΙΡΑΙΩΤΙΣ ΣΑ.

— Είμαι πάρα πολύ δειλή αγαπητή μου. Αφού τον αγαπάς τόσο γιατί διατάζει να του γράψω; Μάλλον η δική σου δειλία τον έχει αποθαρρύνει. Δεν είναι ντροπή να του κάνεις νύξη για τα αισθηματικά σου. Είναι άνθρωπος, που αν κατάλαβα καλά από τα γραφόμενά σου δεν θα σε παρεξηγήσει.

ΡΟΖΑΛΙ.— Καλή μου φίλη. Ο τύπος αυτός θα παύσει να κουράζει τη φίλη σου όταν πάρει ένα καλό μάθημα, όταν δηλαδή εκείνη τον πείσει με την αδιαφορία της και ίσως το ενδιαφέρον της για κάποιον άλλον, ότι ερωτεύεται αυτού του κοριτσιού που τον παρηγορεί. Γιατί όμως να στενοχωριέσαι εσύ τόσο πολύ γι' αυτόν; Μάλλον δεν πρόκειται να παντρευτεί καμιά γυναίκα.

ΔΙΣΤΑΚΤΙΚΗ Β. Ρ.— Καταλαβαίνω τους διαταγμούς σου, αγαπητή μου φίλη, αλλά η ηλικία δεν μπορεί να μετρηθεί μόνο με τα χρόνια. Είναι κυρίως ζήτημα σωματικού οργανισμού και ψυχολογικής υγείας. Γνωρίζω μία κυρία που είναι από τις πιο ευτυχισμένες γυναίκες και χωρίς να την εμποδίζει ο' αυτό η διαφορά της ηλικίας. Έχεις εμπιστοσύνη στον έαυτό σου; Έχεις εσωτερική φλόγα, νιώθεις στην ψυχή, όρεξη για τη ζωή; Τράβα μπροστά. Και μη ξεχνάς, πως στην εποχή μας η πίστη μου είναι θαυμασμός θεός σε τέτοιες περιπτώσεις.

ΝΟΥΣ ΚΑ—ΑΛΟΜΑ.— Αγαπητή μου, δεν ήταν απαραίτητο να μου γράψω τα ίδια πράγματα σε τρία γράμματα και με δύο διαφορετικά ψευδώνυμα. Ένα γράμμα και καλά είναι πάντα προτιμότερο. Καταλαβαίνω φωτογράφων καμιά και την ανησυχία σου. Πρόσεξε μικρή μου. Και στα τρία σου γράμματα τονίζεις τη φράση: «μ' αγαπάσαν πολλοί». Μη νομίζεις πως όλοι όσοι κυνηγούν ένα νέο και όμορφο κορίτσι σαν εμένα αγαπούν αληθινά. Από ένα μου γράμμα έβρισκα πως ο γιστρός σου είναι ελκρινής. Μη έχω καμιά αμφιβολία πως έχει μάθει ότι φλερτάρεις μ' άλλους πριν τον γυναικός. Σε ρωτά για να δοκιμάσει την ελκρινεία σου αλλά και σαν επιστήμονας πρέπει να καταλαβαίνει από την ψυχολογία των κοριτσιών. Νά του

Μme PETITE BLONDE FILLÉ Q. D.— Δεν σε κρίνω σαν επιπόλαιη μικρή μου φίλη. Σε βλέπω μάλλον σαν τυπική περίπτωση της κοπέλας που βρίσκεται σε αδιέξοδο μπροστά στο πρόβλημα της εκλογής. Η λύση που θα δώσεις θα είναι εξαιρετικά υποκειμενική, άλλως δεν μπορεί να σου την υποδείξει. Ένα πράγμα μου κάνει εντύπωση. Πως αφού αγαπάς το νέο που υπηρετεί, αφού έδωσες το λόγο σου να περιμένεις, αφού έχεις αλληλογραφία μαζί του θέτεις υπό συζήτησης την περίπτωση των άλλων δύο, και μάλιστα αφήνεις τον ένα να σε φιλήσει; Έχεις χρέος να πάρεις συναισθηματικά απόφαση. Η να προτιμήσεις τον τρίτο που όπως καταλαβαίνω δεν τον αγαπάς καθόλου, ή να τα φτιάξεις με το δεύτερο, διακρίνοντας οριστικά τις σχέσεις με τον πρώτο ή να εξακολουθήσεις να περιμένεις τον πρώτο που έχει έλ' άλλου τόσα δικαιώματα στην καρδιά σου. Αυτό που λες περί ιδεών και λοιπών δεν έχουν καμιά σημασία και δεν είναι σωστό να τα θεωρήσεις έμπεδο. Έκείνο που έχει σημασία είναι ο χαρακτήρας, η καλή καρδιά, η τιμιότητα και η δραστηριότητα. Αφού ο έλκας της καρδιάς σου τα έχει όλα αυτά γιατί

(Συνέχεια στη σελίδα 65)

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα από 21 'Ιουν. — 4 'Ιουλίου γι' αυτές που γεννήθηκαν στους παρακάτω αστερισμούς

ΚΡΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—30 Μαρτίου): Μη διστάσετε τα πράγματα. Οι δυσκολίες θα περάσουν μόνες τους. Μια καλή μέρα: η 30 'Ιουνίου.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρτίου — 9 'Απριλίου): Το πείσμα μπορεί να σας οδηγήσει σε δυσάρεστες καταστάσεις. Φροντίστε ν' απαλλαγείτε απ' αυτό.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10—19 'Απριλίου): Καινούργιες προοπτικές ανοίγουν μπροστά σας, που θα σας φέρουν τη χαρά.

ΤΑΥΡΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20—30 'Απριλίου): Δύο μάτια θα κλάψουν για σας ή εξ αιτίας σας. Μη περιπλέκετε την κατάσταση.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαΐου): Μια εχθρική συνάντηση σε φιλικό σας σπίτι, που θα σας προσφέρει τη δυνατότητα να πάτε μπρος.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαΐου): Παίξτε κάποια δύσκολη παρτίδα. Θα την κερδίσετε αν είστε ψυχαρισμένοι.

ΔΙΔΥΜΟΙ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαΐου): Πιθανόν να πάρετε μία στάσι για την οποία αργότερα θα μετανοήσετε. Προτιμότερο είναι ν' αναγνωρίσετε τα λάθη σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Ιουνίου): Έχετε τον αέρα πρима. Έπιωφελήστε, για να κάνετε ένα καλό ταξίδι.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—23 'Ιουνίου): Θα σας θεωρήσουν για έλκρινή, ενώ δεν είστε. Φροντίστε ν' αποκαταστήσετε την καλή εντύπωση.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 'Ιουνίου — 1 'Ιουλίου): Μία υπερβολική ευαισθησία μπορεί να σας φέρει αντίθετο από το ποθούμενο αποτέλεσμα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 'Ιουλίου): Τα πράγματα θα πάνε α-κόμα καλύτερα, ιδίως στις 2 'Ιουλίου. Αφίστε ώριμες επιφυλάξεις που πιθανόν να έχετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 'Ιουλίου): Η τύχη θα σας ευνοήσει, αν σε περιτριμμένα όρια. Πιθανή α-ρρώστια ενός φίλου ή ενός συγγενούς.

ΛΕΩΝ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 'Ιουλίου — 1 Αυγούστου): Μάλλον δυσάρεστο δεκαπενθήμερο. Βασισθείτε στον εαυτό σας και όχι στους άλλους.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Αυγούστου): Θα δείξετε μεγάλη ικανότητα σε μία δύσκολη υπόθεση. Κι' αυτή η επιτυχία θα σας χρησιμεύσει αργότερα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 Αυγούστου): Μη κάνετε ατελείωτες εξομολογήσεις στο περιβάλλον σας αν σας απασχολεί ένα αισθηματικό ζήτημα.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Αυγούστου — 2 Σεπτεμβρίου): Ένα ψέμα που θα θεωρήσετε άνωδυνο, θα έ-χει δυσάρεστες συνέπειες για σας. Όμολογήστε το, αυτό θα είναι το καλύτερο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—12 Σεπτεμβρίου): Οικονομικές δυσκολίες, στενοχωρίες από χρημ' αν κάνετε. Αντιθέτως, θα κάνετε ευχάριστη εντύπωση σ' έναν άν-τρα που σας άρεσει.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—22 Σεπτεμβρίου): Ιδανικό δεκαπενθήμερο για τα οικονομικά ζητήματα, και, κατά έναν περιεργό τρόπο, θα μπλεχτούν και με τα ζητήματα της καρδιάς.

ΖΥΓΙΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Σεπτεμβρίου — 2 Οκτωβρίου): Η γενική σας κατάσταση τείνει να βελτιωθεί, χωρίς στην επείγουσα που θα δείτε. Θα αποκτήσετε συμ-πάθειες και υποστήριξη.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—12 Οκτωβρίου): Σημαντική περίοδος για σας, γιατί περιλαμβάνει δυνατό-τητες για ενδιαφέρουσες πραγματο-ποιήσεις, με συντόμου δια-ρκείας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—21 Οκτωβρίου): Αφίεται να σας κυ-ριεύσει μία υπερβολική αισιοδο-ξία, και έχετε την τάση να προ-βείτε σε ενέργειες που μάλλον κινδύνους θα περιέχουν.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Οκτωβρίου — 2 Νοεμβρίου): Θα κούρασθε λίγο σε μία υπόθεση που θα σας παρουσιάσει. Μερικές είδη-σεις δυσάρεστες.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—11 Νοεμβρίου): Περιπλοκή στις δουλειές σας που είναι προτιμότερο να μη δραματοποιήσετε. Δεν ν' άρνηση να ξεδιολύθη μόνη της.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—21 Νοεμβρίου): Παρά την ντροπαλότητά σας, θα σας προσέξουν και θα σας εκτιμήσουν.

ΤΟΞΟΤΗΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Νοεμβρίου — 1 Δεκεμβρίου): Άρνητικά προ-γινώστικα για τα αισθηματικά ζη-τήματα. Μη παρασυρθείτε επω-μύς από ενθουσιασμούς.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Δεκεμβρίου): Πιο στενή επαφή με το περιβάλλον σας, από την οποία θα έπωφεληθείτε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 Δεκεμβρίου): Μη περιπλέκετε ανώ-φελα τις αισθηματικές σας υπό-θεσεις. Μία συνεισφασμένη μέρα: η 2 'Ιουλίου.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Δεκεμβρίου — 1 'Ιανουαρίου): Θα είστε ένθε-νισμένη και θα κούρασθε εύκο-λα. Δεν θα ικανοποιηθείτε από τις δουλειές σας. Αντιθέτως, στον έ-ρωτα, κάποια έλπίδα θα φανεί.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 'Ια-νουαρίου): Έλπιδοφόρο δεκαπεν-θήμερο για όλα τα ζητήματα που σας απασχολούν. Προσοχή μόνο στις 28 'Ιουνίου.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—21 'Ια-νουαρίου): Η έλληψις αισθημα-τικής τους αυτόν τον καιρό, σας κάνει να ενεργείτε με τη λογική. Μά πρέπει ν' αλλάξετε. Διαβί-στε μερικά αισθηματικά μυθιστο-ρήματα. Πηγαίνετε να δώτε μερι-κά αισθηματικά κινηματογραφικά έργα.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22—30 'Ια-νουαρίου): Μερικές αμφιβολίες θα σας δημιουργήσουν γύρω από ώριμης ζήτημα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 'Ιανουα-ρίου — 9 Φεβρουαρίου): Άνησυχαι-στικές ειδήσεις από συγγενείς ή φίλους σας, που απουσιάζουν στο 'Εξωτερικό. Μερικές απογοητεύ-σεις στη δουλειά σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10—20 Φε-βρουαρίου): Δεκαπενθήμερο ά-ρετα παραγμένο. Τάσις προς μία άρριστη ελκρινή ζήλη.

ΙΧΘΥΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—29 Φε-βρουαρίου): Απορρίψτε αυτό το δεκαπενθήμερο τις αισθηματικές υπερβολές. Συγκρατήστε όσο μπορείτε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαρτί-ου): Θα έχετε έναν καυγά για ζήτημα της καρδιάς.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαρ-τίου): Πρέπει να σηκώνετε τον ρι-γ, γιατί η τύχη θα σας χαμο-γελάσει μαζί με την αλήθεια.

ΣΙΒΥΛΛΑ

Εναντίον του Μάε Κελάντα, που ακόμη να τον γνωρίσω. Ο πόλεμος είχε τελειώσει πριν από λίγο και τα καρδιά ήταν γεμάτα με επιβάτες. Ταξίδευα από το Σαν Φραγκίσκο στη Γιοκχάμα. Θα ήταν ανώ-φελο να έλπιζω πως θα μπορού-σα να έχω μία μοναχική καμ-πίνα και έτσι ένοιωσα πολύ ευ-χάριστη όταν είδα ότι με τοποθετούσαν σε μία που είχε μόνον δυο κρεβάτια. Οι απο-σκευές του κ. Κελάντα δρισκό-ταν κι' όλες εκεί. Η εμφάνισή τους δεν μου έκανε διόλου κα-λή εντύπωση. Εύρισκα πως ύ-πάρχονταν πάρα πολλές ετικέτες επάνω στις βαλίτσες, που έδει-χναν πως ο σύντροφός μου εί-χε ταξιδέψει πολύ.

ΒΥΛΛΑ

Βγήκα από την καμπίνα μου και τράβηξα για το καπνιστή-ριο, όπου ζήτησα μία τράπου-λα. Μόλις είχα αρχίσει να ρί-χνω μία πασιέντσα, όταν με ά-νεκάλυψε.

Είμαι ο κ. Κελάντα, μου εί-πε, και κάθισε δίπλα μου.

Α! Έτσι. Νομίζω πως εί-μαστε στην ίδια καμπίνα.

Ακριδώς, και το θεωρώ πολύ μεγάλη τύχη. Δεν ξέρει κανείς ποτέ με ποιόν θα έχη να κάνει... Βάλτε το «τρία» έ-πάνω στο «τέσσερα»!

Τίποτε δεν είναι πιο ένθε-νιστικό από το να σου υποδει-κνύουν που θα πρέπει να βά-λεις το χαρτί. Έξαλλος, τε-λειώσα την πασιέντσα μου και ύστερα του είπα πως θα κατέ-βαινα στην τραπέζα για να κρατήσω τη θέση μου για το δείπνο.

Σας έχω κρατήσει εγώ θέσι, μου είπε. Σκέφτηκα ότι, μία και μοιραζόμαστε την ίδια καμπίνα, θα ήταν ευχάριστο να καθόμαστε κοντά και στο φα-γητό.

Όμολογώ πως ο κ. Κελάντα δεν μου άρεσε καθόλου.

Δεν μπορούσα να κάνω μία βόλτα στο κατάστρωμα χωρίς να με συνοδεύει. Ποτέ δεν έ-δειχνε να φανταζεται ότι θα μπορούσε να προτιμήσει κανείς να μη τον έχη δίπλα του! Εί-χε το χάρισμα να γνωρίζεται με όλο τον κόσμο και, μέσα σε τρεις μέρες, είχε γνωρίσει με όλους τους επιβάτες. Διη-βυνη τα πάντα. Οργάνωνε δια-γωνισμούς, έτοιμαζε χορούς μετεμφισμένων. Βρισκόταν παν-τού και πάντα. Αναμφισβήτη-τα, ήταν ο πιο αντιπαθητικός άνθρωπος στο πλοίο. Τον απο-καλούσαμε «Ο κύριος που τ'ά-ξερει όλα», ακόμη και μπρο-στά του. Για κείνον, ήταν ένα κομπλιμέντο.

Ο κ. Κελάντα θα ήταν ο ά-πόλυτος κύριος της καταστάσε-ως, την ώρα του γεύματος, αν δεν είχε βρεθεί κάποιος Ράμ-σαιύ, το ίδιο δογματικός μ' έ-κείνον και που η καθηνορημα-τική του τον πλήγωνε κα-τάκαρδα. Είχαν συνεχώς ατέ-λειωτες και γεμάτες φαρμάκι συζητήσεις.

Ο Ράμσαιύ ήταν πρόξενος των 'Ηνωμένων Πολιτειών στο Κόμπε. Γύριζε στη θέση του, ύστερα από μία σύντομη δια-μονή στη Νέα Υόρκη, όπου εί-χε πάει να παραλάβει τη γυναι-κά του. Η Κα Ράμσαιύ, που είχε μείνει ένα χρόνο μόνη της εκεί, ήταν ένα όμορφο μικροκα-μωμένο πλάσμα, με γλυκούς τρόπους. Δεν θα την είχα προ-σέξει, αν δεν είχε ένα προσόν, ίσως αρκετά κοινό στις γυναί-κες, μα που — στην εποχή μας

Ο κύριος που τ'άξερει όλα

ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ
ΤΟΥ ΣΩΜΜΕΡΣΕΤ ΜΩΜ

— σπάνια τ' άδινουν να φανή με τους τρόπους τους. Ήταν αδύνατο να την κυττάξεις χωρίς να σου κάνει εντύπωση η σεμνό-της, η απλότητά της. Το είχε φα-νερό, το προσόν της αυτό, σαν ένα λουλούδι στη μπουτονιέρα της...

Ένα βράδυ, στο γεύμα, η συζήτηση γύρισε στο θέμα των μαργαριταρίων. Οι εφημερίδες είχαν γράψει πολλά για τα μαργαριτάρια που καλλιεργού-σαν οι Γιαπωνέζοι και κάποιοι έ-κανε την παρατήρηση ότι ύ-στερα απ' αυτό, ασφαλώς ή ά-ξια των αληθινών μαργαριτα-ριών θα έπεφτε σημαντικά. Σύμ-φωνα με τη συνήθειά του, ο κ. Κελάντα μάς έκανε ένα ολοκλη-ρο μάθημα για το θέμα. Νομί-ζω πως ο Ράμσαιύ δεν είχε ι-δέα από το ζήτημα, αλλά δεν έννοούσε να άφηση να περάση η ευκαιρία χωρίς να ενοχλήση τον Κελάντα.

Είμαι άρκε-τά αρμόδιος για να ξέρω τί λέω, απάντησε ο Κε-λάντα. Πηγαίνω ακριδώς στην 'Ια-πωνία για να με-λετήσω αυτό το ζήτημα των μα-ργαριταρίων. Είμαι μέσας σ' αυτή τη δουλειά και μπο-ρώ να καυχώ το πως το κατέχω το θέμα.

Γύρισε και έρ-ριξε ένα θριαμβευ-τικό βλέμμα στους συνδιατημένους.

Δεν θα μπο-ρέσουν ποτέ να κατασκευάσουν ένα καλλιεργημένο μαργαριτά-ρι τόσο τέλει, που να μη μπο-ρή να το ξεχωρίσει με την πρή-τη ματιά ένας ειδικός σαν κι έ-μένα.

Έδειξε το μαργαριταρένιο κολιέ που φορούσε η Κα Ράμ-σαιύ.

Σας δίνω το λόγο μου, Κα Ράμσαιύ, ότι τα μαργαρι-τάρια σας δεν θα χάσουν ποτέ από τη σημερινή τους αξία ού-τε ένα σέντς.

Με τη συνηθισμένη της σε-μνότητα, η Κα Ράμσαιύ κοκί-νισε λίγο και έσπρωξε τα μαρ-γαριτάρια της μέσα από το ντεκολτέ της. Ο άνδρας της έ-σκυψε προς τα εμπρός. Μας έρ-ριξε μία ματιά και στα μάτια του χοροπήδησε ένα χαμόγελο.

Δεν έχω άγοράσει μόνος μου το κολιέ που φορεί η γυ-ναίκα μου, αλλά είμαι περιε-ργος να μάθω πόσο περίπου υ-πολογίζετε ότι αξίζει, είπε.

Στό εμπόριο, γύρω στις 15.000 δολάρια, απάντησε ο Κελάντα. Μά σε κανένα από τα μεγάλα κοσμηματοπωλεία της Νέας Υόρκης, δεν αποκλείεται να το βρήτε και με 30.000 δολ-λάρια.

Το χαμόγελο του Ράμσαιύ έγινε σαρόνιο.

Θα σας καταπλήξη αν μάθετε ότι η γυναίκα μου άγώ-

ρασε το κολιέ αυτό σε ένα κα-τάστημα νεωτερισμών της Νέας Υόρκης, την προηγούμενη της αναχωρήσεώς μας, για 18 δολ-λάρια.

Αστεϊεύσε ! Το κολιέ αυτό, όχι μόνον είναι αληθινό, αλλά είναι και ένα από τα ώ-ραιότερα του είδους του.

Στοιχηματίζετε; Βάζω 100 δολάρια ότι πρόκειται για άπομνηση.

Σύμφωνος!

Μά..., Έλμερ, δεν μπο-ρείτε να στοιχηματίσετε επάνω σε κάτι που είναι βέβαιο! Είπε η Κα Ράμσαιύ.

Ένα έλαφρό χαμόγελο πλά-νιόταν στα χείλη της και η φω-νή της είχε γίνει γλυκεία και παρακλητική.

Γιατί όχι; Όταν μου πα-ρουσιάζεται μία ευκαιρία να κερδίσω έτσι εύκολα χρήματα, θα ήμουν πολύ ά-νοητος αν την άφει-να να πάω χαμένη. Βγάλε το, χρυσή μου. Δώσε το στον κύριο να το κυττάξει με την ή-συχία του.

Η Κα Ράμσαιύ δίστασε για μία στιγμή. Έφερέτα δάχτυλά της στο φερμουάρ.

Δεν μπορώ να το δώλω, εί-πε. Παρακαλώ τον κύριο Κελάντα να πιστέψη τα λόγια μου.

Ένοιωσα ξα-φνικά την εντύ-πωση ότι κάποια συμφουά έπρόκει-το να συμβεί, δεν βρήκα όμως τίποτα να πώ. Μ' ένα πρήγμα, ο Ράμσαιύ είχε πεταχτή όρ-θιος.

Θα το ξεκουμπώσω εγώ! φώναξε.

Ανοίξε το κολιέ και το έ-δωσε στον κ. Κελάντα, που έ-δγαλε από την τσέπη τ'ον ένα φακό και εξέτασε με προσοχή τα μαργαριτάρια που εντύ-πωση ότι κάποια συμφουά έπρόκει-το να συμβεί, δεν βρήκα όμως τίποτα να πώ. Μ' ένα πρήγμα, ο Ράμσαιύ είχε πεταχτή όρ-θιος.

Θα το ξεκουμπώσω εγώ! φώναξε.

Ανοίξε το κολιέ και το έ-δωσε στον κ. Κελάντα, που έ-δγαλε από την τσέπη τ'ον ένα φακό και εξέτασε με προσοχή τα μαργαριτάρια που εντύ-πωση ότι κάποια συμφουά έπρόκει-το να συμβεί, δεν βρήκα όμως τίποτα να πώ. Μ' ένα πρήγμα, ο Ράμσαιύ είχε πεταχτή όρ-θιος.

Θα το ξεκουμπώσω εγώ! φώναξε.

Ανοίξε το κολιέ και το έ-δωσε στον κ. Κελάντα, που έ-δγαλε από την τσέπη τ'ον ένα φακό και εξέτασε με προσοχή τα μαργαριτάρια που εντύ-πωση ότι κάποια συμφουά έπρόκει-το να συμβεί, δεν βρήκα όμως τίποτα να πώ. Μ' ένα πρήγμα, ο Ράμσαιύ είχε πεταχτή όρ-θιος.

Θα το ξεκουμπώσω εγώ! φώναξε.

Ανοίξε το κολιέ και το έ-δωσε στον κ. Κελάντα, που έ-δγαλε από την τσέπη τ'ον ένα φακό και εξέτασε με προσοχή τα μαργαριτάρια που εντύ-πωση ότι κάποια συμφουά έπρόκει-το να συμβεί, δεν βρήκα όμως τίποτα να πώ. Μ' ένα πρήγμα, ο Ράμσαιύ είχε πεταχτή όρ-θιος.

Θα το ξεκουμπώσω εγώ! φώναξε.

Ανοίξε το κολιέ και το έ-δωσε στον κ. Κελάντα, που έ-δγαλε από την τσέπη τ'ον ένα φακό και εξέτασε με προσοχή τα μαργαριτάρια που εντύ-πωση ότι κάποια συμφουά έπρόκει-το να συμβεί, δεν βρήκα όμως τίποτα να πώ. Μ' ένα πρήγμα, ο Ράμσαιύ είχε πεταχτή όρ-θιος.

Θα το ξεκουμπώσω εγώ! φώναξε.

Ανοίξε το κολιέ και το έ-δωσε στον κ. Κελάντα, που έ-δγαλε από την τσέπη τ'ον ένα φακό και εξέτασε με προσοχή τα μαργαριτάρια που εντύ-πωση ότι κάποια συμφουά έπρόκει-το να συμβεί, δεν βρήκα όμως τίποτα να πώ. Μ' ένα πρήγμα, ο Ράμσαιύ είχε πεταχτή όρ-θιος.

Θα το ξεκουμπώσω εγώ! φώναξε.

Ανοίξε το κολιέ και το έ-δωσε στον κ. Κελάντα, που έ-δγαλε από την τσέπη τ'ον ένα φακό και εξέτασε με προσοχή τα μαργαριτάρια που εντύ-πωση ότι κάποια συμφουά έπρόκει-το να συμβεί, δεν βρήκα όμως τίποτα να πώ. Μ' ένα πρήγμα, ο Ράμσαιύ είχε πεταχτή όρ-θιος.

Θα το ξεκουμπώσω εγώ! φώναξε.

Ανοίξε το κολιέ και το έ-δωσε στον κ. Κελάντα, που έ-δγαλε από την τσέπη τ'ον ένα φακό και εξέτασε με προσοχή τα μαργαριτάρια που εντύ-πωση ότι κάποια συμφουά έπρόκει-το να συμβεί, δεν βρήκα όμως τίποτα να πώ. Μ' ένα πρήγμα, ο Ράμσαιύ είχε πεταχτή όρ-θιος.

Θα το ξεκουμπώσω εγώ! φώναξε.

Ανοίξε το κολιέ και το έ-δωσε στον κ. Κελάντα, που έ-δγαλε από την τσέπη τ'ον ένα φακό και εξέτασε με προσοχή τα μαργαριτάρια που εντύ-πωση ότι κάποια συμφουά έπρόκει-το να συμβεί, δεν βρήκα όμως τίποτα να πώ. Μ' ένα πρήγμα, ο Ράμσαιύ είχε πεταχτή όρ-θιος.

Θα το ξεκουμπώσω εγώ! φώναξε.

Ανοίξε το κολιέ και το έ-δωσε στον κ. Κελάντα, που έ-δγαλε από την τσέπη τ'ον ένα φακό και εξέτασε με προσοχή τα μαργαριτάρια που εντύ-πωση ότι κάποια συμφουά έπρόκει-το να συμβεί, δεν βρήκα όμως τίποτα να πώ. Μ' ένα πρήγμα, ο Ράμσαιύ είχε πεταχτή όρ-θιος.

Θα το ξεκουμπώσω εγώ! φώναξε.

Ανοίξε το κολιέ και το έ-δωσε στον κ. Κελάντα, που έ-δγαλε από την τσέπη τ'ον ένα φακό και εξέτασε με προσοχή τα μαργαριτάρια που εντύ-πωση ότι κάποια συμφουά έπρόκει-το να συμβεί, δεν βρήκα όμως τίποτα να πώ. Μ' ένα πρήγμα, ο Ράμσαιύ είχε πεταχτή όρ-θιος.

Θα το ξεκουμπώσω εγώ! φώναξε.

Ανοί

ΕΙΣΘΕ ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΤΡΕΙΣ ΑΥΤΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

15
ΕΤΩΝ

26
ΕΤΩΝ

44
ΕΤΩΝ

Στα δεκαπέντε της χρόνια, η μικρή κοπελίτσα μεταβάλλεται συνήθως σε νεαρή κοπέλλα με ιδανικά.

Όλη η ζωή βρίσκεται μπροστά της. Πείρα δεν υπάρχει διόλου. Η εικόνα του μέλλοντος σχηματίζεται με βάση μόνο τα όνειρα και τα αισθήματα. Και η νέα κοπέλλα συγκρίνει όλους τους άνδρες που την πλησιάζουν, όλα τα γεγονότα της ζωής της, με το πρώτο αυτό «ειδεώδες», που έχει δημιουργήσει στη φαντασία της.

ΣΩΜΑΤΙΚΑ :

ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ: Φρέσκη, γεμάτη από λακκάκια, με μία χαριτωμένη αδεξιότητα.

ΠΩΣ ΒΛΕΠΕΙ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΗΣ: Άνδρα με τις ώρες και με το κέφι της, τότε νοιώθει πως είναι «απαίσια» και «ανάξια να αγαπηθεί ποτέ στη ζωή της» και τότε πως είναι «πολύ πιο όμορφη από την Ελίζαμπεθ Τάιλορ».

ΠΩΣ ΘΑ ΗΘΕΛΕ ΝΑ ΕΙΝΑΙ: Να έχη τα μάτια της Τζην Τίρνεϊ, την κορμωστασιά της Έστερ Γουίλλιαμς, το στήθος της Σουλβάν Μαγκάνο.

ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΟΥ ΤΑ ΘΕΩΡΕΙ ΒΑΣΙΚΑ :

* Η μέση της, που την μετρά κάθε βδομάδα, και... κλέβει πάντα ένα-δύο πόντους, για να τη βρή στενότερη.

* Το νεαρό στήθος της, που αναρωτιέται αν είναι ωραίο και αν πρέπει να το τονίσει ή να προσπαθή να το κρύψει.

* Τα μαλλιά της, που δεν θέλει πια να τα χτενίζει σαν μικρή κοπελίτσα.

ΤΙ ΤΡΩΕΙ ΚΑΙ ΤΙ ΠΙΝΕΙ: Φρούτα (επειδή δίνουν ωραίο χρώμα), πολλά γλυκά (επειδή τα λατρεύει) και χυμό από πορτοκάλια και λεμόνια (επειδή είναι της μόδας).

ΠΩΣ ΝΤΥΝΕΤΑΙ: Στο δρόμο, όσο πιο κομψά, αλλά «σπορ», μπορεί.

* Το απόγευμα, μεγαλίστικα και προκλητικά (όσο της το επιτρέπουν).

* Το βράδυ, με άσπρα ή άλλα ανοιχτά χρώματα, και με σχέδια έντελως νεανικά, επειδή τα φουστάνια της τα διαλέγει συνήθως η μητέρα της. Προσωπικά, η ίδια θα είχε τη διάθεση να φορέσει φουστάνι μαύρο και πολύ προκλητικό.

ΤΑ ΕΥΝΟΟΥΜΕΝΑ ΣΠΟΡ ΤΗΣ: Το κολύμπι, ο αθλητισμός, το πίνγκ-πόνγκ, το μπάσκετ, το βόλεϊ.

Ο ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΧΟΡΟΣ: Όποιος είναι πιο ζωηρός και τρελός, στην εποχή μας, ή σάμπα, ή ράσπα και το μπούγκι - γούκι.

ΤΙ ΣΚΕΠΤΕΤΑΙ :

ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ: Δόξα τω Θεώ, πέρασε πια αυτή η φορική εποχή που δεν της ανεγνώριζαν Ισότητα με κανένα!

ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ: Πρόκειται για μια προοδευτική απελευθέρωση, που θα της επιτρέψει να φτάσει σε ένα θαυμαστό κόσμο, όπου θα ζήσει ελεύθερη και θα πετά από θρίσμπο σε θρίσμπο.

ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΡΟΝ: Πρόκειται για ένα όρεκτικό, που πρέπει να το καταπιεί κανείς όσο το δυνατόν πιο γρήγορα.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ: Είναι, βέβαια, μία εξαιρετικά ασφαλής περίοδος.

Στα είκοσιέξη της χρόνια η νέα κοπέλλα έχει γίνει η σύντροφος ενός άνδρα.

Το ιδανικό της νεαρής κοπέλλας δρέθηκε μπροστά στην πραγματικότητα. Η γυναίκα έχει γίνει τώρα θετικότερη. Έξελλίχθηκε σεξουαλικά. Η επιθυμία της είναι, πριν από κάθε τι άλλο, να συμμορφώνεται με τα γούστα του ανθρώπου που αγαπά.

ΣΩΜΑΤΙΚΑ

ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ: Σε όλη της τη λάμψη, γοητευτική, νέα, όμορφη.

ΠΩΣ ΒΛΕΠΕΙ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΗΣ: Όμορφη, φυσικά! Άλλα ξέρει, τώρα, την αξία της ομορφιάς. Επιδίδεται συνεχώς στον εαυτό της. Προσπαθεί, χωρίς να φοβάται να κοπιάσει γι' αυτό, να τονίσει τα ωραία σημεία της. Έχει μάθει την έννοια του συναγωνισμού που υπάρχει ανάμεσα στις γυναίκες. Αν είναι παντρεμένη, θέλει να κρατήσει τον άντρα της, που είναι βέβαια ότι δεν μπορεί παρά να άρεση σε όλες τις άλλες γυναίκες και να τον κυνηγούν. Αν δεν είναι παντρεμένη, αυτός είναι ένας λόγος περισσότερος, για να νοιώθει την επιθυμία να υπερισχύσει ανάμεσα στις συναγωνίστρές της.

ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΟΥ ΤΑ ΘΕΩΡΕΙ ΒΑΣΙΚΑ :

Το στήθος της, που έμαθε να το παρουσιάζει με τρόπο που να το κολακεύει.

Η σιλουέτα της, που τη θέλει εύλογη στη και ψηλή.

Το λύγισμα της μέσης της.

Τα πόδια της.

ΤΙ ΤΡΩΕΙ ΚΑΙ ΤΙ ΠΙΝΕΙ: Ψητά της ρετάρς, φρέσκες σαλάτες, φρούτα. Ούζο, σατίνια... και κοκτέιλ. Προσέχει τη διαίτη της. Μερικά μασάζ και λίγη γυμναστική τη βοηθούν στο να διατηρή τη γραμμή της.

ΠΩΣ ΝΤΥΝΕΤΑΙ: Με κομψότητα, σύμφωνα με το γούστο της... μοδίστρας της, τροποποιημένο σύμφωνα με το γούστο του ανθρώπου που αγαπά. Φορεί όσο μπορεί περισσότερα κοσμήματα.

ΤΟ ΕΥΝΟΟΥΜΕΝΟ ΣΠΟΡ ΤΗΣ: Το κολύμπι κι' οι έκδρομες.

ΤΙ ΣΚΕΠΤΕΤΑΙ :

ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ: Ότι στα είκοσι της χρόνια ήταν αφέλιμη, λίγο χαζούλα και δεν ήξερε να ντύνεται.

ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ: Ότι είναι η συνήθεια του παρόντος.

ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΡΟΝ: Ότι είναι πολύ εύχρηστο να ζή κανείς, να έχη έναν καλό σύζυγο, αξιολατρεύτα παιδιά και μία οικονομική άνεση. Και ότι πρέπει να επωφεληθεί από κάθε τι που μπορεί να αποκτήσει.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ: Ότι τα μωρά είναι «γλυκά», αλλά και ότι οι μεγάλοι έχουν το δικαίωμα να μην απορροφώνται έντελως απ' αυτά.

ΓΙΑ ΤΑ ΓΗΡΑΤΕΙΑ: Ότι είναι μία

Άπο τα σαραντατέσσερα χρόνια της, η γυναίκα βρίσκει τον αληθινό εαυτό της.

Στην ηλικία αυτή, απελευθερωμένη από την καθοδήγηση των γονέων της, από την αναζήτηση του περιήμου ειδανικού, από τη δουλειά του έρωτος, η γυναίκα αρχίζει να σκέπτεται μόνο με το μυαλό της.

Στην εποχή μας, μπορούμε να πούμε ότι η γυναίκα των 44 χρονών είναι ο πιο αντιπροσωπευτικός τύπος του γυναικείου ιδεώδους.

ΣΩΜΑΤΙΚΑ :

ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ: Σε πλήρη άνθηση. Ξέρει να διατηρή την ομορφιά της.

ΠΩΣ ΒΛΕΠΕΙ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΗΣ: Με αρκετές ρυτίδες, μερικές άσπρες τριχες, λίγο τρεμουλιαστό δέρμα. Ξέρει πως εξαρτάται μόνον από την ίδια το να διατηρήσει τις μικρές αυτές ατέλειες μυστικές.

ΠΩΣ ΘΑ ΗΘΕΛΕ ΝΑ ΕΙΝΑΙ: Να διατηρηθεί όπως είναι για όσο το δυνατόν περισσότερο καιρό.

ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΟΥ ΤΑ ΘΕΩΡΕΙ ΒΑΣΙΚΑ :

* Το στήθος της (που το διατηρεί).

* Ο λαιμός της και οι ώμοί της, που δεν πρέπει να τους αφήσει να γίνουν πλαδαροί.

* Οι μηροί της, που πρέπει να διατηρηθούν αδύνατοι, και η κοιλιά της, που δεν πρέπει να φουσκώσει από λίπη.

ΤΙ ΤΡΩΕΙ ΚΑΙ ΤΙ ΠΙΝΕΙ: Κάθε τι που είναι ωφέλιμο. Προσέχει λίγο στην ποσότητά.

ΠΩΣ ΝΤΥΝΕΤΑΙ: Με γούστο, σύμφωνα με το προσωπικό της στυλ, που έμαθε να το γνωρίζει και να το τονίσει όπως πρέπει.

Άπο τα κοσμήματά της, εγκατέλειψε σιγά-σιγά εκείνα που δεν ήταν ακριβώς ό,τι της άρεσει.

Ξέρει ότι το μαύρο χρώμα την κάνει πάντα κομψή, αλλά και ότι μπορεί να φορή και μερικά «νεανικά» χρώματα.

ΤΑ ΑΓΑΠΗΜΕΝΑ ΣΠΟΡ ΤΗΣ: Ό περιπάτος και... τα χαρτιά.

Ο ΧΟΡΟΣ ΠΟΥ ΠΡΟΤΙΜΑ: Όταν δεχεται να χορεύει, χορεύει σχεδόν πάντα ένα ταγκό ή ένα βάλς.

ΤΙ ΣΚΕΠΤΕΤΑΙ :

ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ: Για να ποδιμή την αλήθεια, δεν σκέπτεται ποτέ μακρότερα από... μερικούς μήνες.

ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΡΟΝ: Ότι είναι γεμάτο από ευχάριστες μέρες, ωραία βιβλία και καλούς φίλους.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ: Λατρεύει τα παιδιά, όταν είναι μωρά. (Αλήθεια, είναι τόσοσ καιρός που δεν έχει κρατήσει στην αγκαλιά της κανένα!... Όπου νάναι όμως θα παντρευτεί ή κόρη της...).

ΓΙΑ ΤΑ ΓΗΡΑΤΕΙΑ: Είναι μία περίοδος γαλήνης, που θα είναι, ασφαλώς, θαυμάσια. Είναι, επίσης, μία ηλικία που αρέσει στον άνθρωπο να είναι τριγυρισμέ-

15 ΕΤΩΝ

να είναι γεμάτη από υπελάδες. Οι κοπέλλες όμως εξακολουθούν πάντα να διατηρούν τη γοητεία τους...

ΓΙΑ ΤΑ ΓΗΡΑΤΕΙΑ: Είναι μία ηλικία στην οποία δεν θα φτάσει ποτέ, και στην οποία — δυστυχώς — έχουν φτάσει πια οι γονείς της (ή μητέρα της είναι 38 χρονών και ο πατέρας της 45!).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΤΗΣ: Είναι άνεκοι να την καταλάβουν, ακριβώς λόγω της μεγάλης ηλικίας τους. Πρέπει όμως να αναγνωρίσει ότι, και οι δύο τους, είναι συχνά πολύ «έν τάξει» μαζί της.

ΓΙΑ ΤΗ ΦΙΛΙΑ: Είναι ένα αίσθημα που γεννιέται από την πρώτη ματιά και ενώνεται αδιάρρηκτα δυο πρόσωπα, ως το τέλος της ζωής τους. Κανείς δεν θα δρεθή αξίας να ανταποκριθεί στη φιλία της.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ: Ότι ταυτίζεται με το γάμο — τον μαγεμένο αυτό σκοπό της ανθρωπίνης υπάρξεως. Κάθε έρωτευμένος πρέπει να αγαπά σαν το Ρωμαιο, απόλυτα και για πάντα.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ: Ότι οι σπουδές είναι κακά τοποθετημένες σε μία περίοδο της ζωής, που έχει κανείς τόσα άλλα ενδιαφέροντα πράγματα να κάνει. Ότι η δουλειά του νοικοκυριού γίνεται επίτηδες πιο δύσκολη και πολύπλοκη από τις ίδιες τις «Ελληνίδες νοικοκυρές και ότι οι «Αμερικανίδες είναι πολύ πιο εύτυχισμένες, γιατί πετούν τις τρύπιες κάλτσες τους, αντί να κάθονται να τις μπαλάνουν!

Η ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ :

Όλοι μαζί, αποτελούν την πιο ενδιαφέρουσα πλευρά της ανθρωπότητας (οι νεοί, φυσικά!). Ποτέ δεν συναντά κανείς άρετο. Και ποτέ δεν τους καταλαβαίνει...

ΑΠΟ 16 ΕΩΣ 18 ΧΡΟΝΩΝ: Είναι σωστά χαμίνια, που όλα τους τα αισθήματα και οι πράξεις τους είναι επιπόλαια και πού τα κυβερνούν οι κοπέλλες.

ΑΠΟ 25 ΕΩΣ... 70 ΧΡΟΝΩΝ: Είναι γέροι. Καμιά φορά, είναι ενδιαφέρον να προκαλέσει την προσοχή τους, ιδίως όταν είναι γύρω στα σαράντα. («Φαντασθήτε, του έκανα εντύπωση, και άς έχη τόσο πείρα στη ζωή!»).

ΑΠΟ 18 ΕΩΣ 25 ΧΡΟΝΩΝ: Αυτή είναι η μάζα, μέσα από την οποία θα ξεπροβάλει μία μέρα ο «εκλεκτός». Σε κάθε καινούργιο που γνωρίζει, εξερευνά το πρόσωπό του, αναζητώντας τα σημάδια του περίφημου «ιδανικού».

ΤΑ ΠΙΟ ΑΞΙΟΘΑΥΜΑΣΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΟΥ: Τα μάτια του, η κορμωστασιά του, τα μαλλιά του και οι αθλητικοί του θρίαμβοι!

ΟΙ ΝΕΟΙ ΠΟΥ ΑΝΤΙΠΑΘΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ: Έκείνοι που χρησιμοποιούν πρόστυχες ή περιφρονητικές εκφράσεις, μιλώντας για τον έρωτα.

Η ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Η πλευρά της ανθρωπότητας στην, όποια — δυστυχώς! — ανήκει, ενώ θα εύχόταν να είχε γεννηθεί αγόρι.

ΟΙ ΠΑΝΤΡΕΜΕΝΕΣ: Δεν υπάρχουν παρά για τον άντρα τους.

ΟΙ ΝΕΕΣ ΚΟΠΕΛΛΕΣ (έως 20 χρονών το πολύ): Είναι οι μόνες γυναίκες που ενδιαφέρουν τους άνδρες. Αν περάσει τα 20 χωρίς να παντρευτεί, έμεινε πια... γεροντοκόρη!

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΟΥ ΑΝΤΙΠΑΘΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ: Οι παντρεμένες, τις οποίες κυνηγούν οι διάφοροι νεαροί.

Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΗΣ: Μία αξιολάτρευτη και όμορφη μητέρα, που δεν σκέπτεται όμως ποτέ να την καταλάβει ανάμεσα στις γυναίκες, και θα ενθωθε ντροπή αν την έβλεπε να φέρεται σαν τέτοια.

Η ΜΕΛΛΟΥΣΑ ΠΕΘΕΡΑ ΤΗΣ: Θα είναι για κείνην μία καλύτερη μητέρα, αφού θα είναι η μητέρα του αγαπημένου της.

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΠΟΥ ΟΝΕΙΡΕΥΕΤΑΙ ΝΑ ΖΗΣΗ: Ένα μεγάλο (ιδιγγκ-ρόμ) με υπέροχα λαιμάρια και πολλές γωνίες, ένα μπάνιο και μία μικροσκοπική κουζίνα. Και μέσα, πολλοί φίλοι και παρτές...

26 ΕΤΩΝ

ευχάριστη, βέβαια, ηλικία, μα ό,τι εκείνη βρίσκεται τόσο μακριά απ' αυτήν, ώστε δεν υπάρχει κανένας λόγος να τη σκεπταί και να στενοχωριέται!

ΓΙΑ ΤΗ ΦΙΛΙΑ: Ότι είναι ένα είδος συναισθήματος μεταξύ γυναικών. Προσποιείται (ακόμη και μπρος στον ίδιο τον εαυτό της) ότι πιστεύει στην απόλυτη ειλικρίνεια των φιλικών αισθημάτων των ανδρών απέναντί της.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ: Ότι ο πλατωνικός έρωτας δεν υπάρχει παρά μόνο στα μυθιστορήματα. Ότι μια φυσική αρμονία είναι η βάση ενός καλού γάμου. Ότι μια γυναίκα μπορεί συγχρόνως να νοιώθει περασμένη και να μείνη αγνή. Ότι όταν οι «άλλες γυναίκες» κάνουν ένα σφάλμα και της συμβεί κι' εκείνης το ίδιο, «δεν είναι διόλου το ίδιο πράγμα»...

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ (έξω από το σπίτι): Γενικά, σκέπτεται ότι είναι ένα θέμα, με το οποίο πρέπει να ασχολούνται κυρίως οι άνδρες, που είναι άλλωστε και υπεύθυνοι για τα βάρη της οικογενείας.

(Στο σπίτι). Κατά κανόνα, την θεωρεί σαν μία αγγαρεία, που παραείναι... καθημερινή!

Η ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ

Τους προτιμά πολύ από τις γυναίκες. Είναι πιο ίσοι, πιο συμπαθητικοί.

Δεν θεωρεί για πολύ κακό το να τους ξεγελά, γιατί—πράγμα παράδοξο—νοιώθει πάντα μία έχθρική διάθεση απέναντί τους, όταν τους αντιμετωπίζει με το γενικό όνομα «οι άνδρες».

Πιστεύει ότι, γενικά, τους κρατά κανείς με τη λαίμαργία και με την ήδονή. Είναι ευχάριστο να έχης πολλούς άνδρες στα πόδια σου!

ΩΣ 25 ΧΡΟΝΩΝ: Είναι οι ένθουσιώδεις θαυμαστές, οι καλύτεροι καβαλιέροι για κάθε περίπτωση. Και... δεν ζητούν πολλά πράγματα...

ΜΕΤΑ ΤΑ 25 ΧΡΟΝΙΑ: Είναι πραγματικά αξιολάτρευτοι άνδρες. Εκτός αυτού, έχουν μία σχετική οικονομική ανεξαρτησία και να είναι σε θέσι να κάνουν...δώρα! Οι πιο έλκυστικοί είναι οι τύποι Δόν Ζουάν.

ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΠΟΥ ΑΝΤΙΠΑΘΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ: Εκείνοι που δεν την προσέχουν.

Η ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Τις βλέπει όλες σαν πιθανές αντιπάλους.

ΟΙ ΝΕΕΣ ΚΟΠΕΛΛΕΣ: Τις φαίνονται αρκετά ανόητες. Συγχρόνως νοιώθει γι' αυτές μία σχετική δηκτικότητα, επειδή η φρεσκάδα τους την στερεί καμιά φορά από μερικές εκδηλώσεις ανδρικού θαυμασμού.

ΑΠΟ 30 ΕΩΣ 37 ΧΡΟΝΩΝ: Είναι, κατά τη γνώμη της, οι μόνες γυναίκες που αξίζουν τον κόπο και που ενδιαφέρουν αληθινά τους άνδρες.

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΠΕΡΑΣΕΙ ΤΑ 40: Θα έπρεπε να αποσύρωνται... από την κυκλοφορία και ν' αφήνουν ελεύθερο το πεδίο για τις νεώτερες.

ΟΙ ΠΙΟ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ (αντίζηλοι, δηλαδή): Είναι οι ελεύθερες γυναίκες που υπήρξαν άλλοτε παντρεμένες (χήρες ή ζωτοχήρες), επειδή δεν «διακινδυνεύουν» τίποτα και έχουν κάθε δυνατότητα να προσφέρουν τα πάντα στους άνδρες που τις τριγυρίζουν.

Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΗΣ: Στο κάτω - κάτω, υπήρξε κι' εκείνη κάποτε—πριν όχι πολλόν καιρό — γυναίκα σαν τις άλλες.

Η ΠΕΘΕΡΑ ΤΗΣ: Είναι συγχρόνως ένας κατάσκοπος του άνδρα της και μία ζηλιάρα γυναίκα που προσπαθεί να εμποδίσει το γυνί της να την αγαπά.

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΠΟΥ ΟΝΕΙΡΕΥΕΤΑΙ ΝΑ ΖΗΣΗ: Ένα μεγάλο διαμέρισμα, σε μία ωραία πολυκατοικία, στην καλύτερη—φυσικά — συνοικία της πόλεως...

44 ΕΤΩΝ

νος από τους δικούς του και τους φίλους του.

ΓΙΑ ΤΗ ΦΙΛΙΑ: Μετά τα 30, δεν κανείς καινούργιους φίλους, αλλά αρχίζει να εκτιμά τους παλιούς που του φαινόταν άλλοτε άνοστοι.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ: Πολλά πράγματα: * Ότι η νεότης γελιέται αν νομίζει ότι ο αληθινός έρωτας ανήκει μόνο σ' εκείνη.

* Ότι η αληθινή αγάπη είναι άσφαλος το σημαντικότερο πράγμα στη ζωή, πρέπει όμως να φθάσει κανείς στο τέλος της ζωής του για να καταλάβει αν η αγάπη αυτή ήταν πραγματικά... αληθινή.

* Ότι οι σεξουαλικοί δεσμοί έχουν ασφαλώς τη χάρη τους, μα πρόκειται για κάτι παροδικό, και είναι έντελως φυσικό το να παύσουμε κάποτε να τους σκεπτόμαστε.

* Ότι εύχεται στα παιδιά της να επιτύχουν αληθινά στην αισθηματική τους ζωή.

* Ότι, αντίθετα από ό,τι η ίδια είχε νομίζει, η αγάπη για τον άνδρα της απέκτησε τελευταία καινούργια δύναμη.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ: Ότι, μία ευχάριστη εργασία, στην όποιαν αφοσιώνεται κανείς, δίνει στη ζωή την μερική από τις μεγαλύτερες ευχαριστίες.

Η ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ :

Κατά βάθος, βρίσκει ότι υπάρχουν περισσότεροι καλοί άνθρωποι απ' ό,τι φαντάζεται κανείς.

Οι άνδρες έχουν μερικές αξιοθαύμαστες αρετές: Το θάρρος, την τιμιότητα στη φιλία και, συχνά, έχουν μυαλά πιο γερά και πιο θετικά από τις γυναίκες.

Δεν μπορεί να συγκρίνει κανείς έναν άνδρα που ν' αξίζει τον κόπο, παρά μόνον με τα αληθινά προτερήματα της καρδιάς.

ΩΣ 25 ΧΡΟΝΩΝ: Είναι χαριτωμένοι και ευχάριστοι, σαν το γυνί της, που νομίζει κι' όλες πως έχει γίνει άντρας!

ΑΠΟ 25 ΕΩΣ ΤΑ 50: Αυτοί είναι οι αληθινοί άνδρες. Μα δεν αξίζουν αληθινά, παρά μόνον αν κατορθώσουν να πετύχουν σε κάτι στη ζωή. Ένας άντρας δεν πρέπει να απορροφάται αποκλειστικά στη ζωή από τον έρωτα μιάς γυναίκας...

ΜΕΤΑ ΤΑ 50 ΧΡΟΝΙΑ: Πώς είναι δυνατόν να υπάρχουν τόσοι άνδρες που να συμπεριφέρονται στις γυναίκες με τόσο κομψό τρόπο;...

ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΠΟΥ ΑΝΤΙΠΑΘΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ: Δεν αντιπαθεί κανένα. Τους καταλαβαίνει όλους τόσο καλά!

Η ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ :

Στο κάτω-κάτω, δεν είναι δυσχερστημένη που γεννήθηκε γυναίκα.

ΟΙ ΝΕΕΣ ΚΟΠΕΛΛΕΣ: Τι χαριτωμένες που είναι! Τι ευχάριστο που είναι να τις ακούς! Είναι φίλη με όλες τους και, από παντός, με την κόρη της.

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΑΠΟ 25 ΕΩΣ 35 ΧΡΟΝΩΝ: Βρίσκει ότι δίνουν στον έρωτα (ιδιαίτερα στη σεξουαλική πλευρά του) μία πολύ μεγάλη σημασία. Ζούν έτσι σ' ένα διαρκές δράμα, που δεν το ζηλεύει πια καθόλου.

Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΗΣ: Μία γυναίκα σαν κι' εκείνη, λίγο πιο προχωρημένη στο δρόμο της ζωής. Τις είναι καθημερινά και περισσότερο ευγνώμων που την έφερε στον κόσμο και την αγαπάει. Ελπίζει ότι και τα δικά της παιδιά θα νοιώθουν το ίδιο για κείνην.

Η ΠΕΘΕΡΑ ΤΗΣ: Μία γυναίκα που πέρασε, πριν από εκείνην, από τις δυσκολίες που θα αντιμετωπίσει κι' αυτή όταν παντρευτεί ο γυνίς της.

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΠΟΥ ΟΝΕΙΡΕΥΕΤΑΙ: Ένα υπέροχο με τριαντάφυλλα στον κήπο, αρκετά μεγάλο, ώστε να μπορούν να έρχονται, άρρωστα, και τα παιδιά της να περνούν τα Σαββατοκύριακα.

Είρηνη Παϊδούση

ΜΙΑ ΕΚΛΕΚΤΗ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ ΑΝΩ-
ΤΕΡΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥ-
ΛΟΣ. ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΚΑΙ Η ΣΥΜΒΟ-
ΛΗ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ

Η γυναίκα που θα σας παρουσιάσουμε σήμερα έχει μια πολύ απλοϊκή, παράξενη ιστορία. Πρόκειται για μια από τις πιο διαλεκτές παιδαγωγούς μας, για να μην πούμε ότι είναι μοναδική στο είδος της. Τις πρώτες σπουδές της, σπουδές παιδαγωγικής, τις έκανε παιδούλα ακόμα στον τόπο της, στο σπίτι της, κοντά στους άπλοϊκους γονείς της, που της χρησιμοποίησαν για πρώτη ύλη, για πρώτο πείραμα. Κι' όπως ξέρουμε η δουλειά αυτή, που είναι ένα ανώτερο λειτούργημα, κάτι ανάμεσα σε επιστήμη και τέχνη, απαιτεί όχι μόνο πολύπλευρη μόρφωση και πείρα, αλλά και άνθρωπο καλλιέργημένο, για να μπορέσει να πλάσει την πολυτιμότερη ύλη της ζωής, την παιδική χαρά.

Ακούστε, λοιπόν, την ιστορία της. Γεννήθηκε στη Χίο, στο μυρωμένο Κάμπο. Λεμονιές, πορτοκαλιές, μανταρινιές, κίτριες κι' άλλα παρόμοια δένδρα, σκορπούν όλο το χρόνο το άρωμά τους, που το παίρνει ο άπαλός αέρας, νοτισμένος απ' την αλμύρα της θάλασσας κι' ευδιάζει όλη ή γύρω ατμόσφαιρα. Οι γονείς της απλοί κτηματίες, γεννημένοι και μεγαλωμένοι στο ειδυλλιακό αυτό περιβάλλον του Κάμπου. Ήσαν λίγα γράμματα κι' αυτό ήταν ο μεγάλος τους καύμος. Είχαν τον πόθο και τη λαχτάρα, την έφεση, όπως λέμε, για μάθηση. Περισσότερο όμως η μητέρα.

Για τη μητέρα διηγούνται τούτο το χαριτωμένο. Μικρή κοπέλλα πήρε την τριχιά και ξανοίχτηκε στον Κάμπο για να δώσει την προσοχή της και να τη φέρει πίσω. Έκει όμως ένας χωρικός έπαιξε βιολί τόσο όμορφα, και όσο μελωδικά, που ξεχάστηκε καθισμένη κάτω από ένα δέντρο. Κι' έτρεχαν, βέβαια, οι γονείς της ανήσυχτοι να τη βρουν.

Ιστορία των γονιών όλ' αυτά. Στο μεταξύ έφεραν στον κόσμο το πρώτο παιδί, απ' τα δώδεκα που ακολουθήσαν μετά, στο πατρογονικό σπίτι των απλοϊκών κτηματιών Παϊδούση. Και το βάπτισαν Ειρήνη.

Είναι η γυναίκα για την οποία μιλάμε

σήμερα, η εξαιρετική παιδαγωγός Ειρήνη Παϊδούση. Πόθοι και καύμοι, έφεση για μόρφωση και του πατέρα, μα πώτερο της μητέρας, αγκάλισσαν ασφυκτικά το παιδί, πιο πολύ κι' απ' τη φασκιά που διαμόρφωνε το κορμί του. Τα πρώτα χρόνια τὰ πέρασε κοντά στους γονείς της, στον ελεύθερο Κάμπο, με το μυρωμένο αέρα. Μετά, παιδούλα πέντε χρονών, πήγε στη Χώρα, στην πρωτεύουσα Χίο, στο σπίτι του παπού, που ήταν δήμαρχος κι' έζησε σ' ένα άλλο περιβάλλον πολιτισμένο κι' ανεπτυγμένο. Κι' άρχισαν να πηγαινε κι' έλα μεταξύ των δύο σπιτιών, πατρίδα και παπού και παιζότανε ένα δουδὸ δράμα ανάμεσα γονιών και παιδιού.

Η έφεση για μάθηση, αντί να σδήνη μεγάλωνε. Οι γονείς έπαιρναν από το παιδί ότι μάθαινε, ότι μπορούσε να τους δώσει. Τὸ κάθιζαν κοντά τους τὰ βράδια και τους διάβαζε ώρες ολόκληρες, απ' τὰ πιο απλά πράγματα, έως τὰ πιο σοβαρά, μέχρι Μολιέρο και Σαίξπηρ. Τὸ έπαιρναν τὴ φλόγα του και τὸ τὴ ξανάδιναν πιο δυνατή.

Καταλαβαίνετε πια πὸς κάθε πράγμα στη ζωή έχει κάποια εξέγηση. Αποφοίτησε από τὸ Παρθεναγωγείο τῆς Χίου, πήγε στὸ Ἀρσάκειο, απ' όπου ξαναγύρισε στὴ Χίο, δασκάλα έτοιμη γιὰ νὰ διδάξη. Τὸ 1928 φεύγει γιὰ τὴν Ἑλβετία με ὑποτροφία, όπου σπουδάζει τρία χρόνια παιδαγωγική. Καὶ λίγα χρόνια μετὰ τὸ γυρισμό της γίνεται ἀνωτέρα Ἐκπαιδευτικὴ Σύμβουλος, τίτλος και θέσι, που αποτελοῦν μεγάλη τιμὴ γιὰ μιὰ γυναίκα.

Ἐξω όμως απ' αὐτὰ τὰ τυπικά και οὐσιαστικά προσόντα ὑπάρχει ἡ προσωπικότης και τὸ ἔργο τῆς Ειρήνης Παϊδούση, που τόσο ἐκτιμᾶται και ἀναγνωρίζεται. Ἐχει γράψει δυὸ βιβλία, τὸ «Μαθηματικά απ' τὴ ζωή» και τὸ «Θέσaris ὡς Σχολικός Ὀργανισμός» και ἔχει έτοιμο γιὰ έκδοσι τὸ «Κουκλοθέατρο». Ὅλα απ' τὴν πείρα και τὴ μελέτη της γιὰ τὸ παιδί και προσ-

φορά ἀνεκτίμητη γιὰ τὸν λαό, κάθε δη-
Πολύτιμο και φιλοσοφημένη παιδαγω-
μιουργική και σκοπὸ τῆς ζωῆς της τὴ
γού. Ἐταξε γιὰ ἀνάπλασι τῆς παιδικῆς
διάπλασι και ἀποτελεῖ τὸν πρώτο θεμέλιο
ψυχῆς, που ἀποτέλει τὸν πρώτο θεμέλιο
λίθο κάθε πολιτισμένης κοινωνίας.

Πλατεία μορφωμένη, με δαθεία φιλοσο-
φική κατάρτισι, ἔχει λεπτότητα αἰσθησεως,
λεπτὴ καλλιτεχνικὴ ψυχὴ και ψυχολογικὴ
λεπτή κατανόησι, προσόντα στο πο-
ικανότητα, προσόντα ἐπιτελεί. Λατρεύει τὸ
λύμφοβο ἔργο που με πίστι θερησκευτικὴ
παιδί που τὸ δίνει με πίστι θερησκευτικὴ
ὅλο τὸν πνευματικὸ θησαυρὸ που κρύβει
μέσα της. Ἀπλὴ και ἀνεπιτηδευτὴ, ἔπτεσε
κάτω απ' τὸ παιδί και τὸ σηκώνει ἀπα-
λά και σιγά-σιγά στὴ ζωή.

Ἡ Ειρήνη Παϊδούση ἐργάστηκε πάντα
με ὀρεξί και κουράγιο γιὰ τὴν δημοτικιστι-
κή κίνησι τῆς ἐξασφάλισι τὴν πλήρη ἐπα-
φή με τὸ παιδί και τῆς ἀνοίξε δρόμους
ὅλο και πιο πλατεῖς γιὰ τὴ δουλειά της.
Ἐχοντας γιὰ ὁδηγὸ τὸν κ. Δελμούζο
και προσπαθώντας νὰ τὸν μιμηθοῦμε, ἀν-
δεν καταφέραμε μεγάλα πράγματα, τούλα-
χιστο αἰσθανθήκαμε πάντα ἀμείωτη τὴ χά-
ρι τῆς δασκαλοσύνης.

Αὐτὰ μὰς εἶπε, με τὴ μετριοφροσύνη που
χαρακτηρίζει ὅλους τὸς πραγματικά καλ.
λιεργημένους ἀνθρώπους.

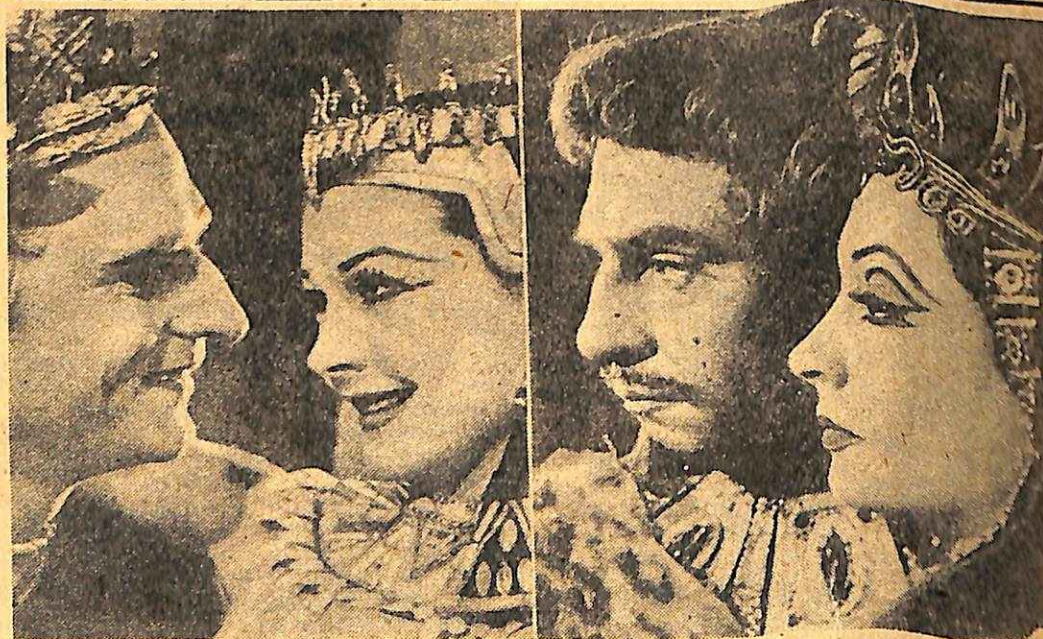
Τώρα ὑπηρετεῖ στὴν ἰδιωτικὴ Σχολή
Ἀηδοποπούλου, όπου ἔχει τὴ γενική ἐπο-
πεία τὸν νηπιαγωγείου και τοῦ δημοτι-
κοῦ και τὸν συντονισμό τῆς ἐργασίας τοῦ
διδασκαλικὸ προσωπικοῦ.

X. Γ—ος.

★

Στὴ φίλια ὅπως και στὸν ἔρωτα συχνά
εἶναι κανείς εὐτυχέστερος γιὰ ὅσα δὲν ξε-
ρει παρά γιὰ ὅσα ξέρει.

Ἡ πιά χαρμὴν ἀπὸ ὅλες τῆς ἡμέρας
εἶναι κείνη που πέρασε χωρὶς νὰ γελα-
σουμε.

ΔΥΟ ΣΥΖΥΓΟΙ! — ΔΥΟ ΡΟΛΟΙ!

Με τὴν εὐκαιρία τοῦ Φεστιβάλ τῆς Με-
γάλης Βρετανίας, ἡ θαυμασία ἡθοποιὸς
τοῦ ἀγγλικοῦ θεάτρου και τοῦ κινηματο-
γράφου Βίβιαν Λη γεννὰ τὸ ἕνα δράδυ
και ξαναγίνεται νέα τὸ ἐπόμενο ἀπογεύ-
μα, παίζοντας τὸ ρόλο της σὲ δυὸ διά-
φορα ἔργα που ἔχει ἀνεβάσει στὸ Σαϊντ
Τζαίης Θέατρο τοῦ Λονδίνου — που εἶ-
ναι ἰδιοκτησία της — ὁ διευθυντὴς του,
σκηνοθέτης, πρωταγωνιστὴς και σύζυγός
της, ὁ περίφημος Ἄλφρενς Ὀλιδιέ. Τὸ ἕνα
ἀπογεύμα ἡ Βίβιαν Λη παίζει τὸ ρόλο
τῆς Κλεοπάτρας — συζύγου τοῦ Ἀντωνί-
ου, στὸ δράμα τοῦ Σαίξπηρ «Ἀντώνιος
και Κλεοπάτρα», στὸ πλευρὸ φυσικά τοῦ
Ἄλφρενς Ὀλιδιέ, που παίζει τὸν Ἀντώ-
νιο. Τὸ ἐπόμενο βράδυ ἡ πολυσύνθετη και

ἀκούραστη αὐτὴ ἡθοποιὸς παίζει τὸ ρόλο
τῆς νεαρῆς Κλεοπάτρας — συντρόφου
τοῦ Καίσαρος, στὸ ἔργο τοῦ Μπέρναρντ
Σὼ «Καίσαρ και Κλεοπάτρα», με Καί-
σαρα, φυσικά, τὸν Ἄλφρενς Ὀλιδιέ. Στὸ
ἐνδιάμεσο τῶν παραστάσεων, ἡ Βίβιαν Λη
ξαναπαίρνει τὸν καθημερινὸ τῆς ρόλο τῆς
συζύγου, στὸ πλευρὸ τοῦ Ἄλφρενς Ὀλιδιέ,
που δὲν εἶναι πια οὔτε ὁ Καίσαρ, οὔτε ὁ
Ἀντώνιος, ἀλλὰ ἀπλῶς και μόνον... ὁ
ὄνδρας της...

Στὶς φωτογραφίες, Δεξιά, ἡ Βίβιαν Λη
και ὁ Ἄλφρενς Ὀλιδιέ, ἡ Ἀντωνία και Κλεο-
πάτρα τοῦ Σαίξπηρ. Ἀριστερά, οἱ
ἴδιοι στὸ «Καίσαρ και Κλεοπάτρα» τοῦ
Μπέρναρντ Σὼ.

Η... ΑΘΟΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΛΑΙΔΗΣ ΜΑΚΒΕΘ

ΠΗΡΕ ΑΠΟ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΦΟΒΙΣΜΕΝΟΥ
ΑΝΔΡΟΣ ΤΗΣ ΤΟ ΜΑΧΑΙΡΙ ΚΑΙ ΣΚΟ-
ΤΩΣΕ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΗΑ ΔΩΓΚΑΝ ΤΗΝ ΩΡΑ
ΠΟΥ ΚΟΙΜΟΤΑΝΕ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥΜΕΝΟΣ
ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ

Αἰῶνες ἡ Λαίδη Μάκβεθ που τὴν ἀπο-
θανάτισε ὁ Σαίξπηρ στὸ δμῶνιο δρά-
μα του, θεωρεῖται ὡς ἡ πιο ἐγκληματική
γυναίκα τοῦ κόσμου! Ἀδικα! φωνάζει ὁ
μεγαλύτερος δικηγόρος τοῦ Παρισιῦ, ὁ
πρόεδρος τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου τῆς
γαλλικῆς πρωτεύουσας, διάσημος συγγρα-
φεὺς κι' ἀκαδημαϊκὸς Ἀνρὺ Ρομπέρ.

Ἀδικα! Ὅλο, θὰ φαίνεται αὐτὴ τὴ λαί-
δη Μάκβεθ (πού πήρε τὸ μαχαίρι ἀπὸ τὰ
χερὶα τοῦ φοβισμένου ἀνδρός της και σκό-
τώσε μέσα στὸ σπῆτι της τὸ βασιλιά Δω-
γκαν τὴν ὥρα που κοιμότανε φιλοξενοῦμε-
νος στὸ σπῆτι της!) σὰ μιὰ Μέγαιρα: ἀν-
τρώπινα και με γερὰ μπράτσα κι' ἀγρία
μάτι. Τίποτα! Ἦταν ἕνα κορίσι — λου-
λούδι με πολλὰ χρυσὰ μαλλιά, με μάτια
γαλανά κι' ὄνειροπαρήνα και με κορμί
λεπτὸ και λυγρὸ. Σωστός κρίνος! Ἦταν
σὰν και κείνες τῆς νεράιδας τῶν παραμυ-
θιῶν, που τῆς φεγγαρόφωτος νύχτες κά-
θονταν στὴν ἀκροποταμιά με τὰ καλὰ και
καὶ τῆς ἰτίες και τραγουδοῦσε χτενίζοντας
τὸ χυτὰ μαλλιά τους με ὀλόχρυσά χτένια!

Θὰ πῆτε: τέτοιοι ἦσαν τὸ ἐξωτερικὸ αὐ-
τῆς τῆς γυναίκας; Ἀλλὰ πὸς συμβιβά-
ζεται αὐτὸ τὸ ἐξωτερικὸ με τὴν ἐσωτερική
της κόλασι;

Γιὰ νὰ τὸ καταλάβετε ἀγαπητές μου
οἰλες, πρέπει νὰ τὴν κρίνετε ὄχι με τὰ τω-
ρινὰ κριτήρια, ἀλλὰ με τὰ κριτήρια τῆς
ἐποχῆς της. 1037! Γυρίστε μαζί μου ἐν-
ναχόσια δεκαπέντε χρόνια πίσω!

Εἴμαστε πολὺ κοντὰ στὸ ἔτος 1000.
Αὐτὸ τὸ ἔτος ἡ Εὐρώπη πέρασε ἀπὸ μιὰ
μεγάλὴ ψυχολογικὴ κρίσι. Σύμφωνα με τῆς
προφητεῖες και τῆς ἐρμηνείες τῶν Γραφῶν,
στὸ ἔτος 1000 θὰ γίνονταν ἡ συντέλεια
τοῦ κόσμου και ἡ Δευτέρα Παρουσία! Ἀ-
μάθεια, δεισιδωμονία, πόλεμοι και ἐπιδη-
μίες που θερίζανε τὸς πληθυσμούς (χολέ-
ρες, πανούκλες, τύφοι). Καὶ παντοῦ κυρι-
αρχοῦσε ὁ νόμος τῆς ζούγκλας: τὸ δίκαι-
ον τοῦ ἰσχυροτέρου.

Καὶ νὰ ποῖα εἶναι τὰ συνηθισμένα «ἱστο-
ρικά» γεγονότα τοῦ καιροῦ ἐκείνου. Στὴ
Γαλλία ὁ Ἑρρίκος ὁ Α' ἐπαναστατεῖ ἐ-
ναντὶον τοῦ πατέρα του Ροβέρτου τοῦ Εὐ-
σεβούς και τοῦ ἀρπάζει τὴ βασιλεία. Στὴ
Νορμανδία ὁ Ροβέρτος ὁ Διέβολος φαρμα-
κωνεῖ σ' ἕνα δειπνὸν τὸν ἀδερφὸ του Ριχάρ-
δο τὸν τρίτο, και τοῦ ἀρπάζει τὸ δουκικὸ
θρόνο. Στὴν Ἀγγλία ὁ ἀδερφὸς τοῦ βασι-
λιά Ἐθελρεντ Ε' Ἐδμόνδος δολοφονεῖ-
ται ἀπὸ τὸν γυναικάδερφὸ του τὸν Ἐντρίχ.

Στὴ Δανία ὁ κόμης Οὐλφ, γυναικάδε-
ρος τοῦ βασιλιά Κανούτ ξεσηκώνει τὸ γιοῦ
ἐναντὶον τοῦ βασιλιά. Κι' ὁ Κανούτ ἐνιχνεῖ
στὸ αἷμα τὴν ἐπανάστασι και σκότωσε τὸν
Οὐλφ. Στὴ Ρωσία ὁ μέγας δούκας Γιορ-
σλαύς και τὰ δυὸ του ἀδέρφια ἀλληλο-
σκοτώνονται γιὰ τὸ ποῖος θὰ γίνῃ βασι-
λιάς. Καὶ στὸ Βυζάντιο ὁ Ρωμανὸς ὁ Γ'ος
φαρμακωνεῖ τὸν πατέρα του, γιὰ νὰ βασι-
λεύῃ αὐτὸς μιὰ ὥρα ἀρχότερα και τὸ Ρω-
μᾶν τὸν πνίγει κατόπινη ἡ γυναίκα του,
Ζωὴ ἡ Πορφυρογέννητη μέσα στὸ λου-
τό.

Ἰδού ἕνας πρόχειρος ἀπολογισμὸς τῶν
δυναστικῶν συμβάντων τῆς ἐποχῆς, γύρω
ἀπὸ τὸ 1037!

Εἶπανε τὸ Σαίξπηρ χασάπη, ἐπειδὴ σκο-
τώνει ἀπάνω στὴ σκηνὴ ἕνα σωρὸ ἀνθρώ-
πους! Ἀλλὰ δὲν ἦταν ὁ Σαίξπηρ χασά-
πη! Χασάπη ἦσαν ὁλόκληρη ἡ ἐποχή
του. Παντοῦ πλέμιοι και σκοτωμοί. Πόλε-
μοι στὴ Γαλλία ἀνάμεσα στοὺς φεουδάρχες.
Πόλεμοι τῆς Ἀγγλίας και Σκωτίας ἐναντί-

ον τῶν Σκανδιναυκῶν κρατῶν. Πόλεμος
τῶν Σκανδιναυκῶν κρατῶν ἀναμεταξύ τους.
Πόλεμος τῆς Γερμανίας και τῆς Ἰταλίας.
Πόλεμοι τῶν Βουλγάρων και τῶν Ἑλλή-
νων. Πόλεμοι Ἰσπανῶν και Ἀράβων.

Μέσα σὲ τέτοιαν εὐρύτατη ἀνθρωπο-
σφαγὴ ὅπου ἡ ζωὴ δὲν ἀξίζει μιὰ πεντάρα,
οἱ δολοφονίες τῶν βασιλικῶν θαλάμων δὲν
κάνανε καμμιὰ ἐντύπωσι. Τουναντίον ἐκ-
μνε ἐντύπωσι ἡ ἀπουσία δολοφονιών!

Καὶ ἰδού τώρα τὸ θλιβερὸ τοπίο τοῦ
Ἰνδονες, όπου ζοῦσε ἡ λαίδη Μάκβεθ και
τῆς μαύριζε τὴν ψυχὴ. «Μέσα στὴ μαύρη
νύχτα βλέπει κανεὶς τῆς σπασμένες καμά-
ρες και τὰ ἐρείπωμενα πυργώματα ν' ἀ-
στράφτουνε στὸ κρύο φῶς τοῦ φεγγαριοῦ.
Ἀκούει ἀπὸ μακριὰ νὰ δογγᾷ τὸ ποτάμι
κι' ἀπάνω στοὺς τάφους νὰ κλαυρίζῃ ἡ
κουκουλοβάγια».

Τοπίο θανατερό τῆς ἀπαισίας Καληδο-
νίας τῆς γεμάτης οὐίχνης και δάση σκοτει-
νὰ και καταγίδες φοδερές. Ἐδῶ ἔζησε ἡ
λαίδη Μάκβεθ. Μαύρη ζωὴ.

Ἡ ζωὴ τῶν πυργοδεσποινῶν αὐτὴ τὴν
ἐποχὴ ἦταν θλιβερά μονότονη και χωρὶς
καμμιὰ διασκέδασι. Ὅι ἀντρες λείπανε ὁ-
λον τὸν καιρὸ στοὺς πολέμους. Κι' ὅταν
γυρνοῦσαν στὸν πύργο τους, τὸ ρίχνανε
στὸ φαγοπότι με τὸς φίλους των — χωρὶς
τῆς γυναικῆς. Τρῶνε πολλὰ σφαχτὰ και κυ-
νήγια και πίνουμε κρασί σὲ μεγάλους ἀση-
μένιους μαστραπάδες, ἕνα κρασί γεμάτο
μπαχαρικά. Ὑστερα ὁ νοικοκύρης πέφτει
και κοιμάται συχνὰ με τὰ υποδήματα. Καὶ
τὸ πρωὶ τὸν ξυπνεῖ τὸ δοῦκιο γιὰ νὰ
πάη κυνήγι. Ὅλη μέρα λείπει στὸ κυνή-
γι. Κι' ἡ γυναίκα κάθεται στὸ παραθύρι,
κυττάει τὴν ὁρμή και περιμένει πότε θὰ
γυρῇ ὁ καλὸς της ἀπὸ τὸ κυνήγι ἡ ἀπὸ
τὸν πόλεμο.

Ἐπὶ τέλους ἔρχεται. Ντυμένος τὰ σι-
δηρικά του και ζωσμένος τὴ βαρεῖα σπά-
θα και με τὰ ψηλὰ υποδήματα με τὰ σπει-
ροῦνια. Αὐτὴ τὴ στολὴ δὲν θὰ τὴ βγάλῃ
ποτέ, ὅπως ἡ χελώνα δὲν βγάζει τὸ καύ-
καλό της κι' ὁ σκαντζόχοιρος τ' ἀγκάθια
του! Κοιμάται ἡ πλαστρωμένη τοῦς σιδε-
ρένιους του κορδέδες, που φυσικά τὸν ἐμ-
ποδίζουνε στὶς συζυγικὲς τοιφερότητες.
Γιὰ προσκεφαλί τους δάζουνε τὴν ἀσπί-
δα! Ὅταν κοιμητιάζῃ τὸ κράς φορεῖ
τὰ σιδερένια του γάντια κι' ὅταν πίνῃ κρα-
σί, σηκώνει τὸ μπροστινὸ κάλυμμα τῆς
περικεφαλαίας του...

Τέτοιοι παρουσιαζότανε κάθε φορὰ και
στὴ λαίδη Μάκβεθ ὁ ἀντρας της. Ὅλοσι-
δερος, ἀκούρευτος, βρωμιάρης, ἀπλutos, —
σὰν ἀρκούδα! Κι' ἔπεφε με τὰ μούτρα
στὸ γλέντι με τὸς φίλους του — ὅσο νὰ
ξαναφύγῃ γιὰ τὸν πόλεμο. Καὶ ξανάφινε μο-
ναχὴ της τὴν πυργοδεσποῖνα νὰ λυώνῃ ἀπὸ
τὸν καῦμό και τὴν πλῆξι.

Με τὴν ἀναχώρησι τοῦ αὐθέντη ἡ κυρία
παρηγορεῖται με τὸ κέντημα και τὴν Ἁγία
Γραφή. Κι' οἱ μόναι που χαίρονται εἶναι οἱ
ὑπηρετές, τὰ ἀλογα και τὰ σκυλιὰ τοῦ
πύργου. Ὅλοι αὐτοὶ παχαίνουνε ἀπὸ τὴν
ἀκίνησιν και μόνον ἡ πυργοδεσποῖνα λυ-
ώνει σὰν τὸ κερί ἀπὸ τὸν καῦμό!

Με τέτοια φοδερὴ ζωὴ ἡ λαίδη Μάκ-
βεθ ἔγινε νευρική, πικραμένη κι' εὐερέθι-
στη. Ἡ ἔκλειψε ἡ ζωὴ της στὴν ἀσπιδί. Μιὰ
τέτοια ζωὴ ἡ θὰ τὴν κατανοῦσε λυπομανὴ
ἡ θὰ τὴν ὠδηγούσε στὴν αὐτοκτονία ἡ θὰ
τὴν ἔσπρωχνε στὸ ἐγκλημα. Ἦτανε ζήτη-
μα περιστάσεων και τύχης.

Καὶ νὰ ποῖα ἦταν ἡ τύχη κι' οἱ περι-
στάσεις γιὰ τὴν λαίδη Μάκβεθ.

Ὁ ἀντρας της εἶχε νικήσει ὡς τώρα εἴ-
κοσι φορὲς τοὺς ἐχθρούς τοῦ βασιλιά Ντῶ-
γκαν τῆς Σκωτίας. Καὶ ἡ αἰμοιβή του! Ἡ
μαύρη ἀγγυώσιν τοῦ βασιλιά.

Μιὰ νύχτα με φεγγάρι περπατοῦσε ὁ
Μάκβεθ με τὸ φίλο του Μπᾶνκο σ' ἕνα
ἐρημὸ λιβάδι. Ξαπνὰ νωίωσανε φερουνί-
σματα πνευμάτων. Καὶ νάτες μπροστὰ
τους τρεῖς μάγισσες. Τὸ λάθος τοῦ Μάκβεθ
εἶναι πὸς πίστευε στὴ μαγεία, ὅπως ὁ-
λοι οἱ ἄνθρωποι τοῦ καιροῦ του. Καὶ πί-
στεψε τῆς μάγισσες, που τοῦ εἶπανε:

—Χαίρε σὺ, που θὰ γίνῃς βασιλιάς!

—Ὑστερα ἀπ' αὐτὴν τὴν προφητεία ὁ

Μάκβεθ ἄρχισε νὰ συλλογίζεται τὸ ἐγ-
κλημα.

Σ' αὐτὸ τὸ ἐγκλημα ἡ λαίδη Μάκβεθ εἶ-
ναι ἀθώα. Δὲν ἔβαλε αὐτὴ στὸ νου τῶν ἀν-
τρὸς της τὴν ἰδέα τῆς δολοφονίας

Καὶ νὰ ἡ ἀπόδειξι;
Ἐνα γράμμα τοῦ Μάκβεθ.
Ἐνὰ καθόταν στὸ παραθύρο μελαγχολι-
κὴ ἡ λαίδη, βλέπει ἕνα καβαλάρη νὰ
ἐρχεται καλπάζοντας. Ὅα εἶναι κανένας
μανταφορὸς τοῦ ἀνδρός της; Μήπως σκο-
τώθηκε ὁ ἀντρας της; Δίνει διαταγὴ νὰ κα-
τεδάσουνε τὴ γέφυρα. Μπαίνει μέσα στὸν
πύργο ὁ καβαλάρης. Καὶ φέρονε ἕνα
γράμμα στὴ λαίδη. Με τὸ γράμμα αὐτὸ
τῆς ἀφηγίεται τὴ σκηνὴ τῶν μαγισσῶν.
Ἡ καύμενη ἡ λαίδη γίνεται ψυχὴ και μυα-
λό, ἀνω κάτω! Πότε θὰ γίνῃ βασιλισσα!
Θα βγῇ ἀπὸ τὴ σκοτεινὴ φυλακή της!
Ἀλλὰ πὸς θὰ γίνῃ βασιλισσὴ ὁ Μάκβεθ.
Αἱ αὐτὸ εἶναι δουλειὰ τῆς Μοίρας. Πάντως
θὰ γίνῃ!

Καὶ ἰδού ἀξάφνα σαλπίσματα και πο-
δοβολῆτα ἀλόγων. Ἐρχεται ὁ βασιλιάς
ἐπὶ Ἰνδερλ καλεσμένος ἀπὸ τὸν Μάκβεθ.
Αὐτὸ δὲν τὸ ξέρει ἡ λαίδη. Δὲν ξέρει
ὅτι ὁ ἀντρας της ἔστησε παγίδα στὸ βα-
σιλιά, γιὰ τὸ ἀποφάσισε νὰ τὸν δολο-
φονήσῃ!

Ἀλλὰ τὸ νὰ δολοφονηθῇ τότε ἕνας βα-
σιλιάς ἦτανε τόσο συνηθισμένο πράγμα,
ὅσο τὸ νὰ κοπῇ σήμερα στὴν ὁδὸ Σταδί-
ου ἕνας κοινὸς θνητὸς ἀπὸ ἕνα τζιπ! Τὰ
πράγματα δὲν εἶχε καμμιὰ σημασία. Ἀλλὰ
στε καὶ στὴ Δυσί και στὴν Ἀνατολή, οἱ
βασιλικοὶ θρόνοι κερδιζόνταν με τὸ ἐγκλη-
μα. Καὶ ἀνάλογο συνέβαινε στὴν ἀρχαία
Ρώμη με τὸς ἱερεῖς τῆς Ἀρτέμιδος στὶς
ὁχθες τῆς λίμνης Νέμι. Κανεὶς δὲν μπο-
ροῦσε νὰ γίνῃ ἀρχιερέας τῆς Θεᾶς, ἀν δὲν
ἐσκότωνε τὸν προκατόχου του...

Ἐπομένως τὸ ζήτημα τῆς δολοφονίας
τοῦ Ντῶγκαν δὲν εἶναι ἡ δολοφονία που
δάραινε, εἶναι ἡ δολοφονία ἑνὸς φιλοξενου-
μένου.

Ἀλλὰ και στὴν περίπτωσι τούτῃ εἶχε
ὅλο τὰ δικὴ ἡ λαίδη νὰ σκοτώσῃ τὸν βασι-
λιά. Με τὰ ἴδια της τὰ χεῖρα. Γιὰ λόγους
οἰκογενειακῆς βεντέτας. Στὰ 1026 ὁ βα-
σιλεὺς τοῦ βασιλιά Ντῶγκαν Μάλκομ ὁ Β'
δολοφόνει τὸν πατέρα της λαίδης Μάκ-
βεθ, τὸν Κένεθ τὸν Γ'. Ὁ ἴδιος ὁ Μάλ-
κομ δολοφόνει τὸν πρώτο τῆς ἀντρα, τὸν
πρίγκιπα τοῦ Μόρραϊ με 50 ὀπαδοῦς του
και μόλις ἡ ἴδια κατῶρθωσε νὰ γλυτώσῃ
στὰ θάνα με τὸ μαρὸ στὴν ἀγκαλιά. Καὶ
στὶς περιπτώσεις αὐτὲς πέθανε τὸ μαρὸ.
Ὑστερα ἀπὸ ἕνα χρόνὸ ὁ ἴδιος πάλι ὁ
Μάλκομ σκότωσε τὸν ἀδερφὸ τῆς λαίδης.
Διλαδὴ ἡ λαίδη εἶχε οἰκογενειακὸς λογα-
ρισμούς με τὸν βασιλιά Ντῶγκαν.

Ἀλλὰ κι' ὁ Μάκβεθ δὲν εἶχε λιγώτερα
παράνοια κατὰ τὸν βασιλιά. Σύμφωνα
με τὸ νόμο, ἀν ὁ βασιλιάς πέθαινε κι' ἀφι-
νε ἀνήλικα παιδιὰ, αὐτὰ δὲν μπορούσαν
νὰ ἔχουνε δικαίωμα διαδοχῆς στὸ θρόνο
τῆς Σκωτίας. Σὲ τέτοια περίπτωσι γίνε-
τανε βασιλιάς ὁ κοντινότερος συγγενὴς τοῦ
πέθανένου βασιλιά. Ὁ Ντῶγκαν όμως εἶχε
ἀνήλικα και γιὰ κοντινότερο συγγενὴ τοῦ
τὸν Μάκβεθ. Ὁ Μάκβεθ ἦτανε ὁ νόμιμος
διάδοχος. Ἀλλὰ ὁ Ντῶγκαν τὸν ἀπέκλεισε
ὀρίζοντας διαδόχου τοῦ τὸν ἀνήλικο γιοῦ
του —παρὰ τὸ νόμο!

Ἀλλ' ὁ Μάκβεθ ἔπρεπε νὰ σκοτώσῃ ὁ-
πωσδήποτε τὸν Ντῶγκαν, γιὰ τὴν ἀλλοίως ὁ
Ντῶγκαν θὰ σκότωνε τὸν Μάκβεθ. Γιὰ τὴν
ὁ σκληρὸς κι' ἀπαυθρόπος Ντῶγκαν σκό-
τωνε ὅσους φοδόνταν. Καὶ φοδόνταν τοὺς
δυνατοὺς. Κι' ὁ πιο δυνατὸς ἀρχόντας τῆς
Σκωτίας μετὰ τὸ βασιλιά ἦτανε ὁ Μάκβεθ.
Ὅποιος προλάβαινε νὰ φῇ τὸν ἄλλον.
Ἐστὶ ἐμπαινε τὸ ζήτημα.

Κι' ὁ λαὸς θαύμαζε μόνᾳς τοὺς σκλη-
ροὺς φεουδάρχες: τοὺς φονιάδες. Κάποτε
δασίλευε στὴν Ἀγγλία

ΣΑΛΠΙΓΓΙΤΙΣ

ΜΙΑ ΣΟΒΑΡΗ ΑΡΡΩΣΤΕΙΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ. ΑΙΤΙΑ, ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

«Ένας γυναικολόγος μου έλεγε τελευταία ότι κατά τη γνώμη του, περισσότερες από τις μισές γυναίκες πάσχουν από μητρίτιδα. Ο αριθμός προκαλεί κατάπληξη: οκτώ γυναίκες στις δέκα! «Να πούμε την αλήθεια, προσέθεσε ο γυναικολόγος αυτός, δεν μπορώ να βγάλω γενικά συμπεράσματα γιατί δεν εξετάζω παρά άρρωστες γυναίκες».

Στην πραγματικότητα, για το μεγαλύτερο αριθμό των γυναικών, που ανέφερε ο γιατρός η άρρώστεια δεν ήταν σοβαρής μορφής. Είχαν τη φροντίση να υποβληθούν εγκαίρως σε θεραπεία και το κακό δεν προχώρησε.

Αντιθέτως, όταν παραμεληθεί η μητρίτις, έπειτα από λίγο καιρό εμφανίζονται πόνοι στο υπογάστριο, λίγο-πολύ ισχυροί, που αυξάνουν όταν η ασθενής περπατάει, στέκεται, όρθια ή ταξιδεύει με αυτοκίνητο... καθώς και κατά τις συζυγικές σχέσεις.

Ταυτόχρονα εμφανίζονται διαταραχές στην κατανάλωση τροφής. Κατόπιν η θερμοκρασία της γυναίκας ανεβαίνει. Οι ένδειξεις αποδεικνύουν ότι η μόλυνση της μήτρας (μητρίτις) προσέβαλε τις σάλπιγγες, τους δύο σωλήνες που βρίσκονται από τις δύο μεριές της μήτρας και μέσω των οποίων το ώριμο ωάριο που απεσπάρθη από την ωοθήκη, διευθύνεται προς τη μήτρα.

Την φλεγμονή αυτή των σάλπιγγων, οι γιατροί την ονόμασαν ΣΑΛΠΙΓΓΙΤΙΔΑ.

Εκείνο που, εν πάση περιπτώσει, δεν πρέπει να ξεχνάμε, είναι ότι η σάλπιγγιτις είναι μία σοβαρή αρρώστεια, που μπορεί να δημιουργήσει και θανατηφόρα επιπλοκή.

ΠΩΣ ΜΕΤΑΔΙΔΕΤΑΙ Η ΜΟΛΥΝΣΙΣ

Αιτία της σάλπιγγιτιδος είναι σχεδόν πάντοτε η μητρίτις, και πολλές φορές η «γονοκκική μητρίτις», δηλαδή η μόλυνση του βλεννογόνου της μήτρας, που προκαλείται από το γονόκοκκο. Μά η σάλπιγγιτις μπορεί να έχει και άλλες αιτίες. Παραδείγματος χάριν, μπορεί να οφείλεται σε μόλυνση που προήλθε είτε κατά τον τοκετό, είτε κατόπιν. Σ' αυτή την περίπτωση, μολύνεται πρώτα η μήτρα και από εκεί η μόλυνση μεταδίδεται στις σάλπιγγες. Είναι δυνατόν όμως να μολυνθούν οι σάλπιγγες λόγω γειτνιάσεως, κατά τη διάρκεια εντερικών ασθενειών, τυφοειδούς πυρετού, εντερίτιδος κλπ. Η σκωληκοειδίτις μπορεί να προκαλέσει σάλπιγγιτιδα από τη δεξιά πλευρά. Τέλος, ώρισμένες μεταδοτικές αρρώστιες: σкарлатина, маγούληθρες, γρίπη κλπ. προκαλούν καμιά φορά μόλυνση στις σάλπιγγες.

Πώς όμως τα βλαβερά μικρόβια μπορούν να προσβάλουν τις σάλπιγγες που

είναι βαθειά χωμένες στο υπογάστριο; Η μόλυνση μπορεί ν' ακολουθήσει τρεις κυρίως δρόμους:

Ο δρόμος του βλεννογόνου είναι ο πιο συνηθισμένος. Όταν μολύνεται ο κόλπος τα μικρόβια προσβάλλουν το βλεννογόνο του τραχήλου της μήτρας, κατόπιν το βλεννογόνο του σώματος αυτού του οργάνου και από εκεί φθάνουν στον βλεννογόνο των σάλπιγγων.

ΠΩΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙΤΑΙ Η ΣΑΛΠΙΓΓΙΤΙΣ

- Η εικόνα αναπαριστά με την μεγαλύτερη δυνατή ακρίβεια τα έσωτερικά όργανα της γυναίκας. Τα μαύρα θέλη δείχνουν πώς η μόλυνση φθάνει στις σάλπιγγες (4) και στα διάφορα όργανα.
- 1.— Βλεννογόνος του κόλπου.
 - 2.— Τράχηλος της μήτρας (η μόλυνση εκεί δημιουργεί την «μητρίτιδα» του αχένος).
 - 3.— Μήτρα (η μόλυνση εκεί δημιουργεί την «μητρίτιδα»).
 - 4.— Φαλλόπιοι σάλπιγγες (η μόλυνση εκεί δημιουργεί την «σάλπιγγιτιδα»).
 - 5.— Ωοθήκη (η μόλυνση εκεί δημιουργεί την «ωοθηκίτιδα»).
- A.— Μετάδοσις της μόλυνσεως από την εξωτερική όδον.
B.— Μετάδοσις της μόλυνσεως διά μέσου των φλεβών (ύστερα από μία επιλόχιο μόλυνση).
Γ.— Μετάδοσις διά μέσου των αρτηριών (Βάκιλλος του Κώχ).

Η λεμφική όδον — ο λεμφικός δρόμος χρησιμοποιείται από τα μικρόβια που έρχονται από τον πεπτικό σωλήνα. Τέλος, ο κυκλοφοριακός δρόμος. Τα μικρόβια μεταδίδονται με την κυκλοφορία του αίματος.

ΜΙΑ ΠΟΛΥ ΣΥΧΝΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ

Σπανίως η σάλπιγγιτις εκδηλώνεται απότομα. Πάντοτε σχεδόν ώρισμένες ένδειξεις επιτρέπουν τη διάγνωσι μίας μη

τρίτιδος, την οποίαν αν δεν θεραπεύσουμε εγκαίρως, μεταβάλλεται σε σάλπιγγιτιδα.

Αλλά ιδού μία πολυάσχολη γυναίκα, που η εργασία της ή οι δουλειές του σπιτιού της δεν της αφήνουν τον καιρό να φροντίσει για τον εαυτό της. Είχε μερικά λευκά ύγρα. Νόμισε όμως πως «δεν ήταν τίποτα», έκανε μερικές αντισηπτικές πλύσεις ή δεν έκανε απολύτως τίποτα. «Περίεργο — τρέφθηκε — πήγα το καλοκαίρι έξω κι' όμως αισθάνομαι τόσο κουρασμένη. Χθες στο λεωφορείο νόμισα πως θα λιποθυμούσα, τόσο βαρεία μου φαινόταν η κοιλιά μου».

Παρατήρησε επίσης ότι οι σεξουαλικές σχέσεις της ήταν οδυνηρές. Μά ούτε και σ' αυτό έδωσε πολλή σημασία.

Και μιά μέρα, οι πόνοι αυξήθηκαν και τότε η γυναίκα άρχισε ν' ανησυχεί και καλεί το γιατρό, ο οποίος κρίνει ότι έχει σάλπιγγιτιδα.

Καμιά φορά η κρίσις περνάει μόνη της, η άρρωστη ξαναρχίζει την καθημερινή της ζωή, μόνο που αισθάνεται λίγο εξαντλημένη τον εαυτό της και νοιώθει ένα βάρος στο υπογάστριο.

Τότε, μερικές έβδομαδες ή μερικούς μήνες αργότερα, επέρχεται μιά νέα κρίσις, πιο σοβαρή από την πρώτη και ούτω καθ' εξής έως τη στιγμή όπου οι κρίσεις γίνονται πια συχνές, και η ασθενής παθαίνει ανεπανόρθωτη σχεδόν βλάβη.

ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΤΟΝΙΤΙΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗ

Όπως είπαμε, οι σάλπιγγες σπάνια μολύνονται μόνες τους: τις περισσότερες φορές προσβάλλεται και η ωοθήκη. Και η μόλυνση των ωοθηκών αυξάνει τη σοβαρότητα της σάλπιγγιτιδος. Εκδηλώνεται με ζωηρούς πόνους στην περιοχή των ωοθηκών με αντανακλαστικούς πόνους στο κάτω μέρος της πλάτης. Συνεπώς, επέρχεται συχνά από πυρετό, έμετους, πονοκεφάλους. Διαταράσσονται οι γεννητικές λειτουργίες. Τέλος, έπειτα από λίγον καιρό επέρχεται η στειρώσις.

Μπορούν να δημιουργηθούν κι' άλλες επιπλοκές: σχηματίζεται μιά κύστις με πύο ή αίμα στα τοιχώματά της σάλπιγγος. Πολλές φορές ολόκληρη η σάλπιγγα σ' ένα πραγματικό σάκκο μεταβάλλεται.

Υπολείπονται: είναι η σάλπιγγιτις.

Εν συνεχεία αυτής της πυροσάλπιγγιτιδος μπορούν να επέλθουν σοβαρές επιπλοκές, από τις οποίες η πιο φοβερή είναι η περιτονίτις, η φλεγμονή του περιτοναίου της μεμβράνης που περιβάλλει όλα τα όργανα της κοιλίας. Στην περίπτωση αυτή, η ασθενής καταλαμβάνεται ξαφνικά από ναυτίαν, που άκουσθεται σε λίγη από εμέτους και πυρετό. Πριν ανακαλυφθούν τα καινούργια αντιβιοτικά φάρμακα (πενικιλίνη

ή λήν κ.λ.π.) η περιτονίτις επέφερε τις περισσότερες φορές το θάνατο των ασθενών. Η περιτονίτις αυτή, εξ άλλου, είναι συχνή κατά τη διάρκεια μίας επιλόχιοι σάλπιγγιτιδος. Έν πάση περιπτώσει, όταν μιά γυναίκα έχει ναυτίαν, πυρετό και αισθάνεται βάρος στο υπογάστριο πρέπει να σπεύσει άμέσως στο γιατρό.

Η ΧΡΟΝΙΑ ΑΣΘΕΝΕΙΑ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΟΔΥΝΗΡΗ ΠΛΗΘΗ

Όμως όλες οι σάλπιγγιτιδες, δεν καταλήγουν άμέσως σ' αυτή τη φοβερή επιπλοκή. Αλλά αν δεν τη θεραπεύσουμε ή άρρώστεια μπορεί να γίνει και χρόνια.

Πρώτα-πρώτα η γυναίκα που έχει προσβληθεί από χρόνια σάλπιγγιτιδα έχει δευτερές κρίσεις. Οι κρίσεις επέρχονται σε ακανόνιστα διαστήματα, άλλοτε συντομα και άλλοτε άργα, κάτω από την επίδραση μίας συμπτωματικής αιτίας ή και χωρίς φαινομενική αιτία.

Οι κατωπινές αυτές κρίσεις, που εμφανίζονται όπως κι' η πρώτη αφήνουν καμιά φορά πιο βαθειά τραύματα και μειώνουν τις πιθανότητες ίασεως.

Πώς εκδηλώνεται αυτή η χρόνια σάλπιγγιτις; Η άρρωστη αισθάνεται πόνους συνεχείς, όταν περπατάει, όταν έχει σεξουαλικές σχέσεις. Λευκά ύγρα, διαταραχές στην καταμήνιο ροή, που χαρακτηρίζεται από μιά αφθονία αίματος, λίγο πυρετός, καμιά φορά δύσκολη πέψις συνοδεύουν τους πόνους.

Προσθέτουμε ότι σε χρόνια σάλπιγγιτιδα η γυναίκα μπορεί να πάθη στειρώσει, φλεγμονή του βλεννογόνου των σάλπιγγων και της μήτρας (η μητρίτις συνοδεύει πάντοτε την σάλπιγγιτιδα). Έχει διαπιστωθεί ότι τα όργανα τοίς εκατό των περιπτώσεων στειρώσεως όφειλονται σε χρόνια σάλπιγγιτιδα, ή σε παλαιά σάλπιγγιτιδα που δεν έθεραπεύθη όπως έπρεπε.

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Όταν υπάρχει όξεια κρίσις σάλπιγγιτιδος ο γιατρός διατάσσει απόλυτη ανάπαυση στο κρεβάτι. Έκ κύστι πύου πάνω στην κοιλιά και ενέσεις (προπιντόν). Έτσι επιτυγχάνεται πρώτα-πρώτα η εξοφάνισις του πύου, κατόπιν η πτώσις του πυρετού και τέλος η μείωσις του όγκου των σάλπιγγων: όλα αυτά τα φαινόμενα όφειλονται στην εξοφάνισις της φλεγμονής.

Λίγο αργότερα προστρέχουμε στις υπεριώδεις ακτίνες και στις διαθερμίες, που χρησιμοποιούμε επίσης στις χρόνιες σάλπιγγιτιδες. Οι θεραπείες αυτές έχουν σκοπό ν' αυξήσουν την κυκλοφορία του αίματος στην περιοχή των γεννητικών οργάνων και να εξαφανίσουν τα τελευταία ίχνη της φλεγμονής, εμποδίζοντας την νά γίνει χρόνια.

Η Ιατρική όμως θεραπεία μπορεί να μην κάνει τίποτα στην χρόνια σάλπιγγιτιδα. Τότε πρέπει να καταφύγουμε στην χειρουργική επέμβασι: αφαίρεση ολόκληρης ή μέρους της μήτρας ή των δύο σάλπιγγων, ή μίας μόνο, καμιά φορά και των δύο ωοθηκών ή μίας μόνο, αναλόγως με την περίπτωση.

Τέλος, όταν σχηματίζεται μιά κύστις με πύο, είναι ανάγκη νά την ανοίξουμε με χειρουργική επέμβασι.

ΜΕΡΙΚΑ ΠΡΟΦΥΛΑΚΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Όπως είδατε η σάλπιγγιτις είναι μία σοβαρή αρρώστεια. Προτιμότερο λοιπόν είναι νά παίρνουμε τις αναγκαίες προφυλάξεις για νά την αποφύγουμε.

Νά θεραπεύετε άμέσως μόλις εμφανιστεί τη μητρίτις. Μην την αφήνετε νά γίνει χρόνια.

Αν αισθανθήτε δυνατούς πόνους στο υπογάστριο, έστω και παροδικούς, πρέπει νά υποβληθήτε άμέσως σε Ιατρική εξέτασι.

Αν κατά τη διάρκεια της θεραπείας μίας μητρίτιδος ή κατά τη διάρκεια μίας χρόνιας μητρίτιδος νοιώσατε δυνατούς πόνους, οι οποίοι συνοδεύονται από πυρετό και ναυτίαν, καλέστε άμέσως τον γιατρό, μπορεί νά πρόκειται για έναρξι προσβολής των σάλπιγγων.

Μην αδιαφορήτε όταν έχετε συχνά λευκά ύγρα.

Θα μπορούσε νάταν από την Έλληνική Έκθεσι Μόδας, το μοντέλο αυτό, που τόσο χάρη και απλότητα έχει πάρει από τον ελληνικό χιτώνα. Όμως μάς έρχεται από το Παρίσι. Έχει ανοικτό κορσάκι μπροστά, πολύ μικρά ζαпонέ μανίκια και πέτα που φοριούνται ανοικτά ή κλειστά όρθια πάνω στο λαιμό. Η φούστα έχει τρεις ατσάκιτες πιέτες γαζωμένες ως τους γοφούς. Ζώνη φαρδιά από το ίδιο το ύφασμα, με ντυτή αγκράφα. Το χρώμα του είναι άσπρο. Αυτό δεν είναι άλλωστε το πιο ωραίο χρώμα για το καλοκαίρι, όταν η φύσις έχει σκορπίσει τριγύρω μας τα πιο φανταχτερά και απίθανα χρώματα, έχει φτιάξει τους πιο απίθανους συνδυασμούς που δύσκολα μπορεί νά μιμηθεί και ο καλύτερος καλλιτέχνης.

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΑ:

Η θεραπεία που κάνετε είναι καλή αν και θα μπορούσε να διαπιστωθεί κατά πόσον υπάρχουν τριχομονάδες, με μια εξέταση του εκκρίματος και αναλόγως να κανονισθεί η θεραπεία σας. Επίσης οι κατηρηρίαιες με διάλυση νιτράλ ντ' αρζάν 2% ενδείκνυνται στην πάθησή σας. Ο γιατρός που σας έχει κανονίσει τη θεραπεία αυτή πρέπει να σας παρακολουθεί για να διαπιστώνει την πορεία της. Με τη θεραπεία αυτή και την ορμονοθεραπεία, ασφαλώς θα ξαναμεινείτε έγκυος. Με τη διαφορά ότι θα πρέπει να παρακολουθήσετε από τις πρώτες ημέρες από το γιατρό και να μείνεται στο κρεβάτι.

ΑΗΜΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΑ 18.— 3—4 ενέσεις προλυτόν ή λυτεόλ πρό της έμμηνου ρύσεως 4—5 ημέρες θα σας έδωσαν καλά αποτελέσματα καθώς και οι διαθερμίες.— Όσο για το δεύτερο ζήτημα, να τοποθετήτε στο μέρος εκείνο του σώματος σας πούδρα θοοκό οξέος.

ΡΙΤΑ Κ.— Μπορείτε να κάψετε μικρές δόσεις 2—3 ενέσεις το μήνα των 10.000 μονάδων δορμόλ ή ζυνορμόν. Απαραίτητος δε πρέπει να παίρνετε καλμονερίν ή πασιφλορίν.

ΚΡΗΤΙΚΟΠΟΥΛΑ ΚΖΑΖ.— Δεν πρέπει να φοράτε λαστέζ, αφού είστε έγκυος. Για την εγκυμοσύνη υπάρχουν ειδικές ζώνες, αλλά δεν νομίζω ότι σας είναι απαραίτητη, αφού και μόνη σας το αντιλαμβάνεστε ότι είστε πολύ πιο ελαφριά και εύκινητη χωρίς τη ζώνη. Όσο για τα μπλέ σημάδια στα πόδια να μη φοράτε καλσοδέτες και να αναπαύεστε στο κρεβάτι περισσότερο με τα πόδια λι-

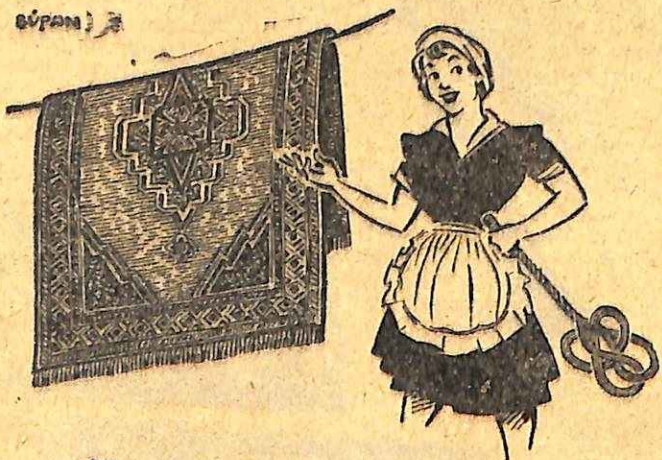
γο ψηλότερα από το υπόλοιπο σώμα.

ΜΑΡΑΜΕΝΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ Π.— Το ινομύωμα είναι καλοήγησ όγκος και επομένως δεν πρέπει να ανησυχήτε. Όσο για τα άλλα που με ρωτάτε πιο κατάλληλος για να σας απαντήσει είναι ο γιατρός που σας έκανε την έγχυση. Πάντως για να μην έχετε περίοδο πολύ πιθανόν να σας έχει αφαιρεθεί η μήτρα, οπότε δεν μπορείτε να τεκνοποιήσετε. Τα συζυγικά σας καθήκοντα δεν εμποδίζονται από την έγχυση. Σας τονίζω μόνο ότι όλες τις απορίες σας μπορεί να σας τις εξηγήσει ο γιατρός που σας χειροδύνησε πολύ καλύτερα.

ΜΙΑ ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΔΕΞΑΝΔΡΕΙΑ.— Έάν τα υγρά τα οποία έχετε είναι μόνο μία ή δυο ημέρες μετά την περίοδο και έπειτα σταματούν, δεν πρέπει να σας ανησυχούν. Έάν όμως εξακολουθούν τότε πρέπει απαραίτητως να έπισκεφθείτε τον γυναικόλογο και να κάνετε και μία μικροβιολογική εξέταση των υγρών. Αναλόγως της απάντησής του θα κανονισθεί η θεραπεία.

Ο. Γ. Π. 512 ΙΟΥΔΗΘ.— Από αυτά που μου γράφετε, πρόκειται μάλλον περί ανεπάρκειας και έχετε ανάγκη ορμονοθεραπείας αλλά το καλύτερο θα ήταν να σας εξηγήσει ένας ειδικός γυναικόλογος και να σας κανονίσει μετά τη θεραπεία με προλόν, προλυτόν κ.λ.π. Επίσης οι ταμπλέτες Μπελαλουμίν δίτα τρεις την ημέρα θα σας ωφελήσουν. Και πάλι σας τονίζω ότι πρέπει να εξετασθείτε από ειδικό γιατρό.

ΤΙΓΓΡΑΝ.— Παρ' όλη μου την καλή θέληση δεν είναι εύκολο να σας απαντήσω στο ερώτημά σας.

Όπως κάνετε και για τα καζιά σας με το ζεσκόνισμα, το βούρτσισμα, την ναφθαλίνη και το λινάρισμα. Πριν βάζετε στο ράφι και τα χειμωνιάτικα παπούτσια σας φριφριώστε τα με ένα καλό βερνίκι.

Κάμελ

Για να απαντήσει κανείς με-θαιότητα, απαιτούνται πολλές εξετάσεις αίματος, ουρών, αρτηριακής πίεσης, οφθαλμολογική, ωτολαρυγγολογική κ.λ.π. Βλέπετε ότι με μια επιστολή και λιγότερη δεν είναι δυνατόν να σας δώσω καμιά συμβουλή εκτός από το να επισκεφθείτε τον παθολόγο και εάν αυτός αποδείξει την παύση σας σε γυναικολογική παθολογία ή ανεπάρκεια, τότε θα έπισκεφθείτε και γυναικόλογο, ο οποίος θα σας εξετάσει και θα καθορίσει ανάλογη θεραπεία.

ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ Ν. Α.— Οι ενέσεις θυλακικής (προλόν, δ-ορμόλ κ.λ.π.), καθώς και ταμπλέτες αυτών 5—6 το μήνα και αμέσως μετά την περίοδο πιστεύω ότι θα θελαίσουν την κατάστασή σας. Είναι ένα ζήτημα που θα διορθωθεί. Δεν πρέπει, λοιπόν, να ανησυχήτε.

ΝΟΥΣΚΑ.— Ούτε η εγκυμοσύνη ούτε το παιδί έχει καμιά σχέση με την οπότε που μου γράφετε. Δεν έχει ουδεμίαν επίδραση ούτε ταρινή ούτε εις το παρελθόν εάν γυιώταν.

ΕΙΚΟΣΑΧΡΟΝΗ ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ.— Είσαθε κατά φαντασίαν δυστυχισμένη. Η πρόληψις, ο κίνδυνος, ο φόβος είναι οι κυριότεροι παράγοντες της παθολογίας σας. Αυτά όλα θα περάσουν μετά το γάμο σας. Η τεκνοποίηση δεν επηρεάζεται από τις προλήψεις. Κάνετε υπομονή και επισημειώστε το γάμο σας, οπότε όλα θα σας περάσουν και ο μνηστήρ σας θ' αλλάξει γνώμη και σας θα είσαθε ευτυχισμένη.

ΜΙΑ ΠΟΛΥ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΗ.— Δεν διατρέχετε κανένα κίνδυνο εκτός από τη χαλάρωσι και τη διαστροφή. Περισσότερους κινδύνους διατρέχει ο συζυγος και γι' αυτό πρέπει να το αποφεύγετε.

Κ. Ι. ΓΕΩΡΓΙΑΝ.— Η αρρώστια που περάσατε με τις συμπτώσεις που σχηματίζει, εμποδίζει την τεκνοποίηση. Πάντως μόνο μία σάλπιγγα μπορεί να μείνει με μιά δόση μιά εικόνα της όλης καταστάσεώς σας και να μείνει επιτήρηση να σχηματίσουμε μιά σαφή προοπτική για το ζήτημα της στειρώσεως που σας ενδιαφέρει εάν αποκλειστείται παντελώς η όχι.

Όσο για τη θεραπεία δεν σας συνιστώ έγχυσεις, αλλά μόνο διαθερμίες με μηδανιές ελπίδες επιτυχίας του σκοπού σας.

Κ. Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑ.— Τα αίτια του πρόωρου τοκετού σας ίσως να προέρχονται από τη μεγάλη αδυναμία και εξαντλησι του οργανισμού σας από την ασπέρση διαίτας καθώς και στην πάθησι του οργανισμού σας, που παρουσιάζει αυχισι της πίεσεως κ.λ.π. Ο γιατρός πρέπει να σας έχει ειση που αποδείξει τον πρόωρο τοκετό, αν και πολλές φορές δεν είναι απολύτως γνωστά τα αίτια. Όσο για το χρονικό διάστημα, δεν υπάρχει μέτρο καθορισμού. Πάντως καλόν είναι να επανέλθω στη φυσιολογική του κατάστασις ο οργανισμός σας και μετά να καταβλήθη νέα προσπάθεια από την άμεση παρακολούθησι του γιατρού σας, που θα ελέγχει τη λειτουργία των νεφρών σας τακτικά και εν γένει όλων των συστημάτων.

ΝΤΟΛΑ, Δράμα.— Πρέπει να υποβλήθητε σε ορμονοθεραπεία και οι δύο σας, γιατί και σεις παρουσιάζετε συμπτώματα ανεπάρκειας. Η θεραπεία πρέπει να σας την κάνει γιατρός ο οποίος θα παρακολουθεί εργαστηριακά και την εξέλιξη της θεραπείας κυρίως του άνδρος σας. Όσο για το γελευτό ζήτημα της τεχνικής γονιμοποιήσεως αν και δεν είναι όρος γονιμοποιήσεως, ακριβής, αλλά απλώς της εγγύσεως σπέρματος εντός της μήτρας ή του κόλπου, είναι δυνατόν να γίνει και να έχει αποτελέσματα. Αλλά και εργασία αυτή απαιτεί πολλές φορές μεγάλην υπομονή, έξοδα και διάκρισι, δεν είναι τόσο εύκολο!

ΔΙΑ ΚΑΝ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ, Έκλιν.— Για το ζήτημα των σπερματοζωαρίων του συζυγος σας δεν είναι δυνατόν να δοθεί απάν-

(Συνέχεια εις την σελίδα 65)

Ο ΟΔΟΝΤΟΛΟΓΟΣ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

Οδοντογλυφίδες

Ένα από τα μηχανικά μέσα που χρησιμοποιούνται για το καθαρισμό των δοντιών είναι και η οδοντογλυφίδα.

Η οδοντογλυφίδα χρησιμοποιείται για ν' απομακρύνει τις τροφές που μιλούν και παραμένουν στα κενά των τεχνητών ή φυσικών δοντιών και στα μεσοδιστάτημά τους.

Σε νέα άτομα και σε παιδιά, που έχουν τα δόντια τους σε καλή κατάσταση και χωρίς ανωμαλίες, χωρίς απογύμνωσι και υποχώρησι των ούλων, η χρήση της οδοντογλυφίδας δεν είναι αναγκαία, γιατί μπορεί να είναι επιβλαβής. Μπορεί να προκαλέσει βλάβες στα ούλα και στα δόντια ακόμη.

Μονάχα τότε μπορεί να χρησιμοποιηθεί η οδοντογλυφίδα, από τα άτομα αυτά, όταν τα δόντια είναι ανώμαλα, άσχημα σφραγισμένα ή χαλασμένα και επιτρέπουν έτσι να περάσουν τροφές ανάμεσά τους, οι οποίες μένουν εκεί, αποσυντίθενται και προκαλούν ένοχλυσεις, έρεθισμ και πόνο. Τότε η οδοντογλυφίδα είναι απαραίτητη. Ιδιαίτερα αναγκαία είναι η χρήση της οδοντογλυφίδας στα ηλικιωμένα άτομα που οι συνθήκες είναι διαφορετικές.

Όσο περνά η ηλικία, τα ούλα άσχημα δόντια τοποθετούνται, τα σφραγισμένα δόντια τοποθετούνται, τα σφραγισμένα λαμβάνονται και γενικά δημιουργούνται συνθήκες για τη συγκράτησι υπολειμμάτων τροφών στα δόντια (ιδίαιτερα ινών τροφών), οι οποίες δεν απομακρύνονται ούτε με τη βούρτσισμα ούτε με το πλυσίμο του στόματος. Σ' αυτές τις περιπτώσεις η οδοντογλυφίδα αποτελεί ένα πολύτιμο βοηθητικό μέσο καθαρισμού των δοντιών.

Η οδοντογλυφίδα όμως πρέπει να χρησιμοποιείται με προσοχή, να μη τραυματίζει τα ούλα και να μη σπάζει ανάμεσα στα δόντια, οπότε με τη προσπάθεια να αφαιρεθεί τραυματίζονται τα ούλα, αίμαρραγούν, μιλούν και μπορούν σε πολλές περιπτώσεις να δημιουργηθούν επιπλοκές φλεγμονές.

Για το λόγο τούτο η οδοντογλυφίδα θα πρέπει να είναι λεπτή, λεία και εύλυγη. Να είναι καρωμένη από κόκκαλο, από έτερο χύμα, ή μεταλλική, από άσημι π. χ.

Οι οδοντογλυφίδες πρέπει να διατηρούνται σε κλειστό δοχείο, όχι σε ανοιχτό, ούτε μέσα στις τσέπες ή πωσ δισυτυχώς συμβαίνει συχνά. Να μη παίρνουμε μ' αυτές δαγκωνίτσες, γιατί μπορούν να κερματιστούν τα δόντια ή να καταπούνε την οδοντογλυφίδα χωρίς να τα καταλάβουμε.

Ένα άλλο καλό βοηθητικό μέσο για το καθαρισμό των δοντιών είναι το μεταξωτό φλος νήμα, έλαφρά κερμαμένο. Κάθε μέρα ένα κομμάτι, το πλύνουμε με τα δυο χέρια και το πιέζουμε να περάσει ανάμεσα στα δόντια, όχι όμως με δύναμη, γιατί θα τραυματίσει τα ούλα. Έπειτα το βγάζουμε πάλι διατηρώντας το με έπαφη με την επιφάνεια του ενός δοντιού, και ύστερα το βαναθάβουμε για την επιφάνεια του άλλου δοντιού. Κατ' αυτόν τον τρόπο απομακρύνονται πολύ εύκολα σφηνωμένες ανάμεσά στα δόντια ινώδεις τροφές και καθαρίζονται και οι απρόσιτες στη βούρτσα επιφάνειες αυτές των δοντιών.

Επίσης χρησιμοποιούνται στενές μεταξωτές ταινίες για το καθαρισμό ίδιως των τεχνητών δοντιών, γεφυρών, κορωνών κ.λ. Περιττό να πούμε ότι όλα αυτά τα μέσα πρέπει να είναι καθαρά και κατά τα δυνατόν αποστειρωμένα.

ΜΕΖΗΣ

ΔΗΜ. ΠΑ. ΙΜΠΡΟΧΩΡΗΣ

Χειροβόρος Οδοντολόγος
1. Έπιμελητής εν τη Πολυ-
κλινική Αθηνών
Ακαδημίας 79 Τηλ. 33-526
3-8 και επί συνεντεύξει

Η Μισέλ Μοργκάν και ο Ζάν Μαραι σε μια έρωτική σκηνή από το φιλμ: «Ραντεβού στο Παρίσι».

ΤΟ ΙΔΑΝΙΚΩΤΕΡΟ ΕΡΩΤΙΚΟ ΖΕΥΓΑΡΙ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Πολύν καιρό τώρα φαινόταν ότι η μοίρα των ιδανικών έρωτικών ζευγαριών του κινηματογράφου ήταν αποφασισμένη. «Αλλαγή με κάθε θυσία» ήταν το σύνθημα στην εκλογή των προσώπων κάθε νέου φιλμ, που ανάγκαζε και αυτούς ακόμα τους φημισμένους αστέρες να αλλάζουν άσπληχνα τους «παρτεναίρ» τους. Σιγά-σιγά, όμως, έπεδειχθη ότι με αυτό έκαναν το αντίθετο ακριβώς από εκείνο που ήθελε το κοινόν.

Έτσι, ύστερα από πολύχρονη διακοπή, άρχισε και πάλι να κερδίζει η ιδέα των πιο αγαπητών ζευγαριών του κινηματογράφου σε όλες τις χώρες οι παραγωγοί των φιλμ προσεβασά εκείνο ακριβώς που στην πραγματικότητα δεν υπήρχε: το τέλει έρωτικό ζευγάρι.

Στη Γαλλία έχει επί τέλους βρεθεί το ιδανικό κινηματογραφικό ζευγάρι. Για όλους τους Γάλλους φίλους του κινηματογράφου η Μισέλ Μοργκάν και ο Ζάν Μαραι είναι, ότι ήταν στη Γερμανία η Αίλιαν Χάρβεϊ και ο Βίλλυ Φρίτε, πριν από πολλά χρόνια, η Γκέρη Γκάρσον και ο Ουάλτερ Πίτζον ή η Κάθριν Χέιμπουργκ και ο Σπένσερ Τρέιβου σήμερα στην Αμερική και, τι πιθανόν να είναι σε λίγο η Τζην Σίμονς και ο Στιούαρτ Γκρέιντρεν στην Αγγλία. Και οι δυο αυτοί Γάλλοι καλλιτέχνες ήταν γνωστοί στη Γαλλία και στις άλλες χώρες, πριν ακόμη παίξουν για πρώτη φορά μαζί, τον περασμένο χρόνο, το φιλμ «Με τα μάτια της ανισμύσεως», όπου σημείωσαν τόσο μεγάλη έπιτυχία. Λίγο α-

γότερα ακολούθησε το φιλμ «Ραντεβού στο Παρίσι» από το μυθιστόρημα της Βίκυ Μισέλ Μοργκάν και τον Ζάν Μαραι τον τίτλο «το γοητευτικότερο έρωτικό ζευγάρι του γαλλικού κινηματογράφου».

Στην άρχη τα δνείρα της Μισέλ Μοργκάν είχαν στραφή στην Αμερική. Δεν ήθελε να ζήση και να κάνει την καριέρα της στο Παρίσι, αλλά στο Χόλυγουντ. Η ώραία ξανθή Παριζιάνα επέτυχε, τι ήθελε, αλλά μολαταύτα δεν ήταν εύτυχι-σμένη.

Αφού έγινε διάσημη ύστερα από το γύρισμα της ταινίας του γνωστού συνθέτου Μαρσέλ Γκαρνέ, «Προκουμία στην ομίχλη», το 1940, και έπαιξε πρώτους ρόλους σε δυο άλλα γαλλικά φιλμ, έπηγε στο Χόλυγουντ για ν' αποκτήσει τη φήμη που έπιθυμούσε. Έκει έπαιξε σε πέντε αμερικανικά φιλμ, αλλά από καλλιτεχνικής απόψεως αισθανόταν ότι δεν είχαν εκπληρωθεί οι πόθοι της και νοσταλγούσε γρήγορα το Παρίσι.

Γύρισε λοιπόν στη Γαλλία το 1945 όπου άρχισε πραγματικά η καλλιτεχνική της καριέρα. Ταινίες όπως η «... και έγένετο φως» (ποιμενική συμφωνία), «Πρώτη απογοήτευσι», «Μικρή καρδιά σε ανάγκη», «Φαμπιόλα», της έφεραν έπιτυχίες όχι συνθησισμένες, αλλά μεγάλες διακρίσεις. Τον περασμένο χρόνο παντρεύθηκε τον Γάλλο ηθοποιό Ανρύ Βιντάλ.

Ο Ζάν Μαραι, ο περίφημος έραστής των γαλλικών φιλμ, απέκτησε τέτοια δημοτικότητα, που πολλές φορές τον φοβίζει.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ, Ο ΑΝΔΡΑΣ ΚΑΙ Ο ΝΟΜΟΣ

ΑΠΟ τις σχέσεις της γυναίκας με τον άνδρα γεννιούνται χίλια δυο ζητήματα. Ένας γάμος, ένας άρραβώνας, μια έλευθερη συμβίωσι, ένας έλευθερος έρωτας, μια γέννησι, ένα διαζύγιο, μια εγκατάλειψι, δημιουργούν πολλές φορές συγκρούσεις και προβλήματα μεταξύ των δυο φύλων τέτοια, που μόνο με το Νόμο μπορούν να λυθούν. Σκοπός της στήλης αυτής είναι να δίνι μια νομική απάντησι σε κάθε ζήτημα, που αίτια του θα έχη τη σχέση της γυναίκας με τον άνδρα.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ:

Πρό ήμερών ο μνηστήρ μου διέλυσε τους άρραβώνες μας. Έπειδή τον άνδρα αυτόν ήθελα όπως θήποτε να τον παντρευτώ ρωτώ εάν ο Νόμος μπορεί να με βοηθήσει σχετικά.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ:

Η μνηστεία είναι μια σύμβασι, δηλ. μια συμφωνία μεταξύ δυο προσώπων διαφορετικού φύλου ότι στο μέλλον θα τελέσουν γάμο.

Όταν κάνουμε μια όποιον δήποτε έγκυρη σύμβασι δεν μπορούμε να άρνηθούμε την εκτέλεσί της, διότι στην περίπτωση αυτή ο ένδιαφερόμενος έχει το δικαίωμα να καταφύγη στο δικαστήριο και να ζητήσει δι' άγωγής του την εκτέλεσι της συμβάσεως. Το δε δικαστήριο θα μιάς εξαναγκάσει να εκπληρώσουμε την υποχρέωσι που αναλάβαμε, δηλ. να εκπτελούμε τα συμφωνηθέντα. (έννοείται ότι υπάρχουν και περιπτώσεις όπου η άρνησι μας είναι δικαιολογημένη, οπότε δεν θα εύσταθής η άγωγή εναντίον μας). Στην μνηστεία, όμως, δεν ισχύει αυτός ο κανόν, δηλ. εάν διαλύσουμε τους άρραβώνες μας είτε δικαιολογημένα, είτε αδικαιολογητά ή μνηστή μας δεν έχει το δικαίωμα να ζητήσει δι' άγωγής της την εκτέλεσι της συμβάσεως, με άλλα λόγια δεν μπορεί να μιάς εξαναγκάσει το δικαστήριο να την παντρευθούμε, διότι ο νόμος λέγει επί λέξει (άλλως είναι και γνωστό σε όλους): «η σύμβασις περί μέλλοντος γάμου (μνηστεία) δεν γεννά άγωγήν προς εξαναγκασμόν αυτού». Ένας τέτοιος εξαναγκασμός θα ήταν αντίθετος προς την έννοια του γάμου ο οποίος πρέπει κατά το περισσότερο να είναι ήθικός και εκούσιος δεσμός και αντίθετος επίσης προς την έννοια της άτρωμικής μας έλευθερίας.

Όπως λοιπόν βλέπετε, το να γίνι η όχι ο γάμος πού επιθυμείτε, εξαρτάται αποκλειστικά από τη διάθεσι του πρώην μνηστήρος σας.

Καθημερινώς λαμβάνει εκατοντάδες έρωτικές έπιστολές και η αγάπη του κοινού θάνατι ως το σημείο να θέλη ν' άνοιξη μιά λέσχη προς τιμή του. Ο άνειρεμένος στάρ άουμος δεν χαλά την ήσυχία του μ' όλα αυτά και εξακολουθεί να μένι άπλως, όπως τον καιρό που πρωτόρχισε την καριέρα του. Είναι στενά συνδεδεμένος με τον Γάλλο ποιητή και συγγραφέα Ζάν Κοκτώ που του προσέφερε τους πρώτους ρόλους σε πολλά φιλμ του. Εύνοούμενος του ήθοποιού είναι ο σκύλος του Μουλούκ, που παίζοντας, διώχνει κάπως άπότομα τις θαυμαστρίες του κυρίου του.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ:

Το 1943 τέλεσα στη Γερμανία πολιτικόν γάμο με μιά Γερμανίδα. Το 1945 εγκατέλειψα τη σύζυγό μου και ήλθα στην Ελλάδα. Σήμερα σοβαροί λόγοι μου έπιβάλλουν το καθήκον να παντρευθώ εδώ μιά Έλληνίδα. Μπορώ να κάνω δεύτερο γάμο αφού δεν πήρα διαζύγιο από την πρώτη μου γυναίκα;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ:

Είναι γνωστόν ότι η διγαμία άπαγορεύεται και τιμωρείται, μάλιστα με φυλάκιση ή όποια ποικίλλει από 10 ημέρες μέχρι 5 έτη σύμφωνα με το 356 άρθρον του Ποινικού Κώδικος. Έσεις, όμως, δεν θα έχετε δίγαμος διότι ο γάμος πού κάνατε στη Γερμανία δεν λαμβάνεται υπ' όψιν από την Έλληνική Νομοθεσία έπειδή είναι πολιτικός και στην Ελλάδα μόνον ο θρησκευτικός γάμος ισχύει. Για τον Έλληνα δικαστή ο γάμος σας αυτός έσ' όσον είσαθε Έλληνα θεωρείται «άνυπόστατος», δηλ. σαν να μη έγινε ποτέ. Θα ήταν ισχυρός και θα είχε νομική ύπόστασι ο γάμος σας αυτός εάν είχε γίνι στην Έκκλησία (και όχι στο Ληξιαρχείο όπως έγινε) και τότε είχε εύλογησι ιεράς της δικής σας (όρθοδόξου) έκκλησίας. Τότε μόνον δεν θα μπορούσατε να παντρευθήτε την Έλληνίδα που επιθυμείτε και τότε μόνον η Γερμανίδα σας θα είχε τη δυνατότητα από το Νόμο, κατασθάνουσα κάποια μέρα στην Χώρα μας, να διεδικήσει από σας τα δικαιώματα της νομίμου συζυγος.

ΓΕΩΡ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΑΠΑΝΤΑ

ΕΙΣ «ΕΠΑΡΧΙΩΤΗΝ».— Για το ζήτημα σας ο νόμος δεν αναφέρει άπολύτως τίποτα, τα δικαστήρια σε παρόμοιες περιπτώσεις έδωσαν διαφορετικές και αντίθετες αποφάσεις. Πάντως ο Άρειος Πάγος ακολουθεί από καιρό σταθερή γραμμή να μιν δίδι διαζύγιο για ένα τέτοιο λόγο, έπομένως μιν άνησυχήτε 99%.

(Σχετικό με το δικό σας θέμα θα αναπτυχθή προσεχώς στην ειδική στήλη).

ΑΠΕΛΠΙ Σ.Μ. Κ. Ζ. 34.— Έφ' όσον την ήμερα πού έγινε ο γάμος σας όριότατο άλλος γάμος, της γυναίκας σας με τον Ιταλό, ο δικός σας γάμος είναι άκυρος και πρέπει να προκαλέσετε δικαστικά άπόφασι για την άναγνώρισι της ακυρότητος. Η δεύτερο γάμος συζυγος σας διώκεται και ποινικά.

ΝΙΚΗ Κ.— Το καλύτερο είναι να πεισθί ο ίδιος ότι πρέπει να γίνι ο γάμος. Εάν έπιμνη στην άρνησι του, κατ' ανάγκην θα προσφύγετε στο δικαστήριο, όποτε, στην άπειλή της ποιής και του έως θάρος του κοινωνικού σκαβδόλου, ένδεχόμενος να έδωσιν έμια ήθική και νόμιμο Ν. Δ.

Ι. Ν. Δ.

Τὸ πορτραῖτο

ΕΝΑ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Νά είναι άραγε άληθινή, ή δημιούρ-
γημα κάποιας φλογερής φαντασίας;

Αυτή ήταν ή πρώτη σκέψις πού έκα-
νε όταν είδε την εικόνα της σε κάποια
έκθεση ζωγραφικής. Είχε κορμί 'Αρτέ-
μιδος και κεφάλι 'Αφροδίτης. Μία έκ-
φρασι, άσυλληπτη. Χαρακτηριστικά ά-
δρά, άρμονικά, υπερέλεια. Και τὰ κον-
τά σγουρά μαλλιά της, ένα μίγμα πα-
ράξενο από μπρούντζο και χρυσάφι.

—Θα χρειάστηκε πολύ φαντασία.
Είπε στο φίλο του.

Εκείνος δεν του άπάντησε, αλλά μιά
άλλη φωνή άκούστηκε πίσω τους.

—Δεν χρειάστηκε καθόλου φαντα-
σία για ν' αντιγράψω την όμορφή της
'Ελβίρας Ρεντζίνι.

Γύρισε, κι' είδε ένα μικρόσωμο ά-
σπρομάλλη γέρο πού κύτταζε τον πί-
νακα. (Θα ήταν, φαίνεται, ό δημιούρ-
γος του). 'Υστερα άπομακρύνθηκε δια-
στικά, με μικρά γρήγορα βήματα.

Από την ήμερα εκείνη τ' όνομα αυ-
τό χαραχτηκε έντονα στη μνήμη του.

Συνώνη την άνειρευόταν, τίς άτέλειω-
τες ώρες της μοναξιάς, τὰ δυο χρόνια
πού έμεινε στις άποικίες, μακριά άπ'
τον κόσμο, μακριά από κάθε χαρά,
με μοναδική συντροφιά τους Μαύρους
και τὰ τροπικά φυτά.

'Υστερα γύρισε στην 'Ιταλία. Και
νά! Τίς πρώτες κι' όλα ήμέρες της έ-
πιστροφής του, μιά χαρούμενη έκπλη-
ξι τον περίμενε.

Διάβαζε άφηρημένα την κοσμική στή-
λη μιάς έφημερίδας και διασκεδάζε ξανα
βλέποντας τὰ όνόματα παλιών λησμο-
νημένων προσώπων. Μά ξαφνικά πε-
ταχτηκε άπ' τη θέσι του σαν να τον είχε
τινάξει ήλεκτρικό ρεύμα. Τὰ μάτια του
έμεναν καρφωμένα στην άπροσδόκητη
είδησι: «'Η πλουσιωτάτη χήρα 'Ελβί-
ρα Ρεντζίνι, πού ό άλησμόνητος ζωγρά-
φος Ντέλ Μόττι άπαθανάτισε σ' ένα
πίνακα του, επέστρεψε προχθές από έ-
να ταξίδι της στην 'Αμερική, και έγ-
κατεστάθη στο ξενοδοχείο Λίντα, της
κοσμικής λουτροπόλεως Κ».

— Ποιος μπορεί να πη σκέφτηκε ό
Νίνο πώς τὰ κοσμικά νέα των έφημερί-
δων δεν είναι τὸ πιό ένδιαφέρον ανά-
γνωσμα, από τότε πού ανακαλύφτηκε
ή γραφή.

Δέ δίστασε ούτε λεπτό. Της έγραψε
ένα φλογερό γράμμα, ένα πραγματικό

ποίημα λατρείας και θαυμασμού, πού
άσφαλώς δέ θαχε διαβάσει πρὲς της
παρόμοιο.

Σε λίγες μέρες ήλθε ή άπάντησι.
Λίγες λέξεις μοναχά, χαραγμένες στην
κομψή άρώματισμένη κάρτα της. «Τὸ
έρχόμενο Σάββατο θα σας περιμένω
στο χορό του ξενοδοχείου».

Και τώρα περίμενε, μισοκρυμμένος
πίσω από τὰ πλατειά φύλλα ενός τρο-
πικού φυτού. "Ενοιωσε μιά παράξενη
συγκίνηση σ' αυτή την άναμονή, ένα
αίσθημα συγκλονιστικό πού νόμιζε
πὸς σε λίγο θα γινόταν ένας έρωτας
παράφορος. — Ικανός να τον σπρώ-
ξη σε κάθε τρέλλα — μόλις θ' αντί-
κρύζε ζωντανή την υπέροχη εικόνα του
ζωγράφου Ντέλ Μόττι. Είχε φτάσει ά-
πό χτες στο ξενοδοχείο, μά δεν την
είχε συναντήσει. Δεν ρώτησε κανένα
γι' αυτήν, δεν έπεδίωσε να έπιταχύνη
τη στιγμή της γνωριμίας τους. "Ηθελε
να χαρή όλη την εύτυχία της άναμο-
νής.

Τώρα όμως καταλάβαινε πὸς δεν
μπορούσε πιά να περιμένει άλλο.

Η τζαζ έπαιζε ένα εύθυμο ρυθμό.
Γυναίκες κομψές, όμορφες, πηγαίνονερ-
χοντας στην μεγάλη αίθουσα. "Όλες
όμως φαίνόντουσαν τόσο άσήμαντες,
μπροστά στην εικόνα 'Εκείνης. Ναι,
ήταν βέβαιος πὸς μόλις φαίνόνταν, τί-
ποτα πιά δέ θαχε σημασία μέσα στο
μεγάλο φωτεινό σαλόνι εκτός άπ' αυ-
τήν.

Μιά συνομίλια δίπλα του διέκοψε
τίς σκέψεις του.

Μιά κυρία σταμάτησε ένα γκαρσό-
νι για να ρωτήσει:

Μπορείτε να μου δείξετε τον κύριο
Νίνο Μαρτίνι; Πρέπει να είναι εδώ.

Την κύτταζε με κομμένη άνάσα. Αυ-
τή ήταν; Αυτό τὸ γέρικο σκελετωμέ-
νο κορμί ήταν τὸ κορμί της 'Αρτέμι-
δος; Αυτά τὰ ξεθωριασμένα από τις
βαφές μαλλιά ήταν τὸ θείο εκείνο μί-
γμα από μπρούντζο και χρυσάφι; Αυ-
τή ήταν ή γυναίκα πού για χάρι της θα
έγκατέλειπε τὰ πάντα, σπίνι, παιδιά,
οικογένεια και τη γοητευτική ροδαλή
του Τερέζα;

Κάτι σαν 'Ιλιγγος τον έπιασε. Πὸς
δεν τὸ είχε σκεφθῆ πὸς ή 'Ελβίρα Ρεν-
τζίνι μπορούσε να ήταν τὸ μοντέλο
κάποιου παλιού πίνακα του γέρου ζω-
γράφου.

Έφυγε τρέχοντας σχεδόν, πρὶν τον
δῇ τὸ γκαρσόνι, πρὶν αναγκαστῇ να
σφίξει τὸ ζαρωμένο χέρι της για να
της όμολογήσει πὸς ήταν αὐτός ό φλο-
γερός θαυμαστής, πού της έγραψε έ-
κείνο τὸ τρελλό έρωτικό γράμμα. "Ε-

φυγε γρήγορα, πρὶν άκούση τῇ γρηά
κυρία να λη από γκαρσόνι:

«Μου είπαν από τη διεύθυνσι πὸς
κατέθηκε εδώ. "Ηθελα να τον παρακα-
λέσω ν' αλλάξουμε δωμάτια γιατί τὸ
δικό μου έχει τὰ παράθωρα μέσα στον
κήπο, και βλέπτει για τὸ άσθμα μου
ή μυρωδιά των λουλουδιών. 'Εκείνον
δεν θα τον πείραζε».

★
'Ακουμπισμένη σε μιά κολώνα μιά
γυναίκα, με κορμί 'Αρτέμιδος, με κε-
φάλι μικρού άρχαίου θεού, με μαλλιά
φωτεινά σαν ένα μίγμα παράξενο από
μπρούντζο και χρυσάφι, πούλεγε να-
ναι τάχα άληθινή ή δημιούργημα κά-
ποιας φλογερής φαντασίας, παρακολου-
θούσε ένα νέο συμπαιθητικό άντρα πού
διέσχιζε τὸ πλήθος τρέχοντας σαν να
τον κυνηγούσαν, κι' άναρωτιόταν «για-
τί άρά γει».

ΙΝΤΑ ΦΙΟΡΕΤΙ

★

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΜΕ ΤΟ ΤΡΑΙΝΟ...

Ξερετε γιατί πολλές γυναίκες δεν κοι-
μούνται ποτέ όταν ταξιδεύουν με τὸ
τραίνο; 'Επειδή κρατούν την τσάντα
τους και δεν ξέρουν πού να την κρα-
μουν για να προφυλαχθούν από τους
κλέφτες.

Μην ζητάτε ποτέ από έναν μισοκοι-
μισμένο ταξιδιώτη πού μπήκε μαζί σας
στο τραίνο στην 'Αθήνα, να σας ξυπνή-
σει στη Λάρισα. Είναι πολύ πιθανόν να
κατεβῇ στη Θήβα και έσεις να μην τὸ
καταλάβετε παρά όταν θα πλησιάζετε
στή... Θεσσαλονίκη!

"Αν κανένας χονδρός κύριος έτοιμά-
ζεται να θυάλη τὰ παπούτσια του και
να ξαπλώσει τὰ πόδια του στο δίπλανό
σας κάθισμα, διηγηθήτε με αδιάφορο ύ-
φος ότι άκούσατε ότι κυκλοφορούν στο
τραίνο μερικοί θαυμάσια όργανωμένοι
λωποδύτες, πού κλέβουν τὰ παπούτσια
των ταξιδιωτών την ώρα πού κοιμούν-
ται.

Πρὶν έγκαταλειφθῇτε στις άγκάλες
του Μορφέως, εξέταστε σε ποιόν όμο
είναι πιθανόν να άκουμπήση τὸ κεφάλι
σας γέροντας. Εύκολα δημιουργούνται
παρεξηγήσεις...

"Όταν ταξιδεύη κανείς μόνος του, εί-
ναι πάντοτε άπερίσκεπτο να έχη μαζί
του περισσότερες άποσκευές άπ' όσες
μπορεί να κρατά στα δυο χέρια του.

Στους δέκα ταξιδιώτες από τους ό-
ποίους ό έλεγκτης ζητά τὸ είστηριό
τους, είναι άποδεδειγμένο ότι οι έπτά
δεν είναι σε θέσι να τὸ βρουν άμέσως.

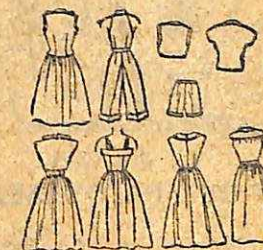

Η ΕΚΛΟΓΗ ΕΙΝΑΙ ΔΥΣΚΟΛΗ

πόσο αίθέριο και πόσο
γυναικείο ύφασμα είναι ή όρ-
γκαντίνα! Πόση χάρη μπορεί
να προσθέσει σε μιά γυναίκα,
ένα φόρεμα σαν αυτό. Τὸ πρόγραμ-
μα θὰ τὸ κανονισῇ ό σύζυγος,
ό άδελφός ή ή παρέα. Μ' ένα
φόρεμα όμως σαν αυτό, είσθε
κατάλληλα ντυμένη για ν' αντι-
μετωπίσετε κάθε περίπτωση.

6. Πόσες φορές δεν ξέρετε
πὸς να ντυθῇ ή γυναίκα, γιατί
δεν ξέρετε τί ακριβώς θα κάνει
και πού θα πάη. Τὸ πρόγραμ-
μα θὰ τὸ κανονισῇ ό σύζυγος,
ό άδελφός ή ή παρέα. Μ' ένα
φόρεμα όμως σαν αυτό, είσθε
κατάλληλα ντυμένη για ν' αντι-
μετωπίσετε κάθε περίπτωση.

7. Τὸ σχέδιο αυτό είναι πε-
ρισσότερο για μικρές κοπέλλες.
Μπορεί να γίνη με μανίκια ή
χωρίς, από μονόχρωμο ύφασμα
ή από έμπριμέ. Οι μεγάλες
φουσκωτές σαν σακκούλες τσε-
πες του, έχουν μιά πάτ, άσορτί
με τη στρογγυλή φάσα του λαι-
μού, χαριτωμένο συμπλήρωμα.

Γραβάτες

ΕΝΑ ΔΩΡΟ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ
ΕΥΠΡΟΣΔΕΚΤΟ ΣΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ

Η γυναίκα σε κάθε εύκαιρία, χαρίζει
στον άντρα της κι' από μιά γραβάτα.
Στη γιορτή του, στα γενέθλιά του, την
Πρωτοχρονιά, ύστερα από κάθε καυγάδι-
κι, όταν αισθάνεται τον έαυτό της ένοχο.
Και ό άντρας δέχεται πάντα με χαρά
τὸ μικρό, ύπό δώρο, τὸυ υποτίθεται πὸς
είναι τὸ γούστου του.

Ξέρω έναν καλόν άνθρωπο πού χρόνια
τώρα δέχεται κάθε τόσο γραβάτες από
τη γυναίκα του, χωρίς ποτέ καμιά άπ'
αὐτές να τὸυ άρέσει. Χαίρεται μολτατα
αὐτά, αλλά τις βάζει στη ντουλάπα
του... και άγοράζει κρυφά τη γραβάτα
πού θα φορέσει.

Αὐτὸ βέβαια είναι μιά εξαίρεσι και ό
Θεός να με φυλάξη να ίσχυρισθῶ ότι μιά
γυναίκα δεν ξέρει να διαλέξη με γούστο
τις γραβάτες τὸυ άγαπητὸυ της συζύγου.

"Όλες οι άναγνώστριές μας παραδέχον-

ται άσφαλώς πὸς μιά γραβάτα δεν είναι
μονάχα ένα στολισμὰ του λαιμού, ένα
κομμάτι μετάξι, κασμίρι ή ποπλίνα, μιά
πολύχρωμη παλέτα με τετράγωνα, κύ-
κλους, ή έλέφαντες, παρά ένα καθημερινό
παιχνίδι σ' έναν εύτυχισμένο γάμο!

Μιά γραβάτα αυτή καθ' έαυτή δεν είναι
τίποτα, παρά υ.α ήθική στιγμή, ένα θεω-
ρητικό μέσο για να δοκιμάζεται ή ύπομνη,
ή εύγένεια, ή τρυφερότητα της καρ-
διάς. Δοκιμάζεται την συχνά, κυρίες μου,
άκόμα κι' από τις μικρές σας οικοномίες.
'Η εύγνωμοσύνη τὸυ συζύγου σας είναι θε-
βαία.

Δεν είναι λοιπόν κανένα θαύμα αν έπι-
σκέπτονται τὰ μαγαζιά πού πουλουν γρα-
βάτες περισσότερες γυναίκες παρά άντρες.
'Η σκέψις τους πηγαίνει στη χαρά πού
θα δώσουν στους άγαπημένους τους με
τὸ μικρό μὰ και τόσο ακριβὸ δώρο.

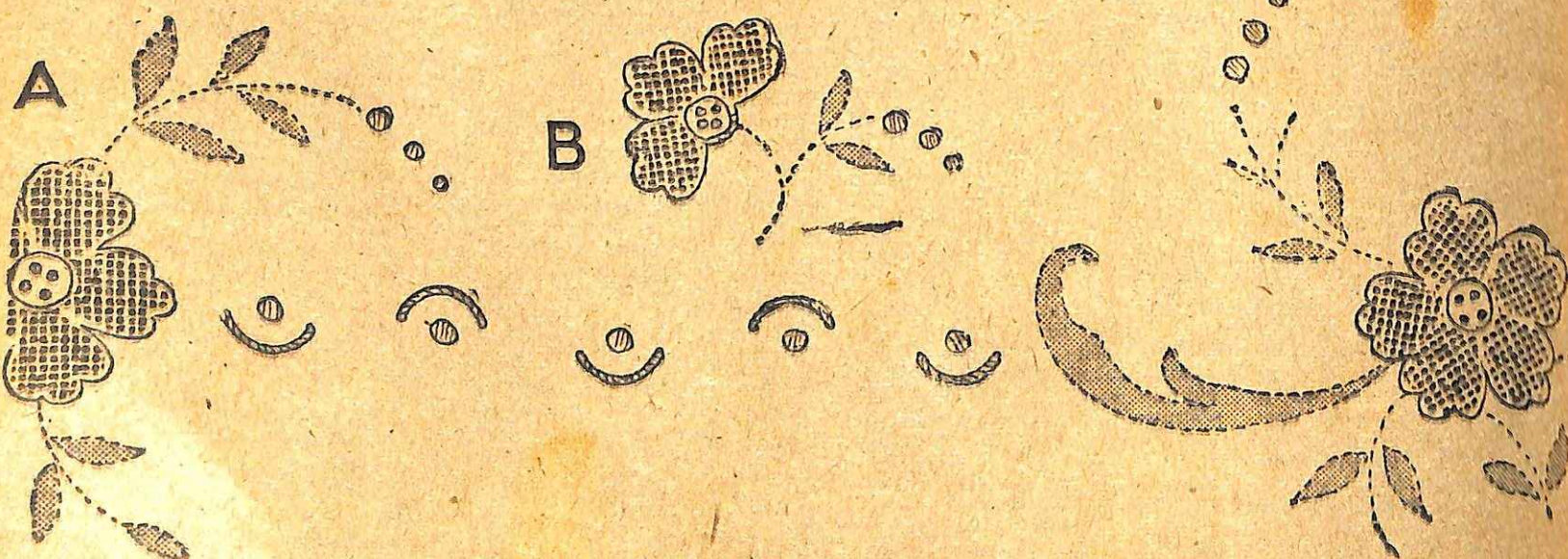
Η γραβάτα παίξει σπουδαίο ρόλο στην
έμφάνισι. Μιά τριμμένη γραβάτα, ένας κα-
κοδεμένος κόμπος από τὸν όποιο λείπουν
μερικές μεταξωτές κλωστές, ένα φρικτό
σχέδιο, ένα χρώμα πού δεν ταιριάζει με
τὸ κοστούμι, με τὸ πουκάμισο, τὰ παπού-
τσια, παραβλέπει όχι μόνο τις γυναίκες,
μά και τὸς άντρες, όταν αὐτοί πρόκειται
ν' αποφασίσουν αν θα πάρουν στην έργα-
σία τους τὸν ά.θ.ρωπο πού τη φορεῖ. Εί-

ναι καλύτερο να αγοράζουμε μιά ακριβή
και καλή γραβάτα, παρά τρεις φτηνές.

Τὸ να διαλέξουμε γραβάτα με ζωηρά
ή σοβαρώτερα χρώματα, δεν είναι μόνο
ζήτημα γούστου. 'Εξαρτάται από την ώρα
και τὸ μέρος πού θα πάμε, για ν' απο-
φασίσουμε με τί γραβάτα θα παρουσια-
σθούμε. 'Εδώ και λίγα χρόνια ή μόδα έ-
πιτρέπει τις γραβάτες με ζωηρά χρώματα
και σχέδια, πράγμα πού προτῆτερα ήταν
άσυνήθιστο.

Δεν είναι βέβαια άνάγκη να φορέσουν
εξάπαντος οι κύριοι γραβάτες πού είκο-
νίζουν έναν ήθοποιό ή τρεις δεντέτες τὸυ
κινηματογράφου ή έναν όλόκληρο ζωολογι-
κό κήπο με κόκκινους έλέφαντες και μπλε
πιθήκους. Μπορούν όμως να φορέσουν κάτι
πιό χαρούμενο πιδ τολμηρὸ από πρὶν. Μά
αν άφαιρέσουμε λίγους νέους, πού ακολου-
θήσαν τη μόδα, οι άλλοι οι πολλοί, δέ φεύ-
γουν από τὰ συνηθισμένα σοβαρά σχέδια
και χρώματα.

Δύσκολα ακολουθούν τὸς νεωτερισμούς
οι κύριοι. Οι γυναίκες έχουν πολύ περισ-
σότερο θάρρος σ' αυτό!

Θέλετε να μάθετε έναν καινούργιο τρόπο να μαντεύετε ποιόν αριθμό σκέφθηκαν οι φίλοι σας και να τους καταπλήξετε;

Ζητήστε από το φίλο σας να κάνει τα εξής με τη σειρά που αναφέρουμε:

— Βάλει έναν αριθμό στο νου σου.

— Βάλει και άλλα τόσα της μητέρας σου.

— Πρόσθεσε και 4 δικά μου.

— Πολλαπλασίασε όλα με το 5.

— Πρόσθεσε άλλα 12 και πολλαπλασίασε τα όλα με το 10.

— Αφαίρεσε από αυτά 320.

— Πόσα σου έμειναν;

Κόψετε με το νου σας ή κρυφά στο χαρτί τους δύο τελευταίους αριθμούς και θα έχετε τον αριθμό που σκέφθηκε ο φίλος σας.

Να ένα παράδειγμα: "Ας υποθέσουμε πως ο φίλος σας έβαλε τον αριθμό 7:

Αλλά τόσα = 14
Και άλλα 4 = 18
Πολλαπλασ. X 5 = 90
Και άλλα 12 = 102
Πολλαπλασ. X 10 = 1020
Αφαιρέστε = 320

Σύνολο 700
Βγάξτε τα δύο τελευταία ψηφία και μένουν 7.

ΦΕΓΓΑΡΑΚΙ ΜΟΥ

Φεγγαράκι μου γλυκό,
τ' ουρανού έσύ διαβάτη,
πρὺχεις στρώμα μαλακό
κι' από σύννεφα κρεβάτι!

Δίχως διόλου να σταθής
κάθε βράδυ μάς φωτίζεις!
"Αντε πιά να κοιμηθής
κι' όλη νύχτα μη γυρίζεις!

Δέ μπορώ να κοιμηθώ
σά σε νοιώθω σένα ξύπνο!
Ούτε και ν' αναπαυθώ,
γιατί μου χαλάς τον ύπνο!

Φεγγαράκι μου λαμπρό,
μη με ξενυχτάς μαζί σου!
Είν' άργά, να σε χαρώ.
Καλή νύχτα και καλή σου!

ΑΡΓΥΡΗΣ ΜΙΝΙΜΟΣ

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

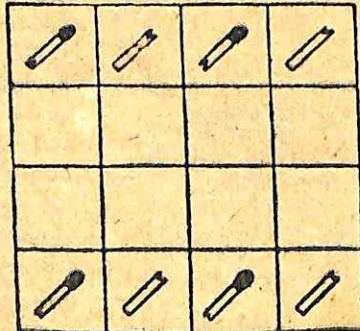
ΤΟ ΕΝΑ ΠΙΟΝΙ ΚΥΝΗΓΑΕΙ ΤΟ ΑΛΛΟ

Να ένα διασκεδαστικό παιχνίδι, που δεν απαιτεί περίπλοκες προετοιμασίες. Μπορείτε να το παίξετε σ' οποιοδήποτε μέρος.

Χαράξετε ένα τετράγωνο και χωρίστε το σε 16 νταμάκια. Πάρτε 4 σπέρτα και σπάζτε τα στα δύο. "Ο ένας παίκτης παίρνει τα κομμάτια των σπέρτων που ανάβουν και ο άλλος τα σκέτα, για να ξεχωρίζουν το ένα από τ' άλλο.

Στην αρχή, τα σπέρτα τοποθετούνται όπως και στο παιχνίδι της ντάμας, στις δύο άκριες του τετραγώνου. Κάθε σπέρτο πιάνει θέσι σ' ένα νταμάκι. "Ετσι, σε κάθε πλευρά θα υπάρχουν δύο σπέρτα του ενός παίκτη και δύο του άλλου, όπως δείχνει το σχήμά μας.

Το παιχνίδι αρχίζει. Πρέπει τώρα να συγκεντρώσει ο παί-

κτης 4 όμοια δικά του σπέρτα σε μίαν ευθεία σειρά, ποτέ όμως στη σειρά που χρησιμεύει ως άφετηρία ή ως τέρμα. Στο παιχνίδι δεν "τρώει" ο παίκτης πόνια, ούτε και πηδά. Μπορεί να μετατοπίζεται προς όλες τις κατευθύνσεις. Τα πόνια μπορούν να πάνε και όπισω, δεν μπορούν όμως, σε καμιά περίπτωση, να πάνε λαξά.

Θα ιδήτε πως το παιχνίδι αυτό έχει ενδιαφέρον κι' ως φαίνεται τόσο απλό.

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΜΑΣ

ΤΟ ΕΛΑΦΑΚΙ

Μία φορά κι' έναν καιρό ήταν ένας βασιλιάς και μία βασίλισσα κι' είχαν ένα όμορφο κοριτσάκι, τόσο όμορφο που όποιος τόβλεπε, το αγαπούσε. Σ' έ λίγο όμως η βασίλισσα άρρώστησε και πέθανε και ύστερα από τρία χρόνια ο βασιλιάς παντρεύτηκε μία νέα πολύ όμορφη, αλλά πολύ κακή. "Η γυναίκα αυτή από την πρώτη στιγμή που πάτησε στο παλάτι, άρχισε να ζηλεύει τη βασίλισσα, γιατί ήταν πιο όμορφη απ' αυτή, πιο καλή και πιο γνωστική κι' έβαλε με το νου της να τη δγάλη από τη μέση.

Μία μέρα λοιπόν, που ο βασιλιάς έλειπε σε ταξίδι, η βασίλισσα πήγε μακριά, στο δάσος όπου ζούσε μία γρηά μάγισσα και της είπε:

"Έχω μία σκλάβια κακή και κατηφιμένη και δεν τη θέλω στο παλάτι. Θα σου τη φέρω έδω κι' έσύ κάμε της ό,τι θέλεις, κι' αν τύχη και πεθάνη, λίγο με νοιάζει. Κατάλαβες;

— Κατάλαβα, είπε η γρηά. Μείνε ήσυχη.

"Η βασίλισσα τότε της έδωσε ένα σακκούλι φλουριά και την άλλη μέρα πήρε τη βασίλισσα, να πάνε στο δάσος, τάχα για περπάτο.

Περπάτησαν κάμποση ώρα, ώπου έφτασαν στην καλύβα της γρηάς και κάθισαν απ' έξω να ξεκουραστούν. Σ' έ λίγο φάνηκε η μάγισσα, κρατώντας δύο πανεράκια σύκα, το ένα με άσπρα και το άλλο με μαύρα. Καλοσώρισε τις δύο γυναίκες και τους έδωσε από ένα σύκο της καθεμιάς. Της βασίλισσας άσπρο και της βασιλοπούλας μαύρο.

"Η βασίλισσα τότεφαγε άμέσως. Μόλις όμως τότεφαγε και η βασίλισσα, έπεσε σε ύπνο βαθύ και όταν ξύπνησε, βρέθηκε καταμόναχη σ' ένα έρημο μέρος του δάσους. Καθώς κάνει να σηκωθεί, τι να δει! Είχε γίνει ένα ελάφι, με τέσσερα πόδια και με ούρα. Άρχισε τότε να κλαίει και να φωνάζει, μα δεν την άκουσε κανείς. Δοκίμασε να βγεί από το δάσος, να πάει στο παλάτι του πατέρα της, μα όσο έτρεχε, τόσο πιο πολύ χωνόταν μέσα στα δένδρα. Πέρασαν έτσι δυο-τρεις ή μέρες και τέλος το κακόμοιρο το κορίτσι, υποτάχτηκε στη μοίρα του. Ζούσε σαν ελάφι στο δάσος, έτρωγε φυλλαράκια κι' έπινε φρέσκο νεράκι.

Μία μέρα, καθώς στεκόταν πάνω σε μία πέτρα,

βλέπει κάμποσους κυνηγούς νάρχονται κατά το μέρος του, ένας μάλιστα σήκωσε το τουφέκι του να το σημάδεψει. Έξαφνα όμως πετιέται το σκυλί του, θάβει το ελάφι και αντί να κυλήσει πάνω του, άρχισε να δγάει χαρούμενα γαυγίσματα, να κουνά την ουρά του και να του γλύφει τα πόδια. Μα και το ελάφι έσκυψε πάνω του, του χάιδε τη ράχη με το μουσούδι του, κι' έκανε σαν τρελό.

"Όταν οι κυνηγοί είδαν αυτό το πράγμα, σάστισαν και πήγαν κοντά να δουν τι συμβαίνει. Έξαφνα το ελάφι έτρεξε σ' έναν απ' αυτούς κι' έκανε σαν να δέλε να τον άγκαλιάσει. Του έγλυψε τα χέρια με την γλώσσα του κι' έβαλε το κεφάλι του στο στήθος του.

Γιατί η βασίλισσα—το ελάφακι—είχε γνωρίσει ανάμεσα στους κυνηγούς τον πατέρα της. Κι' αληθινά ο βασιλιάς γυρίζοντας από το ταξίδι του, μπήκε σ' εκείνο το δάσος να κυνηγήσει. Μα ύστερα που είδε το ελάφακι, το αγάπησε και θέλησε να το πάρει μαζί του στον κήπο του παλατιού του. Πρόσταξε λοιπόν να ξεκινήσουν, να βγουν από το δάσος, κι' αυτός με το σκύλο του και με το ελάφι περπατούσαν μπροστά. Εκεί που περπατούσε βλέπει

δυο σκυλιές πλάι-πλάι, μία με άσπρα σύκα και μία με μαύρα. Σήκωσε τότε το χέρι του κι' έκανε να κόψει ένα μαύρο σύκο, μα το ελάφακι μπήκε μπροστά του και τον έμπόδισε. "Ο βασιλιάς παραξενεύτηκε, μα έπειδή πεινούσε, πήγε στην άλλη σκυλιά έκοψε ένα άσπρο σύκο, τότεφαγε κι' ύστερα έδωσε κι' ένα στο ελάφακι. Δεν πρόφτασε εκείνο να το φάει καλά-καλά που λές! Ξαναγίνεται πάλι η όμορφη βασίλισσα. "Ο βασιλιάς κόντεψε να λιποθυμήσει μόλις την είδε. Μα εκείνη έπεσε στην άγκαλιά του πατέρα της και κλαίγοντας του τα είπε όλα. Πώς την είχε φέρει η μητέρα της στη μάγισσα και πως αυτή την είχε κάνει ελάφι.

"Ο βασιλιάς μόλις τάκουσε έγινε πρελλός από το θυμό του. Πρόσταξε άμέσως τους ανθρώπους του να πιάνουν την κακή μάγισσα κι' αυτός με την κόρη του γύρισε στο παλάτι. "Η βασίλισσα μόλις τους είδε φοβήθηκε κι' έφυγε γρήγορα από κεί, και χάθηκε. Μέχρι σήμερα κανένας δεν ξέρει που είναι.

ΠΙΠΙΝΑ ΤΣΙΜΙΚΑΛΗ

ΚΑΙ ΤΩΡΑ, ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΚΑΙ ΧΑΡΑ

Άγαπημένα μου παιδιά,

Τελειώσαν οι σκοτούρες, οι έγνοιες, οι διαγωνισμοί. Πόσο ξελαφρυνμένη νοιώθετε την καρδιά σας. Προσπαθήσατε έναν όλοκληρο σχολικό χρόνο, αλλά πετύχατε. Προβιδαθήκατε και το χρόνο θα πάτε σε μεγαλύτερη τάξη. Κάνετε το χρέος σας και τώρα άλλο δε θέλετε παρά να χαρήτε.

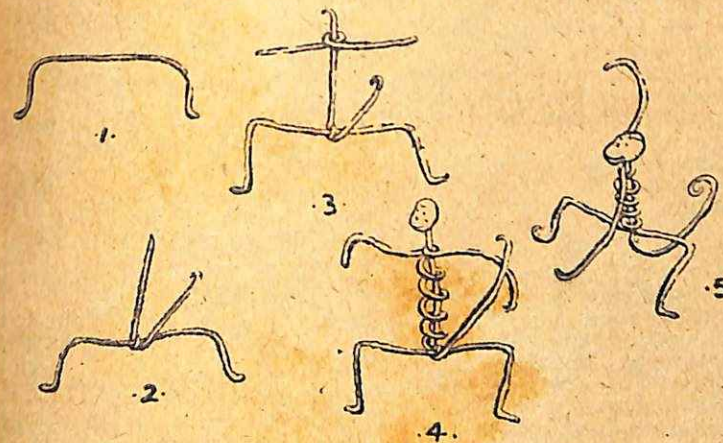
Το χρυσό καλοκαίρι σας προσφέρει τις όμορφιές του. Τις αγνές και τα δειλινά, τις άμμουδιές και τα βουνά, τις δροσιές και τ' άγέρι της θάλασσας, τα παιχνίδια στο ύπαιθρο. Είτε στην κατασκήνωσι του σχολείου σας πάτε, είτε μπορείτε να παραθερίσετε στην έξοχή, είτε στην πόλη μέσα μείνετε, φροντίστε να ξεκουρασθήτε, να χαρήτε το φως και τον ήλιο. "Όχι την ώρα της ζέσης έξω, να συννενοούμεθα. Παίξετε το πρωί, παίξτε το απόγευμα.

"Αν άκούτε τη συμβουλή των γονιών σας και παίξετε ώρισμένες μονάχα ώρες ζωηρά παιχνίδια. "Αν τις υπόλοιπες ώρες τις διαθέτετε σε ήσυχώτερα παιχνίδια, σε ήμερες ασχολίες και σε λίγο διάβασμα, τότε θα περάσετε το καλοκαίρι εύτυχισμένο, γαλήνιο, χαρούμενο και θα ξαναπάτε στο σχολείο με νέο κέφι και μεγαλύτερη διάθεσι.

Σας φιλώ πολύ

"Η θεία ΣΟΦΙΑ

ΜΙΑ ΑΣΤΕΙΑ ΜΑΤΙ ΜΟΥ ΜΕ ΤΕΣΣΕΡΑ ΣΥΡΜΑΤΑΚΙΑ

Μήπως έχει ο πατέρας σας συρματάκια που καθαρίζει την πύλα του; "Αν έχη, ζητήστε του τέσσερα. "Αν όχι, προμηθευθείτε τέσσερα κομματάκια σύρμα για να φτιάξετε αυτή την αστεία μαϊμουδίτσα με τον παρακάτω τρόπο:

1. Λυγίσετε το σύρμα όπως σας δείχνει το σχέδιο.
2. Στερεώσετε στο κέντρο του, τυλίγοντας δυο φορές ένα δεύτερο σύρμα.

3. Σχηματίσετε τα χέρια μ' ένα τρίτο συρματάκι, τυλιγμένο ψηλά στο δεύτερο σύρμα.
4. Τυλίξετε ένα τέταρτο σύρμα γύρω στο σώμα της μαϊμούς, για να μη φύγουν τα σύρματα.
5. Πάρτε πηλό ή παστελίνη και σχηματίσετε το κεφάλι της μαϊμούς. Με ένα κραγιόνι σχεδιάσετε το πρόσωπό της και να την! Είναι έτοιμη.

— Αριθμητική 2 — Ιστορία 3 — Γεωγραφία 1 — Φυσική 0 — Γυμναστική 10 — Τι στενοχωριέσαι μπα—
μπα; Να το βραβείο μου από τη γυμναστική.

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΑ ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ

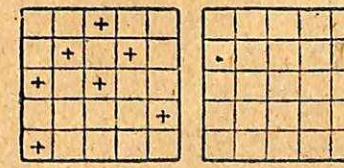
ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΥΤΑΛΑ

Στο προηγούμενο φύλλο, παιδιά, σας δείξαμε με τι τρόπο μπορείτε να κάνετε την κουτάλα να ισορροπή επάνω σ' ένα σουγιά, στην άκρη του τραπέζιου.

Στο σημερινό μας παιχνίδι χρησιμοποιούμε και πάλι σουγιά, αλλά μαζί και ένα ποτήρι με δάσι.

Γεμίζουμε ένα ποτήρι με νερό, για να έχη περισσότερη σταθερότητα, και το τοποθετούμε στο τραπέζι, στην άκρη. Παίρνουμε κατόπιν έναν σουγιά και άκουμπουμε τη λάμα του στην άκρη του τραπεζιού με τέτοιο τρόπο, ώστε η άκρη της λάμης του να στηρίζεται στο χείλος του ποτηριού. Έξαρτούμε κατόπιν την κουτάλα από το σημείο όπου ενώνεται η λάμα με τη λάμα έτσι, που να σχηματίζει η κουτάλα με τη λάβη γωνία 45 μοιρών περίπου. Το παιχνίδι αυτό σας φαίνεται πάρα πολύ δύσκολο, αν όμως προσπαθήσετε, θα δείτε πως δεν θα δυσκολευθήτε καθόλου να το φτιάξετε.

ΕΧΕΤΕ ΚΑΛΗ ΟΡΑΣΙ;

Μη βιαζόσαστε ν' απαντήσετε ναί». Άλλοι άνθρωποι βλέπουν καλά και άλλοι καλύτερα. Θα το καταλάβετε αυτό και μό-

να κάνω;... Φαίνεται ότι προσπαθώ έτσι να παρηγοριέμαι απ' τις πίκρες της ζωής. "Αλλά έπειδή είμαι λιγομίλητος, παιδιά μου, θα σας αφήσω τώρα. Πηγαίνω στο κλαδάκι μου να ξαναρχίσω το θλιβερό τραγούδι μου. Γειά σας!

ΤΖΕΝΝΥ ΜΕΛΙΣΣΗΝΟΥ

νοι σας με τον παρακάτω τρόπο:

Κυττάξετε αυτά τα δύο τετραγωνισμένα τετράγωνα. "Όπως βλέπετε, το ένα έχει μέσα στα τετραγωνίδια του μερικούς σταυρούς. Παρατηρήσατε με μεγάλη προσοχή ένα λεπτό της ώρας τη θέση που έχουν αυτοί οι σταυροί. Σκεπάσατε κατόπιν το τετράγωνο με το χέρι σας ή με ένα φύλλο χαρτί και προσπαθήσατε να βάλετε τους σταυρούς στα λευκά τετραγωνίδια του δεύτερου τετραγώνου. Πολύς εκπλήξεις θα σας παρουσιασθούν!

ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΤΟ ΦΥΛΛΟ ΠΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΑΕΙ

"Όλοι ξέρομε πως όταν το ελάφρο άεράκι φυσάει μέσα στις φυλλωσιές, τα φύλλα τους τριβίζουν μελωδικά. "Υπάρχει όμως και το «Φύλλο που τραγουδεί», ένα νέο μουσικό όργανο, που το παρουσίασαν στην "Αμερική δυο αδελφια, ο Μωρίς Μαρτενός και η αδελφή του. "Αφού έψαξαν αρκετόν καιρό πως να το δγάλουν, του χάρισαν τελικά το όνομά τους και το βάπτισαν «Μαρτενός». Το «φύλλο» αυτό είναι συναρμολογημένο πάνω σ' ένα δεύτερο όργανο που μοιάζει με πιάνο και έχει έπτα όκτάδες. "Όταν κυτπά κανείς τα πλήκτρα, ο ήχος μεταδίδεται από τις χορδές στο «φύλλο που τραγουδεί».

ΑΠΟΡΙΑ

- "Αλήθεια μαμά, τα μεγάλα ψάρια τρώνε τα μικρά;
- Ναί, παιδί μου.
- Τρώνε και σαρδέλλες;
- Τρώνε.
- Και πως άνοίγουν το κουτί τους;

ΤΟ ΡΟΔΙΝΟ ΠΑΛΑΤΙ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Την 'Ωντρεύ Γκρήνγουντ, μία ωραιότατη 'Ιρλανδή, πολιορκεί έ-
πιμονά ο ταγματάρχης Κάρερ,
ζητώντας της να γίνει γυναίκα
του. 'Εκείνη, αν και δεν αισθά-
νεται τίποτα γι' αυτόν, τον παν-
τρεύεται. 'Αμέσως μετά το γάμο
αναχωρούν για το Ραχαζάγκ,
μία αγγλική αποικία στην 'Απω
'Ανατολή.

Στο πλοίο, η 'Ωντρεύ γνωρίζε-
ται με τον Σελίμ τον Ούνται-
γκόρ και από την πρώτη στιγμή
αισθάνεται ένα ιδιαίτερο ενδιά-
φέρον γι' αυτόν. 'Ο Σελίμ τ'απο-
κρίνεται με τον άνδρα της, έ-
κπαινέ τον, κομψός και ευγενί-
κός. Της μιλάει για τη ζωή του
και την προσκαλεί να τον επισκε-
φεί στο πριγκιπάτο του.

Όταν έφτασαν στο Ραχαζάγκ,
η 'Ωντρεύ με τον άνδρα της, έ-
καταστάθηκαν στη νέα τους κα-
τοικία. Μία καινούργια ζωή άρ-
χιζε τώρα για την 'Ωντρεύ:
γλάφι, μπρίκι, τένις, κοσμικές
συγκεντρώσεις.

Η 'Ωντρεύ συνδέεται φιλικά
με το ζεύγος Γουλιόρμ και το
ζεύγος Τρόνερ - Σμιθ. 'Ο άν-
δρας της όμως τους αντιπαθεί.

Μία Κυριακή, η 'Ωντρεύ με
τον άνδρα της και τους φίλους
της ξεκινούν για μία έκδρομη
στο Ούνταιγκόρ, προσκαλεσμένοι
από το Σελίμ. Όταν έφτα-
σαν εκεί, τους υποδέχτηκε ο υπα-
σπαστής του Σελίμ. Η 'Ων-
τρεύ σε μία στιγμή που δούμαζε
το περιπτερό του ανακτόρου, πα-
ρουσιάστηκε μπροστά της ο πρίν-
κπας.

Ο Σελίμ της έκμυστηρέυεται
τον φλογερο έρωτα που αισθάνε-
ται γι' αυτήν. Μεθυμένη η 'Ων-
τρεύ, από υπόσχεση ότι ύστερα
από όκτώ ημέρες θα έρχόταν στη
εύλα του για να γίνει δική του.

Ο Σελίμ, έζησε με άγνοια ό-
λες αυτές τις ημέρες. Όταν έ-
φθασε η ώρα του ραντεβού, πήγε
στη εύλα και περίμενε. Στις 5
το απόγευμα ένα αυτοκίνητο στα-
μάταε. Ο Σελίμ τρέχει να την
υποδεχθεί. Δυστυχώς, η 'Ωντρεύ
δεν είναι μέσα. Ο σωφέρ δίνει
στον Σελίμ ένα γράμμα. Η
'Ωντρεύ του γράφει ότι δεν θα έλ-
θη, γιατί δεν είναι τίμοι να απα-
στήν τον άνδρα της. 'Αυτόσοο του
γράφει ότι τον λατρεύει.

5ον

»'Αγάπη μου, γλυκό μου
πρόσωπο, τί σύντομο πού ήταν
το ειδύλλιο μας. Σαν τη ζωή
του κάγκ-βέ. 'Ανθισε μία νό-
ψα, για να να ματώσει, να κλά-
ψη και να πεθάνη.

»Μη προσπαθήσετε να με ξα-
ναθήτε. Θά ήταν άνωφελο και
αυτό θα προσβένουσε πόνος και
στούς δυό μας. 'Αντίο. Σας όρ-
κίζομαι πως σας αγαπώ.»

»Ο Σελίμ ξαναδιαβάζει το
γράμμα. Ξέρει πως η 'Ωντρεύ
δεν θα ξαναέρη και πως δεν
θέλει να τον δει. 'Αλλά γιατί
δεν είναι απελπισμένος; Το
γράμμα αυτό του έφερε το θά-
νατο. 'Αλλά γιατί δεν έχει συ-
ντριβή από τον πόνο; Τί απέγινε
ή πρώτη κατάληξη και ή φρι-
κωτή πληγή της πρώτης έντυπώ-
σως; Για δέκατη φορά ξανα-
διαβάζει το γράμμα. Γιατί δεν
υποφέρει; Γιατί τώρα έχει πε-
ρισσότερη εμπιστοσύνη παρά
όταν ήταν βέβαιος πως θα την
ξανάβλεπε; Γιατί νοιώθει μία
ένεργητικότητα και θέλησι τόσο

ισχυρή που μοιάζει με μία μα-
νική χαρά;

Διασχίζει το δωμάτιο. Τα θή-
ματά του βαρεία και νευρώδη
κάνουν τα κρύσταλλα να τρι-
ζουν και αποσπών έλαφρούς ά-
ναστεναγμούς από μίαν άρπα.
— Δεν είμαι έλευθερος... Λέ-
γει ότι δεν είμαι έλευθερος. Εί-
ναι αλήθεια αυτό. 'Εχει δικίο.
'Αξίζει περισσότερο από μένα.
Αυτό που της προσέφερε δεν
είναι αντίξιο της: ένα δρόμο
μαρτυρικό και δύσκολο, ένα
δρόμο ζούγκλας...

»Η επόμενη μέρα ήταν Κυ-
ριακή. Συνήθως η 'Ωντρεύ πη-
γαίνει στην καλύτερη εκκλησία
της πόλεως μαζί με τον Χέρ-
μπερτ. Στην ίδια εκκλησία πη-
γαίνει και ή οικογένεια του γε-
νικού διοικητού. Αυτή την Κυ-
ριακή η νέα γυναίκα πήγε μό-
νη της.

Για πρώτη φορά της έκαμε
έντύπωσι ή αίστηρή ψυχρότης
του μέρους.

»Φαίνεται πως μου μένουν ά-
κόμη κάποια ίχνη πίστωσης»,
σκέφθηκε.

Και σε μία στιγμή κατάλα-
βε τί είχε χάσει.

»'Αλλά άμέσως μία άλλη σκέ-
ψις τη λήθε:

»Δεν απελπίζεται κανείς ό-
ταν πιστεύη...»

Αισθανόταν τώρα την ανάγκη
να καταφύγει σε κάποιον από
τους αυστηρούς και μελιχλιούς
αυτούς Ιερώνιμους, όμοιους
των όποιων είχε γνωρίσει στο
Δουβλίνο.

Όταν επέστρεψε στη βίλα,
βρήκε τον Χέρμπερτ στην πε-
ριμένη. Ήταν έρεθισμένος και
άνησυχος. Την προηγούμενη νύ-
χτα η 'Ωντρεύ είχαν επιμόνος
άρνηθ ή τον δεχθ ή στο δω-
μάτιό της, προσποιούμενη την
αδιάθετη. 'Αλλά ο Χέρμπερτ
δεν πίστευσε στις δικαιολογι-
ες της. Και τώρα άξιοσε μία
έξηγησι. Δεν φανταζόταν ότι ή
γυναίκα του θα προσκαλούσε
μόνη της αυτή την εξέγηση.

»Γιατί δεν με περιμένετε
σήμερα το πρωί για την έκ-
κλησία; Είναι γελοίο να έμοι-
νίζομαστε χωριστά σε τέτοια
μέρη.

»Αισθανόμουν την ανάγκη
να είμαι μόνη. Θέλω άλλωστε
να σας μιλήσω.

»Ο Χέρμπερτ εξέπληγη από
την ωχρότητα της και από τον
τόνο της φωνής της. Η 'Ων-
τρεύ καθόταν κάπου και φαινό-
ταν πολύ κουρασμένη. Ήταν,
λοιπόν, πραγματικά άρρωστη;
Η ζήλεια του θα προτιμούσε
αυτό από κάθε άλλη έκδοχή.

— 'Αν είσατε πραγματικά
άρρωστη... είπε ο Χέρμπερτ
διατακτικά.

— 'Οχι, δεν είμαι άρρωστη.
Και ούτε ήμουν άρρωστη χθες
το βράδυ.

»Ο Χέρμπερτ γέλασε με μο-
χθηρία.

— Το κατάλαβα. Σας προ-
ξενώ, λοιπόν, τόσο άβητα;

— Σας παρακαλώ. Είναι
τόσο δύσκολο αυτό που έχω να
σας πώ. Τόσο όδυνηρό... Λοι-
πόν, πάντοτε να είσατε για σή-
μερα ο σύζυγος και ξαναγίνε-

τε ο φίλος των παλιών χρόνων.
Μ' αυτόν θέλω να συζητήσω.

— Την κούταξε με δυσπιστία.
— Σας ακούω, είπε.

Κάθονταν στο μικρό σαλονά-
κι της βίλας των. Η πόρτα της
τραπεζαρίας ήταν ανοικτή. 'Ο
Λή είχαν αρχίσει να ετοιμάζη
το τραπέζι. 'Ο Χέρμπερτ έ-
κλεισε την πόρτα και πήγε να
καθήση κοντά της.

— Σας ακούω, ξαναείπε.

— Προσπαθήστε να με κα-
ταλάβετε, συνέχισε η 'Ωντρεύ
χαμηλόφωνα. Πρέπει να με λυ-
πηθήτε... Είμαι πολύ δυστυχι-
σμένη...

— Δυστυχισμένη;
Την κούταξε χωρίς να κατα-
λαβαίνει. Καί ξαναρώτησε:

— Μα γιατί δυστυχισμένη;
— Ναί, είμαι τρομερά δυστυ-
χισμένη Καί...

— Σταμάτησε λίγο.

— Θά φύγω.

— Θά φύγετε;... 'Αλλά για
πού;

— Δεν ξέρω... Στο Καλαί,
στην 'Αγγλία, στην 'Ιρλανδία
ίσως...

— Τί τρέλλα είν' αυτή;...
Και πότε θα φύγετε;

— Το ταχύτερο.

— Και θα ξαναγυρίσετε;
— Ποτέ.

Σε κάθε άλλη περίπτωση,
μπροστά στην έκφραση κατα-
πλήξεως που είχε πάρει το πρό-
σωπο του Χέρμπερτ, θα γε-
λούσε. Με δυσκολία ο άνδρας
της καταλάβαινε...

— Είσατε τρελλή! φώναξε
στο τέλος... Τί σημαίνουν όλ'
αυτά; Πότε πήρατε αυτή την
απόφασι;

— Πρό μερικών ημερών.

— Να φύγετε... Να μην ξα-
ναγυρίσετε ποτέ... Δεν κατα-
λαβαίνω. Πήτε μου, λοιπόν,
ότι θέλετε να χωρίσουμε.

— Ναί, θέλω διαζύγιο.

— Διαζύγιο! Δεν ξέρετε τί
λέτε. Είναι τόσο άνόητο.

Είχε σκηνοη και βάδιζε νευ-
ρικά μέσα στο δωμάτιο.

— Γιατί να αταπατόμεθα;
Δεν σας καθιστώ ευτυχισμένον.

Μη διαμαρτύρεσθε. Είναι όλο-
φάνερο. Πρέπει, λοιπόν, να τε-
λειώνουμε άμέσως.

— 'Ακούστε με, είπε ο Χέρ-
μπερτ. Είσατε έκνευρισμένη.

— 'Υπάρξει ασφαλώς άδέξιος ά-
πέναντί σας και έχετε ανάγκη
κάποιας άναπαύσεως... 'Αλλά
δεν πρόκειται για τίποτε το
σοβαρό. 'Αν έφταίξα κάπως...

— Δεν έχω τίποτα να σας
μεμφθώ. Τόν έαυτό μου μέφο-
μαι. Δεν έπρεπε να σας παν-
τρευθώ. Ήταν δικό μου το λά-
θος.

— Και τώρα το αντίληφθή-
κατε;

— 'Οχι, είναι πολλός καιρός.
'Αλλά τώρα δεν αντέχω πιά.

— Στάθηκε μπροστά της και
την κούταξε σκληρά.

— Πώς τον λένε;
— Ποιόν;

— Αυτόν που αγαπάτε. Για-
τί κάποιον αγαπάτε ασφαλώς.
Είναι φανερό αυτό.

— Ναί, αγαπώ κάποιον.

Αισθανόθηκε μία εφάνη έπι-
θυμία να την σκοτώση.

— Και θέλετε να φύγετε για
να τον βρήτε;

— Θέλω να φύγω για να μη
τον ξαναδώ.

— 'Αντε είναι έδω; Ποιος
είναι, λοιπόν;

Την είχε πιάσει από τα χέ-
ρια.

— Θα μου πητε ποιος είναι;
— Τί μπορεί να σας χρησι-
μεύση αυτό, αφού δεν πρόκει-
ται να τον ξαναδώ ποτέ;

— Είσατε έρωμένη του;
— 'Αν ήμουν έρωμένη του
δεν θα έβουνα.

— Δεν σας πιστεύω.

Και ένδομύχως σκέφθηκε:
«'Ιδού ή εξέγησης όλων αυτών.»

— Δεν θα σας άφίσω να
φύγετε. 'Ακούτε; Ποτέ!

Η 'Ωντρεύ πήγε προς την
πόρτα.

— 'Ωντρεύ!

Η κραυγή ήταν τόσο άγρια
και τόσο σπαρτακτική συρρό-
νως, ώστε ή νέα γυναίκα στα-
μάτησε. 'Ο Χέρμπερτ είχε σω-
ρίσει το κεφάλι στα χέρια

του. Πήγε κοντά του. Για πρ-
τη φορά τον λυπόταν. Έφερε
το χέρι της στο μέτωπο του
συζύγου της.

— Θα με ξεχάσετε, Χέρμπερτ,
είπε. Και πολύ πιο γρήγορα
από όσο νομίζετε. Δεν θα αγα-
πούσατε.

— Τολμάτε να λέτε!...

— 'Απλώς με παθούσατε. Μά-
νον αυτό. 'Αλλά ποτέ δεν με
αγαπήσατε. 'Εχετε λίγο βάρ-
ρος, φίλε μου.

Δεν την άκουγε. 'Ο οίκτος
της και ή τρυφερότης της τεύ
ήταν αδιάφορα. Δεν του χρεία-
ζονταν αυτά. 'Αλλά το σώμα
της, δίχως το όποιο δεν μπο-
ρούσε να κόμη.

— 'Ετραύλισε:

— 'Αν... αν έρχόμουν... λι-
γότερες φορές να σας... ένο-
χλώ τί νόχτα...

Η 'Ωντρεύ έκαμε προς τα
πίσω.

— Μη φεύγετε, μή!... Μόνο
μία φορά την έβδωμάδα...

Ήταν σαν τους τοξικομα-
νείς εκείνους, που έσανικά τους
στερούν από το ναρκωτικό.

— Δεν με καταλάβετε, Χέρ-
μπερτ. Όλα τελείωσαν πιά
μεταξύ μας.

»Ο Λή μπήκε μέσα:

— Το τραπέζι είναι έτοιμο,
είπε.

— Πρέπει να φάμε, ψιθύρισε
ή 'Ωντρεύ.

»Ο Χέρμπερτ, χωρίς να πη
τίποτε, βγήκε από το δωμάτιο.

Η 'Ωντρεύ άκουγε τα νευρι-
σμένα βήματά του επάνω στον
κόιτονα του.

— 'Ποιόν αγαπά;... Ποιος μπο-
ρεί να είναι αυτός;... Λέγει
πως δεν είναι έρωμένη του...

»'Αλλά ποιος μου το άποδεικνύ-
ει αυτό;... Πρέπει να κερδίσω
καιρό. Αυτό είναι: να κερδίσω
καιρό. 'Αν δείξω ότι άρνούμαι
καιρό, τότε θα φύγη έτσι. 'Αλλά
τό το διαζύγιο... Δεν είναι και
τόσο εύκολο πράγμα...»

— 'Αν ήμουν έρωμένη του
δεν θα έβουνα.

— Δεν σας πιστεύω.

Και ή ένδομύχως σκέφθηκε:
«'Ιδού ή εξέγησης όλων αυτών.»

— Δεν θα σας άφίσω να
φύγετε. 'Ακούτε; Ποτέ!

Η 'Ωντρεύ πήγε προς την
πόρτα.

— 'Ωντρεύ!

Η κραυγή ήταν τόσο άγρια
και τόσο σπαρτακτική συρρό-
νως, ώστε ή νέα γυναίκα στα-
μάτησε. 'Ο Χέρμπερτ είχε σω-
ρίσει το κεφάλι στα χέρια

του. Πήγε κοντά του. Για πρ-
τη φορά τον λυπόταν. Έφερε
το χέρι της στο μέτωπο του
συζύγου της.

— Θα με ξεχάσετε, Χέρμπερτ,
είπε. Και πολύ πιο γρήγορα
από όσο νομίζετε. Δεν θα αγα-
πούσατε.

— Τολμάτε να λέτε!...

— 'Απλώς με παθούσατε. Μά-
νον αυτό. 'Αλλά ποτέ δεν με
αγαπήσατε. 'Εχετε λίγο βάρ-
ρος, φίλε μου.

»Μας για μερικές ημέρες, έσ-
που να ξεκινήση για την 'Αγ-
γλία. 'Εκεί είχε φίλους ή 'Ων-
τρεύ. Τόν κ. Φρήλινγκουέι των
'Εσπερινών Νέων» και μία έ-
ξαδέλφη στο Δουβλίνο, που
της είχε γράψει επανειλημέ-
ως.

Είχε καθήσει στο μικρό της
γραφείο να μηχανικά τακτο-
ποιούσε τα χαρτιά της. Είχε
πάρει μία κάρτα από την λαί-
δη Μπράντμωρ, που την κα-
λούσε με τρόπο επίτακτικό να
προσέλθω στην αύριανή συνε-
δρίασι της φιλανθρωπικής επι-
τροπής.

Προσπαθούσε να μη σκέπτε-
ται τον Σελίμ, αλλά ματαιώς.

Διαρκώς το μυαλό της ήταν
γυρισμένο σ' αυτόν.

»Θά μπορούσα να τον ξανα-
δώ, σκέφθηκε. Αυτό έξαρτάται
μόνο από μένα. 'Α!... γιατί
να είμαι τόσο εγωίστρια...»

Ντρεπόταν για τον έαυτό
της.

— 'Υπέφερε ο Σελίμ; 'Ασφαλώς
ναί, αλλά όπωσδήποτε λιγότε-
ρο από αυτήν. Της είχε πη
έκείνο το βράδυ στο Ούνταιγ-
κόρ:

— 'Αν ξέρατε πόσο είμαι
μόνος, θα με λυπόσατε!

Μόνας; 'Εχει παιδί, γυναι-
κα, μία χώρα που την κυβερ-
νάει... 'Ενώ αυτή δεν έχει τί-
ποτε. 'Ωρισμένος, ο άξιόλυπ-
τος δεν ήταν αυτός...

— 'Εφυγε ο κύριος;

Η 'Ωντρεύ άνεσκήρισε. 'Ο
Λή ήταν πίσω της. Δεν της ά-
ρεσε καθόλου αυτός ο τρόπος
της σιωπηλής εισόδου.

Πάλι και με χαμηλή φωνή ο
Λή ρώτησε:

— 'Εφυγε ο κύριος;

— Ναί. Γιατί; Τί θέλεις;

— Ένα παιδί περιμένει από
μία ώρα τώρα. 'Εχει ένα έ-
πείγον γράμμα για την κυρία.

— Γιατί δεν μου έφερε το
γράμμα;

— Περιμένα να φύγη ο κύ-
ριος.

»Ο Λή χαμογέλουσε με χα-
μόγελο συνεχού.

— Φέρε μου το γράμμα.

— Το παιδί δεν θέλει. 'Επι-
μένει να σας το δώση μόνο
του.

— Τότε άς έλθω μέσα.

»Ένας Μαλαίος μπήκε σε
λίγο.

— Η κυρία Κάρερ; ρώτησε
σε πολύ καλή αγγλική γλώσ-
σα.

— Μάλιστα, εγώ. 'Εχετε να
μου δώσετε ένα γράμμα;

»Ο Μαλαίος κούταξε το Λή.

— 'Αφησέ μας μόνους, είπε ή
'Ωντρεύ στον Κινέζο.

Τότε ο Μαλαίος, που δεν ε-
χε καθόλου το ύφος ενός κού-
λη, έβγαλε από την παστροκή
μπλούζα του ένα γράμμα. Η
'Ωντρεύ άνεγνώρισε τον γρα-
φικό χαρακτήρα του Σελίμ.

— Η 'Υψηλότης Του περιμέ-
νει απάντησι.

Η 'Ωντρεύ ήθελε να είναι μό-
νη για να διαβάση το γράμμα.

— Θα σας φωνάξω σε λίγο,
είπε.

»Πολυαγαπημένη μου,

»Όταν χθες πήρα το γράμ-
μα σας, ένοιωσα τον έαυτό μου
τόσο δυστυχισμένο, ώστε νομί-
σα πως θα πεθάνω. 'Υστερα
το ξαναδιάβασα και πάλι. Το
ξαναδιάβασα, ώστε να το μάθω
έπ' έξω σαν προσευχή. Και κα-
τάλαβα. Και πλημμυρίσα από
δάκρυα. Μου γράφατε: «Σας αγα-
πώ». Αυτό το θαύμα μόνον ο
Θεός μπορούσε να το κάμη. Τα

άλλα εξαρτώνται από μένα.

»Μου ώμολογήσατε στο
Ούνταιγκόρ: «'Αν σας αγα-
πούσα και αν ήμαστε έλευθε-
ροι, θα αδιαφορούσα για ό-
λα.» Λοιπόν, αγαπημένη μου,
θα είμαι έλευθερος. Σε λίγο.

Δεν πρόκειται να σας χαρίσω
μια εύτυχια. Και πρό πάντως
μην άνησυχήτε. Μη σκεπτόσα-
στε πιά παρά έσας κι' έμένα.

Τους δυό μας. 'Εχετε εμπιστο-
σύνη. 'Αλλά πρέπει να σας ξα-
ναδώ. Δώστε μου ένα ραντε-
βού. Το πράγμα έπείγει. 'Εν
ανάγκη τηλεφωνήστε στο Ούν-
ταιγκόρ. 'Ιδού και το άτομικό
μου τηλεφώνο.

»Χωρίς έσας, αγαπημένη
μου, είμαι ένα δένδρο χωρίς
νερό. Γράψτε μου μία λέξι και
δώστε την στον επιφέρωντα, ο
όποιος είναι της απόλυτου έμ-
πιστοσύνης μου. Μία λέξι που
θα με κάμη να ζήσω περιμένον-
τας το θαύμα στο μέλλον.»

Η 'Ωντρεύ ξαναδιάβασε το
γράμμα. Μία γεμάτη υπερφά-
νεια εύτυχια την κατέκλυσε. Η
καρδιά της δεν είχε γελασθή.

»Ο Σελίμ ήταν άξιος του πό-
νου της. 'Αλλά το γράμμα την
τρόμαζε. Αυτό που προσπαθού-
σε να αποφύγη και για τους
δυό τους, επρόκειτο να γίνει.

»Ήταν μοιραίο. 'Ο Σελίμ τώρα
μολούσε με βεβαιότητα για κά-
ποιο θαυμαστό μέλλον. Ήξερε
πως το διαζύγιο των μουσουλ-
μάνων είναι πολύ άπλο.

»Θά νομίζη πως θέλω να τον
παντρευθώ, σκέφθηκε. Γιατί ά-
σφαλώς μου προτείνει γάμο.

Μία ραδιούργος δεν θα τα κα-
τάφερε καλύτερα.

Και αυτό, που λογικά έπρε-
πε να την ικανοποιή, την έκανε
να εξέγειρεται και να κοκκινί-
ζη από ντροπή. Πήρε το στυλό
της, αλλά δεν μπόρεσε να γρά-
ψη τίποτε.

Τί να γράψη; Και ο Μαλαίος
υπέφερε. Δεν μπορούσε να στεί-
λη στον Σελίμ μία ξερή λέξι,
που θα τον πλήγωνε... Το γράμ-
μα του ήταν τόσο νεανικό, τό-
σο θερμό, τόσο άγνό!... Ξανά-
βλεπε τα μάτια του, το πρό-
σωπό του. Τον φίλησε νοερά...

Στο τέλος πήρε ένα χαρτί και
με πυρετικό χέρι έγραψε:

»Δεν σας αγαπούσα ποτέ ό-
σο τώρα... 'Ωντρεύ.»

Η ΚΑΚΙΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Οι κακοί άνδρες είναι λιγώ-
τερο επικίνδυνοι από τις κακές
γυναίκες. Η άνδρική κακία,
πρό πάντος όταν την έμπνέη ή
οργή, είναι άδέξια: τα βέλη
της συχνά άστοχούν και το δη-
λητήριο δεν είναι αρκετό. Στην
ιστορία του έγκληματος πολύ
όλιγοι φαρμακευτά αναφέρον-
ται. 'Ενώ οι φαρμακεύτριες εί-
ναι άφθορες.

»Ο Τζέραλντ Τρόνερ—Σμιθ
με πληγωμένη την καρδιά και
τον εγωισμό του, μισούσε την
'Ωντρεύ. 'Αλλά ή Φλοράνς, ή
γυναίκα του, την μισούσε πιο
πολύ και από πιά πολλών καιρό.

»Όταν πρό τριών έτών είχε άρ-
αβωνισθή με τον Τζέραλντ,
ήξερε τί έπρεπε να περιμένη ά-

πό αυτόν. 'Ο γάμος δεν τον
άλλαξε. Οι κατακτήσεις του
διαδέχονταν ή μία την άλλη.

Και μόλις ο πόθος του για μία
γυναίκα ικανοποιόταν, έτρεχε
σε κάποια άλλη. Οι φίλοι της
και οι συγγενείς της είχαν έ-
νημερώσει σχετικά την Φλο-
ράνς.

— Πάντα θα ξαναγυρίζη σε
μένα, έλεγε ή Φλοράνς. 'Ο Τζέ-
ραλντ δεν είναι έραστής, είναι
μάλλον συλλέκτης γυναικών.

Αυτό που τον ικανοποιεί, δεν
είναι να διατηρή τις πεταλού-
δες, αλλά να τις πιάνη.

Και μεταξύ δύο κατακτήσε-

ΣΑΡΠΑ—ΖΙΛΕ ΓΙΑ ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ 8 ΕΤΩΝ

Υλικά: 100 γραμ. ή 35 δράμ. μαλλί ΠΑΣΚΟΥΙ-
NANANT — BIBI — ΦΙΞ ΠΙ-
ΓΚΟΥΕΝ χρώματος θαλασσί,
50 γραμ. ή 18 δράμ. μαλλί
της ίδιας ποιότητας, χρώματος
ρόζ. Βελόνες Νο 3. 2 κουμπιά
φιλντισένια.

**Τρόπος πλεξίμα-
τος:** Ζέρσευ = 1 βελόνα
καλή, 1 βελόνα ανάποδη.

Δείγμα: 20 π. = 5
έκατ., 20 βελόνες = 5 έκατ.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Αρχίζετε από το κάτω μέρος
της πλάτης. Βάλετε 84 π. με
το θαλασσί μαλλί. Κάθε 3 έκ.
θα βάξετε 1 π. από κάθε μεριά
(8 φορές). Σε γενικό μήκος
27 έκ. κλείσετε στο μέσον 30
π. (ντεκολτέ πλάτης). Η κάθε
μεριά θα πλεχθί χωριστά. Τους
πόντους της μιάς μεριάς περά-
σετε τους σε μιά παραμάνα και
αφήσετε τους να περιμένουν.
Θα εξακολουθήσετε να κλείνετε
στη μεριά του ντεκολτέ κάθε
δεύτερη βελόνα 2 π., 1 π. και
εξακολουθήσετε ίσια. Σε γενι-
κό μήκος 34 έκατ. αρχίσετε
το σχέδιο με το ρόζ μαλλί. Θα
σχηματίσετε το σχέδιο σε 6 π.
Κάθε 12 βελόνες θα έχετε τη
μιά κατεύθυνσι του σχεδίου, δη-
λαδή μισό από το τρίγωνο. Προ-
σέξτε το σχέδιο να έρχεται
κανονικά. Σε 19 έκατ. από το

ντεκολτέ, θα κλείνετε κάθε 2
έκατ. 1 π. σε κάθε μεριά (8
φορές).

Σε γενικό μήκος 64 έκατ.
κλείσετε στο μέσο των πόντων
5 π. για την κουμπότρυπα.
Στην επόμενη βελόνα θα προσ-
θέσετε τους 5 π. που κλείσα-
τε. Πλέξετε 4 έκ. μετά την κου-
μπότρυπα και κλείσετε τους π.
Περάσετε τους πόντους στη βε-
λόνα σας της άλλης πλευράς
και πλέξετε και την άλλη σάρ-
πα την ίδια.

Βάλετε στη βελόνα σας 3 π.
με το ρόζ μαλλί για τη φάσα.
Θα την πλέξετε κατά τον εξής
τρόπο: Θα βάξετε κάθε δεύτερη
βελόνα 1 π. σε κάθε μεριά, έ-
ως ότου έχετε 10 π. Θα εξα-
κολουθήσετε να βάξετε κάθε δεύ-
τερη βελόνα 1 π. στη μιά με-
ριά και ταυτοχρόνως στην άλλη
μεριά θα κλείνετε 1 π. Έξακο-
λουθήσετε να πλέκετε κατά τον
ίδιο τρόπο, έως ότου έχετε πλέ-
ξει, τόση, όση χρειάζεται για
γύρω - γύρω σε όλο το ζιλέ. Θα
τελειώσετε την φάσα κλείνοντας
από κάθε μεριά 1 π. κάθε δεύ-
τερη βελόνα, έως ότου τελειώ-
σουν όλοι οι πόντοι.

Σιδερώσετε το πλεκτό. Ρά-
ψετε τη φάσα γύρω-γύρω. Στο
κομμάτι της πλάτης ράψετε τα
κουμπιά στις δύο άκρες κατά 4
έκατ. πιά πάνω από το κάτω
μέρος. Κάνετε τις κουμπότρυ-
πες φρετόνια.

Έπιτρέπεται στους άρρώστους το αεροπορικό ταξίδι;

Μία κυρία με το παιδάκι της,
αυτές τις ημέρες μ' επισκέφτη-
κε για να με συμβουλευθί αν
μπορούν να ταξιδέψουν αερο-
πορικώς στην Έλβετία. Όπως
όλοι ξέρουμε, στην εποχή μας,
όλοένα και περισσότεροι ταξι-
διώτες προτιμούν τις αεροπο-
ρικές συγκοινωνίες. Αναμφι-
σβήτητα, το αεροπλάνο πάει να
γίνη, για τη γρήγορη διαδρομή
αποστάσεων, ανωτέρων των 500
ή 1.000 χιλιομέτρων, το πιο
απλό, το πιο αναπαυτικό με-
ταφορικό μέσον. Φυσικόν είναι,
έτσι, πολλά άτομα, κουρασμέ-
να ή ηλικιωμένα, έξδν από το
πλήθος εκείνων που έχουνε δια-
στικές υποθέσεις, να ζητούν να
ταξιδέψουν αεροπορικώς, για να
ελαττώσουν το μακροχρόνιο τα-
ξιδιωτικό βάσανο, που, πολλές
φορές, διακόπτεται με σταθι-
μούς, ανεπιθύμητους, μά αναγ-
καίους. Οι άρρωστοι που δια-
ζονται να φτάσουν μακριά κά-
που στον προορισμό τους, προ-
τιμούν να το πετύχουν «επί
πτερυγών ανέμων». Και όλοι
αυτοί, άρρωστοι εν γνώσει ή εν
άγνοια των, μά ενδιαφέρουν.
Πολύ όρθά, έτσι, έκαμε η κυ-
ρία που αναφέραμε και έπεσκέ-
φθηκε μαζί με την προσφιλή
της κόρη το γιατρό, γιατί με-
τά την εξέταση, διαπιστώθηκε
πως αυτή μόνον δεν δικαιούται να
ταξιδέψη ακίνδυνα, ενώ το μι-
κρό της μπορεί άριστα να χρη-
σιμοποίηση τον έναέριον δρό-
μον.

Σε κάθε όμως έναέρια μετα-
κίνησι, επιδρούνε δύο παράγον-
τες, πολύ ή λίγο σοβαροί, στον
άνθρώπινον οργανισμό, και αυ-
τούς πρέπει να εκτιμούμε σε
ότι αφορά τη δράσί τους άπα-
νω στον άρρωστο ή το γέρον-
τα. Και πιά είναι γνωστό πως
δεν είναι τα χρόνια που κά-
νουνε τον καθένα γέροντα, όσο
το κυκλοφορικό του σύστημα
και οι άδενες, οι όρμονες του.

Οι σύγχρονες πτητικές μη-
χανές έχουνε μιά ταχύτητα ά-
νοδου σχετικά μεγάλη. Όσο το
αεροπλάνο ανηφορίζει στον ού-
ρανό, τόσο η ατμοσφαιρική πίε-
σις ολοένα και ελαττώνεται.
Στα τρεις χιλιάδες μέτρα π. χ.
η βαρομετρική αυτή πίεσις δεν
είναι πιά παρά γύρω στα 525
χιλιοστά του υδραργύρου. Κα-
τά τη διαδρομή της «άνόδου»
παράγεται μιά, πολύ σημαντι-
κή, διαστολή των αερίων που
περιέχονται μέσα στις κλειστές
κοιλότητες του ανθρώπινου σώ-
ματος, σύμφωνα με τους από
πολύν καιρό γνωστούς φυσικούς
νόμους. Η αύξησι του όγκου
των αερίων αυτών μπορεί να έ-
χη (ιδίως όταν δεν είναι ίκα-
νή να λειτουργήση καμμία «δι-
κλείδα» απελευθερώσεως) συ-
νέπειες εξαιρετικά θαρειές, κά-
ποτε και δραματικές. Έτσι,
λοιπόν, δεν μπορούμε να έπι-
τρέψουμε το αεροπορικό ταξί-
δι σε άρρώστους με τεχνητό
πνευμοθώρακα (μηχανική θερα-
πεία της πνευμονικής φυματιώ-
σεως, σε πολύ μεγάλη εκτίμη-
σι σήμερα). Τα σοβαρώτερα
παθολογικά φαινόμενα που μοι-
ράται οι άρρωστοι αυτοί νοιώ-
θουν εύθως από τα 1.500 —

2.000 μέτρα (πνιγμονή, συγκο-
πή) μπορούν να καταλήθουν
σε άπελπιστικές εξελίξεις.

Αν δρισκόμαστε μπρος σ'
ένα τέτοιο περιστατικό, που
πρέπει όμως άπόλυτα να με-
ταφερθή έπειγόντως, υπάρχει
ένδειξις να ζητήσουμε από τον
θεράποντα ιατρό του, πριν την
ανάχωρησι με το αεροπλάνο, να
του «ξεφουσκώση» μερικώς τον
πνευμοθώρακα, έστω και αν υ-
ποχρεωθί μόλις φθάση στον
προορισμό του να του ξανακά-
νουνε νέαν «εμφύσησι». Βε-
βαιά, σε τέτοιες περιπτώσεις
το καλύτερον είναι ο γιατρός
να συνοδέψη μονάχος του τον
άρρωστον αυτόν.

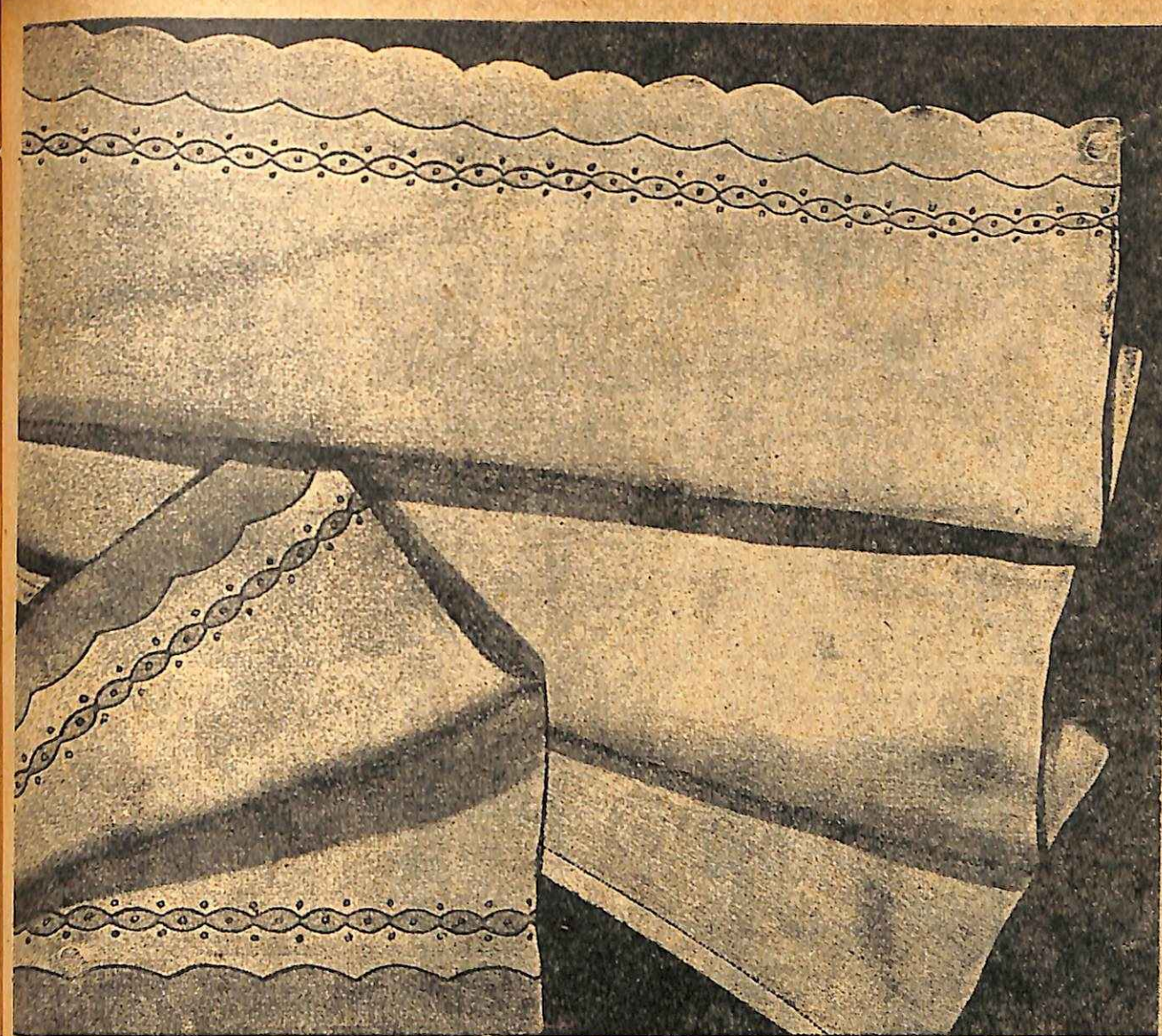
Για την ίδια φυσική αιτία
δεν επιτρέπονται τα αεροπο-
ρικά ταξίδια στους αναρρώνον-
τες από φρέσκες εγχειρήσεις
στην κοιλιά, σε όσους έχουνε
μεγάλες κήλες, στους προσβε-
βλημένους από έλκος του στα-
μάχου ή του δωδεκαδακτύλου
στην περίοδο των οξείων κρίσε-
ων, και, τέλος, στην κατηγο-
ρία, σπάνια πραγματικά, εκεί-
νων που έχουν ένα παχύ έντε-
ρο άσύσικα μεγάλο και όγκω-
διο (δόλιχο και μεγάλων).

Όλοι οι αεροπόροι ξέρουνε
πως είναι επικίνδυνο το ταξί-
δι του αέρος όταν υπάρχει συ-
νάχι — όχι πως το κοινό «συ-
νάχι» μπορεί με το κρύο να χει-
ροτερέψη (γαϊδουροκαλοκαίρο
κάνει μέσα σ' ένα Βαμπαίο ή
Μέτεορ), μά γιατί στα κλασι-
κά αεροπλάνα οι νόμοι των
Boyle και Mariotte επεμβαί-
νουν ιδιαίτερα σ' ό,τι αφορά
τον αέρα που περιέχεται εις
τους κόλπους του προσώπου και
μέσα στο μεσαίο αυτί, τούτον
ευκολώτερα όσο τα στόμια των
κόλπων αυτών και της ευστα-
χιανής σάλπιγγος (μικροσω-
ληνάκι που συνδέει το μεσαίο
αυτί με τη μύτη) είναι βουλω-
μένα από την έντονη συμφόρη-
σι των δλεννογόνων και από
τις έκκρίσεις που οφείλονται
στο συνάχι. Προπάντων στην
κάθοδο ο ταξιδιώτης αυτός μπο-
ρεί να νοιώση τρομερούς πόνους
και καμμία φορά να δη να του
σκάση μιά αιμορραγία από τη
μύτη ή το αυτί.

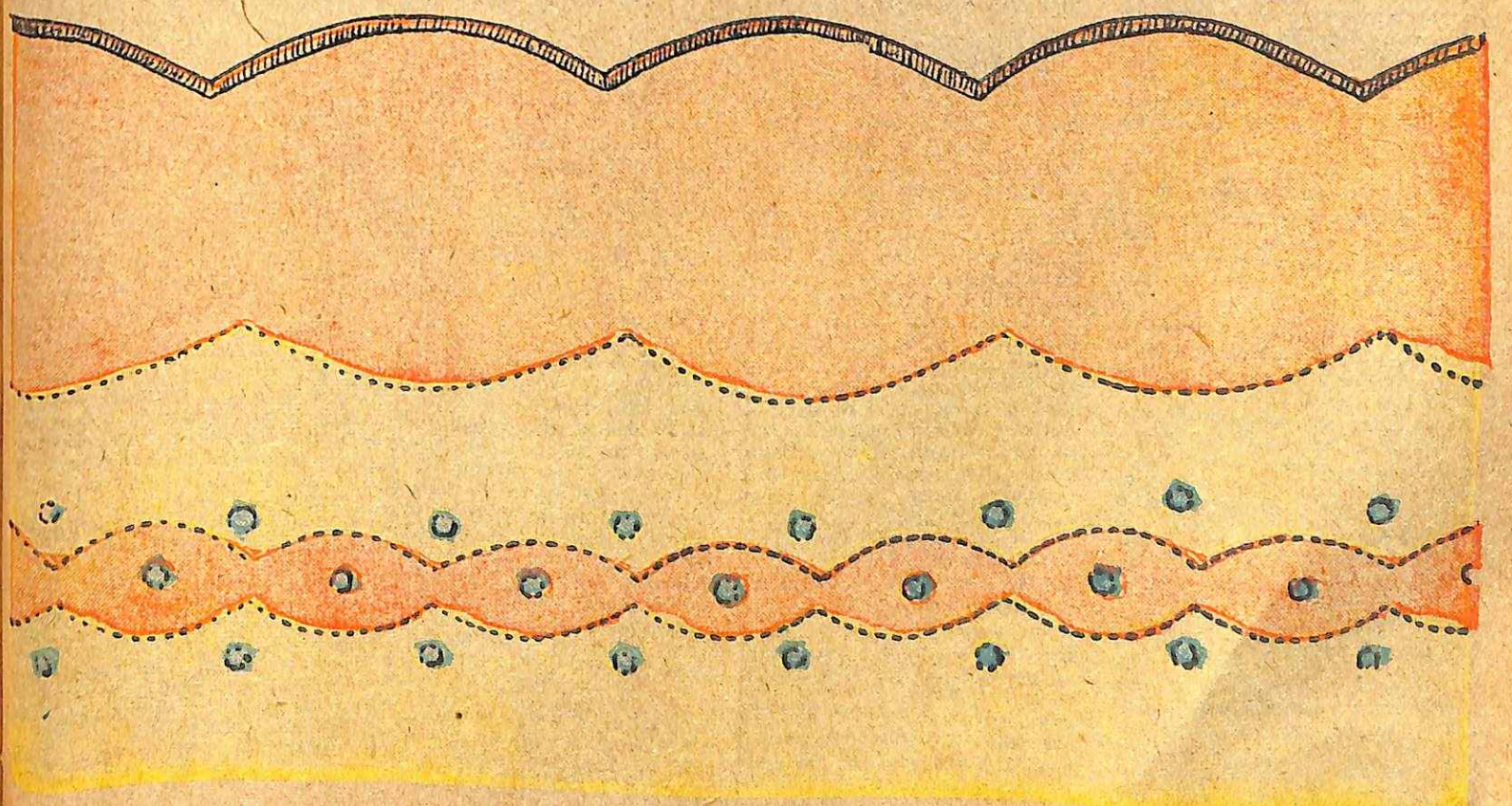
Είναι ολοφάνερο, λοιπόν,
έτσι, πως δεν θ' αφήσουμε να
ταξιδέψουν με αεροπλάνο παι-
διά πριν λίγο θεραπευμένα από
ώτίτιδα, ή μικρούς που ανασπνέ-
ουν μ' ανοικτό το στόμα, γιατί
τα πίσω μέρη της μύτης τους
είναι κατάγεμα με έκδραστη-
σεις. Έν τούτοις, μερικούς μη-
νες ύστερα από εγχείρησι μα-
στοειδίτιδος — όχι μαστίτιδος!
— μπορεί ο άρρωστος να τα-
ξιδέψη όταν μετεγχειρητικά έ-
πληγε καλά.

Μερικές φαρμακευτικές ουσί-
ες, γνωστές σήμερα, ελαττώ-
νουν προσωρινά τη ρηνική συμ-
φόρησι. Μπορούμε να χρησιμο-
ποιήσουμε π.χ. ένσταλάξεις με
βάσι την εφεδρίνη. Καλύτερα
όμως, φρονιμώτερα, θάναί, αν
το μπορούμε, να αναβάλουμε
το έναέριο ταξίδι, μέχρι της α-
ποθεραπείας του συναχίου, της
κόρυζας αυτής.

Δρ ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
54 Όμήρου — Τηλέφ. 34.971.

ΩΡΑΙΟ ΣΥΝΟΛΟ ΓΙΑ ΚΡΕΒΑΤΙ

Η επιθυμία κάθε
μητέρας ήταν και εί-
ναι η κόρη της να
κεντήση μέρος της
προίκας της μόνη και
όσο το δυνατόν με
δ α ρ ε ι ά κεντήματα,
για να έχουν περισ-
σότερη αξία. Άλλά
στην εποχή μας, που
οι συνθήκες της ζωής
έχουν αλλάξει και οι
περισσότερες κοπέ-
λες εργάζονται, δεν
έχουν τον απαιτούμε-
νο καιρό για να άπα-
σχοληθούν με το βα-
ρύ και δύσκολο κέν-
τημα. Γι' αυτό και το
περιοδικό μας, φρόν-
τισε να δώση το μέ-
σον να ικανοποιηθί η
επιθυμία αυτή κάθε
μητέρας, δίνοντας αυ-
τό το χαριτωμένο
σχέδιο για σεντόνια
και μαξιλαροθήκες,
που είναι απλό και
δεν έχει πολύ δου-
λειά. Η κάθε εργα-
ζόμενη κοπέλλα μπο-
ρεί να το κεντήση. Εί-
ναι πολύ εύχρηστο
και ταυτοχρόνως θα
πλουτίσι την προίκα
της μ' ένα ζευγάρι
σεντόνια εξαιρετικής
εμφάνσεως.

Κεντιέται άπλικά-
σιόν. Τα πικύ θα κεν-
τηθούν με ρίζα πλα-
κέ και κλωστή το ί-
διο χρώμα που θα κά-
νετε την άπλικάσιόν.
Το σεντόνι θα τελειώ-
νη στο άπλικάσιόν
(δηλ. θα σχηματίση
γλώσσες), ενώ η μα-
ξιλαροθήκη θα τε-
λειώνη με ίσια φάσα.
Τ. Κ.

61

ΘΥΕΛΛΑ...

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

2909

Ο Φού—Τσέ βγήκε από το δωμάτιο. Και αυτή η γρήγορη σκηνή έκανε τον Χαγιακάμα να αισθανθεί μία ανατριχίλα σ' όλο του το κορμί. Έπεσε γονατιστός, σκέπασε το πρόσωπό του κι' ένα άφωνο δάκρυ κύλησε στα μάγουλά του.

—Ε, λοιπόν; ρώτησε με ανησυχία που προσπαθούσε να κρύψει, η Καίτη.

—Ε, λοιπόν, απάντησε ο 'Ανδρέας, δεν έχει πλοίο για την 'Αλεξάνδρεια πριν από αύριο το απόγευμα.

—Καλύτερα έτσι. 'Ισως αυτό κάμει τον Χαγιακάμα να σκεφθεί καλύτερα. Γιατί, μπορώ να σου τ' ομολογήσω, 'Ανδρέα, η βία του Γιαπωνέζου να μάς κάμει να υπαρκάρουμε, σαν να μάς απειλούσε αληθινά κανέναν κίνδυνος, μου είναι δυσάρεστη για πολλούς λόγους.

—Κι' ο κυριώτερος, παρακαλώ;

—Είναι η γνώμη που έχω ότι αν υπάρχει πραγματικά κίνδυνος και δεν είναι δημιουργήματα της εξημέστης φαντασίας του, από τους ελιγμούς του θείου του Φού—Τσέ, ο κίνδυνος είναι γι' αυτόν κι' όχι για μας!

—'Ισαμε χθές, Καίτη, ήμουν κι' εγώ ήσυχος σαν εσένα. Όμως από σήμερα το πρωί δεν είμαι το ίδιο ήσυχος. Ο Χαγιακάμα για πρώτη φορά έδειξε απέναντί μας κάποια δυσπιστία, αφού έκρυψε, τόσο σε σένα όσο και σε μένα, τη συζήτηση που είχε με αυτούς τους δύο Ρώσους εμπόρους, που από μία βδομάδα τώρα τους βλέπουμε διαρκώς μπροστά μας.

—Πήρες πληροφορίες γι' αυτούς, 'Ανδρέα; ρώτησε με νευρικότητα η Καίτη.

—Ναι, αλλά δεν μάς διαφωτίζουν σε τίποτε. Ο γέρος είναι ο Σεμίτωφ, ένας χονδρέμπορος διαμαντιών κι' ο πιο νέος, ο γιός του, Βόρις. Είναι προσωπικοί φίλοι του προξένου της 'Αγγλίας, λόρδου Κλίφτον, που είναι πάλι φίλος με τον Φού—Τσέ.

—Πάντως, δεν μπορούμε να στεκόμαστε εδώ, στην προκουμία και να παίζουμε τη μουρδια από τα ψάρια, ανάμεσα στους άχθοφρους και στους βαρκάρηδες, σαν χαζοί. Δεν γυρίζουμε να πάμε να πούμε στον Χαγιακάμα ότι το υπερωκεάνειο δεν φεύγει παρά αύριο το απόγευμα;

—Πάμε! Θέλεις να πάρουμε ένα άμαξι;

—Όχι, ο καιρός είναι καλός, ας γυρίσουμε με τα πόδια.

Η Καίτη έπιασε τον 'Ανδρέα από το μπράτσο και του είπε, ενώ προχωρούσαν:

—Είναι η πρώτη φορά που σε βλέπω τόσο άπροσανατόλιστο, άγαπητέ μου! Δεν είσαι πιά ο ίδιος, 'Ανδρέα!

—Αυτό είναι αλήθεια. Δεν είμαι πιά ο ίδιος, γιατί δεν είναι ο ίδιος κι' ο Χαγιακάμα που μάς έφερε στο Τόκιο. Δεν βλέπω πια καθαρά την κατάσταση. Όλα μου φαίνονται μυζηριώδη!

Η Καίτη χαμογέλασε παράξενα.

—Είναι πολύ άπλο, ωστόσο, είπε. Κι' αν σου διαφεύγουν οι αντιλήψεις και τα ήθη αυτών των ανθρώπων είναι γιατί έχασες τις ικανότητές σου παρατηρητικότητας! Τι θέλει ο Φού Τσέ; Να κάμει τον ανήμπορο να εγκαταλείψει τ' όνειρό του να με παντρευτεί! Τι θέλει ο Χαγιακάμα; Να καταφέρει τον θείο του να επιδοκιμάσει το σχέδιό του! Και αυτό, φίλε μου, είναι διπλωματία.

—Μά ο Χαγιακάμα φοβάται την κατάρα του θείου του και τα πράγματα δεν θα ελεειώσουν τόσο εύκολα. Και μόνον η βία

του να με στείλει να μάθω πότε φεύγει βατόρι για την Αίγυπτο για να φύγουμε χωρίς αυτόν, με κάνει να φοβούμαι ότι τα συμφέροντά μας βρίσκονται σε μεγάλο κίνδυνο.

Εσφηνικά, ο 'Ανδρέας, έσφιξε τα δόντια του και είπε με θυμό:

—Όχι, χίλιες φορές όχι! Δεν είναι δυνατόν να πάνε όλα χαμένα όσα κάναμε έως τώρα!

—'Ηρέμισε, 'Ανδρέα, είπε η Καίτη με το ίδιο παρὰν παράξενο χαμόγελο. Ο Χαγιακάμα είναι ανατρίχιατος ποτισμένος με τις κοινωνικές προλήψεις του θείου του. 'Αλλά είναι επίσης και ο πολυεκατομμυριοχρυσός βαμβακέμπορος της Αιγύπτου, δηλαδή ένας άνθρωπος που ο δικός πολιτισμός του έχει αφαίρεισει την ανατολίτικη μοιρολατρεία, που θα μπορούσε να τον οδηγήσει σ' όλες τις ακρότητες.

Ο 'Ανδρέας έπιασε με δύναμη το μπράτσο της Καίτης και μ' ένα σκληρό βλέμμα, έπτεμινε:

—Μήπως ξέρεις τίποτε που να μη το ξέρω εγώ;

—Ναι!

—Όποτε δείχνεις και συ δυσπιστία απέναντί μου;

—Συγκράτησε τα νεύρα σου, αγόρι μου! Μη μου σφίγγεις το χέρι τόσο δυνατά για να δείξεις μία δύναμη που δεν σή μαινε τίποτε.

—Είμαι ερωμένη σου, σύμφωνοι! Μά είμαι κυρίως η συνένόχός σου. Και επάνω απ' όλα, δείχνεις αυτή τη στιγμή να μη θυμάσαι καλά, εκείνη που συνέλαβε το σχέδιό μας. Ξεχνάς λίγο πολύ γρήγορα ότι αν το σχέδιό μας αποτύχει, η κυρία Ρουμπέση θα τα βγάλει πέρα κι' ότι μόνον ο 'Ανδρέας Γιαννάς θα ζημιωθεί!

Ήταν η πρώτη φορά, από τότε που τα μπλέξανε, που ο 'Ανδρέας άφινε να του γίνι νη μία τέτοια επίθεση.

Προσπάθησε να διορθώσει το σφάλμα του, δικαιολογούμενος για τη νευρικότητά του.

—Οι δικαιολογίες δεν σου πάνε καλύτερα, 'Ανδρέα. Ομνήσου τούτο, φίλε μου, ότι δεν μου την έφερε ποτέ κανείς. Τρέμεις μπροστά σε μία πιθανή αποτυχία κι' εγώ ούτε ανήσυχος! Από τους δύο συνενόχους, υπάρχει ένας που είναι πάντως πιά δυνατός από τον άλλο! Σου το απέδειξε ήδη, όταν έκαμες την άσυγχωρητη γκάφα σ' αφήσης να εξαφανισθεί, ζωντανή, η 'Ελλη Ζαλούχου.

—Γελάστηκε από τα γεγονότα και κάθε άλλος στη θέση μου θα το πάθαινε! απάντησε ο 'Ανδρέας.

—Ναι! Εύτυχος που τα γεγονότα διώρθωσαν αυτά τη γκάφα σου! 'Αλλά δεν φταίς εσύ αν δεν την ξαναβρήκε άκρη ο κύριος Φωτιάδης. Κάθε άλλη στη θέση μου, θα σε είχε δώσει! 'Εγώ όμως εξηκολούσα να εργάζομαι για σένα, ενώ μπορούσα να εργάζομαι μόνον για τον εαυτό μου κοντά στον Χαγιακάμα. Είχα μία στιγμή αδυναμίας. Μη μ' αναγκάζεις να σου το επαναλαμβάνω, 'Ανδρέα!

Υστερα, αφίνοντας τον σκληρό και αυταρχικό τόνο της, είπε:

—'Ας ξαναγυρίσουμε στο θέμα μας... 'Αναρωτιόσαι από ποιόν θα μάς έρθει το χτύπημα; από τον Φού—Τσέ ή από τον Χαγιακάμα; Θα σε πληροφορήσω για τους σκοπούς και τον ενός και του άλλου. Λοιπόν, σήμερα το πρωί ο Χαγιακάμα μου απέκαλυψε τι συνέβη χθές το βράδυ, στην εορτή που έδωσε ο Φού—Τσέ, μεταξύ εκείνου και του θείου του.

—'Υστερα, αφίνοντας τον σκληρό και αυταρχικό τόνο της, είπε:

—'Ας ξαναγυρίσουμε στο θέμα μας... 'Αναρωτιόσαι από ποιόν θα μάς έρθει το χτύπημα; από τον Φού—Τσέ ή από τον Χαγιακάμα; Θα σε πληροφορήσω για τους σκοπούς και τον ενός και του άλλου. Λοιπόν, σήμερα το πρωί ο Χαγιακάμα μου απέκαλυψε τι συνέβη χθές το βράδυ, στην εορτή που έδωσε ο Φού—Τσέ, μεταξύ εκείνου και του θείου του.

—'Υστερα, αφίνοντας τον σκληρό και αυταρχικό τόνο της, είπε:

—'Ας ξαναγυρίσουμε στο θέμα μας... 'Αναρωτιόσαι από ποιόν θα μάς έρθει το χτύπημα; από τον Φού—Τσέ ή από τον Χαγιακάμα; Θα σε πληροφορήσω για τους σκοπούς και τον ενός και του άλλου. Λοιπόν, σήμερα το πρωί ο Χαγιακάμα μου απέκαλυψε τι συνέβη χθές το βράδυ, στην εορτή που έδωσε ο Φού—Τσέ, μεταξύ εκείνου και του θείου του.

—'Υστερα, αφίνοντας τον σκληρό και αυταρχικό τόνο της, είπε:

—'Ας ξαναγυρίσουμε στο θέμα μας... 'Αναρωτιόσαι από ποιόν θα μάς έρθει το χτύπημα; από τον Φού—Τσέ ή από τον Χαγιακάμα; Θα σε πληροφορήσω για τους σκοπούς και τον ενός και του άλλου. Λοιπόν, σήμερα το πρωί ο Χαγιακάμα μου απέκαλυψε τι συνέβη χθές το βράδυ, στην εορτή που έδωσε ο Φού—Τσέ, μεταξύ εκείνου και του θείου του.

—'Υστερα, αφίνοντας τον σκληρό και αυταρχικό τόνο της, είπε:

—'Ας ξαναγυρίσουμε στο θέμα μας... 'Αναρωτιόσαι από ποιόν θα μάς έρθει το χτύπημα; από τον Φού—Τσέ ή από τον Χαγιακάμα; Θα σε πληροφορήσω για τους σκοπούς και τον ενός και του άλλου. Λοιπόν, σήμερα το πρωί ο Χαγιακάμα μου απέκαλυψε τι συνέβη χθές το βράδυ, στην εορτή που έδωσε ο Φού—Τσέ, μεταξύ εκείνου και του θείου του.

—Τό χαρακίρι! Έκαμε ο 'Ανδρέας. Μα νομίζω ότι το δόξαρι αυτό μαρτύριο τείνει να εξαφανισθεί στις ανώτερες τάξεις. —Ε, λοιπόν, 'Ανδρέα, γελίεσαι! Ο Φού—Τσέ, χθές το βράδυ, το υπέδειξε στον Χαγιακάμα. Ο 'Ανδρέας έμεινε για μία στιγμή εκπληκτός. —'Αστεϊεύεσαι, Καίτη; Είναι δυνατόν; —Μάλιστα! Γι' αυτό απεφάσισα να μη ξαναφύγω για την 'Αλεξάνδρεια ούτε σήμερα, ούτε αύριο, δηλαδή απεφάσισα να μην επιστρέψω εκεί χωρίς τον Χαγιακάμα. Με κατάλαβες τώρα; —'Η απόφασίς σου θα είναι και δική μου!

Ο 'Ανδρέας Γιαννάς έμεινε σκεπτικός, όσο πλησιάζαν στο σπίτι του Χαγιακάμα. Τη στιγμή που δεν άτειχε να ακούει παρὰ καμμία είκοσαριά μέτρα από την κυρία είσοδο του μεγάρου του, ο 'Ανδρέας σταμάτησε την Καίτη και την ρώτησε χαμηλόφωνα:

—Κι' αυτό το χαρακίρι, το τόσο ευακό στο Τόκιο, δεν σου άνοιξε τους δρόμους γι' α... αργότερα;

—Χωρίς τον Φού—Τσέ, βέβαια, ποτέ δεν θα είχα φαντασθεί για αργότερα... μετὰ το γάμο μου... ένα μέσο τόσο σκληρό... τόσο πιθανό... μακριά από κάθε υποψία, αλήθεια! 'Αλλ' άς συγκεντρώσουμε καλύτερα, για την ώρα, την προσοχή μας στο παρόν.

Και χτύπησαν τα βαρύ ρόπτρο της θύρας του μεγάρου του Χαγιακάμα, που, ανήσυχος τους περίμενε για να καθήσουν στο τραπέζι.

Άρκοσε στον Χαγιακάμα να ξαναδεί τα γκριζά φλογερά μάτια του διοτρωμένου αυτού πλάσματος που είχε κατακτήσει ολοκληρωτή την ψυχή του, για να εξαφανισθεί η ανησυχία του και να εύχονται οι μαύρες σκέψεις από το μυαλό του.

Και το πρόγευμα υπήρξε ευθύμ και γέματο κέφι.

Ο Χαγιακάμα, επανέρχοντας στο ζήτημα του ταξιδιού της κυρίας Ρουμπέση και του συνοδείου του, είπε σε μία στιγμή, με σοβαρό ύφος:

—Αύριο έχει βατόρι! Ποιος μπορεί να ξέρη τι θα συμβεί ως αύριο!

—Δεν θα συμβεί, Χαγιακάμα, παρὰ ότι θέλεις εσύ να συμβεί, είπε ήρεμα η Καίτη.

—Συμφωνώ, γλυκειά μου φίλη, μοναδικό λουλούδι του κήπου μου, μόνο αστέρι του ουρανού μου! είπε χαμογελώντας ο Γιαπωνέζος. 'Αλλά ποιος άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο σίγουρος για τον εαυτό του που να μπορεί να πη με βεβαιότητα: «Θά ήθελα μετά πέντε λεπτά, αυτό που θέλω τούτο το λεπτό!»

Τό σύννεφο που περνώ πίσω από το τάζμα αυτή τη στιγμή, δεν μάς κάνει να προβλέψουμε το σχήμα του σύννεφου που θα σχηματισθεί στον ουρανό μετά πέντε λεπτά! Μία αντίδια ήλιου λάμπει επάνω στο τραπέζι-ομπιλιό αυτή τη στιγμή. Μπορείς να βεβαιώσεις ότι θα λάμπει άκονη, προτού τελειώσουμε το φαγητό μας;

—'Εγώ γίνεσαι και στη ζωή και σ' όλα τα λεπτά που διαδέχονται το ένα το άλλο και αποτελούν τη ζωή!

—'Ενα χαμόγελο πικρίας άνιξε στα χείλη του Χαγιακάμα.

Συνέχισε:

—Είσαι ένα πολύ θαρραλέο κορίτσι και σκόπεύω να έχω μία ψυχή δυνατή, προσηλαγμένη απ' όλους τους εξωτερικούς κινδύνους. 'Αλλά υπάρχει ο συνεχής κίνδυνος που βρίσκεται μέσα μας, στα κατάβρα της ψυχής μας και εναντίον του οποίου τίποτε δεν μπορεί να υπερισχύσει.

Ο 'Ανδρέας Γιαννάς που βαρύναν σ' ακούει αυτά, τόν διέκοψε.

—'Ελάτε δά, Χαγιακάμα... αφήστε τους ρωμαντισμούς, έσείς είστε ένας άνθρωπος δυνατός!...

—Κι' έσεις επίσης, φίλε μου, απάντησε ήσυχος ο Γιαπωνέζος, έσδεχες ένας άνθρωπος πολύ δυνατός και αυτό δεν μας εμπόδισε στην 'Αλεξάνδρεια, να φοβάσαι τους έχθρους σας.

—Αυτό είναι αλήθεια! απάντησε ο 'Ανδρέας.

—Αυτό είναι αλήθεια! απάντησε ο 'Ανδρέας.

—Αυτό είναι αλήθεια! απάντησε ο 'Ανδρέας.

—Αυτό είναι αλήθεια! απάντησε ο 'Ανδρέας.

—Αυτό είναι αλήθεια! απάντησε ο 'Ανδρέας.

—Γιατί σήμερα; —Γιατί προτού σκεπασθεί το σκοτάδι τις στέγες των σπιτιών του Τόκιο, ο Χαγιακάμα θα έχη ανακτήσει την ελευθερία του μυαλού του και της καρδιάς του! Δεν μπορώ να προφητεύω τον τρόπο με τον οποίο θα χρησιμοποιήσει αυτή την ελευθερία απέναντί εκείνων που τον εξηπάτησαν. Κάνετε σαν και μένα. Περιμένετε την ώρα όπου ο Χαγιακάμα θα μίληση! —Αφού τα είπε αυτά, ο Φού—Τσέ, έκαμε νεύμα στον υπηρέτη και άνοιξε μία πόρτα που ήταν στο δεξιό μέρος του διαματίου και φώναξε ττον Σεμίτωφ και τον Βόρις.

—Έχετε να κάμετε καμμία ερώτηση σ' αυτόν τον άνθρωπο; ρώτησε ο Φού—Τσέ τους δύο ξένους.

—Εκείνοι κούνησαν αρνητικά το κεφάλι τους, χωρίς και ν' απαντήσουν.

—'Α! Καταλαβαίνω το τερατώδες αυτής της κωμωδίας! ούρλιασε ο Γιαπωνέζος. Είμαι αιχμάλωτος αυτών των δύο ανθρώπων.

—'Οχι! απάντησε ο Φού—Τσέ με τη συνηθισμένη του ήρεμια... Είσθε εδώ στο σπίτι μου!

—Τότε είμαι δικός σας αιχμάλωτος! —Ούτε και μένα. Είσθε αιχμάλωτος του Χαγιακάμα και αυτός μόνον θ' απεφασίση για την τύχη σας!

Όταν ο Σεμίτωφ και ο γιός του παρουσιάστηκαν στις τέσσερις στο σπίτι του Χαγιακάμα, η Καίτη διεσκεδάσε τοποθετώντας θιμορφές χαλκογραφίες σ' ένα χαρτόνι. Μόλις έμαθε από μία μικρή υπηρέτρια την επίσκεψη των δύο ξένων, ταραχώθηκε. —'Ετρεξε άμέσως προς την πόρτα. 'Αλλά η μικρή υπηρέτρια, με το χαμόγελο που δεν την εγκατέλειπε ποτέ, έβαλε το δάκτυλό της μπροστά στο στόμα της και ψιθύρισε:

—Δεν πρέπει, ευγενική μου κυρία και δημοφιλής σαν τόν έρωτα και γλυκειά σαν το δελινό, ν' ακούτε στις πόρτες του Χαγιακάμα, του αφέντη όλων μας!... Αυτό δεν είναι ευγενικό και απαγορεύεται! 'Αλλωστε οι δύο ξένοι διέσχισαν κιόλας το θερμοκήπιο με τα χρυσάνθεμα και ο Χαγιακάμα δέχεται τους φίλους του στη δεξιά πτέρυγα του μεγάρου, όπου απαγορεύεται η είσοδος!

Η Καίτη έδγαλε από την τσέπη του κιμονό της, μία χούφτα γιάνι.

—Θά σου δώσω όσα λεπτά θέλεις. Και χρυσά νομίσματα, και το κολλίε μου με τα μαργαριτάρια!... Μά πρέπει να ιδώ όπωσδήποτε αυτή τη στιγμή τον Χαγιακάμα!

—'Αδύνατον! απάντησε η μικρή Γιαπωνέζα. Ο Χαγιακάμα έδωσε διαταγή να μη τόν ενοχλήση κανείς!... Κανείς!...

—Έκαμε έναν αρκετά κωμικό μορφασμό και πρόσθεσε:

—Τό μόνο που μπορώ να κάνω για τη χάρι σας, είναι να σας είδοποιήσω όταν οι δύο ξένοι ξανατεράσουν το θερμοκήπιο.

—Πήγαινε! 'Αφήσε με μόνη! είπε με θυμό η Καίτη.

Εσφίξε τις γροθιές της και διερωτήθηκε πολύ ταραγμένη:

—Πάλι αυτοί! Τι έρχονται να κάμουν εδώ;

Δάγκωσε τα χείλη της τόσο δυνατά που το μάτωσε.

—Και ο 'Ανδρέας που δεν γύρισε ακόμη από τον Φού—Τσέ;

—Ο διακεκομμενίουχος Γιαπωνέζος άφου άκουσε όλες τις αποκαλύψεις που του έκαμαν οι δύο Ρώσοι, είπε με πλήρη ψυχραιμία:

—Παραδέχομαι, κύριοι, ότι ήλθατε για τό συμφέρον μου στο σπίτι μου να μου κάμετε αυτές τις φοβερές αποκαλύψεις, δεν είν' έτσι;

—Μόνον για τό συμφέρον σας.

—'Αστόσο, υπάρχει αυτή η σημείωσις στο κανέ του 'Ομάρ, που με κάνει να μου φαίνεται παράξενο τό φιλικό σας διάθεμα... 'Απρος τό συμφέρον του κ. Σπύρου Ζερμπούλη... σιωπή μέχρι της 1 'Ιανουαρίου.

—Θά έπρεπε για να μου διαλύσετε τις τελευταίες αμφιβολίες, που δυστυχώς διατηρώ ακόμη, να καταχωρώστε να μου ά-

ποδείξετε ότι τό συμφέρον του 'κ. Ζερμπούλη, του ανταγωνιστά μου, που ο Γιαννάς έλεγε ότι θα τόν εξουθενώσει, είναι και συμφέρον δικό μου, έμένα, του Χαγιακάμα...

—Δεν υπάρχει τίποτε εύκολώτερο! είπε ο Σεμίτωφ. 'Αλλά για να γίνη αυτό, πρέπει να μάς υποσχεθήτε ότι θα έχετε έως τό τέλος τό πρώτο θάρρος που δείξατε και την ίδια διάθεσι να μάς ακούσετε.

—Σας δίνω τό λόγο της τιμής μου! Τότε ο Σεμίτωφ έδγαλε τον κόκο από άστροκάν που εξακολουθούσε να φορη στο κεφάλι του... 'Υστερα, με μία γρήγορη κίνηση αφήρεσε την ψευτική περούκα και τό ψευτικό μουσι που τόν έκταναν να φαίνεται σαν αληθινός Ρώσος έμιγκρης.

Τό λείο και άγέραςχο πρόσωπό του έκαμε τόν Χαγιακάμα για μία στιγμή να νομίση ότι άνειρευσταν.

—'Υστερα, μίσσησθήθηκε και μία φωνή αληθινά τρομαγμένη, τραύλισε:

—'Ο Σπύρος Ζερμπούλης! 'Ο Σπύρος Ζερμπούλης!

—'Ο Σπύρος Ζερμπούλης!

—'Ο Σπύρος Ζερμπούλης!

—'Ο Σπύρος Ζερμπούλης!

—'Ο Σπύρος Ζερμπούλης!

—'Ο Σπύρος Ζερμπούλης!

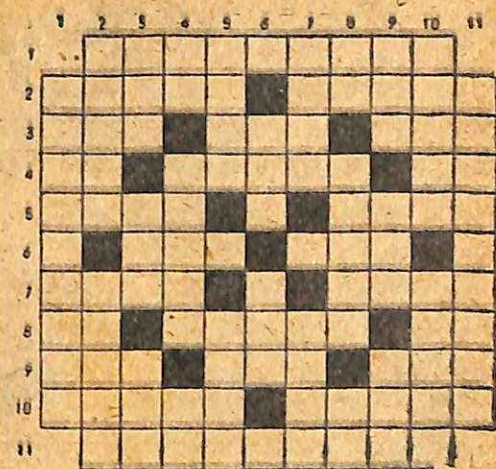
—'Ο Σπύρος Ζερμπούλης!

—'Ο Σπύρος Ζερμπούλης!

—'Ο Σπύρος Ζερμπούλης!

Πνευματικές ασκήσεις

(Οι λύσεις στη σελίδα 65.)

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

- 1) Συνέπεια έγκραφικής συμφορήσεως.
- 2) 'Απ' αυτόν κατάγεται η Καυκάσια φυλή—Είχε αυτά γαϊδάρου.
- 3) 'Εξάδελφος και γαμβρός του Μωάμεθ—Λυρικό ποίημα—'Ενα γράμμα που δεν τό συμπάθουν οι...στρατήγοι.
- 4) Νότα—'Αφρικανική λίμνη—Γαλλικό γράμμα.
- 5) Θεραπεύεται και διά των σταυρολεξών—Το Ζολά.
- 6) 'Αλλάζει από τόπο σε τόπο—'Ετσι τελώνει μία παρτίδα σκάκι συνήθως.
- 7) Είναι για την 'Ολλανδία συνεχής μάλας—Δεν τάχει μόνο ο Πειραιεύς.

- 8) 25—'Εχει μελάνι—Μόριον της δημοτικής.
- 9) 'Οργανισμός—'Ερωτηματικό έχει άλλη σημασία—'Αν συνοδεύεται και μ' εκατομμύρια μάλιστα.
- 10) Μας έθρεψε στην κατοχή.
- 11) Φρονιμάδα.

- ΚΑΘΕΤΩΣ:
- 1) Θεραπεία.
- 2) Χρονικόν έπιρρημα—Ζωντανός δεν έχει ποτέ δύο κεφάλια.
- 3) 'Εδρευε στο δέρμα—'Ιστορικός λεπρός—Μόνο εσύ μπορείς να τό πής για τόν εαυτό σου.
- 4) Προσφώνισις—'Ιταλική πόλις—'Ανάποδο γράμμα.
- 5) 'Ιερών όρος—Είναι όργανόν μ'ά δεν παίζει μουσική.
- 6) Φωτίζει—Τοπικόν έπιρρημα.
- 7) Λεπτός χιτών δερμάτος—Δεν είναι πιά μεγάλος.
- 8) Μουσική νύκτα—Χωρίς αυτή δεν ζούμε—Προσφωτική αντίσημα.
- 9) 'Εκει έγεννήθη ο Ζεύς—'Εχει διάφορα χρώματα—'Αδελφός του 'Ιακώβ.
- 10) 'Υψωμα—Μία αγορά.
- 11) Πόλις της 'Ισπανίας.

- ποδείξετε ότι τό συμφέρον του 'κ. Ζερμπούλη, του ανταγωνιστά μου, που ο Γιαννάς έλεγε ότι θα τόν εξουθενώσει, είναι και συμφέρον δικό μου, έμένα, του Χαγιακάμα...

- Δεν υπάρχει τίποτε εύκολώτερο! είπε ο Σεμίτωφ. 'Αλλά για να γίνη αυτό, πρέπει να μάς υποσχεθήτε ότι θα έχετε έως τό τέλος τό πρώτο θάρρος που δείξατε και την ίδια διάθεσι να μάς ακούσετε.

- Σας δίνω τό λόγο της τιμής μου! Τότε ο Σεμίτωφ έδγαλε τον κόκο από άστροκάν που εξακολουθούσε να φορη στο κεφάλι του... 'Υστερα, με μία γρήγορη κίνηση αφήρεσε την ψευτική περούκα και τό ψευτικό μουσι που τόν έκταναν να φαίνεται σαν αληθινός Ρώσος έμιγκρης.

- Τό λείο και άγέραςχο πρόσωπό του έκαμε τόν Χαγιακάμα για μία στιγμή να νομίση ότι άνειρευσταν.

- 'Υστερα, μίσσησθήθηκε και μία φωνή αληθινά τρομαγμένη, τραύλισε:

- 'Ο Σπύρος Ζερμπούλης! 'Ο Σπύρος Ζερμπούλης!

- 'Ο Σπύρος Ζερμπούλης!

- 'Ο Σπύρος Ζερμπούλης!

- 'Ο Σπύρος Ζερμπούλης!

- 'Ο Σπύρος Ζερμπούλης!

- 'Ο Σπύρος Ζερμπούλης!

- 'Ο Σπύρος Ζερμπούλης!

- 'Ο Σπύρος Ζερμπούλης!

- 'Ο Σπύρος Ζερμπούλης!

- 'Ο Σπύρος Ζερμπούλης!

- 'Ο Σπύρος Ζερμπούλης!

- 'Ο Σπύρος Ζερμπούλης!

- 'Ο Σπύρος Ζερμπούλης!

- 'Ο Σπύρος Ζερμπούλης!

- 'Ο Σπύρος Ζερμπούλης!

- 'Ο Σπύρος Ζερμπούλης!

- 'Ο Σπύρος Ζερμπούλης!

- 'Ο Σπύρος Ζερμπούλης!

- 'Ο Σπύρος Ζερμπούλης!

Εφωδιασμένη με τη στολή και το πιστόλι της, η "Εθελ Μπάτιν" εκήρυξε τον πόλεμο κατά των κακοποιών

ΜΙΑ ΓΙΑΓΙΑ... ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ!

Δέν είχε γίνει ποτέ κανένα εγκλημα από μικρό χωριό του Μπέντον, στο Νιού Χάμπαϊρ των Ήνωμένων Πολιτειών. Υπήρχε βέβαια ένας αστυνόμος εκεί, μα δεν είχε ποτέ τίποτα να κάνει. Οι φιλήσυχοι άνθρωποι που αποτελούσαν τις 73 οικογένειες του Μπέντον γνωρίζονταν ανάμεσα τους και δεν τους είχε ποτέ περάσει από το μυαλό να κλέψουν ή να σκοτώσουν ο ένας τον άλλον.

Ήταν όλοι τους τίμιοι και εργατικοί άνθρωποι. Ένας από αυτούς ήταν και η "Εθελ Μπάτιν" που μεγάλωνε τα πέντε της παιδιά, μαγείρευε, φρόντιζε το νοικοκυριό της και συγχρόνως βοηθούσε στις δουλειές του κτήματος και τον άντρα της.

Σπανιότατα οι κάτοικοι έβλεπαν κανένα ξένο να περνάει από εκεί. Κι' έτσι τα χρόνια περνούσαν ήσυχα ως την μέρα που—πριν από λίγα χρόνια—μια καινούργια δημοσία οδός που ανοίχθηκε και που περνούσε μέσα από το Μπέντον, άλλαξε με μια τη ζωή του μικρού χωριού. Στην αρχή, οι κάτοικοι έμειναν ευχαριστημένοι: ο δρόμος τους έφερε χρήματα. Πολλοί περαστικοί ταξιδιώτες φώναζαν από τα μαγαζιά και αρκετοί περνούσαν και τη νύχτα τους εκεί.

Μα παρουσιάστηκαν τώρα και μερικοί κίνδυνοι: Τα όχημα που περνούσαν όλοταχώς, αποτελούσαν κίνδυνο για τη ζωή των μικρών παιδιών. Συνέβησαν και μερικές μικροκλοπές. Και ξαφνικά, μια μέρα—εδώ και δυο χρόνια—η "Εθελ" ήταν τώρα πια 45 χρονών, τα δύο της παιδιά είχαν παντρευτεί και ήταν γιαγιά—ο καινούργιος δρόμος έφερε το πρώτο εγκλημα στο Μπέντον.

Τέσσερις άγνωστοι, κατά τη διάρκεια μιας χιονοθύελλας, εισέβαλαν στο σπίτι ενός νέου ζευγαριού. Ο ένας ήταν όπλις, ο άλλος με πιστόλι. Απειλήσαν τον άντρα και τη γυναίκα και

δήλωσε πως είχε την απόφαση να κάνει ό,τι μπορούσε για να προστατεύσει τους συμπατριώτες της. Ο μισθός της ωρίσθηκε σε 5 δολάρια το χρόνο. (75.000 δραχμές!)

Ο άνδρας της της έμαθε να χρησιμοποιεί διάφορους τύπους όπλων. "Υστερα, πήγε για λίγους μήνες αστυνομική σχολή της Μπόστον και έμαθε διάφορες αστυνομικές μεθόδους και... ζίου ζίτσου. Όταν τελείωσε την εκπαίδευσή της, αγόρασε μια αστυνομική στολή, τη φόρεσε και γύρισε στο χωριό της.

Λίγους μήνες αργότερα, ένας συμπολίτης της κατήγγειλε ότι τρεις νεαροί κυνηγούσαν με δόπλο ενώ είχε τελειώσει η κυνηγετική περίοδος και οι σφαίρες τους αποτελούσαν κίνδυνο για τα μικρά παιδιά που γυρίζαν σπίτι τους από το σχολείο.

Η γιαγιά-Μπάτιν πήρε μαζί της δυο άνδρες για βοηθούς και, ψάχνοντας στο δάσος, βρέθηκε μπροστά στους τρεις λαθροβόλους.

—Σας συλλαμβάνω, τους είπε άμεσα.

—Φύγε από δω, κυρά μου, μη σου δώσω καμιά, της απάντησε ο ένας.

Πριν καταλάβει όμως τι του συνέβαινε, η γιαγιά-Μπάτιν απλώσε το χέρι της, τον άρπαξε και μ' ένα ταχύτατο κόλπο ζίου ζίτσου τον ξάπλωσε χάρω. Οι δυο βοηθοί της αβώπλισαν τους άλλους, και όλοι μαζί οδηγήθηκαν στη φυλακή του χωριού, για να δικασθούν.

Λίγους μήνες αργότερα, η γιαγιά-Μπάτιν γύρισε σπίτι της όταν άκουσε μια δυνατή κραυγή και μια πιστολιά από ένα σπίτι. Έτρεξε προς τα εκεί και βρήκε στην είσοδο μια γυναίκα νεκρή. Ένας άντρας—ο σύζυγος της νεκρής, όπως απέδειξε εκ των υστέρων—έφευγε τρέχοντας.

Με το πιστόλι στο χέρι, η "Εθελ" έτρεξε το κατόπι του, και τον είδε να προσπαθεί να κρυφθεί μέσα στο χόρτο.

—Εβγα έξω! του φώναξε. «Σε συλλαμβάνω!»

—Φύγε από δω γιατί θα σε σκοτώσω, ήταν η απάντησή του δολοφονού.

Η γιαγιά-Μπάτιν φοβήθηκε,

μα δεν τόλμησε. Τράβηξε μια πιστολιά στον αέρα. Ο δολοφόνος άδειασε το όπλο του προς το μέρος της, χωρίς να την πετύχει. Και τότε η "Εθελ" προχώρησε και του έριξε μια σφαίρα στα πόδια.

—Μην πυροβολείς! Παραδίδωμαι! φώναξε ο άντρας.

Η γιαγιά-Μπάτιν του πέρασε τις χειροπέδες και τον μετέφερε στη φυλακή. Στη δική του καταδικάστηκε σε ισόβια.

Στις ελεύθερες ώρες της, η "Εθελ" παρέδιδε μαθήματα στα παιδιά του σχολείου, όταν ο δάσκαλός τους ήταν άρρωστος. Την ευχαριστούσαν και τη διασκέδαζε τρομερά ο χορός και έπαιρνε μαθήματα των νέων χορών... με άλλογλωσσία.

Οι κάτοικοι του Μπέντον έζητουν τόσο την εργατικότητα της δραστηριότητας και τις ικανότητές της, ώστε την εξέλεξαν πρόεδρο της επιτροπής που φρόντιζε για τους οτωχούς, έλεγχε την οικονομική του χωριού, μέλος της έφορας του σχολείου και έποπτη εκλογών.

—Ετσι, τώρα πια, η εκπλήρωσις των καθηκόντων της στο χωριό, η φροντίδα του νοικοκυριού και των παιδιών της και η δουλειά στο κτήμα, κάνουν τη γιαγιά-Μπάτιν να είναι συνεχώς απασχολημένη. Ευτυχώς 6 το πρωί και πολλές φορές δεν κοιμάται πριν από τις 3 μετά τα μεσάνυχτα. Μα δεν τη νοιάζει διόλου. Είναι εξαιρετικά ευχαριστημένη γιατί αγαπά το χωριό της. Και η μεγαλύτερη ανταμοιβή της είναι το γεγονός ότι, επί ένα χρόνο τώρα, τα δελτία αστυνομικής δράσεως είναι έντελως λευκά.

795.000

Ψυγεία πάγου

Το μεγαλύτερο μέγεθος

Εύκολια πληρωμής

ΚΩΤΣΟΒΟΛΟΣ

Αριστείδου 1

Μιτέρει

Τα Παιδιά σας θα είναι χεμάτα ζων υγεία! Δυναμί!

ΜΟΝΟΝ ΜΕ ΤΑ

ΜΑΛΛΙΑ ΑΓΓΕΛ

ΡΕΚΟΡ

Ένα από τα Ευεργετικά Προϊόντα της ΜΑΚΑΡΟΝΟΠΟΙΪΔΕ

ΡΕΚΟΡ

ΛΕΩΦ. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 73-ΤΗΛ. 81098

ΜΑΛΛΙΑ ΑΓΓΕΛ

ΡΕΚΟΡ

ΛΕΩΦ. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 73-ΤΗΛ. 81098

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΑΠΑΝΤΑ

(Συνέχεια από τη σελ. 36)

να του φερθείς άπιστα. Πάντως ν' αποφασίσεις γρήγορα, γιατί διαφορετικά δεν θα μπορέσεις να ευτυχίσσεις.

ΑΛ.— Πολύ λυπούμαι, άμυαλό μου κορίτσι για το δυστυχισμένο σου. Πρόσεξε όμως μην απογοητευθείς από τη ζωή, επειδή έπιασε ένα μονάχα θα σε συμβουλευώ. Να είσαι από δω και πέρα προσεκτική και να μην παρασύρσαι σε τέτοιες αλυσίδες. Γιατί δεν εμπιστεύομαι το μουσικό σου στη μητέρα σου.

ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΑΓΑΠΗ.— "Αλλά δεν έχω να σου πω παρά να περιμένεις" να δείξεις υπομονή. "Αλλά να λυπούμαι για σένα, σε τι θα σε ωφελήσουν όμως τα λόγια της παρηγορίας. Σφίξε την καρδιά σου και κάνε κουράγιο να βγεις από αυτή η κατάσταση. "Αν τύχον εξασκολληθείς μοια για να συνεχίσεις. Πρόσεξε μόνο τη συνείδησή σου."

ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗ 1946.— Θα σου απαντήσω από νομική άποψη: ο ένας συνεργάτης μας και αφού άκουσε τη γνώμη του, τότε μπορεί να μου ξαναγράψει για την σύμβαση. Στο μεταξύ ένα σε συμβουλευώ. φίλη μου: κουράγιο και ψυχραιμία.

ΜΥΡΤΩ

Η σουντόκτις της Μόδας άπαντα

ΧΑΝΙΩΤΙΣΣΑ ΦΙΛΗ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

Να αποφεύγεις, αγαπητή φίλη, τις πολύ κοντές φούστες και να μην τις φτιάχνεις πολύ φαρδείς, όπως και πολύ στενές. Αν δεν έχεις μεγάλο στήθος, να συγκεντρώσεις το ενδιαφέρον του φορέματος στο κορμί σου. Να φορές ψηλούς λαιμούς και πολύ μεγάλα γιακάδες. Φορούν με κάβες ρίγες και ποτέ οριζόντιες. Όσον αφορά το σχέδιο, να ξέρω ούτε χρώμα ούτε λαιμό και ούτε για να σου υποδείξω. Διάλεξε λοιπόν ένα από τα πολλά μοντέλα της «Γυναίκας», αλλά όμως και χωρίς επιχρυσίδια. Νομίζω πως μια τέτοια εσάρτα από μουσελίνα, που να γυρίζει στο λαιμό και να φέρει τις στρίψιμες, περνώντας μέσα από την ζώνη, θα σου πηγαίνει. Όσο για το στρώσιμο τραπεζιού, θα δημιουργήσουμε ειδικό άρθρο με εικόνα σε ένα από τα προσεχή τεύχη.

ΛΙΝΑ ΝΙΚΗΦΟΡΑΚΗ: Ευχαριστούμε για τα καλά λόγια. Σχέδιο για πλεκτό μαγιά δημοσίευσε λίαν πρόωγα. Επίσης και σχέδιο μπάντας, που μπορεί να κεντηθεί με μαλλί. Όσο για τα ποιήματα, γράφετε από τα άρσεν. Αλλά πρέπει να διαλέξετε πολύ τους ποιητές μας. Αυτά που μας στείλατε δεν είναι κατάλληλα για δημοσίευση.

ΑΝΥΠΟΜΟΝΗ Α. Τ.: Δυστυχώς δεν βρήκα να υπάρχει άλλη στήλη για το μαντά σας, από το να το βάζετε σκουρότερο.

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

(Συνέχεια από την σελίδα 33)

Παραίτησε το αμερικανικό ύψος «Αλό». Για την τόνωσή τους, αποφεύγετε το συχνό βρέξιμο με νερό, κάνετε μασάζ με οινόπνευμα καθαρό στις ρίζες κάθε βράδυ και κάθε δέκα ή τριάντα μέρες, αλείψετε τις ρίζες με καθαρό ρετινόλαδο κλπ. σύμφωνα με πλήρεις οδηγίες που δίδω στα τεύχη 17, 18 και 19 του Περιοδικού.

ΜΙΜΟΖΑΝ Α.Μ.Μ.: Ευχαριστώ πολύ για τα καλά σας λόγια και τις ευγενικές εύχές σας. Για τις πανάδες του προσώπου σας, έχω όσον χρονολογούνται

μόνο πρό 8 μηνών, υπάκουσα σε βαρύνουσες ελπίδες να εξαλειφθούν. Εφ' όσον τώρα μένετε στην Αθήνα, ελάτε 6—7 μ. μ. να με επισκεφθείτε τελείως φιλικά ως αναγνώστριά μου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΗΝ, ΑΓΥ.— Πτον: Για τα μαλλιά σας που πέφτουν, ακολουθήστε όλα όσα γράφω στα τεύχη 17, 18 και 19 του Περιοδικού, τα οποία μπορείτε να προμηθευθείτε δια μέσου του έν "Αλεξανδρεία Πρακτορείου. Εάν έχετε στην Ελλάδα, ελάτε να με επισκεφθείτε ως σας συμβουλευσω φιλικώς ως αναγνώστριά για το κάθε τι που θα θελήσετε. Κάνετε την συνταγή που συμβουλεύω στο 19, έστω και αν δεν υπάρχει το λάδι και η χολοστερίνη. Επίσης κάνετε ενέσεις πολυσωρμών τύπου γυναικός: παίρνετε χάπια πολυβιταμινών. Μασάζ με καθαρό οινόπνευμα συνεχώς.

ΓΙΑΣΜΙΝ, ΜΑΛΒΙΝΑ Φ., ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΜΙΚΡΟΥΛΑ, ΠΡΩΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΔΗ, ΔΥΟ ΠΙΣΤΕΣ ΦΙΛΕΣ Ε, ΣΤΑΛ ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗΝ ΚΟΡΗΝ ΒΑΝΤΑ, ΚΑΙΤΗΝ ΣΑΤΕΡ, ΧΑΡ. ΚΑΣΤ. Θεσσαλονίκη, Φ. Σ. Κόρινθος: επιστολάς σας έλαδον. Έλλείπει χώρος σας άπαντώ στο προσεχές.

ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ

Και για τα παιδιά

φορεματάκια

DUPLIX

και παιχνίδια

10.000

ΑΡΧ. ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΦΟΡΕΜΑΤΑΚΙ

ΘΕΡΙΝΑ χαριτωμένα ΦΟΡΕΜΑΤΑΚΙΑ για την πόλη, την έξοχή, την πλάζ, σε όλα τα μεγέθη. Γαυρισμένα με όργκοντίνες, δαντελίτσες, κεντήματα κορδελλίτσες.

στο

ΔΡΟΣΕΡΟ ΥΠΟΓΕΙΟ ΤΟΥ

MINION

Υπενθυμίζουμε και τις Γερμανικές ΑΡΜΟΝΙΚΕΣ Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΜΟΝΟΝ 1000 ΗΡ

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ

(Συνέχεια από τη σελ. 44)

της εάν δεν έχουμε υπ' όψει τη μορφολογική εξέταση και κυρίως την κινητικότητα και μορφολογική εμφάνιση του σπερματοζωαρίου. Είς το ζήτημα που σας αφορά, νομίζω ότι υπάρχει σχετική ανεπάρκεια ή οποία ίσως να προκαλή τις ενοχλήσεις που έχετε καθώς και μια διαταραχή στην έσω έκκριση. Πάντως πρέπει να υποσχηθείτε να εξετάσιν και κυρίως να κάνετε βασικό μεταβολισμό, όποτε αναλόγως θα τακτοποιηθεί και η θεραπεία σας.

ΡΟΛΑΝΔΗ ΒΕΡΝΑΡΔΟΥ.— Μια και θα ελάτε εις Αθήνας, το καλύτερο είναι να επισκεφθείτε ένα γυναικολόγο. Αλλά μέχρις ότου γινή αυτό, μπορείτε να χρησιμοποιήσετε τα χάπια προλάν επί 10 ημέρες δυο την ημέρα ανάμεσα μετά την περίοδο και άμεσα κατόπιν ταμπλέτες προλάν επί 5 μικγκραμ ή προλάν επί 10 μικγκραμ την ημέρα. Αυτά μέχρις ότου μπορέσετε και ελάτε εις Αθήνας. Επίσης τα παυσίπονα που γράφετε, μπορείτε να τα παίρνετε χωρίς φόβο.

ΛΕΥΚΗ ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ Α. Μ.— 'Επειδή υπάρχουν αλληλοσυγκρουόμενες γνώμες, δεν μπορώ να νευ εξετάσω να σας απαντήσω αν και από τα γραφόμενά σας εγώ ότι πρόκειται περί ψυχικών καθαρώς αιτίων περισσότερο, εν τούτοις δεν τομάω να σας συστήσω καμμία θεραπεία, διότι πρέπει να θεσπισθώ γι' αυτό.

ΜΑΙΡΗ Μ.— Δεν έχει σημασία η πάροδος του χρόνου και εξαρτάται από το είδος της εγχείρη-

σεως ή οποία απαιτεί παραμονή 8—9 ημερών. Υπάρχουν όμως και μικρές εγχειρήσεις που μπορούν να γίνουν χωρίς να υπάρχει απόλυτος ανάγκη παραμονής εις την κλινική.

ΖΩΗ ΧΑΜΕΝΗ.— Στην πρώτη ερώτησή σας δεν βλέπω το λόγο που πρέπει να σας απασχολή εφ' όσον δεν έχετε καμμία ενοχλήση, αρκεί να μη επαναληφθεί. Στη δεύτερά σας ερώτηση είναι λίγο δύσκολο να σας απαντήσω, γιατί πρέπει να ξέρω τι ακριβώς συμβαίνει και έπειτα εξαρτάται από την καλή διάθεσή και των δυο σας. Στην τρίτη ερώτησή σας, είναι υπερβολικά τα μέτρα αυτά άρα και να γίνονται συνεχώς.

Γ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

ΝΑΥΣ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Ενταύθα).— Το γράμμα σας έχει ληφθεί από σπαράγμο. Δεν συμβαίνει όμως το ίδιο και με τους στίχους σας. Φαίνεται πως δεν έχει ακόμη περάσει ο χρόνος, που μετρουσιώνει σε τέχνη τις υποκειμενικές καταστάσεις. Πάντως το γράμμα σας μας συγκίνησε πολύ. Περιλαμβάνει ένα μεγάλο, αληθινό πόνο.

Α. Ν. (Θεσσαλονίκη).— Με την έλλειψη του χάρτου είναι δύσκολο να αναλάβω έκδοτικό οίκος να εκδώση τα διηγήματά του Μωμ, που έχετε μεταφράσει. Για τη διευθύνη που ζητάτε απευθυνθείτε στην Αμερικανική Υπηρεσία Πληροφοριών (Ελευθερίου Βενιζέλου 4, Μέγαρον Μετοχικού Ταμείου Στρατού). Πάντως στείλτε μας κανένα δυο μικρά για να δούμε τη γλώσσα και να σας γράψουμε σχετικώς.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΓΓΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΥ (Αιγιάλεια Αιγιάλεια).— Τα τεύχη που ζητάτε υπάρχουν. Στοιχίζουν προς 4.000 δρχ. έκαστον. Συνεπώς εμβάσατέ μας το αντίτιμο, δηλαδή 56.000 πλέον 4.000 δια ταχυδρομικά και θα σας τα αποστείλωμεν.

Τ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΝ (Ενταύθα).—Το θέμα που αναφέρετε και που δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθ. 35 τεύχος μας, περιλαμβάνει μόνον ώριμην πλευράν της δημιουργίας. Το ζήτημα του καθορισμού του φύλου, αποτελεί, λόγω της σημασίας του, κεφαλαιώδες θέμα, που θα περιληφθεί αργότερα σε άλλο, χωριστό άρθρο. Σας ευχαριστούμε, πάντως, για τις υποδείξεις.

ΔΥΟ ΤΑΚΤΙΚΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ.— Μαγιά της μύρας θα έρθε σε όλα τα κεντρικά αρτοπωλεία. Δεν πειράζει αν δεν είναι σκόνη. Χρησιμοποιήστε αυτή που υπάρχει. Η δόσις είναι μια κουταλιά της σούπας την ημέρα κατά πρόληψη νηστική.

ΤΑΣ ΣΗ ΚΑΝΔΑΛΗ.— Διά να εργασθείτε ως μεταφράστρια σε ένα περιοδικό, πρέπει να είστε μέλος της Ενώσεως Συντακτών Αθηναϊκού Τύπου. Πάντως στείλτε με δείγμα της εργασίας σας και προσπαθήστε να είναι στο πνεύμα του περιοδικού. Όχι "Ελιστ προς Θεού!"

“Όταν τὸ παιδί κλέβη...”

ΕΝΑ ΑΡΘΡΟ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΔΟΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΥ ΑΝ. ΝΤΥΜΟΝ

Μερικοί γονεῖς ἀπαιτοῦν πάρα πολλὴ ἐντιμότητα ἀπὸ τὰ παιδιά τους, ἀλλὰ φροντίζουν πολὺ λίγο γι' αὐτά. Καὶ ὅταν ἀνακαλύψουν ὅτι τὸ παιδί τους ἔκλεψε ἢ οἰκειοποιήθηκε κάτι, στενοχωροῦνται καὶ ἀπογοητεύονται.

Ἐνα παιδάκι τριῶν ἐτῶν δὲν μπορεῖ νὰ καταλάβῃ πὼς ὅταν ἡ μητέρα του πάρῃ κάτι ἀπὸ τὴν κουζίνα τῆς γειτονίσσας ποὺ ἀπουσιάζει — γιὰ τριφτὴ λόγου χάριν — γιατί ἔχει ἤδη τὴν ἀδεία τῆς — πράγμα ποὺ τὸ παιδί τὸ ἀγνοεῖ — αὐτὸ δὲν εἶναι κλοπὴ. Ὅτι ὅταν ὁ πατέρας του ξεχάσῃ νὰ τοῦ ζητήσῃ τὰ ρέστα ἀπὸ μιὰ ἀγορὰ ποὺ ἔκαμε τὸ παιδί, αὐτὸ δὲν μὴνώνει τὴν ὑποχρέωσι τοῦ παιδιοῦ νὰ παραδώσῃ τὰ ρέστα ὅπως παρέδωσε καὶ τὰ πράγματα ποὺ ἀγόρασε.

Ὁμοίως, τὸ παιδί ποὺ ἀνακάλυψε ὅτι μποροῦμε νὰ πάρωμε τὰ πράγματα ποὺ ἀνήκουν σὲ ἄλλους, μὲ τὴ μέθοδο τοῦ δανεισμοῦ, θὰ χρειασθῇ νὰ παρακολουθηθῇ καθὼς πραγματοποιεῖ τὴ νέα αὐτὴ γνῶσι. Γιὰ ἕνα καιρὸ θὰ φέρουν στὸ σπῆτι διάφορα πράγματα, μὲ τὴν ἐξήγησι: «Τὸ δανείσθηκα». Ἡ μητέρα πρέπει νὰ ἐλέγχῃ τὴν κατάστασι αὐτὴ ὅχι μὲ τρόπο ἐπιτιμητικὸ, ἀλλὰ ὡς ἀναγκαῖο ἐλέγχο τῆς εὐφυΐας τοῦ παιδιοῦ.

Ἀν ἀνακαλύψῃ ὅτι τὸ παιδί ἔχασε νὰ ζητήσῃ τὴν ἀδεία νὰ πάρῃ κάτι ξένο, ἡ μητέρα πρέπει νὰ συνοδεύσῃ τὸ παιδί στὴν ἐπιστροφὴ τοῦ «δανεισθέντος» καὶ νὰ τοῦ πῇ ὅτι δὲν κατανόησε καλὰ τὴ σημαίνει δάνειο. Καὶ θὰ τὸ κάμῃ αὐτὸ εἴτε πρόκειται γιὰ μεγάλο καὶ

ἀξίας πράγμα, εἴτε γιὰ μικρὸ καὶ ἀσήμαντο. Σὰν ἀναγκαῖο συμπλήρωμα τῆς ἀγωγῆς αὐτῆς, θὰ ζητήσῃ τὴν ἀδεία τοῦ παιδιοῦ τῆς γιὰ νὰ πάρῃ καὶ νὰ χρησιμοποιοῦν κάτι ποὺ τοῦ ἀνῆκει. Ἔτσι τὸ παιδί σιγά-σιγά θὰ συλλάβῃ τὴν ἐννοια τοῦ δανείου, θὰ συνηθίσῃ νὰ ζητᾷ τὴν ἀδεία γιὰ νὰ παίρῃ καὶ νὰ ἐπιστρέφῃ ὅπως τὸ πῆρε, καὶ νὰ δανείζῃ προθύμως τὰ δικά του πράγματα.

Μὲ τὸ νὰ μάθῃ, ὅμως, ἕνα παιδί ὅτι δὲν πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦν ἀνερώτητα τὰ ξένα πράγματα, δὲν ἔπεται ὅτι πρέπει νὰ ἔχῃ ἀντιληφθῇ πὼς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κόβῃ λουλούδια σὲ ἕνα δημόσιο πάρκο, νὰ κρατήσῃ δὲν τοῦ καὶ ποὺ ἔρῃκε στὸ δρόμο, ἢ νὰ ἀγοράζῃ γιὰ λογαριασμὸ τοῦ σπιτιοῦ καραμέλες καὶ μαστίχες ἀπὸ τὸ ζαχαροπλαστεῖο τῆς γειτονίας.

Γιὰ τὸ κάτω-κάτω ἡ ἐννοια τῆς ἐντιμότητος εἶναι πολὺ περιπλοκή, καὶ τὸ παιδί θὰ τὴν κάμῃ δική του μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου: δοκιμάζοντας καὶ λαθεύοντας. Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸν οἱ γονεῖς πρέπει νὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι δὲν ἀποτελεῖ κατασκοπεῖα, ἀλλὰ παιδαγωγικὴ ἀνάγκη νὰ παρακολουθοῦν τὸ παιδί σὲ κάθε καινούργια κατάστασι. Πού ἀντιμετωπίζει καὶ ποὺ σχετίζεται μὲ τὸ χρῆμα καὶ τὴν ιδιοκτησία. Πρέπει νὰ ρωτοῦν γιὰ τὴν προέλευσι κάθε πράγματος ποὺ θὰ δοῦν νὰ κρατᾷ τὸ παιδί τὸς, κάθε ἀδικαιολογήτου «πλοῦτος». Θὰ ζητοῦν ἀπὸ τὸ παιδί τὰ ρέστα, καὶ ἀκριβῶς, γιὰ κάθε μικροαγορὰ ποὺ τὸ ἐστειλάν νὰ κάμῃ. Ἀκόμη νὰ ἐλέγχουν τὴ χρῆσι τῶν χρημά-

των ποὺ τοῦ ἐδῶσαν νὰ δώσῃ κάπου — στὸ σχολεῖο λόγου χάριν κλπ. — ἀλλὰ πρέπει ὅλα αὐτὰ νὰ γίνονται μὲ λεπτότητα καὶ χωρὶς νὰ δημιουργηθῇ στὸ παιδί ἡ ἐντύπωσις ὅτι τὸ ὑποπευδύνται.

Οἱ γονεῖς θὰ κάμουν λάθος ἂν παραβλέψουν τὸ γεγονὸς ὅτι ἕνα ἀντικείμενο ποὺ ἀπὸ τὴν ἀποψὶ τῶν μεγάλων δὲν ἔχει καμμιὰ ἀξία, εἶναι ἕνας πραγματικὸς θησαυρὸς γιὰ τὸ παιδί. Πολὺ ὀλίγοι ἀπὸ ἡμᾶς θὰ ἐπέμεναν νὰ ἐπιστρέφῃ τὸ παιδί ἕνα σπασμένο μολύβι — ποὺ ἔφερε ἀπὸ τὸ σχολεῖο — καὶ ποὺ δὲν εἶναι δικό του. Νὰ ζητήσῃ τὴν ἀδεία ἀπὸ τὸν περιπτεροῦχο γιὰ νὰ πάρῃ ἕνα ἀδειο κοῦτί τσιγάρων ἢ νὰ ἀναζητήσῃ τὸν ιδιοκτήτη ἑνὸς ἀσημέντου ἀντικειμένου ποὺ ἔρῃκε. Ἀλλὰ τὸ παιδί δὲν θὰ δῇ καμμιὰ διαφορὰ μεταξὺ ἑνὸς σπασμένου μολυβιοῦ καὶ ἑνὸς βιβλίου μὲ εἰκόνες — θὰ τὸ πάρῃ κι' αὐτό.

«Τὸ βρήκα καὶ τὸ κρατῶ δικό μου», εἶναι ἕνας πολὺ ἐπιβλαβὴς κανὼν γιὰ τὸ παιδί. Καὶ ἡ ἀπάντησις «τὸ βρήκα» θὰ ἔρχεται ἀργότερα ὡς μόνιμη καὶ στερεότυπη δικαιολογία κάθε παρανόμου ἀποκτήσεως ἀπὸ μέρους τοῦ παιδιοῦ.

Ἡ ἀντίληψις τοῦ παιδιοῦ περὶ τῆς ἐντιμότητος νοθεύεται πολὺ ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία ἀποκτήσεως. Γι' αὐτὸ οἱ γονεῖς πρέπει νὰ τοῦ δώσουν νὰ καταλάβῃ μὲ τρόπο καὶ χωρὶς καθόλου νὰ τὸ θίξουν πὼς δὲν εἶναι σωστὸ νὰ παίρῃ χρηματὰ ἀπὸ τὸ πορτοφόλι τοῦ πατέρα χωρὶς νὰ ρωτᾷ. Πρέπει οἱ γονεῖς νὰ καταλάβουν πὼς τὸ λίγο — λίγο καὶ ἀνεπαρκές — χαρτζιλίκι ποὺ δίνουν τὶς πρὶ πολλὰς φορὲς στὸ παιδί τοὺς δὲν μποροῦν νὰ ικανοποιήσῃ τὶς ἀνάγκες τοῦ ποὺ διαρκῶς μεγαλώνουν σὲ ἀριθμὸ καὶ ἔκτασι. Καὶ ἀντὶ νὰ ἀποκαλέσουν τὸ παιδί κλέφτη, καλύτερα θὰ ἔκαμναν νὰ ψάξουν νὰ δοῦν τρόπο ικανοποιήσεως τῶν ἀναγκῶν του.

Ἀν τὸ παιδί σας ἐπιμένῃ νὰ οἰκειοποιήτῃ ἕνα πράγμα, μὴν ἀνισχυθετε καὶ μὴ θυμώσετε καταφανῶς. Ἀποταθῆτε σὲ κάποιον εἰδικὸ παιδαγωγὸ καὶ ἀκολουθήστε πιστὰ τὶς συμβουλές του.

Προκειμένου γιὰ τὰ παιδιά ποὺ δρῶνται ἀκόμη στὴν προσχολικὴ ἡλικία, τὸ πράγμα — δηλαδὴ τὸ νὰ παίρνουν ἀντικείμενα ποὺ δὲν εἶναι δικά τους — δὲν εἶναι καὶ τόσο σοβαρὸ, μιὰ καὶ τὸ παιδί δὲν ἔχει ἀκόμη σαφὴ ἀντίληψι τῆς ιδιοκτησίας. Θὰ πάρῃ κάτι ποὺ φαντάζει στὰ μάτια του ἢ ποὺ κάμνει ἕνα εὐχάριστο θόρυβο. Ἀλλὰ τὸ πράγμα γίνεται περισσότερο σοβαρὸ προκειμένου γιὰ παιδιά ἐπτα ἔτων καὶ ἄνω. Γιὰ τὸ παιδί αὐτὸ ξέρετε πὼς ἡ πράξι του εἶναι κακὴ καὶ θὰ κρῖναι συνήθως ὅτι πῆρε. Αἰσθάνεται τὴν ἐνοχὴ του, ἀλλὰ ἡ ἐπιθυμία τοῦ εἶναι ἰσχυρότερη. Μὲ τὰ μεγαλύτερα παιδιά προτιμότερον εἶναι, ἀντὶ νὰ τὰ ἐπιπλήξωμε, νὰ συζητήσωμε μαζί τοὺς πὼς εἶναι δυνατόν νὰ ικανοποιηθοῦν οἱ ἀνάγκες τοὺς, καὶ ὅχι νὰ τὰ κάμωμε πρὶ δυστυχισμένα κατηγορώμενα γιὰ κλοπῇ.

ΑΝΡΙΕΤΤ ΝΤΥΜΟΝ

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

★Οἱ κάτοικοι τῶν ἀρχαίων Θηβῶν, τῆς παλαιότερας πρωτεύουσας τῆς Αἰγύπτου, ἐξέτρευναν μὲ ἰδιαίτερο τρόπο τοὺς κροκοδείλους τοῦ γειτονικοῦ Νείλου: τοὺς ἔτρεφαν μὲ κρεὰ τὰ ποὺ συνεκεντρῶντο ἀπὸ σφιδώματα τῶν πιστῶν καὶ τοὺς κρεμοῦσαν στὰ αὐτὰ σκαλισμένα μετὰ χρυσὸ καὶ πολυτίμες πέτρες. Μετὰ τὸν θάνατο τῶν ἱερῶν κροκοδείλων, τοὺς ἐθαλάσσωναν καὶ τοὺς μετέφεραν στοὺς ὑπόγειους λαθρινόμους ποὺ ἐχρησίμευαν γιὰ τὰφοὶ τῶν Φαραῶν. Τὰ μέλη μάλιστα μιᾶς ὀρισμένης φυλῆς ἐθεωροῦσαν μεγάλη τιμὴ καὶ καλὴ τύχη γιὰ τὴν οἰκγένειαν τὸ νὰ ἀρπάξῃ κάποιος κροκόδειλος τὸ μικρὸ τοὺς παιδί!...

★Στὶς ἀνατολικὲς ἐπαρχεῖς τοῦ Ἰράκ ὑπάρχει μιὰ φυλὴ ποὺ ἐορτάζει κάθε χρόνο τὴν ἄνοιξι τοῦ «Ντζάν τζιλ», δηλαδὴ τὴν ἡμέρα τοῦ ἔρωτος. Σύμφωνα μὲ τὸ ἔθιμο, ὅλοι οἱ ἄνδρες καὶ οἱ γυναῖκες τῆς φυλῆς — οἱ τελευταῖες στολισμένες φυσικὰ μὲ τὰ ὠραιότερα στολίδια τοὺς — μαζεύονται τὴν ἡμέρα ἐκείνη σὲ κάποιο μεγάλο ξεφωτο τοῦ γειτονικοῦ δάσους.

Ἡ γιορτὴ ἀρχίζει μὲ ἕνα μεγάλο συμπόσιο, ποὺ ποικίλλεται μὲ χοροὺς καὶ τραγούδια. Ὑστερὰ, ὁ κάθε ἄνδρας διαλέγει τὴν γυναῖκα ποὺ τοῦ ἀρέσει καὶ τὰ ζευγάρια ἐξαφανίζονται, ἕνα-ἕνα, στὸ δάσος... Ἡ πρωτοτυπία αὐτὴ ἐκδήλωσις τῆς ἀσφαλείας Περσικῆς σοφίας, δὲν μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ἀδικοκαμμένη. Αὐτὸ τὸ ἔθιμο ἵσταται ἐξέσπασμα, ἐξασφαλίζει τὸν ἀλητὴν ὑπόλοιπὴν περίοδο τοῦ ἡ-ἔτους, τὴ συζυγικὴ πίστι καὶ τὴν ἁρμονία τῶν ζευγαριῶν τῆς παλαιᾶς αὐτῆς φυλῆς.

★Ἡ «κρομμυομαντεία» δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο, παρὰ ἡ θεωρία τῶν... κρεμμυδιῶν. Τὸν παλιὸ καιρὸ, ἐκεῖνοι ποὺ ἐξασκοῦσαν τὸ ἐπάγγελμα τῶν μαγῶν, ἐβαζαν, τὸ δρόμῳ τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων, ἐπάνω σ' ἕνα βωμὸ, πολλὰ κρεμμύδια, καὶ ἔγραφαν ἀπὸ πάνω ἀπὸ κάθε κρεμμύδι τὸ ὄνομα τοῦ προσώπου γιὰ τὸ ὁποῖον ἔθελαν νὰ μάθουν νέα. Τὸ κρεμμύδι ποὺ ἐφύτρωνε πρὶο γρήγορα ἀνῆγγελε ὅτι τὸ ἀντίστοιχο πρόσωπο ἦταν ὑγιὲς καὶ εὐτυχισμένο! Σὲ ὀρισμένους περιοχὰς τῆς Γερμανίας, οἱ νέες κοπέλλες χρησιμοποιοῦσαν τὴν μέθοδο αὐτὴ γιὰ νὰ μάθουν πότες θὰ ἦταν ὁ μέλλον σύζυγός των...

900.000
Ραδιόφωνα
Παγκοσμίου
Λήψεως
Εὐκολία πληρωμῆς
ΚΩΤΣΟΒΟΛΟΣ
ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 1

Ἡ ἐφετείνή μας παραγωγή εἶναι ἀνυπέρβλητη!

● Τὰ ἑτοιμα φορέματά μας γιὰ τὸ γραφεῖο καὶ τὸ πρωῒ, σὲ ὠραία σχέδια καὶ φθηνές τιμές

ἀπὸ Δρχ. 95.000

● Τὸ ἀπογευματινὸ φόρεμα μὲ ἀξιώσεις, ἀπὸ ὑφάσματα ἐκλεκτὰ

ἀπὸ Δρχ. 275.000

● Οἱ μπλουζες μας, σὲ ἀφάνταστη ποικιλία σχεδίων καὶ χρωμάτων, ἀπὸ τὴν φθηνὴν πρωινὴν μπλουζα

Δρχ. 45.000

ὡς τὴν ἀπογευματινὴν - βραδυνή

Δρχ. 290.000

● Οἱ ἀξιώσεις σας γιὰ ἕνα ὠραῖο ντύσιμο στὶς ἐκδρομὲς σας, στὰ ταξίδια σας, στὸ βουνὸ καὶ στὴ θάλασσα, θὰ θροῦν τὴ μεγαλύτερή τους ἱκανοποίησι, καὶ δὲν θὰ ξέρετε τί νὰ πρωτοδιαλέξετε ἀπὸ τὴν ἐξοχὴ συλλογὴ μας, ὅπου ἡ φαντασία στοὺς χρωματισμοὺς καὶ τὰ σχέδια ἔδωσε τὴν ὠραιότερή της ἀπόδοσι.

★ Ἡ ὠραία φανταζὶ φοῦστα Δρχ. 45.000

★ Ἡ φοῦστα-κυλόττα, ἀπὸ ὑφασμα τύπου λινοῦ Δρχ. 145.000

★ Τὸ μακρὺ πανταλόνι σὲ ὠραία φόρμα Δρχ. 125.000

★ Τὸ ψαράδικο πανταλόνι Δρχ. 105.000

★ Τὸ σόρτς σὲ ὠραία φόρμα, ἀπὸ ἐκλεκτὰ ὑφασμα Δρχ. 75.000

★ Ὁ συνδυασμὸς τῶν 4 τετραχιῶν, γιὰ κάθε ὥρα:

Σουτιέν καὶ Σόρτς Δρχ. 110.000

Μπλουζα καὶ Φοῦστα » 250.000

ἀπὸ ὑφασματα ἐλαφρὰ, δροσερὰ, εὐχάριστα, σὲ χρώματα καὶ σχέδια πρωτότυπα.

★ Ἡ καζάκα ἀπὸ λινὸ ὑφασμα ποὺ φοριέται μὲ φοῦστα ἢ πανταλόνι Δρχ. 150.000

● Καὶ τέλος τὰ μοναδικὰ ἐσώρρουχά μας, στοὺς 5 νέους χρωματισμοὺς, εὐφυνειδῆτα κατασκευασμένα, σὲ πραγματικὰ μεγέθη, καὶ ὅμως φθηνά.

Ἡ μοναδικὴ στὸν τόπο μας μεθοδικὰ ὁργανωμένη καὶ πρωτοπόρος βιομηχανία τῶν ἐκλεκτῶν φορεμάτων καὶ ἐσώρρουχων.

Ἀπὸ τὰ Ἐργοστάσιά μας
κατ' εὐθείαν
στὰ Καταστήματά μας

ΓΚΡΕΚΑ

ΤΟ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟ ΣΑΠΟΥΝΙ

Γιὰ τὸ λούσιμο τῶν μαλλίων σας μεταχειριζοσθε

ΜΟΝΟΝ Τὸ ΣΑΠΟΥΝΙ

ΛΑΝΟΛΙΝΗΣ ΠΗΤΕΡΣ

ΕἰΝ ΘΕΛΕΤΕ,

Νὰ εἶδῃτε ἀσφαλτομένη ἢ αἰσθητικὴ
Νὰ εἶδῃτε ἀσφαλτομένη ἀπὸ τὴν
παιδείαν καὶ τὸν οὐκ ἀσφαλτομένη
ἐκδοσὴν ἀπὸ τὴν ἱστορίαν.

Στὴν ἀνὰ Μεσαζένιο μαλλία

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ

Τὸ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟ

ΣΑΠΟΥΝΙ

ΛΑΝΟΛΙΝΗΣ ΠΗΤΕΡΣ

Η ΤΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

